Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2026/2547

2026 11 16

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2026/2547

2026 m. lapkričio 13 d.

kuriuo tam tikriems importuojamiems Indijos, Japonijos, Taivano, Turkijos ir Vietnamo kilmės plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams nustatomas galutinis antidempingo muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2025 m. rugsėjo 18 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl tam tikrų importuojamų Indijos, Japonijos, Taivano, Turkijos ir Vietnamo (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([2]) paskelbė pranešimą apie inicijavimą (toliau – pranešimas apie inicijavimą).

(2) Komisija tyrimą inicijavo gavusi 2025 m. rugpjūčio 4 d. EUROFER (toliau – skundo pateikėjas) skundą. Skundas buvo pateiktas plokščių šaltai valcuotų plieno produktų Sąjungos pramonės vardu, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje. Skunde pateikta dempingo ir jo daromos materialinės žalos įrodymų, kurių pakako tyrimo inicijavimui pagrįsti.

1.2. Registravimas

(3) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2025/2432 ([3]) (toliau – registracijos reglamentas) Komisija nustatė reikalavimą registruoti importuojamą nagrinėjamąjį produktą.

1.3. Suinteresuotosios šalys

(4) Pranešime apie inicijavimą suinteresuotosios šalys paragintos susisiekti su Komisija, kad galėtų dalyvauti tyrime. Be to, Komisija apie tyrimo inicijavimą konkrečiai pranešė skundo pateikėjui, kitiems žinomiems Sąjungos gamintojams, žinomiems eksportuojantiems gamintojams ir Indijos, Japonijos, Taivano, Turkijos ir Vietnamo valdžios institucijoms, taip pat žinomiems importuotojams, tiekėjams, naudotojams, prekiautojams ir žinomoms susijusioms asociacijoms ir paragino juos dalyvauti tyrime.

(5) Visos suinteresuotosios šalys turėjo galimybę teikti pastabas dėl tyrimo inicijavimo ir pateikti prašymą išklausyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.

([2]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Indijos, Japonijos, Taivano, Turkijos ir Vietnamo kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų inicijavimą (OL C, C/2025/5025, 2025 9 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5025/oj).

([3]) 2025 m. gruodžio 3 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2025/2432, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti tam tikrus importuojamus Indijos, Japonijos, Taivano, Turkijos ir Vietnamo kilmės plokščius šaltai valcuotus plieno produktus, kad būtų galima rinkti registruojamiems importuojamiems produktams nustatytus antidempingo muitus (OL L, 2025/2432, 2025 12 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2432/oj).

(6) 2025 m. rugsėjo 18 d. Japonijos įvairių specializuotų plieno produktų, be kita ko, plokščių šaltai valcuotų plieno produktų, gamintojas „Daido Steel Co., Ltd“ (toliau – „Daido“) pateikė prašymą tapti tyrimo suinteresuotąja šalimi, tvirtindamas, kad tyrimo rezultatai jam turės poveikį, nes jis yra tiriamojo produkto gamintojas, kuris praeityje eksportavo nedidelius jo kiekius ir artimiausioje ateityje ketina atnaujinti eksportą į ES. 2025 m. spalio 2 d. Komisija atmetė „Daido“ prašymą, nes, remiantis eksportuojančių gamintojų atrankos formos atsakymais, „Daido“ tiriamuoju laikotarpiu nagrinėjamojo produkto neeksportavo. 2025 m. spalio 9 d. „Daido“ paprašė, kad įsitrauktų bylas nagrinėjantis pareigūnas ir kad Komisijos tarnybos pripažintų „Daido“ kaip suinteresuotosios šalies, kuri yra aiškiai suinteresuota tyrimo rezultatais ir nurodė ketinanti pateikti prašymą neįtraukti produkto, statusą. 2025 m. gruodžio 4 d. bylas nagrinėjantis pareigūnas, išsamiai išnagrinėjęs šį klausimą su Komisijos tarnybomis, pateikė rekomendaciją dėl „Daido“ prašymo suteikti suinteresuotosios šalies statusą. Tačiau į šią rekomendaciją atsižvelgti nereikėjo, nes 2026 m. vasario 18 d. Komisijos tarnybos informavo „Daido“, kad nustatyta, jog ji yra susijusi su atrinktu Japonijos eksportuojančiu gamintoju „Nippon Steel Corporation“ (toliau – „Nippon Steel“), todėl „Daido“ galėjo pateikti savo pareiškimus tyrimo metu kaip „Nippon Steel“ grupės dalis. 2026 m. kovo 4 d. „Daido“ pateikė prašymą neįtraukti produkto, kuris nagrinėjamas 2.4 skirsnyje. 2026 m. rugpjūčio 24 d. „Daido“ pateikė pastabų dėl bendrojo faktų atskleidimo dokumento, todėl jam buvo leista visapusiškai naudotis suinteresuotosios šalies teisėmis.

(7) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos eksportuojantis gamintojas „Tezcan Galvanizli Yapı Elemanları Sanayi ve Tic. A.Ş.“ (toliau – „Tezcan“) paprašė būti laikomas neatrinktu bendradarbiaujančiu eksportuojančiu gamintoju. Bendrovė tvirtino, kad Komisija turėtų atsižvelgti į konkrečias aplinkybes, t. y. į tai, kad „Tezcan“ į Sąjungą eksportavo ribotą kiekį ir atliekant šį tyrimą aktyviai dalyvavo priemonių galiojimo termino peržiūroje.

(8) Komisija prašymą atmetė. Bendrovė apie tyrimą buvo tinkamai informuota jo inicijavimo dieną. Tačiau bendrovė nepateikė atrankos klausimyno atsakymų ir neužsiregistravo kaip suinteresuotoji šalis. Be Komisijos pateiktos informacijos apie tyrimo inicijavimą, bendrovei apie tyrimą pranešė Turkijos vyriausybė, kuri surinko duomenis iš plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojų, kad galėtų pateikti Turkijos vyriausybės klausimyno atsakymus dėl ypatingos situacijos Turkijos rinkoje.

1.4. **Pastabos dėl inicijavimo**

1.4.1. *Tvirtinimai dėl ypatingos situacijos rinkoje*

(9) Iš pradžių Komisija pažymėjo, kad, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 5 straipsnyje, skunde pateikta pakankamai dempingo įrodymų, kad būtų galima pagrįsti tyrimo inicijavimą neatliekant koregavimų dėl ypatingos situacijos rinkoje. Iš tiesų, kaip nurodyta pranešimo apie inicijavimą 3 skirsnyje, skunde pateikta pakankamai įrodymų dėl dempingo, apskaičiuoto remiantis tiriamojo produkto vidaus rinkos kainos palyginimu su pardavimo eksportui į Sąjungą kaina (gamintojo kaina EXW sąlygomis), neatliekant jokių koregavimų dėl skundo pateikėjo nurodytos ypatingos situacijos rinkoje. Atlikus šį palyginimą nustatyti dempingo skirtumai yra reikšmingi visoms nagrinėjamosioms šalims, todėl tai yra pakankamas dempingo įrodymas, pateisinantis tyrimo dėl visų nagrinėjamųjų šalių inicijavimą. Be to, nustatant normaliąją vertę pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies nuostatos dėl ypatingos situacijos rinkoje taikomos kaip ir visos kitos to straipsnio nuostatos, neatsižvelgiant į skunde pateiktus įrodymus. Todėl nė vienas iš skunde pateiktų tvirtinimų dėl su ypatinga situacija rinkoje susijusių pateiktų įrodymų ir tvirtinimų negali paneigti išvados dėl įrodymų, kuriais grindžiamas tyrimo inicijavimas, pakankamumo ar Komisijos teisės tirti, ar tikslinėse šalyse yra susidariusi ypatinga situacija rinkoje.

1.4.1.1. Tvirtinimai dėl išstumiamojo poveikio

(10) Vadinamasis išstumiamasis poveikis paaiškintas 3.1 skirsnyje.

(11) „POSCO VIETNAM Co., Ltd“, „Ho Chi Minh City“ (toliau – POSVIET) ir „Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş., Istanbul“ (toliau – „Tatmetal“) tvirtino, kad skunde pateiktų įrodymų dėl ypatingos situacijos Vietnamo ir Turkijos rinkose nepakanka, kad juos būtų galima laikyti *prima facie* įrodymais, kaip apibrėžta PPO antidempingo

susitarimo (toliau – ADS) 5 straipsnio 2 dalyje. POSVIET ir „Tatmetal“ nurodė PPO kolegijos išvadas byloje „Australija. Antidempingo priemonės popieriui“ ([4]), kuriose teigiama, kad „iš apibūdinimo „konkrečiai“ matyti, kad padėtis rinkoje turi būti „individuali, išskirtinė, konkreti, ypatinga“. POSVIET taip pat teigė, kad PPO kolegija byloje „ES. Sąnaudų koregavimo metodai II (Rusija)“ ([5]) nurodė, kad dėl sąvokos „ypatinga“ negalima laikyti, kad bendra situacija yra ypatinga situacija rinkoje. POSVIET teigė, kad nors ypatinga situacija rinkoje nebūtinai turi būti susijusi tik su konkrečios šalies vidaus rinka, vis dėlto tai turi būti lokalizuotas reiškinys, t. y. reiškinys, kuris pasireiškė toje konkrečioje rinkoje, o ne atspindi plataus masto ar viso pasaulio aplinkybes. POSVIET ir „Tatmetal“ padarė išvadą, kad, kadangi skundo pateikėjas teigė, jog Kinijos perteklinių pajėgumai greitai išplito į kitas pasaulio šalis, tai nebėra tik penkių tikslinių šalių vidaus rinkoms būdinga padėtis, o išsklaidyta pasaulinė tendencija, t. y. „bendra situacija“, į kurią PPO kolegijos neatsižvelgė.

(12) POSVIET taip pat teigė, kad skundas buvo pernelyg bendro pobūdžio, kiek tai susiję su produkto rinka, kurią paveikė įtariamas Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamasis poveikis, nes jame buvo nurodyti „plieno perteklinių pajėgumai (įskaitant plokštiems šaltai valcuotiems produktams naudojamą plieną) visame pasaulyje“. POSVIET teigė, kad ši įtariama situacija buvo viso pasaulio situacija, išplitusi už plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkų ribų, kaip matyti iš skunde pateikto pareiškimo, kad „dėl viso pasaulio perteklinių pajėgumų buvo dirbtinai sumažintos tarptautinės plieno kainos visame pasaulyje“. POSVIET teigė, kad rinkos sąlygos, dėl kurių daromas poveikis tokiam produktų asortimentui daugumoje tarptautinių rinkų, buvo visiškai priešingos nei „ypatingos“.

(13) „Tatmetal“ taip pat teigė, kad vertinant pasauliniu mastu, Turkija buvo viena iš dešimties pagrindinių šalių, į kurią Kinija eksportavo plokščius šaltai valcuotus plieno produktus, tačiau importas į Turkiją sudarė tik 3,5 % Kinijos tiriamojo produkto eksporto. „Tatmetal“ tvirtino, kad Turkija nebuvo pažeidžiama dėl plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo iš Kinijos, nes KLR buvo tik trečias pagal dydį šių produktų importo šaltinis. „Tatmetal“ taip pat teigė, kad skunde nenurodytas priežastinis ryšys tarp Kinijos perteklinių pajėgumų ir Turkijos kainodaros politikos, kurią vykdo tiriamąjį produktą gaminančios bendrovės, ir kad „Tatmetal“ finansiniai rezultatai paneigia prielaidą, susijusią su įtarimais dėl išstumiamojo poveikio.

(14) Skunde pateikta informacija apie 2019–2024 m. laikotarpiu padidėjusį plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importą iš Kinijos į Vietnamą ir Turkiją ([6]). Be to, skunde pateikta informacija apie Kinijos kilmės importo dalį, palyginti su bendru plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importu iš Vietnamo ir Turkijos ([7]), ir apie importo iš Kinijos į Vietnamą ir Turkiją kainų, Vietnamo ir Turkijos vidaus rinkos kainų 2019–2024 m. ([8]) laikotarpiu ir jo poveikio Vietnamo ir Turkijos vidaus rinkos kainoms palyginimą. Be to, šie elementai taip pat buvo susiję su skunde analizuotu tiriamuoju laikotarpiu (t. y. 2024 m.), kuris taip pat buvo minimas bendrovių finansiniuose rezultatuose. Skunde pateikta pakankamai įrodymų, kad Vietnamo ir Turkijos vidaus rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(15) Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad skunde pateiktų su Taivanu susijusių ypatingos situacijos rinkoje įrodymų nepakako, kad juos būtų galima laikyti *prima facie* įrodymais, kaip apibrėžta PPO Antidempingo susitarimo 5 straipsnio 2 dalyje. Taivano valdžios institucijų teigimu, dauguma įrodymų, pateiktų siekiant pagrįsti ypatingos situacijos rinkoje egzistavimą, nebuvo susiję su Taivano vidaus rinka, nes skundo pateikėjas, kalbėdamas apie Taivaną, nurodė tik dviejų Taivano plieno gamintojų finansinius rezultatus. Šie finansiniai rezultatai buvo susiję su visa bendrove ir (arba) grupe ir nebuvo konkrečiai susiję su plokščiais šaltai valcuotais plieno produktais. Juose taip pat nebuvo minimi 2024 m., o siekdamas nustatytų pelningumo koregavimą, kurio reikia dėl ypatingos situacijos rinkoje, skundo pateikėjas analizavo 2015–2020 m. laikotarpį.

([4]) 2020 m. sausio 28 d. priimta Kolegijos ataskaita „Australija. Antidempingo priemonės A4 kopijavimo popieriui“, WT/DS529/R (ir 1 papildymas), DSR 2020:I, p. 261, 7.21 punktas.
([5]) Kolegijos ataskaita „Europos Sąjunga. Išlaidų koregavimo metodai ir tam tikros importui iš Rusijos taikomos antidempingo priemonės (antras skundas)“, WT/DS494/R (ir 1 papildymas); išplatinta PPO narėms 2020 m. liepos 24 d., apskųsta 2020 m. rugpjūčio 28 d., 7.180 punktas.
([6]) Žr. nekonfidencialią skundo versiją, lentelę po 234 punkto ir 237 punktą.
([7]) Žr. nekonfidencialią skundo versiją, lentelę po 239 punkto.
([8]) Žr. nekonfidencialią skundo versiją, lentelę po 241 punkto.

(16) Skunde pateikta informacija apie 2019–2024 m. laikotarpiu padidėjusį plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importą iš Kinijos į Taivaną ([9]). Be to, skunde pateikta informacija apie Kinijos kilmės importo dalį, palyginti su bendru Taivano plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importu ([10]), ir apie importo iš Kinijos į Taivaną kainos ir Taivano vidaus rinkos kainų 2019–2024 m. laikotarpiu palyginimą ([11]) bei jo poveikį Taivano vidaus rinkos kainoms. Be to, šie elementai taip pat buvo susiję su skunde analizuotu tiriamuoju laikotarpiu (t. y. 2024 m.), kuris taip pat buvo minimas bendrovių finansiniuose rezultatuose. Todėl skunde pateikta pakankamai įrodymų, kad Taivano vidaus rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija. Skunde naudotas lyginamasis dydis plieno bendrovių pelningumui nustatyti, jei Kinijos pertekliniai pajėgumai nebūtų tiek padidėję, buvo susijęs su viso pasaulio plieno bendrovėmis (išskyrus KLR). Taigi lyginamasis dydis buvo susijęs ir su Taivano bendrovėmis. Skundo pateikėjas vadovavosi 2015, 2017 ir 2020 m. duomenimis, tačiau pateikti duomenys buvo susiję su ankstesniu 2005–2020 m. laikotarpiu ([12]). Šie pelningumo duomenys buvo naudojami tik kaip lyginamasis dydis siekiant nustatyti pelną, kurį už KLR ribų veikiančios plieno bendrovės būtų galėjusios gauti, jei KLR pertekliniai pajėgumai nebūtų tiek padidėję. Taigi jie buvo skirti tik galimam pelno koregavimui iliustruoti ir pelno įprastomis rinkos sąlygomis skaičiavimui modeliuoti. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(17) Taivano valdžios institucijos taip pat tvirtino, kad atskirų bendrovių pelningumo svyravimai nebuvo svarbūs nustatant, ar buvo susidariusi ypatinga situacija rinkoje.

(18) Atlikdamas dempingo skaičiavimus skundo pateikėjas rėmėsi dviejų Taivano eksportuojančių gamintojų pelningumu ir nelaikė, kad tai buvo ypatingos situacijos rinkoje įrodymas. Bet kuriuo atveju Komisija laikėsi nuomonės, kad siekiant pateikti skundą, atskiros bendrovės pelningumo svyravimai laikui bėgant iš tiesų galėjo būti pakankamas ypatingos situacijos rinkoje įrodymas. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(19) Be to, Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad skunde nurodyta ypatinga situacija rinkoje nebuvo pagrįsta pagal PPO teisę, nes kolegija byloje „Australija. Antidempingo priemonės popieriui“ pabrėžė, kad ypatinga situacija rinkoje „daugiausia buvo susijusi su nagrinėjamosios, o ne kitos šalies vidaus rinka“ ([13]). Taivano valdžios institucijų teigimu, skunde nepaaiškinta, kodėl ypatinga situacija rinkoje, susijusi su importo iš Kinijos į nagrinėjamąsias šalis išstumiamojo poveikio, susidarė tik nagrinėjamosiose šalyse, o ne kitose trečiosiose šalyse, įskaitant Sąjungą.

(20) Skunde dėl Taivano nurodyta ypatinga situacija rinkoje nėra susijusi su viso pasaulio pertekliniais pajėgumais ar apskritai Kinijos pertekliniais pajėgumais, o su Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamuoju poveikiu, dėl kurio dirbtinai sumažėjo Taivano vidaus rinkos kainos. Taigi skunde, kaip ir dėl kitų keturių nagrinėjamųjų šalių, pateikta pakankamai įrodymų dėl 16 konstatuojamojoje dalyje nurodytos ypatingos situacijos Taivano rinkoje. Padėtis kitose trečiosiose šalyse, įskaitant Sąjungą, inicijuojant tyrimą nebuvo svarbi. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(21) Galiausiai Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad skundo metodika, pagal kurią Taivano vidaus gamintojų pelnas koreguojamas remiantis viso pasaulio plieno gamintojų užsienyje gauta informacija, akivaizdžiai neatitiko PPO ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto.

(22) Skundo metodika buvo pagrįsta tuo, kad ypatinga rinkos situacija Taivano vidaus gamintojų gautam pelnui, kaip ir apskritai pardavimo vidaus rinkoje duomenims, padarė neigiamą poveikį. Be to, atliekant koregavimą naudota informacija nebuvo užsienio duomenys, o veikiau atspindėjo faktinį ir hipotetinį pasaulio bendrovių pelną, galbūt įskaitant ir smukdomą bei hipotetinį Taivano gamintojų pelningumą. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(23) Japonijos vyriausybė teigė, kad tvirtinimas, jog Japonijos rinkoje dėl Kinijos perteklinių pajėgumų poveikio buvo susidariusi ypatinga rinkos situacija, nebuvo pagrįstas jokiais įrodymais.

([9]) Žr. nekonfidencialią skundo versiją, lentelę po 234 punkto ir 237 punktą.
([10]) Žr. nekonfidencialią skundo versiją, lentelę po 239 punkto.
([11]) Žr. nekonfidencialią skundo versiją, lentelę po 241 punkto.
([12]) Žr. skundo nekonfidencialios versijos priedus „OPEN_Annex_CRF_Profit adjustment dumping_16.09.25“ ir „OECD_GFSEC_Impacts of global excess capacity..._2024“.
([13]) Kolegijos ataskaita „Australija. Antidempingo priemonės popieriui“ 7.36 punktas.

(24) Skunde pateikta informacija apie plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo iš Kinijos į Japoniją tendencijas 2019–2024 m. ([14]) Be to, skunde pateikta informacija apie Kinijos importo dalį, palyginti su visu Japonijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importu ([15]), ir apie Kinijos eksporto į Japoniją kainos ir Japonijos vidaus rinkos kainų 2019–2024 m. laikotarpiu ([16]) palyginimą bei šios kainos poveikį Japonijos vidaus rinkos kainoms. Todėl skunde pateikta pakankamai įrodymų, kad Japonijos vidaus rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(25) Japonijos vyriausybė, „Nippon Steel“, „JFE Steel Corporation“ (toliau – JFE) ir „Kobe Steel, Ltd.“ (toliau – „Kobe“) tvirtino, kad dėl Kinijos išstumiamojo poveikio Japonijoje ypatingos rinkos situacijos nebuvo. Visų pirma „Nippon Steel“, JFE ir „Kobe“ tvirtino, kad, kadangi skundo pateikėjas tvirtino, jog Kinijos pertekliniai pajėgumai paveikė visas penkias nagrinėjamąsias šalis, ir pripažino, kad Kinija dėl plieno perteklinių pajėgumų eksportavo į kitas trečiąsias šalis, viso pasaulio pajėgumų negalima laikyti ypatinga rinkos situacija, kuri turi būti „individuali, išskirtinė, konkreti, ypatinga“, kaip byloje „Australija. Antidempingo priemonės popieriui“ ([17]) yra nurodžiusi PPO kolegija. Iš to, kad pertekliniai plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pajėgumai nėra būdingi tik Japonijos rinkai, matyti, kad 2024 m. Japonija nebuvo viena iš 10 pagrindinių Kinijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų eksporto paskirties šalių, nes jai, remiantis duomenų bazės „Comtrade“ duomenimis, teko tik 2,3 % Kinijos kilmės eksporto. Šalys pridūrė, kad poveikis pasaulio ekonomikai buvo pasiskirstęs beveik tolygiai ir nebuvo būdingas kuriai nors vienai šaliai ar šalių grupei.

(26) Skunde dėl Japonijos nurodyta ypatinga situacija rinkoje nėra susijusi su Kinijos pertekliniais pajėgumais apskritai, o su Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamuoju poveikiu, dėl kurio dirbtinai sumažėjo Japonijos vidaus rinkos kainos. Komisija taip pat pažymėjo, kad skunde pateikta pakankamai įrodymų dėl konkrečiai su Japonija susijusios ypatingos situacijos rinkoje, kaip nurodyta 24 konstatuojamojoje dalyje. Padėtis kitose trečiosiose šalyse inicijuojant tyrimą nebuvo svarbi. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(27) Japonijos vyriausybė ir POSVIET tvirtino, kad Japonijos ir Vietnamo rinkose kainos nebuvo dirbtinai mažos, o „Nippon Steel“, JFE, „Kobe“ ir POSVIET tvirtino, kad skundo pateikėjas nepateikė jokių įrodymų, kad vidaus rinkos kainos buvo dirbtinai sumažintos tiek, kad įmonės būtų skatinamos pardavinėti savo produktus trečiosiose šalyse, o ne vidaus rinkoje. Šiuo klausimu „Nippon Steel“, JFE ir „Kobe“ pranešė, kad, remiantis „Comtrade“ duomenimis, 2024 m. vidutinė plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo į Japoniją ir Vietnamą kaina atitiko vidutines kainas visame pasaulyje ir faktiškai buvo už jas didesnė. POSVIET taip pat tvirtino kad skunde buvo nagrinėjamos ne žaliavos, o galutinės grandies produktas, ir kad ekonominiu požiūriu buvo nepagrįsta manyti, kad plokščių šaltai valcuotų plieno produktų kainos tikslinėse šalyse buvo dirbtinai mažos vien dėl to, kad buvo įtariama, jog plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo iš Kinijos kainos buvo dirbtinai mažos. POSVIET taip pat pabrėžė, kad Kinijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo į tikslines šalis dalis kai kuriose šalyse buvo gana maža ir svyravo nuo 12 % Indijoje iki 78 % Taivane. POSVIET teigė, kad informacijos apie importo rinkos dalį nepakako, kad dirbtinai mažas kainas Kinijoje būtų galima perkelti į importo rinką.

(28) Skundo pateikėjas pateikė Kinijos eksporto į Japoniją ir Vietnamą kainos ir Japonijos bei Vietnamo vidaus rinkos kainų 2019–2024 m. laikotarpiu palyginimą ([18]) ir informaciją apie Kinijos importo dalį, palyginti su bendru Japonijos ir Vietnamo kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importu ([19]), iš kurios matyti, kad dėl importo iš Kinijos rinkai buvo daromas spaudimas. Be to, skundo pateikėjas pranešė, kad Japonijos ir Vietnamo kilmės plieno eksportas į Sąjungą padidėjo, nepaisant to, kad bendras plieno eksportas sumažėjo ([20]). Taigi skundo pateikėjas pateikė pakankamai įrodymų, kad dėl Kinijos perteklinių pajėgumų buvo dirbtinai mažinamos vidaus rinkos kainos. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(29) „Nippon Steel“, JFE ir „Kobe“ nesutiko dėl skundo pateikėjo analizės, kuria siekta įrodyti importo iš Kinijos į Japoniją padidėjimą nuo 2020 m., nepaisant tais metais susidariusių išskirtinių aplinkybių. Bendrovių teigimu, šios tendencijos analizė turėtų prasidėti 2019 m. ir, remiantis Japonijos statistiniais duomenimis, būtų galima nustatyti, kad 2024 m. šio importo dalis vis dar buvo mažesnė nei 2019 m.

([14]) Žr. nekonfidencialią skundo versiją, lentelę po 234 punkto ir 237 punktą.
([15]) Žr. nekonfidencialią skundo versiją, lentelę po 239 punkto.
([16]) Žr. nekonfidencialią skundo versiją, lentelę po 241 punkto.
([17]) Kolegijos ataskaita „Australija. Antidempingo priemonės popieriui“, 7.22 punktas.
([18]) Žr. nekonfidencialią skundo versiją, lentelę po 241 punkto.
([19]) Žr. nekonfidencialią skundo versiją, lentelę po 239 punkto.
([20]) Žr. nekonfidencialią skundo versiją, 398 ir 399 punktus.

(30) „Nippon Steel“, JFE ir „Kobe“ rėmėsi ištrauka, apimančia importą į Japoniją iš Korėjos Respublikos (toliau – Korėja, kuriai taikomas Japonijos statistikos kodas 103), o ne iš KLR (kuriai taikomas Japonijos statistikos kodas 105). Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

1.4.1.2. Tvirtinimai dėl su sąnaudomis susijusios ypatingos situacijos Vietnamo rinkoje

(31) Vietnamo prekybos teisių gynimo priemonių institucija (toliau – TRAV) tvirtino, kad skunde pateikti įrodymai dėl plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pramonės padėties Vietname buvo netikslūs ir pasenę. TRAV paaiškino, kad Vietnamo vyriausybė nedalyvavo rengiant Kanados ataskaitos 20 skirsnį, kad išvados buvo grindžiamos turimais faktais ir kad jos buvo atšauktos atlikus dvi paskesnes peržiūras dėl anglinio plieno suvirintų vamzdžių ([21]) ir korozijai atsparaus plieno ([22]).

(32) Skunde pateikta įrodymų, kad kai kurios Vietname taikomos priemonės turėjo įtakos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybos sąnaudoms ([23]). Todėl jame pateikta pakankamai įrodymų, kad Vietname buvo taikomos priemonės, dėl kurių galėjo būti sukurta ypatinga situacija rinkoje, ir Komisija šį tvirtinimą atmetė. Atliekant tyrimą bus nustatyta, ar tokios priemonės vis dar taikomos ir, kai tinkama, koks buvo jų poveikis plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybos sąnaudoms.

1.4.1.3. Tvirtinimai dėl tinkamo palyginimo

(33) POSVIET ir „Tatmetal“ priminė PPO kolegijos išvadas byloje „Australija. Antidempingo priemonės popieriui“, kuriose teigiama, kad „tinkamas palyginimas“ reiškia, jog reikia įvertinti vidaus rinkos ir eksporto kainų palyginimą ir kad toks palyginamumo vertinimas skiriasi nuo klausimo, ar rinkoje buvo susiklosčiusi tam tikra padėtis. Todėl, net jei rinkoje ir būtų susidariusi tam tikra padėtis (*quod non*), negalima daryti prielaidos, kad dėl pardavimo vidaus rinkoje negalima atlikti tinkamo palyginimo. Kalbant apie PPO kolegijos išvadas, POSVIET ir „Tatmetal“ teigė, kad skunde nepateikta įrodymų, iš kurių būtų galima spręsti, kad dėl tikslinių šalių vidaus rinkos kainų nebuvo galima atlikti tinkamo palyginimo.

(34) Komisija pažymėjo, kad skunde pateikta pakankamai įrodymų, jog penkių nagrinėjamųjų šalių vidaus gamintojų pelnas buvo sumažintas dėl Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamojo poveikio, dėl kurio tose atitinkamose vidaus rinkose buvo dirbtinai mažinamos vidaus rinkos kainos. Todėl įtariama ypatinga situacija rinkoje turėjo įtakos tik vidaus rinkos kainoms, taigi nebuvo galima tinkamai palyginti vidaus rinkos kainų ir pardavimo eksportui rezultatų. Šis argumentas buvo atmestas.

(35) Taivano valdžios institucijos taip pat priminė, kad norint remtis ypatingos situacijos rinkoje buvimo faktu, turi būti įrodyta, kad dėl tokios situacijos pardavimo vidaus rinkoje veiksnys tapo netinkamas, kad būtų galima atlikti tinkamą palyginimą su eksporto kaina. Taigi jos tvirtino, kad nė vienas iš skunde pateiktų įrodymų nesuteikė pagrindo laikyti, kad dėl ypatingos situacijos rinkoje nebuvo galima atlikti tinkamo palyginimo. Iš tiesų, Taivano valdžios institucijų teigimu, remiantis skunde pateiktais įrodymais, dėl viso pasaulio perteklinių pajėgumų susidariusi ypatinga situacija rinkoje paveikė visą plieno gamintojų gautą pelną visame pasaulyje, todėl ypatinga situacija rinkoje nebuvo veiksnys, dėl kurio nebuvo galima atlikti tinkamo palyginimo.

(36) Komisija pažymėjo, kad skunde pateikta pakankamai įrodymų, jog Taivano vidaus gamintojų pelnas sumažėjo ne dėl perteklinių pajėgumų visame pasaulyje, o dėl Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamojo poveikio, dėl kurio buvo dirbtinai sumažintos Taivano vidaus rinkos kainos. Todėl įtariama ypatinga situacija rinkoje turėjo įtakos tik vidaus rinkos kainoms, taigi nebuvo galima tinkamai palyginti vidaus rinkos kainų ir pardavimo eksportui rezultatų. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(37) „Nippon Steel“. JFE ir Kobe tvirtino, kad skunde nebuvo aptartas reikalavimas, kad nustačius ypatingą situaciją rinkoje pardavimo vidaus rinkoje nebebūtų galima palyginti su eksporto kaina.

([21]) CSWP3 2018 IN FD SOR, 2019 m. sausio 31 d.
([22]) COR2 2019 IN FD SOR, 2020 m. spalio 30 d.
([23]) Žr. nekonfidencialios skundo versijos 4.4.1 skirsnį.

(38) Komisija pažymėjo, kad skunde primenamas tinkamo palyginimo reikalavimas ([24]) ir pritariama dėl normaliosios vertės apskaičiavimo koreguojant pelną. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

1.4.1.4. Kiti tvirtinimai dėl ypatingos situacijos rinkoje

(39) Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad Taivano plieno gamintojai dažnai buvo vertikaliai integruoti ir todėl nepriklausė nuo Kinijos kilmės žaliavų importo. Dėl tokios struktūros Taivano pramonė galėjo išlikti konkurencinga vykstant importui iš trečiųjų šalių.

(40) Taivano valdžios institucijos taip pat tvirtino, kad Taivanas yra rinkos ekonomikos šalis, kurioje kainos nustatomos įprastomis konkurencijos sąlygomis, be valstybės kišimosi. Taigi Komisija turėtų remtis plokščių šaltai valcuotų plieno produktų vidaus rinkos kainomis, kaip per paskutinį tyrimą dėl tam tikrų importuojamų, *inter alia*, Taivano kilmės karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių ([25]). Taivano valdžios institucijos atkreipė dėmesį į tai, kad prašyme ir pranešime apie šių antidempingo priemonių galiojimo termino peržiūros inicijavimą, kuris buvo vykdomas atliekant šį tyrimą, nebuvo paminėta nei ypatinga situacija Taivano rinkoje, nei nepakankamas pardavimo vidaus rinkoje duomenų tipiškumas, nei pelno iškraipymai.

(41) Be to, Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad išvada dėl ypatingos situacijos rinkoje negali būti grindžiama pasaulinės kainos reiškiniu, susijusiu su tyrime nenagrinėjama trečiąja šalimi. Taivano valdžios institucijos išreiškė susirūpinimą dėl atitikties PPO taisyklėms, susijusioms su tokiu dalyvaujančios valstybės narės sąvokos aiškinimu, ypač jei toks aiškinimas nebuvo pagrįstas aiškiais valstybės kišimosi ir su tuo susijusių Taivano rinkai būdingų rinkos iškraipymų įrodymais. Šiuo atžvilgiu Taivano valdžios institucijos nurodė precedentą, kai ypatingą situaciją rinkoje buvo galima susieti su identifikuojamomis vyriausybės kišimosi formomis ([26]), taip pat bylą, kurioje Komisija atmetė tvirtinimą, kad buvo susidariusi su plieno produktu susijusi ypatinga situacija rinkoje ([27]).

(42) Šiuo klausimu EUROFER teigė, kad lemiamas veiksnys yra ne pačios padėties pobūdis, o jos poveikis rinkai. Kalbant konkrečiai, ypatingą situaciją lemia ne patys Kinijos pertekliniai pajėgumai, o jų poveikis kiekvienai nagrinėjamajai šaliai.

(43) „Nippon Steel“, JFE ir „Kobe“ tvirtino, kad Japonija nebuvo ypač pažeidžiama dėl plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo iš Kinijos, nes skunde nurodyta dalis buvo mažesnė, palyginti su importo į Taivaną ar Vietnamą dalimi.

(44) „Nippon Steel“, JFE ir „Kobe“ pridūrė, kad Japonijos pramonė sistemingai apsaugoma nuo Kinijos perteklinių pajėgumų poveikio taikant Bendrojo Teismo nustatytas prekybos apsaugos priemones, ir nurodė keletą priemonių bei paminėjo Bendrojo Teismo tebevykdomą stebėseną.

(45) EUROFER nesutiko su šiuo aiškinimu ir nurodė, kad tokios apsaugos nepakako Japonijos pramonės nuogąstavimams išsklaidyti, kaip buvo matyti iš įvairių viešų Japonijos plieno bendrovių ir prekybos įmonių atstovų pareiškimų.

(46) „Nippon Steel“, JFE ir „Kobe“ taip pat tvirtino, kad Japonijos plieno rinka buvo struktūriškai apsaugota nuo Kinijos kilmės importo skverbimosi dėl vartotojų aukštos kokybės produkto reikalavimų, kurių Kinijos pramonė paprastai nepatenkina, visų pirma Japonijos automobilių sektoriuje, ir dėl labai specifinio verslo vykdymo Japonijos rinkoje būdo, kuriam būdingas prekybos bendrovių, užmezgusių ilgalaikius ir griežtai apibrėžtus santykius su Japonijos gamintojais, dalyvavimas.

([24]) Žr. nekonfidencialią skundo versiją, 58 ir 191 punktus.

([25]) 2020 m. balandžio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/508, kuriuo tam tikriems importuojamiems Indonezijos, Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės karštai valcuotiems nerūdijančiojo plieno lakštams ir ritiniams nustatomas laikinasis antidempingo muitas, (OL L 110, 2020 4 8, p. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/508/oj).

([26]) Kolegijos ataskaita „ES. Sąnaudų koregavimo metodikos II (Rusija)“, 7.40 punktas.

([27]) 2025 m. rugsėjo 25 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2025/1919, kuriuo tam tikriems importuojamiems Egipto, Japonijos ir Vietnamo kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas, galutinai surenkamas laikinasis muitas ir baigiamas tyrimas dėl tam tikrų importuojamų Indijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų (OL L, 2025/1919, 2025 9 26 , ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1919/oj), 132–137 konstatuojamosios dalys.

(47) „Nippon Steel“ savo pastabų neskelbtinoje versijoje taip pat teigė, kad dėl 44 ir 46 konstatuojamosiose dalyse aprašytų Japonijos rinkos ypatybių Japonijos vidaus rinkos kainos buvo dirbtinai aukštesnės.

(48) „Nippon Steel“, JFE ir „Kobe“ taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad Japonijos pramonė neprisidėjo prie viso pasaulio perteklinių pajėgumų plieno sektoriuje, nes, remiantis Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) duomenimis, 2019–2024 m. laikotarpiu Japonijos vidaus plieno pajėgumai sumažėjo (priešingai nei Vietname, kurio pajėgumai padidėjo). Be to, tarptautiniu lygmeniu Japonijos vyriausybė dalyvavo trišalėse diskusijose su Sąjunga ir Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, siekdama išspręsti viso pasaulio plieno perteklinių pajėgumų problemą, ir ji yra ilgalaikė ir aktyvi Pasaulinio forumo dėl perteklinio pajėgumo plieno sektoriuje (GFSEC) narė.

(49) TRAV teigė, kad skunde pateiktas tvirtinimas, jog dėl to, kad Vietname prieinami pigūs Kinijos kilmės plokšti šaltai valcuoti produktai, plokščių šaltai valcuotų produktų vidaus rinkos gamintojai buvo priversti sumažinti savo pardavimo kainas iki netvaraus lygio, kad galėtų konkuruoti su Kinijos kilmės plokščių šaltai valcuotų produktų kainomis, buvo faktiškai neteisingas, nes iš Kinijos į Vietnamą importuojamiems plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams nuo 2020 m. taikomi antidempingo muitai, o 2025 m. gruodžio mėn. šių priemonių taikymas buvo pratęstas.

(50) Japonijos vyriausybė paprašė atlikti tinkamą pardavimo vidaus rinkoje ir eksporto kainų palyginimą. Šiuo klausimu „Nippon Steel“, JFE ir „Kobe“ taip pat teigė, kad net jei Komisija nustatytų, kad Japonijos rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija, ši aplinkybė savaime netrukdytų tinkamai palyginti vidaus rinkos ir eksporto kainas, nes Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamasis poveikis plieno sektoriuje buvo aktualus tiek Japonijos, tiek Sąjungos rinkai. Jų teigimu, taip buvo dėl įtariamos ypatingos situacijos rinkoje pobūdžio, nes, kaip pripažino skundo pateikėjas, pertekliniai pajėgumai plieno sektoriuje ir visų pirma Kinijoje daro poveikį viso pasaulio ekonomikai. Siekdamos pagrįsti šį tvirtinimą, bendrovės palygino bendrą plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo į Japoniją ir Sąjungą apimtį ir nurodė, kad ji buvo panaši. Jų teigimu, apsaugos nuo importo iš Kinijos priemonės taip pat yra panašios. Japonija turėjo būti apsaugota dėl 44 ir 46 konstatuojamosiose dalyse nurodytų veiksnių, o Sąjunga – dėl antidempingo muitų importuojamiems, *inter alia*, KLR ([28]) kilmės plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams ir tam tikriems plieno produktams taikomų apsaugos priemonių ([29]). Tačiau, jų teigimu, šios priemonės pasirodė esančios neveiksmingos sprendžiant perteklinių pajėgumų problemą, atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos suvartojimas sumažėjo, o tarifinės kvotos padidėjo dėl kasmet vykdomo liberalizavimo. Tai būtų patvirtinta Komisijos pasiūlyme dėl su prekyba susijusio neigiamo pasaulinių perteklinių pajėgumų poveikio Sąjungos plieno rinkai mažinimo ([30]).

(51) Priešingai, EUROFER manė, kad tinkama palyginimo analizė šios bylos aplinkybėmis nereikalinga, nes eksporto kainoms įtakos turi ne ta pati ypatinga situacija rinkoje, o kitas ekonominis reiškinys (t. y. Kinijos perteklinių pajėgumų poveikis Sąjungos rinkai). EUROFER nuomone, dempingas pasireiškė būtent tuo, kad, nepaisant eksporto rinkų ekonominės dinamikos, buvo nuspręsta nustatyti eksporto kainas, kurios buvo mažesnės nei normaliosios vertės kainos. Be to, Komisija, apskaičiuodama normaliąją vertę, tokios lygiagrečios analizės neatlieka dėl kitų priežasčių. Pavyzdžiui, jei Komisija mano, kad visas pardavimas vidaus rinkoje yra nuostolingas ir nevykdomas įprastomis prekybos sąlygomis, ji negali nuspręsti naudoti faktinius pardavimo duomenis, nes visas pardavimas Sąjungos rinkoje taip pat yra nuostolingas. EUROFER nuomone, pastarasis elementas neturi reikšmės.

([28]) Galiausiai nustatyta 2022 m. spalio 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2022/2068, kuriuo, atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 11 straipsnio 2 dalį, tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams nustatomas galutinis antidempingo muitas, (OL L 277, 2022 10 27, p. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/2068/oj).

([29]) 2019 m. sausio 31 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/159, kuriuo tam tikriems importuojamiems plieno produktams nustatomos galutinės apsaugos priemonės (OL L 31, 2019 2 1, p. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/159/oj).

([30]) Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl su prekyba susijusio neigiamo pasaulinių perteklinių pajėgumų poveikio Sąjungos plieno rinkai mažinimo (COM(2025) 726 *final*, 2025 10 7).

(52) Be to, „Nippon Steel“, JFE, „Kobe“ ir „Tatmetal“ tvirtino, kad net jei būtų įvykdytos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies sąlygos, Komisija negalėjo neatsižvelgti į faktinį „Nippon Steel“ ir „Tatmetal“ pelną, gautą pardavinėjant produktus vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis, kaip nurodyta 2 straipsnio 6 dalies apibendrinamajame sakinyje, nes pagal 2 straipsnio 3 dalį Komisija galėjo apskaičiuoti tik normaliąją vertę. Iš tiesų, jų teigimu, jei turima faktinių duomenų apie gamybą ir pardavimą įprastomis prekybos sąlygomis, Komisija turi naudoti šiuos duomenis pelno sumai nustatyti, kaip Teismas paaiškino Sprendime *Goldstar / Taryba* ([31]) ir keliuose PPO sprendimuose ([32]). Jų teigimu, apskaičiuojant normaliąją vertę pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalį į faktinio pardavimo vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis pelną galima neatsižvelgti tik tuo atveju, jei pardavimas vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis nevykdomas. Šiuo atžvilgiu Komisija negalėjo painioti įprastų prekybos sąlygų su ypatinga situacija rinkoje, siekdama neatsižvelgti į pelną, gautą iš pardavimo vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis, nes, kaip matyti iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje vartojamo žodžio „arba“, tai būtų dvi atskiros sąvokos. Remdamosi Sprendimu *NutraSweet / Taryba* ([33]), „Nippon Steel“, JFE ir „Kobe“ tvirtino, kad įprastų prekybos sąlygų kriterijus buvo susijęs su paties pardavimo pobūdžiu, o ne su rinkos, kurioje bendrovė vykdė veiklą, pobūdžiu. „Nippon Steel“, JFE, „Kobe“ ir „Tatmetal“ taip pat nurodė Sprendimą *Taryba / Alumina* ([34]). „Nippon Steel“, JFE ir „Kobe“, kurios rėmėsi Sprendimu *Hansol* ([35]), teigimu, aplinkybė, kad dėl to apskaičiuota normalioji vertė gali būti lygi pardavimo vidaus rinkoje kainoms, į kurias nebuvo atsižvelgta dėl ypatingos situacijos rinkoje, nebūtų svarbi.

(53) EUROFER nesutiko ir laikėsi nuomonės, kad pardavimas vidaus rinkoje, kuriai daro poveikį ypatinga situacija rinkoje, nebūtų vykdomas įprastomis prekybos sąlygomis, todėl Komisija negalėtų remtis faktinėmis kainomis. EUROFER taip pat teigė, kad nei Sprendime *Taryba prieš Alumina*, nei Sprendime *NutraSweet / Taryba* nebuvo patvirtinta išvada, kad įprastų prekybos sąlygų kriterijus buvo susijęs su paties pardavimo pobūdžiu, o ne su rinkos, kurioje bendrovė vykdė veiklą, pobūdžiu.

(54) „Nippon Steel“ pakartojo, kad EUROFER supainiojo įprastų prekybos sąlygų ir ypatingos situacijos rinkoje sąvokas, kurios pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje buvo atskirtos, ir kad tai, jog įprastų prekybos sąlygų tyrimas buvo susijęs su paties pardavimo pobūdžiu, buvo aiškiai nurodyta Sprendime *NutraSweet / Taryba* ([36]). Ir priešingai, Tarybos reglamente (EB) Nr. 1972/2002 ([37]), kuriuo ypatingos situacijos rinkoje sąvoka pirmą kartą buvo įtraukta į pagrindinį reglamentą, nurodyta, kad ypatingos situacijos rinkoje sąvokos nustatymo politinis pagrindas buvo siekis daugiau dėmesio skirti platesnio masto struktūrinėms rinkos sąlygoms, o ne konkrečios bendrovės pardavimo rezultatams ([38]). Be to, „Nippon Steel“ nurodė, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalyje sąvoka „ypatinga situacija rinkoje“ neminima, o vietoj jos vartojamas terminas „įprastos prekybos

([31]) 1992 m. vasario 13 d. Sprendimas *Goldstar Co. Ltd / Europos Bendrijų Taryba*, C-105/90, ECLI:EU:C:1992:69, 35–38 punktai.

([32]) 2024 m. balandžio 26 d. priimta Kolegijos ataskaita „Australija. Antidempingo ir kompensacinių muitų priemonės tam tikriems iš Kinijos importuojamiems produktams“, WT/DS603/R ir 1 papildymas, 7.115–7.116 punktai; Kolegijos ataskaita „Pakistanas. Antidempingo priemonės Jungtinių Arabų Emyratų kilmės dviem kryptimis orientuotai polipropileno plėvelei“, WT/DS538/R ir 1 papildymas, išplatinta PPO narėms 2021 m. sausio 18 d., apskųsta 2021 m. vasario 22 d., 7.147 ir 7.148 punktai; 2001 m. kovo 12 d. priimta Apeliacinio komiteto ataskaita „Europos Bendrijos. Antidempingo muitas medvilninės patalynės importui iš Indijos“, WT/DS141/AB/R, DSR 2001:V, p. 2049, 81 punktas, ir 2015 m. spalio 28 d. priimtos Apeliacinio komiteto ataskaitos „Kinija. Priemonės, kuriomis nustatomi antidempingo muitai Japonijos kilmės labai atspariems nerūdijančiojo plieno besiūliams vamzdžiams“ / „Kinija. Priemonės, kuriomis nustatomi antidempingo muitai Europos Sąjungos kilmės labai atspariems nerūdijančiojo plieno besiūliams vamzdžiams“, WT/DS454/AB/R ir 1 priedėlis / WT/DS460/AB/R ir 1 priedėlis, DSR 2015:IX, p. 457, 5.25–5.27 punktai.

([33]) 2001 m. gegužės 3 d. Sprendimas *Ajinomoto Co., Inc. ir The NutraSweet Company prieš Europos Sąjungos Tarybą ir Europos Bendrijų Komisiją*, sujungtos bylos C-76/98 P ir C-77/98 P, ECLI:EU:C:2001:234, 38 punktas.

([34]) 2014 m. spalio 1 d. Sprendimas *Europos Sąjungos Taryba / Alumina d.o.o.*, C-393/13 P, ECLI:EU:C:2014:2245, 30 punktas.

([35]) 2024 m. birželio 13 d. Nutartis *Hansol Paper Co. Ltd / Europos Komisija*, T-199/23, ECLI:EU:T:2024:388, 63 punktas.

([36]) Sprendimas *NutraSweet / Taryba*, sujungtos bylos C-76/98 P ir C-77/98 P, 38 punktas.

([37]) 2002 m. lapkričio 5 d. Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1972/2002 iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 305, 2002 11 7, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1972/oj).

([38]) Reglamento (EB) Nr. 1972/2002 3 konstatuojamoji dalis.

sąlygos“. „Nippon Steel“ taip pat tvirtino, kad, remiantis kolegijos ataskaita byloje „EB. Norvegijos auginamos lašišos“, reikėjo naudoti įprastomis prekybos sąlygomis gautą pelną ([39]). „Nippon Steel“ tvirtino, kad net tose bylose, kuriose tam tikro produkto pardavimo apimtis buvo nepakankama, kad būtų galima naudoti pardavimo vidaus rinkoje duomenis, Komisija vis tiek naudojo tokio pardavimo, kuris buvo vykdomas įprastomis prekybos sąlygomis, pelningumo duomenis, vadovaudamasi 2 straipsnio 6 dalimi ir Sprendime *PT Musim Mas / Komisija* ([40]). „Nippon Steel“ nuomone, ši nuostata turėtų būti taikoma ir neatsižvelgiant į vidaus rinkos kainas dėl ypatingos situacijos rinkoje, o skundo pateikėjas neįrodė, kad Japonijos gamintojų pardavimas vidaus rinkoje nebuvo vykdomas įprastomis prekybos sąlygomis.

(55) Be to, „Nippon Steel“, JFE ir „Kobe“ tvirtino, kad, jei Komisija vis dėlto nuspręstų taikyti 2 straipsnio 6 dalies c punktą, ji privalėtų apskaičiuoti viršutinę pelno ribą, siekdama užtikrinti, kad ji nebūtų viršyta, kaip kolegija priminė bylose „ES. Antidempingo priemonės tam tikrai avalynei iš Kinijos“ ([41]) ir „ES. Biodyzelinas iš Indonezijos“ ([42]). Todėl Komisija turėtų pateikti suinteresuotosioms šalims informaciją apie tai, kas laikoma viršutine riba ir kaip ji buvo nustatyta. Galiausiai jos priminė, kad sąvoka „įprastai gaunamas pelnas“ reiškia reguliariai arba paprastai gaunamą pelną.

(56) Šiuo klausimu EUROFER teigė, kad Komisija turėtų taikyti c punktą, kadangi a punkto taikyti nebuvo galima, nes ypatinga situacija rinkoje darė poveikį visiems pardavimams, b punkto taikyti nebuvo galima, nes Kinijos perteklinių pajėgumų iškreipiamasis poveikis plieno produktams galėtų būti aktualus įvairiems plieno produktams ir jokie kiti produktai dėl savo ypatybių nebuvo pakankamai panašūs į plokščius šaltai valcuotus plieno produktus.

(57) „Nippon Steel“ atsakė pateikdama tik neskelbtinas pastabas, susijusias su galimu taikytinu pelnu.

(58) „JSW Steel Limited“ ir su ja susijusios bendrovės (toliau – JSW) nesutiko su skundo pateikėjo tvirtinimu, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalis yra teisinis pagrindas koreguoti sąnaudas, naudojamas normaliajai vertei apskaičiuoti, nepaisant to, kad Komisija nustatė, jog Indijos rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija. JSW tvirtino, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį nustačius ypatingą situaciją rinkoje būtų galima naudoti tik apskaičiuotą normaliąją vertę, nustatytą remiantis gamybos sąnaudomis, o ne faktinėmis pardavimo kainomis.

(59) JSW tvirtino, kad Indijos rinkoje nustatytos ypatingos situacijos apskritai nepakaktų ir kad Komisija turėtų įrodyti, jog įtariama ypatinga situacija rinkoje iš tikrųjų paveikė JSW. JSW taip pat tvirtino, kad jos nepaveikė nė viena įtariama ypatinga situacija rinkoje.

(60) Kalbant apie geležies rūdą, JSW tvirtino, kad geležies rūdos, kurios sudėtyje esančios geležies kiekis yra ne didesnis kaip 58 %, eksporto apribojimų nebuvo ir kad skundo pateikėjas neįrodė, kaip dėl kokių nors Indijoje taikytų priemonių pavyko sumažinti geležies rūdos kainą vidaus rinkoje, palyginti su eksporto kaina. JSW taip pat tvirtino, kad kalbant apie geležies rūdą, kurios sudėtyje esančios geležies kiekis viršija 58 %, galiausiai susidariusi ypatinga situacija rinkoje neturėjo poveikio JSW importuotiems kiekiams. Be to, JSW taip pat tvirtino, kad kaina, už kurią JSW vidaus rinkoje pirko geležį, kurios sudėtyje esančios geležies kiekis viršija 58 %, atitiko importo kainą. Galiausiai kalbant apie geležies rūdos naudojimą uždaroje rinkoje, JSW tvirtino, kad jos mokama kaina buvo didesnė už rinkos kainą ir kad vienintelė nauda, kurią JSW gavo dėl naudojimo uždaroje rinkoje, buvo tiekimo saugumas.

(61) Kalbant apie anglis, JSW teigė, kad skunde nebuvo atskirtos koksinės anglys, kurios yra tiesioginis plieno gamybos proceso išteklius, ir ne koksinės anglys, naudojamos energijai gaminti. JSW tvirtino, kad, kadangi šių dviejų produktų negalima pakeisti vienas kitu ir dėl to, kad šių dviejų produktų rinkos yra skirtingos, Komisija neturėtų atsižvelgti į tvirtinimą, kad Indijos anglių rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija. JSW taip pat tvirtino, kad ji importavo didžiąją dalį jai reikalingų koksinių akmens anglių, nes vidaus rinkoje prieinamų koksinių anglių neužteko, o jų kokybė buvo nepakankama plienui gaminti. Galiausiai JSW tvirtino, kad JSW koksinių anglių pirkimo kainos buvo panašios į tarptautines kainas, o tai rodo, kad dėl vidaus politikos priemonių Indijos importo kainos nesumažėjo.

([39]) Kolegijos ataskaita „Europos Bendrijų antidempingo priemonės Norvegijos auginamoms lašišoms“, WT/DS337/R, priimta 2008 m. sausio 15 d. (ir 1 papildymas), DSR 2008:I, p. 3, 7.298 punktas.

([40]) 2025 m. liepos 2 d. Sprendimas *PT Musim Mas / Komisija*, T-176/23, ECLI:EU:T:2025:662, 116 punktas.

([41]) 2012 m. vasario 22 d. priimta Kolegijos ataskaita „Europos Sąjunga. Antidempingo priemonės, taikomos tam tikrai avalynei iš Kinijos“, WT/DS405/R, DSR 2012:IX, p. 4585, 7.299–7.300 punktai.

([42]) 2018 m. vasario 28 d. priimta ataskaita „Europos Sąjunga. Antidempingo priemonės biodyzelinui iš Indonezijos“, WT/DS480/R ir 1 papildymas, DSR 2018:II, p. 605, 7.51 punktas.

(62) Kalbant apie metalų laužą, JSW teigė, kad įtarimas dėl ypatingos situacijos anglių rinkoje neatitiko ypatingos situacijos metalų laužo rinkoje, nes dėl ypatingos situacijos anglių rinkoje būtų sumažėjusi metalų laužo paklausa. JSW tvirtino, kad skundo pateikėjas neįrodė, kaip su metalų laužu susijusios Indijos priemonės, tokios kaip 15 % eksporto muitas, prisidėjo prie metalų laužo kainų sumažėjimo. „JSW“ taip pat tvirtino, kad kelios kitos šalys, be kita ko, Sąjunga, taip pat nustatė priemones, kuriomis siekiama padėti atnaujinti metalų laužą, ir kad skundo pateikėjas nenustatė, kodėl Indijos taikytos priemonės buvo ypatingos ar išskirtinės, o tai, JSW teigimu, buvo būtina siekiant nustatyti ypatingą situaciją rinkoje.

(63) „JSW“ tvirtino, kad net jei ypatinga situacija rinkoje ir būtų susidariusi, Komisija turėtų įvertinti, ar dėl ypatingos situacijos rinkoje būtų galima tinkamai palyginti pardavimą vidaus rinkoje ir pardavimą eksportui. JSW taip pat tvirtino, kad JSW gamybos sąnaudos buvo tokios pačios, neatsižvelgiant į tai, ar nagrinėjamasis produktas buvo parduodamas vidaus rinkoje, ar eksportuojamas. „JSW“ taip pat tvirtino, kad atitinkami gamybos ištekliai patenka į krosnį neatskiriant jų šaltinių, o tai patvirtina ir tai, kad gamybos linijos, gamindamos pradinės grandies produktus, tokius kaip karštai valcuoti ritiniai, nežino, ar ritiniai bus toliau perdirbami į šaltai valcuotus plieno produktus, ar iš karto parduodami.

(64) JSW nesutiko su skundo pateikėjo tvirtinimais, kad dėl didelės apimties tiriamojo produkto importo iš Kinijos buvo smukdomos kainos Indijos vidaus rinkoje, dėl to sumažėjo Indijos gamintojų galimybės pelningai pardavinėti savo produktus ir jie nukreipė savo produkciją į Sąjungos rinką. JSW tvirtino, kad šis skundo pateikėjo nurodytas išstumiamasis poveikis nebuvo konkrečiai susijęs su Indija ir neturėjo įrodomo poveikio kainoms, prekybos modeliams ar Indijos gamintojų pelningumui. JSW taip pat tvirtino, kad Kinijos pertekliniai pajėgumai neturėjo įtakos jos pelnui vidaus rinkoje ir kad jos pardavimo apimtis išliko didelė tiek vidaus, tiek eksporto rinkose. Dėl kainų JSW tvirtino, kad vidaus rinkos tendencijos buvo panašios į eksporto rinkų tendencijas. JSW taip pat teigė, kad importas iš Kinijos yra labai mažas, palyginti su kitomis importuojančiomis šalimis (3–12 % viso importo), kad importas iš Kinijos sudaro tik 0,2–0,3 % vidaus suvartojimo ir kad Kinijos importo tendencijos atsilieka nuo vidaus suvartojimo tendencijų. Galiausiai JSW tvirtino, kad Indija tiriamajam produktui buvo nustačiusi prekybos apsaugos priemones.

(65) JSW tvirtino, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį reikalaujama, kad dėl įtariamos ypatingos situacijos rinkoje vidaus rinkos kainos nebebūtų galima palyginti su eksporto kaina. JSW taip pat tvirtino, kad šios dvi kainos buvo panašios, nes Indija tiriamajam produktui taikė veiksmingas prekybos apsaugos priemones ir, priešingai nei daugelyje kitų šalių, vidaus paklausa padidėjo.

(66) JSW nesutiko su skundo pateikėjo tvirtinimu, kad, jei būtų nustatyta ypatinga situacija rinkoje, Komisija, nustatydama normaliąją vertę, galėtų pakoreguoti pelną. JSW tvirtino, kad Komisija neturi teisinio pagrindo apskaičiuodama normaliąją vertę neatsižvelgti į faktinį pelną, kurį JSW gavo iš pardavimo vidaus rinkoje. Galiausiai JSW pridūrė, kad net jei Komisija remtųsi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalimi, ji turėtų nurodyti suinteresuotosioms šalims, kokia yra viršutinė riba, ir ją nustatyti, siekdama užtikrinti, kad naudojama pelno suma neviršytų pelno, kurį kiti eksportuotojai ar gamintojai paprastai gauna pardavinėdami tos pačios bendrosios kategorijos produktus kilmės šalies vidaus rinkoje.

(67) TRAV teigė, kad neseniai atliktame Sąjungos antidempingo tyrime dėl plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno importo iš Vietnamo Sąjunga negalėjo nustatyti, ar žaliavų rinkoje esama iškraipymų. TRAV tvirtino, kad ta pati išvada turėtų būti taikoma plokščiam šaltai valcuotam plienui, nes plokščias šaltai valcuotas plienas gaminamas iš karštai valcuoto plieno. TRAV teigė, kad skunde yra teisinių ir faktinių klaidų. TRAV taip pat teigė, kad Vietnamo naudingųjų iškasenų eksporto politikos priemonėmis siekiama užtikrinti tvarų šalies gamtos išteklių valdymą ir veiksmingą naudojimą, visapusiškai laikantis nacionalinių teisės aktų ir tarptautinių įsipareigojimų, pavyzdžiui, GATT 1994 XX straipsnio.

(68) POSVIET taip pat teigė, kad atlikdama antidempingo tyrimą dėl tam tikrų importuojamų Vietnamo, Japonijos, Indijos ir Egipto kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno (toliau – tyrimas dėl plokščių karštojo valcavimo produktų) ([43]) Komisija padarė išvadą, kad negalima nustatyti, jog Vietnamo rinkoje yra susidariusi ypatinga situacija. TRAV teigė, kad dauguma Vietnamo vidaus pramonėje naudojamų plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno yra gaunami iš vietos gamintojų, pavyzdžiui, „Formosa Ha Tinh Steel Corporation“ priklausančios „Hoa Phat Dung Quat Steel Corporation“. POSVIET taip pat teigė, kad, kadangi šiame tyrime skundas buvo grindžiamas tais pačiais įrodymais, *inter alia*, koksinių anglių, geležies rūdos ir plieno laužo kainomis vidaus rinkoje, Komisija taip pat turėtų nuspręsti, kad to nepakanka, kad būtų galima nustatyti, jog Vietnamo rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija. POSVIET taip pat nurodė Bendrojo Teismo išvadas byloje dėl biodyzelino ([44]), kurioje nagrinėtas Komisijos atliktas Indonezijos diferencijuojamo eksporto mokesčio (DET) sistemos poveikio nerafinuoto alyvpalmių aliejaus vidaus rinkos kainoms vertinimas ir susijusios sąlygos, kurias reikėjo įrodyti siekiant nustatyti, kad žaliavų kainų vidaus rinkoje esama iškraipymų.

(69) Kalbant apie priemones, susijusias su geležies rūda, plieno laužu ir koksinėmis anglimis, TRAV ir POSVIET tvirtino, kad skundo pateikėjas nepateikė jokių įrodymų, kad dėl šių priemonių iš tikrųjų buvo iškraipyta žaliavų vidaus rinka ir kad vien eksporto mokesčių ar kitų politikos iniciatyvų egzistavimo faktas negali automatiškai pateisinti išvados, kad kainos yra dirbtinai mažos. TRAV ir POSVIET taip pat nesutiko, kad dėl vertikaliai integruotų bendrovių ir kampanijos „Vietnamo žmonės pirmenybę teikia Vietnamo produktų naudojimui“, buvo susidariusi ypatinga situacija rinkoje. TRAV taip pat nesutiko, kad ji dalyvavo valdant įmones, gaminančias ir eksportuojančias plokščius šaltai valcuotus plieno produktus, ir nustatant jų kainas, taip pat paaiškino, kad Plieno pramonės plėtros strategijos iki 2030 m. kartu su vizija iki 2050 m. buvo atsisakyta 2018 m. Galiausiai POSVIET nesutiko, kad tai, jog plokščių karštojo valcavimo produktų kainos Kinijoje buvo dirbtinai mažos, *quod non*, nereiškia, kad plokščių karštojo valcavimo produktų kainos Vietname buvo dirbtinai mažos vien dėl prekybos.

(70) 39–69 konstatuojamosiose dalyse pateiktos suinteresuotųjų šalių pastabos inicijuojant tyrimą nebuvo svarbios. Iš tiesų visos šios pastabos buvo susijusios su klausimais, kuriuos buvo galima nustatyti tik atliekant tyrimą, o ne su skunde pateiktais įrodymais. Todėl Komisija į jas atsižvelgė. Komisijos tyrimo išvados visais tais tyrimo klausimais, kai aktualu, pateikiamos atitinkamuose šio reglamento skirsniuose.

1.4.2. *Tvirtinimai dėl importo apimties ir kumuliacijos*

(71) Kelios suinteresuotosios šalys, t. y. Turkijos vyriausybė, POSVIET, „Nippon Steel & JP“ ir Taivano bendrovės, suabejojo dėl importo apimties pakankamumo ir palyginamumo taikant kumuliaciją.

(72) Turkijos vyriausybė ir „Nippon Steel & JP“ tvirtino, kad pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 7 dalį ir 3 straipsnio 4 dalį importas nebuvo didelis, ir atkreipė dėmesį į mažas arba svyruojančias rinkos dalis. POSVIET taip pat tvirtino, kad importas buvo nereikšmingas. Šalys taip pat teigė, kad eksportas buvo struktūriškai ribotas ir kad kumuliacija buvo netinkama dėl importo sąlygų, produkto savybių ir konkurencinės padėties skirtumų.

(73) Komisija laikėsi nuomonės, kad inicijavimo etapu pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 3 dalį reikalaujama pateikti pakankamai importo įrodymų, o ne galutinį jų tikslaus poveikio vertinimą.

(74) Skunde pateikta pakankamai įrodymų, kad importas iš nagrinėjamųjų šalių į Sąjungos rinką pateko dideliais kiekiais ir konkuravo su Sąjungos produktu panašiomis konkurencijos sąlygomis, nes tiek importuojami, tiek Sąjungoje gaminami produktai skirti tiems patiems galutiniams naudotojams, daugiausia dėmesio skiriant panašiems rinkos segmentams ir taip užtikrinant tiesioginio pakeičiamumo galimybę.

([43]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2025/1919.

([44]) Bylos T-120/14 PT *Ciliandra Perkasa / Taryba* ir T-121/14 PT *Pelita Agung Agrindustri / Taryba*, 2016 m. rugsėjo 15 d. Bendrojo Teismo sprendimai („Biodyzelinas“). Taip pat žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Bendrojo Teismo sprendimą bylose T-112/14–T-116/14 ir T119/14.

(75) Be to, šiuo etapu nėra jokių požymių, kad dėl kumuliacijos žalos analizė būtų buvusi iškraipyta. Priešingai, iš *prima facie* įrodymų matyti, kad nagrinėjamasis importas Sąjungos rinkoje vykdomas vienu metu ir tuo pačiu metu daro spaudimą mažinti kainas.

(76) Todėl inicijavimo etapu kumuliacijos sąlygos buvo įvykdytos. Todėl argumentai buvo atmesti.

(77) Po faktų atskleidimo „Nippon Steel Corporation“, „JFE Steel Corporation“ ir „Kobe Steel, Ltd.“ (toliau – Japonijos gamintojai) pakartojo savo argumentus dėl importo apimties pakankamumo ir palyginamumo bendro vertinimo tikslais. Jie laikėsi nuomonės, kad Komisija nepakankamai atsižvelgė į šiuos argumentus, ir paprašė, kad į juos būtų atsižvelgta galutinėse išvadose. Šiuo atžvilgiu kelios suinteresuotosios šalys iš valstybių, kuriose nebuvo nustatyta ypatinga situacija rinkoje, dariusi poveikį pardavimo vidaus rinkoje kainų patikimumui, tvirtino, kad jų importo nereikėjo vertinti bendrai su importu iš kitų nagrinėjamųjų šalių. Jos teigė, kad, kadangi tam tikrose kitose šalyse buvo nustatyta ypatinga situacija rinkoje, Komisija neturėjo sumuoti importo iš jų kilmės šalių su importu iš ypatingos situacijos rinkoje paveiktų šalių, tinkamai neatsižvelgusi į šio skirtumo reikšmę atliekant bendrą vertinimą.

(78) Komisija pažymėjo, kad ypatinga situacija rinkoje vertinama siekiant nustatyti normaliąją vertę. Šis vertinimas nesusijęs su atskiru vertinimu pagal 3 straipsnio 4 dalį, kuris susijęs su konkurencijos tarp Sąjungos rinkoje importuojamų produktų ir tarp tų importuojamų produktų ir Sąjungos pramonės produktų sąlygomis. 2 straipsnio 3 dalyje daugiausia dėmesio skiriama padėčiai eksportuojančių šalių vidaus rinkoje; 3 straipsnio 4 dalyje daugiausia dėmesio skiriama konkurencijai Sąjungoje. Todėl vien įvertinus su dalyvaujančia valstybe nare susijusias išvadas dėl kai kurių eksportuojančių šalių negalima daryti išvados, kad elgsena Sąjungos rinkoje buvo nepakankamai panaši.

(79) Komisija taip pat pažymėjo, kad atliekant bendrą vertinimą reikia nustatyti, ar importuojamų produktų fizinės savybės ir naudojimo būdai yra panašūs ir ar eksportuotojų elgsena rinkoje ir konkurenciniai santykiai su Sąjungos pramone yra panašūs. Šis vertinimas grindžiamas tokiais elementais kaip buvimas rinkoje vienu metu, palyginama kainodara, sutampantys pardavimo kanalai ir pirkėjai, taip pat panašios importo apimties ir rinkos dalių tendencijos. Atlikus tyrimą nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu importas iš Japonijos ir kitų nagrinėjamųjų šalių buvo vykdomas Sąjungos rinkoje, buvo skirtas tiems patiems galutiniams naudotojams ir rinkos segmentams, importuojamus ir Sąjungos produktus buvo galima tiesiogiai pakeisti vienus kitais ir tuo pačiu metu buvo daromas spaudimas mažinti kainas.

(80) Todėl Komisija patvirtino, kad į šį importą buvo atsižvelgta atliekant bendros žalos analizę, ir šį tvirtinimą atmetė.

1.4.3. *Tvirtinimai, kad žala Sąjungos pramonei nebuvo daroma*

(81) Suinteresuotosios šalys teigė, kad žalos įrodymai buvo nepakankami arba neatspindėjo materialinės žalos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnyje. Turkijos vyriausybė, „Nippon Steel & JP“ ir Taivano bendrovės teigė, kad skunde buvo patvirtinta tvirta Sąjungos pramonės padėtis rinkoje, kad ji užėmė stabilias arba dideles rinkos dalis, ir kad tokie rodikliai kaip pajėgumai, gamyba ir investicijos iš esmės nepablogėjo. POSVIET teigė, kad Sąjungos pramonė išliko atspari nepaisant nepalankių rinkos sąlygų, be kita ko, padėties normalizavimo po COVID-19 pandemijos laikotarpiu ir didėjant sąnaudoms. Šalys taip pat teigė, kad skunde nepateikta pakankamai *prima facie* įrodymų dėl kelių žalos rodiklių, be kita ko, našumo, investicijų grąžos, pinigų srauto, darbo užmokesčio, augimo ir pajėgumo didinti kapitalą, todėl leidimas inicijuoti tyrimą neturėjo būti suteiktas.

(82) Komisija priminė, kad pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 ir 3 dalyse reikalaujama pateikti tik pakankamus pagrįstai prieinamus įrodymus, kuriais vadovaujantis būtų galima pagrįstai inicijuoti tyrimą. Skunde pateikta svarbių įrodymų dėl pagrindinių žalos veiksnių, darančių poveikį Sąjungos pramonei, įskaitant mažėjantį pelningumą, spaudimą mažinti kainas ir prastėjančius veiklos rodiklius. Tam tikrų atsparių rodiklių, pavyzdžiui, stabilių rinkos dalių, buvimas netrukdo nustatyti materialinę žalą, jeigu kitų rodiklių pokyčiai yra neigiami. Todėl aplinkybė, kad nebuvo duomenų apie visus POSVIET nurodytus rodiklius, nebuvo priežastis neinicijuoti tyrimo. Todėl šie argumentai buvo atmesti.

1.4.4. *Tvirtinimai dėl priežastinio ryšio*

(83) Turkijos vyriausybė, „Nippon Steel & JP“, Taivano bendrovės ir POSVIET nesutiko, kad tarp įtariamo importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos žalos egzistuoja priežastinis ryšys. Šios šalys teigė, kad veiklos rezultatų pablogėjimas visų pirma buvo susijęs su kitais veiksniais, tokiais kaip mažėjantis suvartojimas, padidėjusios energijos ir žaliavų sąnaudos, po COVID-19 pandemijos vykdyti koregavimo veiksmai ir Sąjungos gamintojų strateginiai sprendimai.

(84) Komisija priminė, kad inicijavimo etapu pagal 5 straipsnio 3 dalį reikalaujama tik pateikti pakankamus galimo priežastinio ryšio įrodymus, o ne galutinai nustatyti jo faktą pagal 3 straipsnio 6 ir 7 dalis. Skunde pateikta įrodymų dėl vienu metu vykdyto importo iš nagrinėjamųjų šalių ir Sąjungos pramonės veiklos rezultatų pablogėjimo, įskaitant spaudimo mažinti kainas rodiklius. Šių šalių pateikti alternatyvūs paaiškinimai yra svarbūs tyrimo etape, tačiau jie nepaneigia *prima facie* priežastinio ryšio. Todėl argumentai buvo atmesti.

1.4.5. *Tvirtinimai dėl priemonių lygio ir metodikos (tikslinio pelno, koregavimų)*

(85) Kelios suinteresuotosios šalys nesutiko su skunde pateiktais žalos skirtumo apskaičiavimo ir normaliosios vertės nustatymo aspektais. Jos teigė, kad tikslinis pelnas buvo per didelis ir neatspindėjo įprastų rinkos sąlygų ir kad įtraukus su apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema (toliau – ATLPS) susijusias sąnaudas gali būti atliekamas dvigubas skaičiavimas. Turkijos vyriausybė ir „Nippon Steel & JP“ taip pat užginčijo su investicijomis susijusius koregavimus ir sąnaudų paskirstymo metodus.

(86) Komisija laikėsi nuomonės, kad inicijavimo etape skundo pateikėjas turi pateikti pagrįstus įverčius, nustatytus atsižvelgiant į turimus įrodymus. Metodinės išvados, be kita ko, susijusios su tikslinio pelno pasirinkimu, ATLPS išlaidų vertinimu ir koregavimo metodais, yra sudėtingi techniniai klausimai, kuriuos reikia tikrinti atliekant tyrimą. Todėl Turkijos vyriausybės, „Nippon Steel & JP“, Taivano bendrovių ir POSVIET pateikti argumentai buvo susiję su klausimais, kurių negalima galutinai įvertinti inicijavimo etape, ir atitinkamai buvo atmesti.

1.4.6. *Tvirtinimai dėl su žaliavomis susijusių iškraipymų*

(87) POSVIET teigė, kad pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies taikymo sąlygos nebuvo įvykdytos, nes Vietnamas naudojo importuojamas žaliavas, kurias pirko tarptautinės rinkos kainomis, ir kad nebuvo įrodyta jokių didelių iškraipymų. TRAV taip pat informavo, kad šalyje kasamos žaliavos, reikalingos karštojo valcavimo ritiniams gaminti, neatitiko plieno pramonės reikalavimų ir apskritai negalėjo būti naudojamos karštojo valcavimo ritinių gamybos procese.

(88) Komisija priminė, kad inicijavimo etape reikia tik pakankamai įrodymų, kad esama didelių žaliavų rinkos iškraipymų, darančių poveikį gamybos sąnaudoms eksportuojančioje šalyje, ir kad mažesnio muito taisyklė galėtų būti veiksminga. Ji pažymėjo, kad skunde pateikta pakankamai įrodymų, įskaitant informaciją apie atitinkamas rinkos sąlygas ir veiksnius, kurie gali turėti įtakos žaliavų kainodarai ir sąnaudų struktūroms eksportuojančiose šalyse.

(89) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad norint įvertinti tokius iškraipymus reikia atlikti išsamią rinkos struktūros, kainodaros sąlygų ir galimos valstybės įtakos analizę, tačiau inicijavimo etape jos galutinai atlikti negalima. Todėl POSVIET argumentai buvo atmesti.

1.4.7. *Tvirtinimai dėl Sąjungos interesų*

(90) Kai kurios šalys, t. y. Turkijos vyriausybė, „Nippon Steel & JP“, Taivano bendrovės ir „BSH Hausgeräte GmbH“, teigė, kad priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 21 straipsnyje. Jos teigė, kad dėl priemonių padidėtų galutinės grandies pramonės sektorių, įskaitant automobilių, mašinų ir buitinių prietaisų sektorius, gamybos sąnaudos ir būtų padarytas neigiamas poveikis konkurencingumui, užimtumui ir tiekimo grandinės stabilumui.

(91) Komisija priminė, kad Sąjungos interesų vertinimas pagal 21 straipsnį atliekamas ne inicijavimo etape, o tik laikinųjų arba galutinių priemonių nustatymo etape. Todėl Turkijos vyriausybės, „Nippon Steel & JP“, Taivano bendrovių ir „BSH Hausgeräte GmbH“ pateikti argumentai buvo atmesti.

1.5. **Atranka**

(92) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį gali vykdyti suinteresuotųjų šalių atranką.

Sąjungos gamintojų atranka

(93) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė preliminariai atrinkusi Sąjungos gamintojus. Komisija bendroves atrinko remdamasi didžiausia tipine gamybos ir pardavimo apimtimi, atsižvelgdama į geografinį išsidėstymą. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl preliminariai atrinktų bendrovių, tačiau jokių pastabų negavo.

(94) Taigi galutinai atrinktos bendrovės yra trys Sąjungos gamintojai trijose skirtingose valstybėse narėse. Jiems tenka daugiau kaip 24 % visos apskaičiuotos panašaus produkto gamybos apimties ir 17 % apskaičiuoto panašaus produkto pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimties. Atrinkti gamintojai yra tipiški Sąjungos pramonės gamintojai.

Nesusijusių importuotojų atranka

(95) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina, ir, jei būtina, kad galėtų atrinkti bendroves, Komisija paprašė nesusijusių importuotojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją.

(96) Nė vienas nesusijęs importuotojas nepateikė prašomos informacijos ir nesutiko, kad gali būti atrenkamas.

Eksportuojančių gamintojų atranka

(97) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka būtina, ir, jei būtina, kad galėtų atrinkti bendroves, Komisija paprašė visų Indijos, Japonijos, Taivano, Turkijos ir Vietnamo eksportuojančių gamintojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Be to, Komisija paprašė Indijos Respublikos atstovybės Sąjungoje, Japonijos atstovybės Sąjungoje, Taipėjaus atstovybės Sąjungoje, Turkijos Respublikos atstovybės Sąjungoje ir Vietnamo Socialistinės Respublikos atstovybės Sąjungoje nurodyti kitus eksportuojančius gamintojus, jei tokių yra, kurie galbūt norėtų dalyvauti tyrime, ir (arba) su jais susisiekti.

(98) Keturi Indijos eksportuojantys gamintojai pateikė prašomą informaciją ir sutiko, kad gali būti atrenkami. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį Komisija pagal didžiausią tipišką eksporto į Sąjungą apimtį, kurią galima pagrįstai ištirti per turimą laiką, atrinko vieną eksportuojantį gamintoją. Atrinktam eksportuojančiam gamintojui tiriamuoju laikotarpiu teko [90–100 %] viso apskaičiuoto iš Indijos į Sąjungą eksportuoto kiekio. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalį dėl atrinktų bendrovių konsultuotasi su visais žinomais eksportuojančiais gamintojais ir Indijos valdžios institucijomis. Pastabų nepateikta.

(99) Penkios Japonijos bendrovės pateikė prašomą informaciją ir sutiko, kad gali būti atrenkamos. Viena iš jų, „Daido“, nenurodė, kad tiriamuoju laikotarpiu vykdė pardavimą eksportui į Sąjungą. Tačiau vėliau atlikdama tyrimą Komisija nusprendė, kad ši bendrovė yra susijusi su atrinktu eksportuojančiu gamintoju, kaip nurodyta 271–273 konstatuojamosiose dalyse. Be to, dar vienas gamintojas nurodė dėl gamybos, gamybos pajėgumų, pardavimo vidaus rinkoje ir eksportui tiriamuoju laikotarpiu ir kitais metais, su kuriais susijusią informaciją pateikti prašyta atrankos formoje, nurodė „0“, todėl jo nebuvo galima laikyti Japonijos gamintoju. Pagal pagrindinio reglamento

17 straipsnio 1 dalį Komisija atrinko vieną eksportuojantį gamintoją, remdamasi didžiausia tipiška eksporto į Sąjungą apimtimi, kurią galima pagrįstai išnagrinėti per turimą laiką. Atrinktam eksportuojančiam gamintojui tiriamuoju laikotarpiu teko [80–90 %] viso apskaičiuoto iš Japonijos į Sąjungą eksportuoto kiekio. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalį dėl atrinktų bendrovių konsultuotasi su visais žinomais eksportuojančiais gamintojais ir Japonijos valdžios institucijomis. Pastabų nepateikta.

(100) Prašomą informaciją pateikė ir sutiko būti atrinkti trys eksportuojantys Taivano gamintojai, priklausantys dviem grupėms. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį Komisija atrinko du eksportuojančius gamintojus, priklausančius vienai grupei, remdamasi didžiausia tipiška eksporto į Sąjungą apimtimi, kurią būtų galima pagrįstai išnagrinėti per turimą laikotarpį. Atrinktiems eksportuojantiems gamintojams tiriamuoju laikotarpiu teko [60–70 %] viso apskaičiuoto iš Taivano į Sąjungą eksportuoto kiekio. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalį dėl atrinktų bendrovių konsultuotasi su visais žinomais eksportuojančiais gamintojais ir Taivano valdžios institucijomis. Pastabų nepateikta.

(101) Šeši Turkijos eksportuojantys gamintojai pateikė prašomą informaciją ir sutiko, kad gali būti atrenkami. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį Komisija atrinko du eksportuojančius gamintojus, remdamasi didžiausia tipiška eksporto į Sąjungą apimtimi, kurią galima pagrįstai išnagrinėti per turimą laiką. Atrinktiems eksportuojantiems gamintojams tiriamuoju laikotarpiu teko [50–60] % viso apskaičiuoto iš Turkijos į Sąjungą eksportuoto kiekio. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalį, dėl atrinktų bendrovių konsultuotasi su visais žinomais eksportuojančiais gamintojais ir Turkijos valdžios institucijomis. Pastabų nepateikta.

(102) Trys Vietnamo eksportuojantys gamintojai pateikė prašomą informaciją ir sutiko, kad gali būti atrenkami. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį Komisija pagal didžiausią tipišką eksporto į Sąjungą apimtį, kurią galima pagrįstai ištirti per turimą laiką, atrinko vieną eksportuojantį gamintoją. Atrinktam eksportuojančiam gamintojui tiriamuoju laikotarpiu teko [80–90] % viso apskaičiuoto iš Vietnamo į Sąjungą eksportuoto kiekio. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalį dėl atrinktų bendrovių konsultuotasi su visais žinomais eksportuojančiais gamintojais ir Vietnamo valdžios institucijomis. Pastabų nepateikta.

1.6. **Klausimyno atsakymai ir tikrinamieji vizitai**

(103) Kaip paskelbta pranešime apie inicijavimą, Komisija visų nagrinėjamųjų šalių valdžios institucijoms nusiuntė specialius klausimynus, siekdama ištirti įtarimus dėl ypatingos situacijos rinkoje, susidariusios dėl importo iš Kinijos daromo išstumiamojo poveikio. Šiuose klausimynuose prašyta pateikti informaciją, kurią Komisija laikė būtina tiriant įtariamą išstumiamąjį poveikį, pavyzdžiui, apie importo ir pardavimo nagrinėjamųjų šalių vidaus rinkoje apimtį, kainas ir rinkos dalį. Šiuo klausimu prašyta pateikti informaciją, susijusią su laikotarpiu nuo 2022 m. sausio 1 d. iki 2025 m. birželio 30 d., t. y. tuo pačiu laikotarpiu, kuris atliekant tyrimą naudotas dempingui ir žalai nustatyti (žr. 107 konstatuojamąją dalį). Komisija Indijos ir Vietnamo vyriausybėms taip pat nusiuntė specialius klausimynus, siekdama ištirti įtarimus dėl ypatingos situacijos rinkoje, susidariusios dėl priemonių, susijusių su konkrečiais plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybos ištekliais.

(104) Be to, skundo pateikėjas skunde pateikė pakankamai įrodymų, kad Indijoje ir Vietname esama nagrinėjamojo produkto žaliavų rinkos iškraipymų. Todėl, kaip paskelbta pranešime apie inicijavimą, atliekant tyrimą buvo nagrinėjami minėti įtariami su žaliavomis susiję iškraipymai, kad būtų galima nustatyti, ar Indijai ir Vietnamui reikia taikyti pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a ir 2b dalių nuostatas. Dėl šios priežasties Komisija Indijos ir Vietnamo vyriausybėms išsiuntė papildomus klausimynus.

(105) Komisija klausimynus taip pat nusiuntė atrinktiems Sąjungos gamintojams, atrinktiems eksportuojantiems gamintojams, žinomiems nesusijusiems importuotojams ir naudotojams. Tie patys klausimynai nuo inicijavimo dienos taip pat buvo paskelbti internete ([45]);

([45]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2812.

(106) Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą dempingui, jo daromai žalai, Sąjungos interesams, ypatingos situacijos rinkoje buvimui ir žaliavų rinkos iškraipymams nustatyti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalies a punkte. Tikrinamieji vizitai pagal pagrindinio reglamento 16 straipsnį buvo surengti visų nagrinėjamųjų šalių valdžios institucijų ir šių bendrovių patalpose:

Sąjungos gamintojų:

— „ArcelorMittal“, Gentas, Belgija,

— „ArcelorMittal“, Astūrija, Ispanija,

— „Thyssenkrupp Steel Europe AG“, Duisburgas, Vokietija;

Indijos eksportuojančių gamintojų:

— „JSW Steel Limited“, Mumbajus,

— „JSW Steel Coated Products Limited, Mumbai“, Mumbajus;

eksportuojančio gamintojo Japonijoje:

— „Nippon Steel Corporation“, Tokijas;

susijusių prekiautojų:

— „Marubeni-Itochu Steel Inc.“, Tokijas, Japonija,

— „Metal One Corporation“, Tokijas, Japonija,

— „Sumitomo Corporation Global Metals Co., Ltd.“, Tokijas, Japonija,

— „Sumitomo Corporation Global Metals Co., Ltd.“, Tokijas, Japonija,

— „Steel Center Co., Ltd.“, Tokijas, Japonija,

— „NST Coil Center Co., Ltd.“, Tokijas, Japonija;

susijusių Sąjungos importuotojų:

— „Marubeni-Itochu Steel Europe GmbH“, Diuseldorfas, Vokietija,

— „Nippon Steel Trading Austria GmbH“, Viena, Austrija;

Taivano eksportuojančių gamintojų:

— „China Steel Corporation“, Gaosiongas,

— „Chung Hung Steel Corporation“, Gaosiongas;

susijusio prekiautojo:

— „China Steel Structure Co., Ltd.“, Gaosiongas, Taivanas;

Turkijos eksportuojančių gamintojų:

— „Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.“, Bursa,

— „Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.“, Stambulas;

susijusio prekiautojo:

— „ArcelorMittal Çelik Ticaret A.Ş.“, Stambulas, Turkija;

susijusių Sąjungos importuotojų ir (arba) žaliavų tiekėjų (atliktas nuotolinis sutikrinimas internetu):

— „ArcelorMittal Flat Carbon Europe S.A.“, Liuksemburgas, Liuksemburgas,

— „Bamesa Oțel, S.A.“, Topolovenis, Rumunija;

Vietnamo eksportuojančio gamintojo:

— „POSCO VIETNAM Co., Ltd“, Ho Či Minis;

susijusio apdirbimo centro ir prekiautojo:

— „POSCO Vietnam Processing Center Joint Stock Company“, Fuanas, Vietnamas;

susijusio prekiautojo:

— „POSCO International Corporation“, Seulas, Korėjos Respublika;

susijusio žaliavų tiekėjo:

— „POSCO Co. Ltd.“, Seulas, Korėjos Respublika;

susijusio importuotojo Sąjungoje:

— „POSCO INTERNATIONAL Deutschland GmbH“, Ešbornas, Vokietija.

1.7. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(107) Atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2024 m. liepos 1 d. – 2025 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas nagrinėtas laikotarpis nuo 2022 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

(108) Po faktų atskleidimo Japonijos gamintojai teigė, kad 2022 m. nebuvo tinkami žalos vertinimo pradžios metai, nes didelis ekonomikos atsigavimas po COVID-19 pandemijos tęsėsi ir pirmąjį tų metų pusmetį. Jų nuomone, dėl 2022 m. vyravusių palankių rinkos sąlygų lyginamasis dydis buvo iškraipytas, todėl, palyginti su tais metais, tiriamuoju laikotarpiu padėtis buvo pernelyg blogesnė. Todėl jie paprašė, kad Komisija, vertindama žalos rodiklių raidą, naudotų ilgesnį ataskaitinį laikotarpį arba atsižvelgtų į 2022 m. vyravusias sąlygas.

(109) Svarbu pažymėti, kad Komisijos išvada dėl žalos buvo pagrįsta Sąjungos pramonės padėties raida per visą nagrinėjamąjį laikotarpį, o ne tik 2022 m. ir tiriamojo laikotarpio palyginimu. Komisija pažymėjo, kad nagrinėjant kelerių metų laikotarpį, siekiama ne vadovautis vienų metų duomenimis, o sušvelninti ciklinių arba trumpalaikių svyravimų poveikį ir įvertinti, ar atitinkamos tendencijos išlieka nuoseklios per pakankamai reprezentatyvų laikotarpį. Buvo vertinami visi svarbūs ekonominiai veiksniai ir rodikliai, turintys įtakos Sąjungos pramonės padėčiai, be kita ko, pardavimas, gamyba, rinkos dalis, pelningumas, užimtumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža.

(110) Japonijos gamintojai teigė, kad 2022 m. vyravusios sąlygos buvo išskirtinai palankios dėl atsigavimo po COVID-19 pandemijos, todėl atlikus palyginimą su tiriamuoju laikotarpiu buvo nustatytas pernelyg didelio masto Sąjungos pramonės padėties pablogėjimas. Tačiau palankios rinkos sąlygos nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje savaime nėra įrodymas, kad vėlesnis pablogėjimas nebuvo susijęs su tyrime nagrinėtais veiksniais.

(111) Be to, Komisijos vertinimas grindžiamas ne vienu rodikliu ar vienais metais, o dinamiška analize. Pablogėjimas buvo susijęs su keliais rodikliais ir atspindėjo tiek Sąjungos pramonės finansinius rezultatus, tiek jos padėtį Sąjungos rinkoje. Taip pat buvo vertinamas rodiklių nuoseklumas ir jų kitimo kryptis per visą nagrinėjamąjį laikotarpį, įskaitant metus nuo to laikotarpio pradžios iki tiriamojo laikotarpio. Vertinant tuo pačiu metu vykusius šių rodiklių pokyčius galima susidaryti išsamesnį Sąjungos pramonės padėties vaizdą nei vertinant bet kuriais konkrečiais metais vyravusias sąlygas.

(112) Be to, Japonijos gamintojai neįrodė, kad po 2022 m. pastebėtas pablogėjimas buvo tik įprastų sąlygų, buvusių iki atsigavimo po COVID-19 pandemijos, atkūrimo rezultatas. Visų pirma jie nepateikė įrodymų, kuriais remiantis būtų buvę galima nustatyti, kokį Sąjungos pramonės veiklos rezultatų lygį reikėtų laikyti įprastu, arba įrodymų, kad tiriamuoju laikotarpiu pasiektas lygis atitiko tokias įprastas sąlygas.

(113) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, vien dėl ilgesnio ataskaitinio laikotarpio žalos vertinimas netaptų tinkamesnis. Pratęsus šį laikotarpį nebeliktų poreikio įvertinti faktinę Sąjungos pramonės raidą nagrinėjamuoju laikotarpiu arba įrodyti, kad pastebėtas pablogėjimas nebuvo susijęs su importu dempingo kaina.

(114) Japonijos gamintojai taip pat nenurodė jokio konkretaus žalos rodiklio, kurio pablogėjimą būtų buvę galima susieti tik su atsigavimo po COVID-19 pandemijos laikotarpio pabaiga. Todėl šiuo argumentu negalima paaiškinti bendro pastebėto žalos rodiklių pablogėjimo.

(115) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad argumentai dėl 2022 m. vyravusių ekonominių sąlygų žalos vertinimo nepaneigė. Vertinimas buvo pagrįstas Sąjungos pramonės padėties raida per visą nagrinėjamąjį laikotarpį ir bendra atitinkamų žalos rodiklių raida. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

1.8. **Laikinųjų priemonių nenustatymas ir tolesnė procedūra**

(116) 2026 m. balandžio 17 d. Komisija pagal pagrindinio reglamento 19a straipsnio 2 dalį pranešė suinteresuotosioms šalims apie ketinimą nenustatyti laikinųjų priemonių ir suteikė joms galimybę pateikti papildomos informacijos.

(117) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą galutinėms išvadoms padaryti.

(118) 2026 m. rugpjūčio 6 d. Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą tam tikriems importuojamiems Indijos, Japonijos, Taivano, Turkijos ir Vietnamo kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš plieno (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo nustatytas laikotarpis, per kurį jos galėjo pateikti pastabų dėl šio galutinio faktų atskleidimo.

(119) Dėl kai kurių pastabų, gautų po galutinio faktų atskleidimo, buvo peržiūrėti 118 konstatuojamojoje dalyje nurodyti esminiai faktai ir aplinkybės. 2026 m. spalio 6 d. Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pateikė papildomą galutinį faktų atskleidimą. Visoms šalims buvo nustatytas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas tik dėl patikslintos informacijos, pateiktos papildomame galutiniame faktų atskleidime. 2026 m. spalio 16 d., atsižvelgdama į pastabas, gautas po papildomo galutinio faktų atskleidimo, Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pateikė antro papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumentą. Visoms šalims buvo nustatytas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas, taip pat tik dėl informacijos, pateiktos antrajame papildomame faktų atskleidime.

(120) Šalims, kurios to prašė, taip pat buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Buvo surengti klausymai su visais atrinktais eksportuojančiais gamintojais, Taivano ir Turkijos valdžios institucijomis ir nagrinėjamojo produkto naudotoju „Czech Blades s.r.o.“.

(121) 2026 m. spalio 8 d. bendrovė POSVIET paprašė bylas nagrinėjančio pareigūno surengti klausymą su tarnybomis, siekiant užtikrinti, kad prieš priimdama galutinį sprendimą Komisija atsižvelgtų į tris tvirtinimus, jau pateiktus dėl jos pastabų dėl 2026 m. rugpjūčio 17 d. galutinio faktų atskleidimo, ir suteikti bendrovei POSVIET tinkamą galimybę atsakyti į naujas faktines aplinkybes, pateiktas papildomame galutiniame faktų atskleidime, dėl kurių bendrovė POSVIET turėjo dvi dienas pastaboms pateikti. Klausymas surengtas 2026 m. spalio 12 d. Per posėdį Komisijos tarnybos patvirtino, kad jos suprato įtarimus ir pastabas ir į juos atsižvelgs galutiniame reglamente. Bylas nagrinėjantis pareigūnas padarė išvadą, kad bendrovei POSVIET buvo suteiktos visos teisinės galimybės pareikšti savo nuomonę Komisijos tarnyboms, pateikti savo pastabas ir argumentus tiek raštu, tiek per žodinį bylos nagrinėjimą ir kad atliekant šį tyrimą buvo paisoma bendrovės POSVIET teisių į gynybą.

2. TIRIAMASIS PRODUKTAS, NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. Tiriamasis produktas

(122) Tiriamasis produktas – plokšti valcavimo produktai iš geležies arba nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, išskyrus nerūdijantįjį plieną, visų pločių, šaltai valcuoti, neplakiruoti, nepadengti arba neapvilkti, po šaltojo valcavimo toliau neapdoroti, bet neįskaitant:

— plokščių valcavimo produktų iš geležies arba nelegiruotojo plieno, visų pločių, šaltai valcuotų, neplakiruotų, nepadengtų arba neapvilktų, suvyniotų arba nesuvyniotų į ritinius, visokio storio, elektrotechninių,

— plokščių valcavimo produktų iš geležies arba nelegiruotojo plieno, visų pločių, šaltai valcuotų, neplakiruotų, nepadengtų arba neapvilktų, suvyniotų į ritinius, mažesnio nei 0,35 mm storio, atkaitintų (vadinamų juodąja skarda),

— plokščių valcavimo produktų iš kito legiruotojo plieno, visų pločių, iš silicinio elektrotechninio plieno ir

— plokščių valcavimo produktų iš legiruotojo plieno, po šaltojo valcavimo toliau neapdorotų, iš greitapjovio plieno.

(123) Plokšti šaltai valcuoti plieno produktai naudojami įvairiose srityse, be kita ko, automobilių pramonės, buitinių prietaisų, statybinių medžiagų, pramoninių mašinų, elektros įrangos, metalinių baldų, sandėliavimo sistemų, vamzdžių ir vamzdelių sektoriuose, taip pat kitoms galutinės gamybos grandies reikmėms, kurioms reikia aukštos kokybės paviršiaus apdailos ir matmenų tikslumo.

2.2. Nagrinėjamasis produktas

(124) Nagrinėjamasis produktas – Indijos, Japonijos, Taivano, Turkijos arba Vietnamo kilmės tiriamasis produktas, kurio KN kodai šiuo metu yra ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 (TARIC kodai 7209 15 00 90, 7209 18 99 90, 7209 25 00 90, 7211 23 80 19, 7211 23 80 95, 7211 23 80 99, 7211 29 00 19, 7211 29 00 99).

2.3. Panašus produktas

(125) Atlikus tyrimą nustatyta, kad tokias pačias pagrindines fizines, chemines ir technines savybes ir tokią pačią naudojimo paskirtį turi šie produktai:

— į Sąjungą eksportuojamas nagrinėjamasis produktas;

— nagrinėjamųjų šalių vidaus rinkoje gaminamas ir parduodamas tiriamasis produktas ir

— Sąjungoje Sąjungos pramonės gaminamas ir parduodamas tiriamasis produktas.

(126) Todėl Komisija nusprendė, kad šie produktai yra panašūs produktai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje.

2.4. **Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities**

(127) „Daido“ pateikė prašymą neįtraukti DF42N, MENPD ir MAS1C lydinių (toliau kartu – „Daido“ funkciniai lydiniai). „Daido“ tvirtino, kad tų lydinių nereikėtų įtraukti, nes jų naudojimo būdai, gamybos procesai, platinimo kanalai ir kainos skiriasi nuo įprastų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų. Bendrovė taip pat teigė, kad toks neįtraukimas būtų pagrįstas, nes „Daido“ funkciniai lydiniai būtų priskiriami produkto kontrolės numerio (toliau – PKN) 09 kategorijai. „Daido“ teigimu, 01–08 kategorijoms priskiriamos pripažintų plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno grupės, apibrėžtos EN standartuose ir naudojamos pagrindinėse automobilių, prietaisų gamybos ir statybos tiekimo grandinėse, o 09 kategorijai priskiriamos likusios medžiagos, neatitinkančios plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno mechaninių ar paviršiaus kriterijų.

(128) „Daido“ nepateikė jokių įrodymų, kad „Daido“ funkcinių lydinių pagrindinės techninės, cheminės ir fizinės savybės nėra tokios pačios kaip plokščių šaltai valcuotų plieno produktų. Iš tiesų šios bendrovės lydiniai vis dar buvo gaminami iš tų pačių žaliavų ir taikant iš esmės tą patį procesą. Gautas produktas vis tiek būtų plokšti šaltai valcuoti plieno produktai. Siekiant pagrįsti produkto neįtraukimą į produkto apibrėžtąją sritį, konkretus galutinis naudojimo būdas, platinimo kanalas ar galutinė kaina nebuvo svarbūs veiksniai.

(129) Aplinkybė, kad, kaip tvirtino „Daido“, produktas buvo priskirtas PKN 09 kategorijai, taip pat nepateisino jo neįtraukimo. Priešingai, šis faktas patvirtino, kad būtent tiriamąjį produktą, kurio pagrindinės fizinės, techninės ir cheminės savybės yra tokios pačios kaip plokščių šaltai valcuotų plieno produktų, būtų galima priskirti ir kitoms PKN kategorijoms ir kad tyrime nagrinėjami skirtingų rūšių produktai, kurių naudojimo būdai taip pat skiriasi.

(130) Dėl šių priežasčių Komisija atmetė prašymą neįtraukti produkto.

(131) Po faktų atskleidimo „Daido“ pakartojo savo tvirtinimą, kad „Daido“ funkcinių lydinių nereikėtų įtraukti į produkto apibrėžtąją sritį, visų pirma dėl jų esą skirtingų savybių, naudojimo būdų ir konkurencijos sąlygų, taip pat dėl jų priskyrimo 09 PKN kategorijai.

(132) „Daido“ nepateikė jokios naujos informacijos ar įrodymų, dėl kurių būtų buvę galima pakeisti Komisijos vertinimą. Todėl Komisija atmetė šį prašymą neįtraukti šių produktų.

(133) Plokščių šaltai valcuotų plieno produktų naudotojas „Czech Blades s.r.o.“ paprašė netaikyti priemonių tam tikroms šaltai valcuotoms plieno juostoms, pasižyminčioms specifinėmis techninėmis savybėmis. Šis naudotojas tvirtino, kad šie produktai gaminami pagal labai konkrečias technines specifikacijas, skirtas nišinei galutinei grandžiai, kad jų negalima gauti iš Sąjungos gamintojų ir kad todėl importas vykdomas dėl techninio būtinumo, o ne dėl kainos. Naudotojas taip pat teigė, kad šių produktų negalima pakeisti kitais šaltai valcuoto plieno produktais ir kad nustačius priemones būtų padarytas neigiamas poveikis jo galutinės grandies veiklai.

(134) Komisija šį prašymą atmetė. Pateiktų įrodymų nepakako įrodyti, kad nagrinėjamųjų produktų techninės, cheminės ir fizinės savybės skiriasi, todėl jiems priemonės neturėtų būti taikomos, arba kad Sąjungos gamintojai negali pateikti reikiamų techninių savybių turinčių produktų arba produktų, kuriuos techniškai būtų galima pakeisti vienas kitu. Nebuvo pateikta pakankamai išsamių, nuoseklių ir patikrinamų įrodymų šiems teiginiams pagrįsti.

(135) Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonė gamina nurodytas technines savybes atitinkančius produktus arba produktus, kuriuos techniškai būtų galima pakeisti vienas kitu. Todėl atlikus tyrimą naudotojo tvirtinimas, kad nagrinėjamųjų produktų negalima įsigyti iš Sąjungos gamintojų, nebuvo patvirtintas.

(136) Galiausiai su prašymu susijusi pagrindžiamoji informacija buvo pateikta tik labai vėlyvame tyrimo etape. Tame etape Komisija nebegalėjo atlikti būtino patikrinimo ar toliau nagrinėti pateiktus tvirtinimus. Todėl į šią informaciją nebuvo galima atsižvelgti siekiant nustatyti, ar buvo įvykdytos produktų neįtraukimo į priemonių taikymo sritį sąlygos.

(137) Po faktų atskleidimo „Czech Blades“ tvirtino, kad jos gaminami apsaugoti skustuvų peiliukai ir pramoninės geležtės yra labai specializuoti nišiniai produktai, kurie Sąjungos rinkoje laikomi unikaliais. „Czech Blades“ pateikė papildomos informacijos savo prašymui neįtraukti jos produktų pagrįsti. Ši informacija buvo pateikta atsakant į Komisijos nurodymą visus tolesnius prašymus tinkamai pagrįsti dokumentais ir juose visų pirma atsižvelgti į i) pagrindines fizines, chemines ir technines importuojamų ir Sąjungos produktų savybes, ii) jų naudojimo būdą ir pakeičiamumą, iii) alternatyvius tiekimo šaltinius, iv) atleidimo nuo muitų poveikį ir v) muitų poveikį naudotojui. „Czech Blades“ pažymėjo, kad jos ankstesni įrodymai buvo pateikti konfidencialiai, todėl kitos suinteresuotosios šalys negalėjo dėl jų pateikti pastabų. Todėl bendrovė pateikė nekonfidencialią medžiagų specifikaciją.

(138) Kalbant apie savybes ir pakeičiamumą, „Czech Blades“ tvirtino, kad geležčių plienas yra labai specializuota kategorija, kuriai taikomos griežtos specifikacijos, todėl kitų rūšių plienas būtų netinkamas pakaitalas. Kalbant apie alternatyvius tiekimo šaltinius, „Czech Blades“ tvirtino, kad nė vienas Sąjungos tiekėjas negalėjo tiekti šio produkto. Bendrovė tvirtino, kad bandymai įsigyti geležčių plieno iš Sąjungos gamyklų buvo nesėkmingi: tiekėjai negalėjo įvykdyti reikiamos kokybės, leistinų nuokrypių ar kiekių reikalavimų arba nepateikė atsakymų. Ji taip pat teigė, kad, atsižvelgiant į tai, jog gamybos procesui reikia daug energijos ir darbo jėgos, ir į nedidelę metinę paklausą, Sąjungos gamintojai manė, kad šis produktas komerciniu požiūriu yra nepatrauklus. Kalbant apie muitų poveikį „Czech Blades“ tvirtino, kad iš aptariamos medžiagos gaminamos geležtės pagal vertę sudaro didelę jos gamybos dalį.

(139) Po faktų atskleidimo Sąjungos pramonė pritarė dėl šio prašymo atmetimo. Ji teigė, kad Komisija jau buvo nustačiusi, kad tokie produktai gaminami Sąjungoje, kad Sąjungos gamintojai tiekia šaltai valcuotas žaliavas, kurias Sąjungos pervalcuotojai perdirba į siauras skustuvų peiliukams gaminti naudojamas juostas, kad priemonėmis ne uždraudžiamas importas, o atkuriamos vienodos sąlygos ir kad poveikis sąnaudoms yra nedidelis.

(140) Komisija pirmiausia pažymėjo, kad šalis, prašanti neįtraukti produkto, remdamasi laiku pateiktais išsamiais, nuosekliais ir patikrinamais įrodymais, turi įrodyti, kad visos atitinkamos neįtraukimo sąlygos yra įvykdytos. Nepakanka, kad šalis atskirai nustatytų tik vieną elementą; Prašymą reikia vertinti bendrai, atsižvelgiant į kiekvieną iš penkių 137 konstatuojamojoje dalyje nurodytų elementų.

(141) Dėl savybių ir pakeičiamumo Komisija pažymėjo, kad nors papildomoje informacijoje pateiktas išsamesnis „Czech Blades“ importuojamos medžiagos aprašymas, jis pats savaime nėra įrodymas, kad Sąjungos pramonė negamina produktų, kurių techninės, cheminės ir fizinės savybės yra tokios pačios arba lygiavertės. Medžiagų specifikacija atspindi reikalavimus, taikomus pačios „Czech Blades“ perkamoms medžiagoms, ir nėra įrodymas, kad Sąjungos gamintojai negali patenkinti tų specifikacijų. Tai, kad nerūdijantysis plienas negali būti tinkama alternatyva, nėra įrodymas, kad nėra kitų anglinio plieno produktų, atitinkančių lygiaverčius techninius reikalavimus. „Czech Blades“ nepateikė jokių įrodymų, konkrečiai susijusių su klausimu, ar Sąjungos gamintojų gaminami produktai gali atitikti jos specifikacijoje nustatytus techninius reikalavimus.

(142) Dėl alternatyvių tiekimo šaltinių Komisija pažymėjo, kad „Czech Blades“ pateikti įrodymai nebuvo išsamūs ir buvo pagrįsti pareiškimais, o ne patikrinamais duomenimis. Komisija taip pat pažymėjo, kad, kaip tvirtino Sąjungos pramonė (žr. 139 konstatuojamąją dalį), siauras skustuvų peiliukų juostas Sąjungos pervalcuotojai gamina iš Sąjungos gamintojų tiekiamų šaltai valcuotų žaliavų, o tai yra patvirtinimas, kad Sąjungoje egzistuoja atitinkama gamybos grandinė. Todėl „Czech Blades“ neįrodė, kad produkto negalima įsigyti iš Sąjungos gamintojų.

(143) Kalbant apie atleidimo nuo muitų poveikį, papildomoje informacijoje nepateiktas konkretus muitų, kurių būtų išvengta, jei būtų leista netaikyti muitų, kiekybinis įvertinimas. Pateiktoje informacijoje daugiausia dėmesio skirta numatomam naudotojo gamybos sąnaudų padidėjimui ir kiekybiškai neįvertintas atitinkamas atleidimo nuo muitų poveikis.

(144) Apskritai po faktų atskleidimo pateiktoje papildomoje informacijoje pateikta išsamesnių ir konkretesnių įrodymų, nei turėta tuo metu, kai Komisija anksčiau vertino šį prašymą. Tačiau ši papildoma informacija neatleidžia „Czech Blades“ nuo įrodinėjimo pareigos, aprašytos 137 konstatuojamojoje dalyje, kurioje reikalaujama pateikti ne paprasčiausius tvirtinimus, o tiesioginius įrodymus, kad kiekviena neįtraukimo sąlyga yra įvykdyta. Vien iš papildomos informacijos negalima nustatyti, kad nagrinėjamieji produktai pasižymi savybėmis, dėl kurių jie skiriasi nuo Sąjungos pramonės gaminamų šaltai valcuotų produktų, arba kad reikalaujamas savybes atitinkančių produktų arba techniškai pakeičiamų produktų negalima įsigyti iš Sąjungos gamintojų. Todėl informacija apie plieno gamintojus, į kuriuos buvo kreiptasi, turi būti vertinama kartu su technine specifikacija, siekiant nustatyti, ar įtariamo alternatyvių tiekimo šaltinių nebuvimo priežastis yra techniniai apribojimai, ar komercinės priežastys. Be to, papildomoje medžiagoje kiekybiškai neįvertintas prašomos išimties poveikis muitams, o priemonių poveikio „Czech Blades“ įverčius reikia pagrįsti atsižvelgiant į pagrindines prielaidas ir priežastinį ryšį tarp muitų ir įtariamo pardavimo ir užimtumo sumažėjimo. Tai yra būtini tinkamai pagrįsto prašymo neįtraukti produkto elementai ir vien dėl jų nebuvimo galima pateisinti tokio prašymo atmetimą, neatsižvelgiant į techninių ir su tiekimu susijusių įrodymų vertinimą.

(145) Todėl tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad „Czech Blades“ neįrodė, kad nagrinėjamųjų produktų neįtraukimo į priemonių taikymo sritį sąlygos buvo įvykdytos. Todėl prašymas neįtraukti produkto buvo atmestas.

(146) Po faktų atskleidimo neatrinktas bendradarbiaujantis Japonijos eksportuojantis gamintojas „Proterial Ltd.“ paprašė Komisijos pakoreguoti galutinio antidempingo muito taikymą jo eksportui, atsižvelgiant į esą unikalų jo produkto pobūdį ir reikšmę automobilių pramonės sektoriuje.

(147) Komisija pažymėjo, kad šios šalies aprašytas produktas patenka į šio tyrimo aprėptį. Pateikti argumentai nebuvo pagrįsti įrodymais, todėl jais nebuvo galima pagrįsti jokių su konkrečiu produktu susijusių aplinkybių. Sąjungos interesai jau buvo įvertinti faktų atskleidimo dokumente ir nebuvo pateikta jokių papildomų duomenų, dėl kurių pasikeistų pateiktos Komisijos išvados. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3. **DEMPINGAS**

3.1. **Ypatinga situacija rinkoje. Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamasis poveikis**

3.1.1. *Išstumiamasis poveikis kaip ypatinga situacija rinkoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį*

(148) Atlikdama šį tyrimą Komisija rėmėsi Pasaulinio forumo dėl perteklinio pajėgumo plieno sektoriuje (toliau – GFSEC) taikoma perteklinių pajėgumų apibrėžtimi ([46]): pertekliniai pajėgumai yra atotrūkis tarp gamybos pajėgumų ir paklausos. Skundo pateikėjas taip pat vadovavosi šia apibrėžtimi.

(149) Skundo pateikėjas teigė, kad Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR) pertekliniai plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pajėgumai Kinijai tapo paskata eksportuoti plokščius šaltai valcuotus plieno produktus mažomis kainomis į visų nagrinėjamųjų šalių rinkas. Dėl tokio eksporto spaudimo nagrinėjamųjų šalių vidaus gamintojų kainos sumažėtų iki netvaraus lygio. Todėl plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pardavimo kainos nagrinėjamosiose šalyse būtų dirbtinai mažos. Taigi dėl tokių kainų nagrinėjamųjų šalių vidaus plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojai, prekiaudami savo vidaus rinkose, gautų dirbtinai mažą pelną.

(150) Todėl skundo pateikėjas teigė, kad normaliąją vertę reikėtų apskaičiuoti vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalimi, o faktinius pelno duomenis reikėtų pakeisti, siekiant pašalinti konkrečios padėties rinkoje poveikį.

([46]) https://www.steelforum.org/.

3.1.2. *Bendri pertekliniai KLR plieno gamybos pajėgumai*

(151) Skunde tvirtinta, kad nors plieno pertekliniai pajėgumai yra viso pasaulio problema, KLR yra pirminis ir svarbiausias perteklinių pajėgumų šaltinis. 2024 m. KLR teko 47 % pasaulio neapdoroto plieno pajėgumų, t. y. 1 173 mln. metrinių tonų ([47]).

(152) Skundo pateikėjas paaiškino, kad pertekliniai plieno pajėgumai KLR nėra trumpalaikiai, atsiradę dėl sumažėjusios paklausos, o struktūrinio pobūdžio, nes, laikantis vyriausybės politikos, naujų gamybos pajėgumų kūrimas KLR yra atsietas nuo numatomos paklausos. EBPO teigimu, pirmoji aplinkybė yra susijusi su įprastais verslo ciklo svyravimais, o antroji – su pertekliniais pajėgumais, atsirandančiais dėl subsidijų ir kitų formų valstybės paramos ([48]).

(153) Apskritai GFSEC pažymėjo, kad dėl perteklinių pajėgumų atsiranda perteklinė plieno pasiūla tarptautinėse rinkose ir smukdomos plieno kainos, taip pat mažėja rinkos dalys ir rinkos sąlygomis veikiančių trečiųjų šalių vidaus plieno gamintojų pajėgumų naudojimo koeficientai ([49]).

(154) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Komisija, atlikusi Kinijos plieno pramonės analizę, pati patvirtino, kad dideli pertekliniai pajėgumai KLR plieno sektoriuje egzistuoja bent nuo 2014 m., taigi jie yra struktūrinio pobūdžio ([50]). Be to, anksčiau atlikusi tyrimus Komisija nustatė, kad dėl Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybės (toliau – Kinijos vyriausybė) kišimosi į plieno sektorių atsirado didelių rinkos iškraipymų ([51]). Be to, iš viešai prieinamų tyrimų taip pat matyti, kad dėl Kinijos vyriausybės įvairiais lygmenimis plieno bendrovėms teikiamos paramos Kinijos plieno rinka nėra veikiama įprastų rinkos jėgų ([52]).

3.1.3. *Pačios KLR pertekliniai plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pajėgumai*

(155) Konkrečiai dėl plokščių šaltai valcuotų plieno produktų skundo pateikėjas įrodė, kad Kinijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pajėgumai neatitiko vidaus paklausos. Iš tiesų, kadangi Kinijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų paklausa 2022–2024 m. išliko stabili ir nuolat buvo mažesnė už pajėgumus, tandeminio valcavimo staklynų pajėgumai nuolat didėjo ([53]).

(156) Komisija, atlikdama antidempingo tyrimą dėl importuojamų, *inter alia*, KLR kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų ([54]), jau nustatė, kad 2020 m. bendri Kinijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pajėgumai sudarė daugiau kaip 120 mln. tonų, o gamyba ir Kinijos suvartojimas 2020 m. sudarė 100 mln. tonų, todėl apskaičiuota, kad 2020 m. nepanaudoti pajėgumai sudarė 20 mln. tonų. Vadovaujantis skunde pateiktais duomenimis, 2024 m. Kinijos pajėgumai padidėjo dar 12 %, palyginti su 2019 m., ir 9 %, palyginti su 2021 m. ([55]) Tuo pat metu vidaus paklausa padidėjo tik 3 %, palyginti su 2019 m., ir net sumažėjo 2 %, palyginti su 2021 m. ([56]) Nė viena suinteresuotoji šalis šių duomenų neužginčijo.

([47]) GFSEC, *Steel exports, trade remedy actions and sources of excess capacity*, 2024 m. gegužės mėn., p. 6, paskelbta adresu https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-steel-exports-trade-remedy-actions-and-sources-of-excess-capacity_0525.pdf.

([48]) EBPO prekybos politikos dokumentas *Measuring distortions in international markets: Below-Market finance*, 2021 m. gegužės mėn., Nr. 247, https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2021/05/measuring-distortions-in-international-markets-below-market-finance_ef463ae3/a1a5aa8a-en.pdf.

([49]) GFSEC, *Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries*, 2024 m. kovo mėn., p. 5, paskelbta adresu https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-impacts-of-global-excess-capacity_0325.pdf.

([50]) Komisijos tarnybų darbinio dokumento dėl didelių Kinijos Liaudies Respublikos ekonomikos iškraipymų prekybos apsaugos tyrimų tikslais 14.6 skirsnis. Pertekliniai pajėgumai, p. 408 *et seq*., paskelbta adresu https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2024)91&lang=lt.

([51]) Visų pirma Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2022/2068 ir Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/508.

([52]) *Trade Policy Hub & LSE Consulting, Research into market distortions in the steel sector, The London School of Economics and Political Science*, 20245, paskelbta adresu https://www.lse.ac.uk/business/consulting/assets/documents/Research-into-Market-Distortions-in-the-Steel-Sector.pdf.

([53]) *Šaltiniai*: „WV Stahl“, „Plantfacts“, „MetalSpans“ klientų informacija.

([54]) Paskutinį kartą nustatyta Įgyvendinimo reglamente (ES) 2022/2068.

([55]) *Šaltiniai*: „WV Stahl“, „Plantfacts“, „MetalSpans“ klientų informacija.

([56]) *Idem*.

(157) Šį perteklinių pajėgumų padidėjimas daugiausia buvo susijęs su KLR vyriausybės finansavimo planais reaguojant į 2008–2009 m. pasaulinę finansų krizę ([57]). Kadangi prie Kinijos perteklinių pajėgumų labai prisideda Kinijos vyriausybės kišimasis, kai vidaus paklausa sumažėja, pavyzdžiui, po COVID-19 pandemijos dėl krizės statybos sektoriuje, Kinijos rinkai poveikį daro perteklinė pasiūla ([58]).

3.1.4. *Kinijos perteklinių pajėgumų poveikis kainoms*

(158) Skundo pateikėjas įrodė, kad bendras plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pajėgumų padidėjimo ir plokščių šaltai valcuotų plieno produktų paklausos sumažėjimo rezultatas buvo plokščių šaltai valcuotų plieno produktų kainų sumažėjimas KLR. Vertinant CNY, šaltai valcuoto anglinio plieno kaina KLR 2022–2024 m. sumažėjo ([59]).

(159) Todėl Kinijos plieno gamintojai buvo priversti eksportuoti dėl perteklinių pajėgumų sukauptus perteklinius produktus mažomis kainomis ([60]).

(160) Iš tiesų dėl perteklinių pajėgumų Kinijoje visame pasaulyje išaugo eksportas ir sumažėjo plieno kainos, o dėl to pasaulinės plieno rinkos tapo nestabilios. Todėl pastaraisiais metais toliau daugėjo iš Kinijos importuojamam plienui taikomų priemonių, įskaitant prekybos apsaugos tyrimus ([61]).

(161) Atlikdama tyrimą Komisija surinko su šiuo klausimu susijusių įrodymų, visų pirma pateikusi klausimyno atsakymus ir atlikusi nagrinėjamųjų šalių valdžios institucijų patikrinimus. Išnagrinėjus šiuos įrodymus nustatyta, kad ir nagrinėjamosios šalys žinojo apie žalingą Kinijos perteklinių pajėgumų poveikį, o daugelis jų ėmėsi priemonių jam pašalinti, kaip paaiškinta atitinkamuose skirsniuose.

(162) Importo apimties ir kainų kiekvienoje nagrinėjamojoje šalyje analizė įtraukta į atitinkamus skirsnius, o šiame etape Komisija pažymėjo, kad, kadangi Kinijos vidaus rinkos kainoms įtakos turėjo pertekliniai pajėgumai, Kinijos importo į nagrinėjamą šalį kainos atspindėjo tokių Kinijos perteklinių pajėgumų eksternalizavimą.

(163) Konkrečiau, atlikdama antidempingo tyrimą dėl importuojamų, *inter alia*, KLR kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų ([62]) Komisija padarė išvadą, kad plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pardavimo KLR vidaus rinkoje kainoms įtakos turėjo dideli iškraipymai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje ([63]).

(164) Ši išvada taip pat buvo padaryta remiantis aplinkybe, kad [KLR] rinkoje daugiausia veikia įmonės, kurios priklauso KLR valdžios institucijoms, yra jų kontroliuojamos arba strategiškai prižiūrimos arba vadovaujasi valdžios institucijų gairėmis ([64]).

(165) Kalbant apie kainas nagrinėjamųjų šalių rinkose, kurios būtų buvę smukdomos dėl Kinijos kainų, kurioms turėjo įtakos pertekliniai pajėgumai, spaudimo, skundo pateikėjas paaiškino, kad jos būtų dirbtinai mažos, nes Kinijos importo kainos nustatomos ne pagal rinkos aplinkybes. Skundo pateikėjo teigimu, kadangi bendrovės yra taip stipriai subsidijuojamos, jos gali kelerius metus iš eilės patirti nuostolių, tačiau pajėgumų nemažintų.

(166) Tolesniuose atitinkamuose skirsniuose Komisija padarė išvadą šiuo klausimu dėl kiekvienos nagrinėjamosios šalies, atsižvelgdama į atitinkamą importą iš KLR ir jo kainas.

([57]) GFSEC, *Steel exports, trade remedy actions and sources of excess capacity*, *cit*., p. 6.

([58]) *Credendo, China's ongoing construction crisis drives global steel prices down*, 2024 m. rugpjūčio 28 d., paskelbta adresu https://credendo.com/en/knowledge-hub/steel-sector-global-steel-prices-under-pressure-amid-chinas-real-estate-downturn ir CTECH, *The iron curtain falls: China steel exports surge amid domestic crisis*, 2024 m. rugsėjo 3 d., https://www.calcalistech.com/ctechnews/article/sxv9qbfq2.

([59]) Šaltinis: „Fastmarkets" ir „Argus" duomenų bazės.

([60]) GFSEC, *Global excess capacity and employment in steel and downstream activities*, 2025 m. kovo mėn., p. 9, paskelbta adresu https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/GFSEC-Employment_and-excess-capacity_31_jan_2025-(002)_250305_1015.pdf.

([61]) Komisijos tarnybų darbinio dokumento dėl didelių Kinijos Liaudies Respublikos ekonomikos iškraipymų prekybos apsaugos tyrimų tikslais 14.6 skirsnis. Pertekliniai pajėgumai, p. 408 *et seq*., paskelbta adresu https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2024)91&lang=lt.

([62]) Paskutinį kartą nustatyta Įgyvendinimo reglamente (ES) 2022/2068.

([63]) Įgyvendinimo reglamento (ES) 2022/2068 78 konstatuojamoji dalis.

([64]) Įgyvendinimo reglamento (ES) 2022/2068 62 konstatuojamoji dalis.

3.1.5. *Kinijos perteklinių pajėgumų poveikis pelnui*

(167) Skundo pateikėjas paaiškino, kad dėl dirbtinai mažų kainų gaunamas mažesnis pelnas. Šiuo atžvilgiu ji pateikė įrodymų, kad 2024 m. Kinijos plieno gamintojų pelningumas mažėjo ([65]) ir kad plieno vidaus rinkos kainos ir Kinijos eksporto kainos buvo mažesnės už gamybos sąnaudas ([66]).

(168) Skundo pateikėjo teigimu, dėl Kinijos importo, kuriam turėjo įtakos pertekliniai pajėgumai, patekimo į nagrinėjamųjų šalių rinkas kainos būtų mažinamos, o vidaus plieno gamintojai nebegalėtų pardavinėti tų pačių kiekių, todėl sumažėtų jų pajėgumų naudojimas. Taigi pastoviosios sąnaudos labai išauga, o dėl to dar labiau mažėja pelnas. Galiausiai vietos gamintojai nebegalėtų investuoti ir taptų mažiau novatoriški ir nebe tokie efektyvūs ([67])..

(169) Galiausiai skundo pateikėjas teigė, kad ne KLR vidaus plieno gamintojų pelnas buvo mažesnis nei pelnas, kurį jie būtų gavę, jei Kinijos pertekliniai pajėgumai nebūtų tiek padidėję ([68]). Skundo pateikėjas taip pat pateikė nagrinėjamųjų šalių plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojų pelningumo duomenis. Tyrimo išvados šiuo klausimu pateiktos atitinkamuose tolesniuose skirsniuose.

(170) Tolesniuose atitinkamuose skirsniuose Komisija padarė išvadą šiuo klausimu dėl kiekvienos nagrinėjamosios šalies, atsižvelgdama į atitinkamą importą iš KLR ir jo kainas.

3.2. **Indija**

3.2.1. *Ypatinga situacija rinkoje, susidariusi dėl importo iš Kinijos daromo išstumiamojo poveikio*

(171) Siekdama įvertinti, ar Indijos rinkoje dėl išstumiamojo poveikio, kuris atsirado dėl Kinijos kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo, buvo susidariusi ypatinga situacija, Komisija pirmiausia analizavo Kinijos importo skverbties į Indijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų vidaus rinką lygį pagal apimtį.

(172) Komisija palygino plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo iš Kinijos apimtį su Indijos suvartojimu. Komisija vadovavosi gamybos, importo ir eksporto duomenimis, kuriuos Indijos vyriausybė pateikė klausimyno atsakymuose ir kuriuos Komisija patikrino vietoje. Komisija plokščių šaltai valcuotų plieno produktų suvartojimą Indijoje apskaičiavo prie visos gamybos apimties pridėjusi importą ir atėmusi eksportą.

1 lentelė

Suvartojimas Indijoje

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Suvartojimas Indijoje (apskaičiuotas) (tonomis)	18 322 098	19 390 835	21 708 857	21 178 934
Visas importas (tonomis)	537 448	509 192	525 511	440 782

([65]) *The Economist, Chinese overcapacity is crushing the global steel industry*, 2024 m. rugsėjo 17 d., paskelbta adresu https://www.economist.com/business/2024/09/17/chinese-overcapacity-is-crushing-the-global-steel-industry.

([66]) *Fastmarkets, China's steelmaking losses incentives global rebalanceing*, 2025 m. birželio 23 d., paskelbta adresu https://www.fastmarkets.com/insights/chinas-steelmaking-losses-incentivize-global-rebalancing/, ir GFSEC, *Global excess capacity and employment in steel and downstream activities*, *cit*., p. 16–17.

([67]) GFSEC, *Global excess capacity and employment in steel and downstream activities*, *cit*., p. 3, 5, 8 ir 13, ir GFSEC, *Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries*, *cit*., p. 11–12.

([68]) GFSEC, *Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries*, *cit*., p. 18–20, visų pirma 3 diagrama.

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Importas iš Kinijos (tonomis)	17 681	23 269	63 775	52 992
Viso importo rinkos dalis (%)	2,93	2,63	2,42	2,08
Importo iš Kinijos rinkos dalis (%)	0,10	0,12	0,29	0,25

Šaltinis: Indijos vyriausybė, savarankiškai atlikti skaičiavimai.

(173) Nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio importo iš Kinijos rinkos dalis padidėjo nuo 0,10 % iki 0,25 %. Tuo remdamasi Komisija laikėsi nuomonės, kad Kinijos importo į Indiją apimtis buvo nedidelė, palyginti su suvartojimu, ir per maža, kad turėtų išstumiamąjį poveikį.

(174) Todėl Komisija padarė išvadą, kad Indijos vidaus rinkai ypatinga situacija rinkoje, susidariusi dėl importo iš Kinijos, susijusio su pertekliniais KLR plieno sektoriaus pajėgumais, įtakos neturėjo.

(175) Po galutinio faktų atskleidimo EUROFER paprašė Komisijos persvarstyti 171–174 konstatuojamosiose dalyse apibendrintas išvadas. Komisija pažymėjo, kad EUROFER nepateikė jokios naujos informacijos ar įrodymų, dėl kurių pasikeistų Komisijos išvados. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė ir patvirtino 171–174 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus nustatytus faktus ir išvadas.

3.2.2. *Ypatinga situacija rinkoje dėl priemonių, susijusių su gamybos ištekliais*

3.2.2.1. Įvadas

(176) Skundo pateikėjas tvirtino, kad Indijos plieno rinkoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį buvo susidariusi ypatinga situacija. Įtarimai buvo susiję su:

— geležies rūda, įskaitant uždarąją gavybą,

— anglimis, įskaitant uždarąją gavybą,

— plieno laužu,

— Indijos plieno gamintojų vertikalia integracija.

(177) Komisija išnagrinėjo skunde pateiktus įtarimus ir pastabas, kurias inicijavus tyrimą pateikė vienintelis atrinktas Indijos eksportuojantis gamintojas JSW, ir juos apibendrino 58–66 konstatuojamosiose dalyse. Komisija taip pat įvertino Indijos vyriausybės ir JSW pateiktus klausimyno atsakymus, kurie buvo patikrinti vietoje, kaip nurodyta 103 konstatuojamojoje dalyje.

(178) Remdamasi klausimynų atsakymais, tikrinamųjų vizitų rezultatais ir gauta informacija, Komisija atmetė skunde pateiktus įtarimus dėl ypatingos situacijos rinkoje, susijusios su anglimis, plieno laužu ir Indijos plieno gamintojų vertikalia integracija, nes byloje nebuvo surinkta pakankamai duomenų, patvirtinančių šiuos įtarimus atliekant šį tyrimą. Tačiau Komisija nagrinėjo, ar skunde pateikti tvirtinimai dėl geležies rūdos, įskaitant uždarąją gavybą, buvo pagrįsti ir ar dėl to susidarė ypatinga situacija rinkoje, dariusi poveikį plokščių šaltai valcuotų plieno produktų vidaus rinkos kainoms.

3.2.2.2. Geležies rūdos rinkos iškraipymai

3.2.2.2.1. Įvadas

(179) Atlikdama šį tyrimą Komisija nustatė, kad plokšti karštojo valcavimo produktai buvo pagrindinis plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybos išteklius, kuriam gaminti reikėjo geležies rūdos. Komisija taip pat nustatė, kad JSW taikė vertikaliai integruotą gamybos procesą, todėl plokšti šaltai valcuoti plieno lakštai, gaminami iš plokščių karštojo valcavimo produktų, buvo gaminami naudojant geležies rūdą. Plokštiems karštojo valcavimo produktams gaminti naudojama geležies rūda buvo gaunama iš vieno ar kelių šių trijų šaltinių: i) šalies viduje perkamos geležies rūdos; ii) eksportuojančio gamintojo tiesiogiai išgaunamos geležies rūdos ir iii) importuojamos geležies rūdos.

(180) Komisija nustatė, kad dėl toliau nurodytų Indijos vyriausybės taikomų priemonių buvo dirbtinai mažinama vidaus rinkoje gaunamos nagrinėjamajam produktui gaminti naudojamos geležies rūdos kaina:

— Indijos vyriausybės kišimosi į geležies rūdos vidaus rinką;

— Indijos vyriausybės iškraipomos plieno gamybai naudojamos geležies rūdos uždarosios gavybos;

— eksporto mokesčio geležies rūdai, kurios sudėtyje geležies kiekis viršija 58 %;

— eksportui skirtos geležies rūdos vežimo vidaus geležinkeliais apribojimų.

(181) Komisija išnagrinėjo kiekvieną iš šių priemonių ir jų poveikį plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybai naudojamos geležies rūdos kainai.

3.2.2.2.2. Indijos vyriausybės kišimasis į Indijos geležies rūdos vidaus rinką

(182) Komisija tyrė Indijos vyriausybės vaidmenį geležies rūdos vidaus rinkoje ir Indijos vyriausybės teisės aktų bei politikos priemonių poveikį geležies rūdos tiekimui ir kainai. Komisija pažymėjo, kad vienas iš 2017 m. nacionalinės plieno politikos ([69]) tikslų, apie kuriuos oficialiai pranešė Indijos vyriausybė po to, kai ši politika buvo patvirtinta ([70]), buvo užtikrinti pakankamą geležies rūdos tiekimą vidaus rinkoje galutinės grandies plieno gamybai, taigi ir plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybai. Komisija išanalizavo, kokį poveikį ši Indijos vyriausybės politika turėjo geležies rūdos, skirtos parduoti Indijos vidaus rinkoje, kainodarai ir kaip ji paveikė vidaus rinkos struktūrą bei geležies rūdos tiekimą plieno gamintojams.

(183) Indijos vyriausybė paaiškino, kad, kaip patvirtinta 2016 m. naudingųjų iškasenų koncesijos taisyklėse ([71]), Indijos kasyklų biuras (IBM), kuris yra pavaldus Kasyklų ministerijai, paskelbė kelių naudingųjų iškasenų, be kita ko, viso geležies rūdos pardavimo mėnesines lyginamąsias kainas, įskaitant plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybai naudojamų naudingųjų iškasenų kainas. Indijos vyriausybė taip pat paaiškino, kad geležies rūdą parduodančios bendrovės turi kas mėnesį IBM nurodyti visiems savo pirkėjams parduotos geležies rūdos kiekį ir vertę. IBM surinko visus duomenis ir paskelbė lyginamąją kainą, apskaičiuotą atsižvelgiant į visų kiekvieno atitinkamo Indijos regiono kiekvienos rūšies ir rūšies geležies rūdos pardavimo ataskaitų svertinį vidurkį.

(184) Kalbant apie rinkos struktūrą, dvi valstybės valdomos įmonės, t. y. „National Mineral Development Corporation“ (toliau – NMDC) ir „Odisha Mining Corporation“ (toliau – OMC), išgavo didelę visos Indijos rinkoje parduodamos geležies rūdos dalį. Geležies rūdos kasyklos Indijoje yra valdomos valstybės, kuri savo ruožtu gali suteikti veiklos vykdytojams koncesiją jas eksploatuoti. Komisija nagrinėjo, kaip veikė šių kasybos teisių suteikimo įvairioms bendrovėms kainodara ir ar viso pardavimo per Indijos kasyklų biurą (toliau – IBM) ([72]) kainų rinkimo mechanizmas turėjo įtakos geležies rūdos kainai vidaus rinkoje. Indijos vyriausybė paaiškino, kad 2015 m. įgyvendinus Kasyklų ir naudingųjų iškasenų plėtros įstatymo ir reglamento reformą ([73]), valstybė suteikia geležies rūdos kasyklų eksploatavimo teises rengdama aukcionus. Indijos vyriausybė taip pat nurodė, kad NMDC ir OMC eksploatuoja kasyklas, kurių teisės nebuvo įsigytos aukcionuose, nes jų kasybos teisės buvo įgytos gerokai prieš įgyvendinant 2015 m. reformą, taigi jos vadinamos senosiomis kasyklomis.

([69]) https://static.investindia.gov.in/National%20Steel%20Policy.pdf.
([70]) https://www.pib.gov.in/newsite/PrintRelease.aspx?relid=161491&reg=3&lang=2.
([71]) https://ibm.gov.in/writereaddata/files/17714807906996a6d62cf4fMCR_2016_amended_upto_January_2026.pdf.
([72]) https://mines.gov.in/webportal/content/ibm.
([73]) https://www.pib.gov.in/newsite/printrelease.aspx?relid=114589&reg=48&lang=2.

(185) Komisija siekė surinkti visą kitą svarbią informaciją apie senąsias kasyklas, be kita ko, jų savininkus ir valdymą, kainodarą ir kasybos teisių sąlygas. Indijos vyriausybė pateikė tik labai nedaug informacijos ir mažai paaiškinimų, susijusių su Komisijos prašyta informacija. Visų pirma Indijos vyriausybė nepateikė NMDC ir OMC sąnaudų ataskaitų, nepaisant pakartotinių Komisijos prašymų, taip pat išsamios informacijos apie atlygį už senąsias kasyklas, jų eksploatavimo trukmę ir sąlygas, taigi ir apie jų dominavimo rinkoje poveikį vidaus rinkos kainų formavimui. 2026 m. birželio 15 d. Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 18 straipsnio 4 dalimi, Indijos vyriausybei nusiuntė raštą, kuriame išsamiai aprašė visą trūkstamą informaciją ir ketinimą savo sprendimą grįsti turimais faktais.

(186) Indijos vyriausybė savo atsakymą pateikė 2026 m. birželio 25 d. ir tvirtino, kad atliekant tyrimą visapusiškai bendradarbiavo. Indijos vyriausybė taip pat tvirtino, kad jei Komisija manė, jog informacijos nepakanka, ji turėjo tai nurodyti atlikdama tikrinamąjį vizitą. Galiausiai Indijos vyriausybė pateikė papildomos informacijos, susijusios su Komisijos rašte nurodytais klausimais.

(187) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko ir laikėsi nuomonės, kad informacijos, kurią Indijos vyriausybė pateikė iki rašto pagal 18 straipsnio 4 dalį pateikimo, neužteko vertinimui atlikti. Be to, Komisija laikėsi nuomonės, kad tikrinamojo vizito tikslas buvo ne gauti prašomą informaciją, kuri nebuvo pateikta, o patikrinti faktiškai pateiktą informaciją ([74]). Kalbant apie Indijos vyriausybės pateiktą papildomą esminę informaciją, kurią visą Indijos vyriausybė pažymėjo kaip neskelbtiną, Komisija nemanė, kad ji pakeitė savo vertinimą, ir padarė išvadą, kad Indijos vyriausybė turėtų įvertinti po faktų atskleidimo paskelbtas Komisijos išvadas, kad galėtų nustatyti, ar jos pastabos yra aktualios ir taikytinos.

(188) Pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį, atsižvelgdama į tai, kad Indijos vyriausybė nebendradarbiavo, Komisija turėjo naudoti turimus faktus, kad galėtų padaryti išvadas dėl geležies rūdos kainodaros vidaus rinkoje, t. y. dėl kasybos teisių kainodaros ir sąlygų pagal iki 2015 m. galiojusią sistemą, geležies rūdos sąnaudų ir kainų, taip pat palyginti su kitais rinkos dalyviais, išskyrus senąsias kasyklas, įskaitant pačios JSW vykdomą geležies rūdos gamybą.

(189) 2023 m. liepos 31 d. Pramonės plėtros studijų institutas (ISID), įgyvendindamas Indijos konkurencijos komisijos tarpininkavimo iniciatyvą, paskelbė konkurencijos kasybos sektoriuje tyrimą, kuriame daugiausia dėmesio skirta geležies rūdai ([75]). Ataskaitoje patvirtinta, kad du didžiausi rinkos dalyviai (NMDC ir OMC) daugiausia nustatydavo IBM kainą, o kiti rinkos dalyviai kainas priimdavo. Indijos vyriausybės pateiktoje informacijoje nurodyta, kad dauguma šių dviejų rinkos dalyvių eksploatuojamų kasyklų buvo senosios kasyklos. Be to, valstybės valdomų bendrovių, tokių kaip NMDC ir OMC, eksploatuojamos senosios kasyklos turėjo mokėti 150 % autorinį atlyginimą, t. y. 22,5 % IBM kainos (150 % nuo 15 % sumos). Komisija pažymėjo, kad ši norma buvo gerokai mažesnė už normas, kurias JSW mokėjo už kasyklas, kurios po 2015 m. buvo paskirstytos aukcionuose. Remdamasi šiais šaltiniais Komisija nustatė, kad, atsižvelgiant į didelę rinkos dalį ir mažas kainas, kurias siūlo senosios kasyklos, daugiausia dėl Indijos vyriausybės suteikiamų kasybos teisių, kurios neparduodamos aukcione, ir į aplinkybę, kad šios bendrovės priklauso Indijos vyriausybei ir yra jos valdomos, IBM kainą nustato NMDC ir OMC, o kitos bendrovės turi jos laikytis. Komisija padarė išvadą, kad jei NMDC ir OMC aukcionuose dėl teisės eksploatuoti savo senąsias kasyklas būtų turėjusios konkuruoti su kitais veiklos vykdytojais, šių dviejų bendrovių sąnaudos būtų buvusios gerokai didesnės, todėl, siekdamos ir toliau veikti pelningai, jos būtų turėjusios prekiauti gerokai didesnėmis kainomis.

(190) Po galutinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė tvirtino, kad įrodymai, kuriuos Komisija naudojo, siekdama nustatyti, kad NMDC ir OMC buvo pagrindiniai tiekėjai, taigi ir IBM kainą nustatantys subjektai, turėjo trūkumų. Pirma, Indijos vyriausybė tvirtino, kad ISID ataskaitoje naudoti dvejų metų iki TL duomenys, todėl NMDC ir OMC priskirtos 65 % rinkos dalies nebuvo galima naudoti. Antra, Indijos vyriausybė pateikė duomenis, pažymėtus kaip neskelbtini, kurie, jos teigimu, buvo įrodymas, kad NMDC ir OMC rinkos dalis buvo gerokai mažesnė nei 65 %. Trečia, Indijos vyriausybė pažymėjo, kad ISID ataskaitoje nurodyta, jog geležies rūdos sektorius yra nereguliuojamas ir kad nustatant geležies rūdos kainas vyriausybė tiesiogiai nedalyvauja.

([74]) Žr., pavyzdžiui, 2021 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Severstal / Komisija*, T-753/16, ECLI:EU:T:2021:612, 122 punktą.

([75]) https://cci.gov.in/images/marketstudie/en/market-study-on-dynamics-of-competition-in-the-mining-sector-in-india-with-a-focus-on-iron-ore1704108440.pdf.

(191) Komisija negalėjo patikrinti kai kurių Indijos vyriausybės pateiktų neskelbtinų duomenų, nes juose nebuvo pakankamai išsamios informacijos, visų pirma suskirstymo, iš kurio būtų buvę galima matyti, kurios bendrovės buvo priskirtos uždarosios, o kurios – ne uždarosios rinkos kategorijai. Bet kuriuo atveju Komisija vis tiek laikytų, kad bendra maždaug 45–50 % dalis yra didelė. Dar svarbiau tai, kad Komisija laikėsi nuomonės, jog rinkos dalis nebuvo vienintelis parametras siekiant nustatyti, kad NMDC ir AKM buvo kainą nustatantys subjektai. Šiame tyrime palankesnės sąnaudos, kurios buvo naudingos NMDC ir OMC, kaip paaiškinta 193 konstatuojamojoje dalyje, taip pat buvo vienas iš pagrindinių elementų, kuriais vadovaudamosi šios bendrovės galėjo nustatyti geležies rūdos kainas. Be to, 193 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad tam tikri vidaus tiekėjai buvo suinteresuoti išlaikyti mažas IBM kainas, kad būtų galima sumažinti mokamų mokesčių sumą. Be to, Komisija pažymėjo, kad Indijos vyriausybės cituojamoje ISID ataskaitoje nurodyta, kad vyriausybė neatliko „tiesioginio“ vaidmens nustatant geležies rūdos kainas, bet tai nereiškia, kad vyriausybė neatliko netiesioginio vaidmens, taikydama mechanizmą, kurį ji nustatė senųjų kasyklų ir aukcione parduodamoms kasyklų teisėms. Šiuo atžvilgiu Komisija, atlikusi 182–197 konstatuojamosiose dalyse išdėstytą analizę, 198 dalyje padarė išvadą, kad vyriausybė kišosi į geležies rūdos kainas. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(192) Po galutinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė pateikė informaciją, kurią pažymėjo kaip neskelbtiną, tvirtindama, kad dėl senųjų kasyklų nuomos sąlygų pardavimo kainos nebuvo mažesnės už rinkos kainas.

(193) Komisija pažymėjo, kad iš byloje turimos neskelbtinos informacijos matyti, kad, kaip nurodyta 189 konstatuojamojoje dalyje, senosios kasyklos mokėjo gerokai mažesnius autorinius atlyginimus nei JSW už kasyklas, kurios buvo paskirstytos aukcionuose po 2015 m. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė. Komisija šias išvadas patvirtino remdamasi papildomais byloje pateiktais duomenimis. Pirma, JSW pateikti ir Komisijos patikrinti duomenys patvirtina išvadą, kad IBM kainos buvo dirbtinai mažos. Siekiant užtikrinti konfidencialumą Komisijos argumentai buvo atskleisti tik JSW. Antra, kadangi tokie mokesčiai, kaip koncesijos teisės ir autoriniai atlyginimai, buvo susieti su IBM kaina, kainų nustatymo mechanizmas buvo neatsiejama paskata visiems geležies rūdos vidaus tiekėjams suderinti savo kainas su IBM kaina (taigi ir su senųjų kasyklų kainomis), kad būtų kuo labiau sumažinta mokėtina tokių mokesčių, kaip autoriniai atlyginimai ir koncesijos teisės suma ir taip išlaikoma dirbtinai žema geležies rūdos kaina vidaus rinkoje.

(194) Be to, 2024 m. Odišos savivaldybės, kuri yra Indijos valstybinė institucija, Indijos kontrolierius ir generalinis auditorius, atlikęs auditą ([76]) rekomendavo Indijos vyriausybei ištirti nuomininkų pranešimus apie mažas kainas kasyklose, siekiant nustatyti, ar tai daroma sąmoningai, kad būtų galima sumažinti vidutinę pardavimo kainą, taigi ir mokėtiną autorinį atlyginimą bei priemoką.

(195) Po galutinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė tvirtino, kad 194 konstatuojamojoje dalyje nurodytoje 2024 m. ataskaitoje nebuvo nustatyta, jog buvo taikomos pernelyg mažos kainos. Pirma, ataskaita buvo susijusi tik su šešiais auditorių patikrintais nuomininkais. Antra, net jei nuomininkai buvo nurodę pernelyg mažas kainas, tai nėra įrodymas, kad IBM kaina buvo pernelyg maža. Trečia, ataskaita buvo susijusi su 2020–2022 m. laikotarpiu, todėl vertinant TL ji nebuvo aktuali. Ketvirta, Indijos vyriausybė tvirtino, kad nuo to laiko vyriausybė ėmėsi priemonių, kuriomis siekiama užkirsti kelią klaidingų duomenų teikimui.

(196) Komisija pažymėjo, kad byloje turi papildomų neskelbtinų įrodymų dėl rinkos dalyvių intereso išlaikyti mažą IBM kainą. Ataskaitoje, pirma, patvirtinta priežastis, dėl kurios bendrovės buvo suinteresuotos išlaikyti žemas IBM kainas, ir, antra, pateikta faktinių šios praktikos pavyzdžių. Kadangi IBM kainų mechanizmo veikimas ir jo, kaip mokesčių mokėjimo indekso, vaidmuo nepasikeitė, Komisija nemanė, kad buvo svarbu, jog tokios praktikos pavyzdžiai būtų buvę užfiksuoti iki TL. Komisija taip pat pažymėjo, kad Indijos vyriausybė nepateikė įrodymų apie faktinius Indijos Vyriausybės padarytus pakeitimus, kuriais siekiama sumažinti klaidingų duomenų teikimo praktiką, arba vertinimo, ar šie pakeitimai buvo veiksmingi. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(197) Galiausiai Komisija atkreipė dėmesį į du papildomus rodiklius, iš kurių matyti, kad Indijos vyriausybės politika padeda siekti tikslo užtikrinti, kad geležies rūda būtų prieinama plieno, įskaitant plokščius šaltai valcuotus plieno produktus, gamybai vidaus rinkoje. Pirma, importo apimtis buvo nežymi. Antra, nepaisant to, kad Indija yra ketvirta pagal dydį geležies rūdos gamintoja visame pasaulyje, eksportuojamas kiekis buvo labai mažas, palyginti su gamybos kiekiu.

([76]) https://cag.gov.in/uploads/download_audit_report/2022/table-of-content-066e1a12e51fa23.81224720.pdf.

(198) Todėl, remdamasi visa šia informacija ir atsižvelgdama į kitas šiame skirsnyje išsamiai aprašytas Indijos vyriausybės geležies rūdai taikomas priemones, Komisija padarė išvadą, kad: i) dėl Indijos vyriausybės kišimosi į geležies rūdos vidaus rinką buvo sukurta struktūra, kurioje pagrindiniai tiekėjai, taigi ir kainas nustatantys subjektai, buvo valstybės valdomos senosios kasyklos; ii) šios senosios kasyklos įgijo kasybos teises iki 2015 m. reformos ir, kadangi Indijos vyriausybė nebendradarbiavo, buvo padaryta išvada, kad, atsižvelgiant į tai, jog jos priklauso valstybei ir kad tuo metu nebuvo rengiami aukcionai, kasybos teisės joms buvo suteiktos labai palankiomis ne rinkos sąlygomis, todėl jos galėjo nustatyti gerokai mažesnę geležies rūdos kainą nei jų konkurentai ir ši kaina neatitiko tikrosios rinkos vertės; iii) dėl Indijos vyriausybės taikomo IBM kainos mechanizmo, kuris naudojamas kaip tam tikrų mokesčių ir rinkliavų indeksas, visų rūšių ir klasių geležies rūdos, įskaitant JSW tiekiamą geležies rūdą plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams gaminti, kaina buvo dirbtinai maža.

3.2.2.2.3. Geležies rūdos uždaroji rinka plieno gamybos sektoriuje

(199) JSW teises eksploatuoti kai kurias geležies rūdos kasyklas buvo suteikusi Indijos vyriausybė. Siekiant užtikrinti konfidencialumą papildoma informacija buvo atskleista tik JSW.

(200) Komisija nagrinėjo, ar dėl Indijos vyriausybės politikos buvo iškraipytos JSW uždarojo naudojimo rinkoje plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybai naudojamų kasyklų sąlygos ir kainodara. Komisija nustatė, kad 2015 m. Kasybos įstatymo reforma, nurodyta 184 konstatuojamojoje dalyje, nustatytas reikalavimas valstybių vyriausybėms naudingųjų iškasenų, įskaitant geležies rūdą, kasybos teises paskirstyti aukcionuose. Pagal 2015 m. Mineralinių išteklių (aukcionų) taisyklių rinkinio ([77]) 6 taisyklę pareiškėjai turi atitikti Kasyklų ir naudingųjų iškasenų įstatymo ([78]) 5 skirsnio reikalavimus, pagal kuriuos valstybės vyriausybė negali suteikti naudingųjų iškasenų koncesijos subjektui, kuris nėra Indijos pilietis arba bendrovė. Todėl, kadangi iš konkursų proceso buvo pašalinamos užsienio bendrovės, Komisija nemanė, kad šis procesas iš tikrųjų buvo atviras, nes jame dalyvavo tik ribotas skaičius potencialių vidaus rinkos dalyvių ir nebuvo įtraukiamas nei vienas užsienio geležies rūdos veiklos vykdytojas, kuris būtų galėjęs pateikti konkurencingesnį pasiūlymą nei vidaus rinkos veiklos vykdytojai.

(201) Po galutinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė tvirtino, kad Komisija neįrodė, jog nesuteikiant koncesijos ne Indijos kilmės konkursų dalyviams buvo iškraipoma uždarojoje rinkoje parduodamos geležies rūdos kaina.

(202) Komisija laikėsi nuomonės, kad sumažinus reikalavimus atitinkančių konkurso dalyvių grupę buvo veiksmingai sumažinta konkurencija, todėl buvo užkirstas kelias gauti geresnius pasiūlymus iš ne Indijos kilmės dalyvių, o Indijos vyriausybė šios išvados neginčijo. Komisija laikėsi nuomonės, kad tai yra iškraipymas, ir manė, kad nėra svarbu spėlioti, kokios būtų buvusios kainos, jei ne Indijos kilmės konkurso dalyviams būtų buvę leista dalyvauti konkursuose. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(203) Be to, Komisija išanalizavo JSW suteiktų kasybos teisių kainodaros sąlygas. Kadangi pasiūlymų dėl kasybos teisių teikimo norma ir atitinkamai faktinė kasybos teisių kaina yra susietos su IBM kaina, IBM kainų lygis daro tiesioginį poveikį susijusiems už išgaunamą geležies rūdą mokamiems autoriniams atlyginimams. Todėl su Indijos vyriausybės kišimusi į geležies rūdos vidaus rinką susiję iškraipymai, išsamiai aprašyti 3.2.2.2.2 skirsnyje, taip pat turėjo tiesioginį poveikį JSW geležies rūdos kasybos teisių kainodarai. Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad JSW išgaunamos geležies rūdos kaina taip pat buvo iškraipyta.

(204) Remdamasi teisiniais apribojimais suteikiant kasybos teises pagal 200 konstatuojamojoje dalyje nurodytą Kasyklų ir naudingųjų iškasenų įstatymą, taip pat atsižvelgdama į JSW suteiktų autorinių atlyginimų ir koncesijos teisių ryšį su iškraipyta IBM kainodara, Komisija padarė išvadą, kad Indijos rinkos iškraipymai paveikė ir geležies rūdą, kurią bendrovė JSW perka uždarojoje rinkoje.

([77]) https://mines.gov.in/admin/download/69d601f1b7d3e1775632881.pdf.
([78]) https://www.indiacode.nic.in/bitstream/123456789/19380/1/mmdr_act%2C1957.pdf.

3.2.2.2.4. Eksporto mokestis geležies rūdai, kurios sudėtyje geležies kiekis viršija 58 %

(205) Be iškraipymų, susijusių su kainodara ir uždarąja gavyba, darančių poveikį visų rūšių geležies rūdai, kurią naudoja JSW, Indijos vyriausybė bent nuo 2012 m. ir per TL taikė eksporto mokestį geležies rūdai, kurios sudėtyje geležies kiekis viršija 58 %. Dėl konfidencialumo priežasčių papildoma informacija apie tai, kaip bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas naudoja tos rūšies rūdą, buvo atskleista tik JSW.

(206) Per TL priemonė galiojo pagal Pranešimą Nr. 58/2022-CUSTOMS. „Geležies rūda, kurios sudėtyje geležies kiekis viršija 58 %“ ([79]). Komisija šią priemonę jau įvertino atlikdama 2022 m. priemonių galiojimo termino peržiūros tyrimą dėl importuojamų Indijos kilmės kaliojo ketaus vamzdžių ir vamzdelių ([80]) (toliau – kaliojo ketaus vamzdžiai) kurio 147 konstatuojamojoje dalyje ji padarė išvadą, kad šia priemone geležies rūdos kasybos bendrovėms buvo pavesta arba nurodyta geležies rūdą vidaus rinkoje pardavinėti už mažą kainą. Komisija taip pat padarė išvadą, kad priemone buvo pasiektas pageidautas politikos poveikis – geležies rūdos kaina vidaus rinkoje sumažinta iki dirbtinai žemo lygio galutinės grandies pramonės, be kita ko, nagrinėjamojo produkto gamintojų, naudai, taip iškraipant Indijos geležies rūdos vidaus rinką. Tuose sprendimuose Komisija atsižvelgė į daugybę įrodymų, be kita ko, į atitinkamų teisės aktų ir taisyklių parengiamuosius darbus, Indijos vyriausybės vykdomą aktyvią priemonės įgyvendinimo stebėseną siekiant užtikrinti, kad būtų pasiektas numatytas politikos tikslas, taip pat į aiškų ekonominį šio apribojimo poveikį, dėl kurio nustačius eksporto mokestį akivaizdžiai sumažėjo vidaus rinkos kainos, kurios taip pat atspindėjo šio mokesčio lygį.

(207) Po galutinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė tvirtino, kad eksporto mokestis buvo taikomas tik geležies rūdai, kurios sudėtyje esančios geležies kiekis viršija 58 % ir kuri yra viena iš septynių geležies rūdos rūšių, stebimų pagal IBM kainodaros sistemą, ir kad Komisija neturėjo informacijos apie JSW perkamos geležies rūdos rūšis. Be to, Indijos vyriausybė tvirtino, kad Komisijos išvada, jog priemone pasiektas pageidautas politinis poveikis, atitiko ankstesnį tyrimą, susijusį su kitu produktu ir kitu TL, todėl jos nebuvo galima naudoti. Indijos vyriausybė taip pat tvirtino, kad per TL užfiksuotos didelės eksporto apimtys neatitiko Komisijos išvadų.

(208) Komisija pažymėjo, kad byloje turima neskelbtina informacija apėmė pakankamai išsamius duomenis apie JSW perkamos geležies rūdos rūšis, kad būtų galima atlikti analizę. Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad, kadangi išvada dėl to paties eksporto mokesčio buvo susijusi su tos pačios rūšies geležies rūda ir nuo ankstesnio tyrimo nepasikeitė, ši išvada tebegaliojo. Kalbant apie eksporto apimtį, Komisija nustatė, kad šis tvirtinimas nėra svarbus, nes eksporto mokestis vien dėl savo pobūdžio yra eksporto ribojimo priemonė. Bet kuriuo atveju, kaip pažymėta 197 konstatuojamojoje dalyje, bendra geležies rūdos eksporto apimtis buvo labai maža, palyginti su gamybos lygiu, pažymint, kad, kaip nurodyta ISID ataskaitos xi puslapyje, Indija buvo viena didžiausių geležies rūdos gamintojų visame pasaulyje. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

3.2.2.2.5. Eksportui skirtos geležies rūdos vežimo apribojimai

(209) 2021 m. Indijos vyriausybė priėmė vadinamąją 2021 m. geležies rūdos politiką ([81]). Deklaruojamas priemonės tikslas buvo skatinti plieno gamybą vidaus rinkoje, kaip nurodyta jos įvado pirmoje pastraipoje. Šiuo tikslu politikoje buvo nustatytos keturios klientų kategorijos, suskirstytos pagal prioritetus skiriant vagonus geležies rūdai vežti. Klientai, kurie eksportavo geležies rūdą, buvo priskiriami ketvirtai klientų kategorijai, t. y. kategorijai, kuriai teikiamas mažiausias prioritetas. Dėl šios priemonės atsirado aiškus šališkumas, naudingas geležies rūdos tiekimui vidaus rinkoje, laikantis bendros Indijos vyriausybės politikos užtikrinti pakankamą geležies rūdos tiekimą pigiomis kainomis vidaus rinkos galutinės grandies gamintojams. Geležies rūdos gamintojai, pageidaujantys eksportuoti geležies rūdą, o ne tiekti ją vidaus rinkai, susiduria su papildomomis dėl šios priemonės atsirandančiomis kliūtimis. Tai matyti ir iš labai mažos geležies rūdos eksporto iš Indijos apimties.

([79]) https://taxinformation.cbic.gov.in/view-pdf/1009553/ENG/Notifications?utm=.

([80]) 2022 m. birželio 15 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2022/927, kuriuo, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1037 18 straipsnį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams nustatomas galutinis kompensacinis muitas (C/2022/3820. OL L 161, 2022 6 16, p. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/927/oj).

([81]) 2021 m. sausio 15 d. Indijos geležinkelių ministerijos pranešimas Nr. 2020/TT-III/32/4.

2026 m. sausio mėn. Indijos uostų, laivybos ir vandens kelių ministerijos paskelbtoje ataskaitoje ([82]) nurodyta, kad šis apribojimas yra pirma problema, kurią reikia išspręsti siekiant padidinti geležies rūdos vežimo apimtį. Ataskaitos 18 lentelėje raginama spręsti sąstatų trūkumo problemą, kai geležies rūda iš kasyklų išvežama į Geležinkelių ministerijos nustatytus D kategorijos paskirstymo uostus. Ataskaitoje padaryta išvada, kad dėl šio apribojimo sąstatų paskirstymas yra likutinis ir neapibrėžtas, visų pirma didelės didesnio prioriteto prekių paklausos laikotarpiais, todėl sistemingai vėluojama priskirti sąstatus geležies rūdos išvežimui į uostus. Ataskaitoje kaip pavyzdys minimas Paradypo uostas, kurio geležies rūdos tvarkymo pajėgumas yra 18 sąstatų per dieną, tačiau 2022–2023 finansiniais metais sąstatų pasiūla vidutiniškai sudarė tik 3,83 sąstato per dieną, o 2023–2024 finansiniais metais – 4,09 sąstato per dieną.

(210) Komisija taip pat įvertino šią priemonę tyrime dėl kaliojo ketaus vamzdžių ir 151 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo, kad pagal ją pirmenybė teikiama geležies rūdos vežimui vidaus rinkoje, o ne geležies rūdos vežimui eksportui. Komisija taip pat pažymėjo, kad šios politikos priemonės tikslas buvo skatinti plieno gamybą vidaus rinkoje. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad ši politikos priemonė yra vidaus plieno pramonei naudinga priemonė, kuria siekiama sumažinti geležies rūdos kainą.

(211) Po galutinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė tvirtino, kad šia priemone kainos nebuvo reguliuojamos ir kad mažesnio prioriteto suteikimas eksportuojamiems kroviniams nėra įrodymas, kad geležies rūdos kainos vidaus rinkoje buvo iškraipytos. Indijos vyriausybė pridūrė, kad Komisija neįrodė priežastinio ryšio tarp priemonių ir tirtų gamintojų. Be to, Indijos vyriausybė tvirtino, kad iš Komisijos nurodytų statistinių duomenų buvo galima spręsti, kad apribojimas buvo taikomas tik konkrečiam uostui, todėl juo remiantis nebuvo galima nustatyti priežastinio ryšio su tiriamu eksportuojančiu gamintoju.

(212) Komisija laikėsi nuomonės, kad tvirtinimas, jog priemone nebuvo tiesiogiai nereguliuojamos kainos, yra nereikšmingas. Komisija laikėsi nuomonės, kad priemonė, pagal kurią pirmenybė teikiama geležies rūdos vežimui šalies viduje, o ne geležies rūdos eksportui, yra eksporto apribojimas, kuriuo veiksmingai siekiama sudaryti palankesnes sąlygas vidaus plieno pramonei, be kita ko, tiriamajam eksportuojančiam gamintojui. Be to, 216–219 konstatuojamosiose dalyse Komisija kiekybiškai įvertino visų 180 konstatuojamojoje dalyje išvardytų priemonių naudą tiriamam eksportuojančiam gamintojui. Komisija pažymėjo, kad pateiktų statistinių duomenų tikslas buvo pateikti tikrą pavyzdį, kaip priemonė iš tiesų trukdė geležies rūdos eksportui, todėl, kaip nurodyta 213 konstatuojamojoje dalyje, priemonė prisidėjo prie geležies rūdos kainų iškraipymo. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

3.2.2.2.6. Išvada

(213) Komisija padarė išvadą, kad dėl visų pirmiau minėtų Indijos vyriausybės įgyvendintų priemonių buvo užtikrinamas stabilus Indijos vidaus plieno gamintojams naudingas geležies rūdos tiekimas iškraipytomis kainomis.

3.2.2.3. Ypatinga situacija rinkoje, daranti poveikį plokščių šaltai valcuotų plieno produktų kainoms vidaus rinkoje

(214) Komisija vertino, ar 3.2.2.2 skirsnyje nurodytas Indijos vyriausybės priimtas priemones, dėl kurių vidaus plieno gamintojų geležies rūdos gamybos sąnaudos buvo dirbtinai mažos, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį galima traktuoti kaip ypatingą situaciją rinkoje, darančią poveikį plokščių šaltai valcuotų plieno produktų kainoms vidaus rinkoje. Šiuo tikslu Komisija svarstė, kokį poveikį šios priemonės turėjo plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybos sąnaudoms Indijoje.

(215) Komisija analizavo, ar geležies rūdos kainos Indijos vidaus rinkoje iš tiesų buvo mažesnės už neiškraipytas rinkos kainas, kurioms šie iškraipymai neturėjo poveikio. Komisija analizę atliko vadovaudamasi iš JSW surinktais duomenimis, nes tai buvo *de facto* vienintelis tiriamojo produkto eksportuojantis gamintojas ir jam taip pat teko didelė plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybos ir pardavimo vidaus rinkoje dalis. Komisija patikrino, ar JSW vidaus rinkos kainos, mokėtos perkant plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybai naudojamą geležies rūdą, atitiko atitinkamas IBM paskelbtas kainas. Kadangi IBM kainų mechanizmu buvo užtikrinama, kad visos geležies rūdos pardavimo vidaus rinkoje kainos (įskaitant JSW pirkimus) būtų iš esmės suderintos su šia kaina, Komisija savo išsamioje kainų analizėje daugiausia dėmesio skyrė JSW duomenims.

([82]) https://dgma.gov.in/download/1769691524_697b598415456_coastal-committee-report-final-jan2026.pdf.

(216) Siekdama patikrinti dėl Indijos vyriausybės taikytų priemonių atsiradusių iškraipymų poveikį geležies rūdos kainoms vidaus rinkoje, Komisija atsižvelgė į lyginamąjį dydį, kurį būtų galima naudoti neiškraipytoms geležies rūdos kainoms įprastomis rinkos sąlygomis vidaus rinkoje nustatyti. Komisija atliko JSW vertinimą.

(217) JSW geležies rūdos kaina yra 179 konstatuojamojoje dalyje nurodytų atitinkamų trijų geležies rūdos šaltinių svertinė kaina. Dėl 182–198 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių Komisija laikėsi nuomonės, kad minėti iškraipymai turėjo įtakos visoms geležies rūdos kainoms vidaus rinkoje, todėl nebuvo tinkamų neiškraipytų vidaus rinkos kainų, kuriomis vadovaujantis būtų buvę galima palyginti Indijos vyriausybės politikos priemonių poveikį, nes visai vidaus rinkoje parduodamai geležies rūdai poveikį darė keturi pagrindiniai iškraipymų šaltiniai. Todėl Komisija turėjo palyginti JSW vidaus rinkoje mokėtas geležies rūdos kainas ir IBM kainas su lyginamuoju dydžiu, kuris turėjo būti tipiškas ir kuo artimesnis kitu požiūriu neiškraipytai vidaus rinkos kainai. Kadangi, kaip paaiškinta 199–204 konstatuojamosiose dalyse, Komisija taip pat padarė išvadą, kad duomenys apie uždarojoje rinkoje išgaunamą geležies rūdą buvo iškraipyti, Komisija turėjo palyginti uždarojoje rinkoje išgaunamos geležies rūdos sąnaudas su tuo pačiu tipišku lyginamuoju dydžiu.

(218) Atsižvelgdama į tai, Komisija kaip tinkamą lyginamąjį dydį naudojo Indijos geležies rūdos eksporto į visas paskirties vietas kainą. Atsižvelgdama į ribotą geležies rūdos eksportą dėl visų Indijos vyriausybės taikomų politikos priemonių, Komisija naudojo geležies rūdos, kurios sudėtyje yra dvi skirtingos tipiško geležies kiekio grupės, eksporto kainas ir visų kitų geležies rūdos rūšių lyginamąją kainą apskaičiavo naudodama kiekvienos rūšies vidaus rinkos kainų skirtumus. Atlikus šį palyginimą nustatyta, kad geležies rūdos kainos vidaus rinkoje ir uždarojoje rinkoje perkamos atitinkamų rūšių geležies rūdos sąnaudos Indijoje buvo gerokai mažesnės. Pakoreguota geležies rūdos kaina, kuri apėmė vidaus šaltinių geležies kainų ar sąnaudų svertinius vidurkius, taip pat buvo gerokai didesnė už nekoreguotą geležies rūdos kainą.

(219) Siekiant užtikrinti konfidencialumą papildoma informacija apie geležies rūdos šaltinių dalį plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamyboje buvo atskleista tik JSW. Remdamasi pakoreguotomis geležies rūdos sąnaudomis ir atsižvelgdama į geležies rūdos sąnaudų dalį bendrose plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybos sąnaudose, Komisija apskaičiavo, kad plokščių šaltai valcuotų plieno produktų sąnaudos būtų buvusios didesnės, jei geležies rūdos sąnaudos nebūtų buvę dirbtinai sumažintos, todėl susidarė ypatinga situacija rinkoje, dariusi poveikį plokščių šaltai valcuotų plieno produktų kainoms vidaus rinkoje ir JSW. Šioje išvadoje taip pat atsižvelgta į plokščių šaltai valcuotų plieno produktų vidaus rinkos, kurioje yra keli dominuojantys plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojai ir labai nedaug importo, struktūrą. Todėl mažos geležies rūdos kainos turėjo turėti tiesioginį poveikį šių kelių dominuojančių plokščių šaltai valcuotų plieno produktų tiekėjų kainų vidaus rinkoje mažinimui, o tai patvirtina, kad rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje.

(220) Po galutinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė tvirtino, kad Komisija neįrodė, kodėl IBM kaina buvo nepatikima ir kodėl ji negalėjo būti geras kainos lyginamasis dydis. Indijos vyriausybė pridūrė, kad Komisija neįrodė, kodėl IBM kainos ir Komisijos pasirinkto lyginamojo dydžio skirtumai atsirado dėl vidaus rinkos iškraipymo, nes, kaip tvirtino Indijos vyriausybė, šie skirtumai galėjo atsirasti dėl vidaus ir eksporto rinkų skirtumų, pavyzdžiui, dėl to, kad jos buvo susijusios su skirtingomis rinkomis, pardavimo vietomis ir konkurencijos sąlygomis. Be to, Indijos vyriausybė tvirtino, kad, kadangi Komisija neįrodė, jog kainų iškraipymai atsirado dėl 180 konstatuojamojoje dalyje išvardytų priemonių, ji neįrodė, kad jos turėjo kumuliacinį poveikį, dėl kurio buvo iškraipyta geležies rūdos kaina vidaus rinkoje. Indijos vyriausybė taip pat tvirtino, kad Komisija neįrodė, jog koncentruota plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkos struktūra ir mažas importas buvo susiję su minėtomis geležies rūdos priemonėmis arba kad dėl tų priemonių sumažėjo plokščių šaltai valcuotų plieno produktų kainos. Dėl visų šių priežasčių Indijos vyriausybė padarė išvadą, kad Komisija neturėjo pakankamai įrodymų, kad galėtų nustatyti, jog rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija.

(221) Komisija pažymėjo, kad 182–198 konstatuojamosiose dalyse ji įrodė, kodėl IBM kaina buvo iškraipyta, taigi ir nepatikima, ir 218 konstatuojamojoje dalyje pasiūlė neiškraipytą lyginamąjį dydį. Indijos vyriausybė nepaaiškino, kaip įtariamais veiksniais buvo galima paaiškinti skirtumą tarp IBM kainos ir lyginamojo dydžio. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad konkurencingose (t. y. neiškraipytose) rinkose vidaus rinkos kaina ir eksporto kaina dažnai susilygina. Be to, Komisija pažymėjo, kad Indijos vyriausybė nepateikė Komisijos pasiūlytam lyginamajam dydžiui alternatyvių lyginamųjų dydžių. Dėl 182–213 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių Komisija laikėsi nuomonės, kad dėl 180 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priemonių buvo iškraipytos geležies rūdos vidaus rinkos kainos, o 218 ir 219 konstatuojamosiose dalyse Komisija taip pat kiekybiškai įvertino iškraipymą, palyginusi jį su neiškraipytu lyginamuoju dydžiu ir pažymėdama, kad faktiniai duomenys buvo konfidencialūs, tačiau buvo atskleisti tiriamam eksportuojančiam gamintojui. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad ji pateikė pakankamai įrodymų ir argumentų, pagrindžiančių, jog rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(222) Po galutinio faktų atskleidimo Indijos vyriausybė tvirtino, kad vadovaujantis dviem elementais buvo galima įrodyti, kad geležies rūdos vidaus rinka buvo pagrįsta rinkos principais. Pirma, didžioji gamybos dalis buvo susijusi su neuždarosios rinkos komercinėmis kasyklomis ir, antra, iš NMDC ir AKM finansinių ataskaitų matyti, kad jos veikė pelningai. Indijos vyriausybė taip pat tvirtino, kad per ankstesnį tyrimą dėl plokščių karštojo valcavimo produktų Komisija nenustatė jokio geležies rūdos kainų iškraipymo, dėl kurio būtų galėjusi susidaryti ypatinga situacija rinkoje, todėl Indijos vyriausybė tvirtino, kad nebuvo įmanoma nustatyti ypatingos situacijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų, kurie yra plokščių karštojo valcavimo produktų galutinės grandies produktas, rinkoje. Galiausiai Indijos vyriausybė tvirtino, kad analizuodama geležies rūdos kainas Komisija turėjo naudoti faktines JSW patirtas geležies rūdos pirkimo išlaidas.

(223) 182–204 konstatuojamosiose dalyse Komisija išdėstė, kodėl NMDC ir OMC buvo IBM kainą nustatantys subjektai. Komisija nemanė, kad abu Indijos vyriausybės nurodyti elementai buvo svarbūs siekiant paneigti iškraipymo faktą. Kalbant apie pirmąjį elementą, Komisija jau buvo paminėjusi rinkos dalis 182 konstatuojamojoje dalyje. Kalbant apie antrąjį elementą, Komisija laikėsi nuomonės, kad pelningumas neužkerta kelio galimybei būti kainą nustatančiu subjektu. Be to, Komisija pažymėjo, kad šio tyrimo išvados buvo padarytos remiantis esminiais duomenimis ir informacija, surinkta šio tyrimo tikslais, ir nemanė, kad būtų tikslinga lyginti kitų tyrimų išvadas. Galiausiai Komisija 218 ir 219 konstatuojamosiose dalyse jau paaiškino ir kiekybiškai įvertino geležies kainų vidaus rinkoje iškraipymą, o 233 ir 234 konstatuojamosiose dalyse paaiškino, kodėl ji turėjo pakoreguoti normaliąją vertę. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

3.2.2.3.1. Išvada

(224) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad Indijoje buvo susidariusi ypatinga situacija rinkoje, kuri darė poveikį plokščių šaltai valcuotų plieno produktų kainoms vidaus rinkoje.

3.2.2.4. Tinkamas palyginimas

(225) Komisija vertino, ar dėl susidariusios ypatingos situacijos rinkoje būtų galima tinkamai palyginti JSW normaliąją vertę ir eksporto kainą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje. Tuo tikslu Komisija įvertino santykinį ypatingos situacijos rinkoje poveikį pardavimui vidaus rinkoje ir eksportui.

(226) Komisija nustatė, kad konkurencijos sąlygos Indijoje ir Sąjungoje labai skyrėsi.

(227) Kaip nurodyta 1 lentelėje, Indijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkoje, kurioje, kaip apskaičiuota, suvartojamos 21 178 934 tonos, dominavo Indijos gamintojai, o importas sudarė tik apie 2 %. Remiantis turima informacija, toks žemas importo lygis buvo stebimas bent trejus metus. Todėl Komisija pažymėjo, kad Indijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkai būdingas nereikšmingas importo lygis. Šioje rinkoje visi Indijos gamintojai naudojasi ypatinga situacija ir dirbtinai mažina savo sąnaudas. Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad ypatinga situacija rinkoje daro didelį poveikį plokščių šaltai valcuotų plieno produktų kainoms vidaus rinkoje.

(228) Ir priešingai, Sąjungos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkai būdingas Sąjungos gamintojų ir importo iš kelių šalių derinys, kaip nurodyta 4.1, 4.4 ir 5.2 skirsniuose. Todėl galimą konkrečios rinkos padėties poveikį eksporto į Sąjungą kainai bet kuriuo atveju gerokai sušvelnintų tam tikri kiti veiksniai, dėl kurių susidaro tokios eksporto kainos. Šie veiksniai, *inter alia*, yra konkurencija su Sąjungos gamintojais, kurie negauna naudos iš panašios ypatingos padėties geležies rūdos tiekimo rinkoje, aplinkybė, kad ES rinkoje veikia tik vienas Indijos eksportuojantis gamintojas, o ne daugiau Indijos bendrovių, arba aplinkybė, kad Sąjungoje rinkoje veikia visi kiti eksportuojantys gamintojai ne tik iš tiriamųjų, bet ir iš kitų šalių.

(229) Remdamasi visais pirmiau išvardytais elementais, Komisija padarė išvadą, kad ypatinga situacija rinkoje turėjo skirtingą poveikį kainoms vidaus rinkoje, palyginti su eksporto kainomis. Taigi dėl ypatingos situacijos rinkoje nebuvo galima atlikti tinkamo Indijos vidaus rinkos kainų ir eksporto kainų palyginimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį.

(230) Po galutinio faktų atskleidimo JSW ir Indijos vyriausybė tvirtino, kad Komisija neįrodė, jog įtariama ypatinga situacija rinkoje turėjo skirtingą poveikį vidaus rinkos ir eksporto kainoms, todėl ji nesuteikė galimybės atlikti tinkamą palyginimą. JSW tvirtino, kad jos gamybos sąnaudos buvo tokios pačios, neatsižvelgiant į tai, ar nagrinėjamasis produktas buvo parduotas vidaus rinkoje, ar eksportuotas. Be to, JSW ir Indijos vyriausybė tvirtino, kad Komisija nepakankamai paaiškino, kaip 227 ir 228 konstatuojamosiose dalyse išvardyti veiksniai sąveikavo su ypatinga situacija rinkoje, kad būtų buvę neįmanoma palyginti vidaus rinkos ir eksporto kainas. Indijos vyriausybė taip pat tvirtino, kad Komisijos išvada buvo pagrįsta „neįrodyta“ prognoze, kad eksporto kainos bus smukdomos, o ne pagrįsta išvada, ir kad Komisija nenustatė įtariamo diferencinio poveikio didumo. Indijos vyriausybė taip pat tvirtino, kad jeigu užtektų bendro rinkos struktūros skirtumo, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies antroji dalis būtų tenkinama automatiškai, o Indijos vyriausybė nelaikė, kad to pakanka. Be to, JSW tvirtino, kad Komisijos argumentai buvo prieštaringi, nes dėl mažesnės konkurencijos Indijos rinkoje kainos turėjo būti didesnės, o dėl didesnės konkurencijos ES rinkoje kainos turėjo būti mažesnės, neatsižvelgiant į tai, kokia buvo sąnaudų struktūra. JSW pridūrė, kad ši išvada atitiktų JSW dempingo skirtumą be koregavimo dėl ypatingos situacijos rinkoje.

(231) Komisija nesutiko, kad ji neįrodė, jog ypatinga situacija rinkoje turėjo skirtingą poveikį vidaus rinkos ir eksporto kainoms. Komisija pažymėjo, kad nepriklausomai nuo to, ar vidaus rinkoje, ar eksportui parduodamų produktų gamybos sąnaudos buvo tokios pačios, Komisija 227–229 konstatuojamosiose dalyse argumentavo, kodėl, nustačius, kad Indijos rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija, nebuvo galima atlikti tinkamo palyginimo dėl skirtingų santykinių Indijoje ir ES dominuojančių konkurencijos sąlygų. Šiuo klausimu kolegijos ataskaitoje byloje DS529 buvo nuspręsta, kad konkurencijos sąlygos yra veiksnys, darantis skirtingą poveikį vidaus ir importo kainoms ([83]).

(232) Konkrečiai, nors nustatyta, kad ypatinga situacija rinkoje buvo padariusi poveikį Indijos kainodarai, nes ji buvo naudinga vidaus gamintojams, o konkurencijos su užsienio gamintojais beveik nebuvo, Sąjungoje šios ypatingos situacijos rinkoje poveikis buvo labai skirtingas (arba jo apskritai nebuvo), nes vyraujančias konkurencijos sąlygas, taigi ir kainodarą, lemia daugelio šalių gamintojų, kuriems priemonės, dėl kurių susidarė ypatinga situacija rinkoje, nebuvo naudingos, pasiūla. Tokios išvados buvo pagrįstos šiame tyrime nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis, kaip paaiškinta 227 ir 228 konstatuojamosiose dalyse, o JSW jokių priešingų įrodymų nepateikė. Komisija laikėsi nuomonės, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį pakanka nustatyti, kad nustatyta ypatinga situacija rinkoje turėjo įtakos pardavimo vidaus rinkoje kainodarai, o atsižvelgiant į skirtingas vyraujančias rinkos sąlygas, taigi ir kainų nustatymą ES, poveikis buvo kitoks (arba jo apskritai nebuvo), todėl nebuvo galima atlikti tinkamo vidaus rinkos ir eksporto kainų palyginimo. Be to, lygindama vidaus rinkos ir ES kainas Komisija neatsižvelgė į atitinkamą JSW tvirtinimą dėl konkurencijos lygio ir kainų lygio santykio, nes jis buvo susijęs tik su kainomis Indijoje ir ES. Todėl Komisija patvirtino 225–229 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus nustatytus faktus ir išvadas.

3.2.3. *Normalioji vertė*

(233) Kaip nurodyta 179–229 konstatuojamosiose dalyse dėl ypatingos situacijos Indijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkoje, Komisija pažymėjo, kad visas JSW pardavimas vidaus rinkoje buvo paveiktas, nes dėl Indijos vyriausybės įgyvendintų priemonių visai plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybai reikalingos geležies rūdos sąnaudos buvo dirbtinai mažos. Todėl Komisija normaliąją vertę apskaičiavo remdamasi gamybos sąnaudomis kilmės šalyje ir pagrįsta pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų bei pelno suma pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį.

(234) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį visos sąnaudos, kurias užregistravo JSW, buvo naudojamos normaliajai vertei apskaičiuoti (išskyrus vidaus rinkoje išgaunamą geležies rūdą). Vertindamas šias geležies rūdos sąnaudas Komisija naudojo tipiškas neiškraipytas geležies rūdos kainas, kaip aprašyta 216–219 konstatuojamosiose dalyse. Kalbant apie PBA išlaidas, Komisija naudojo bendras patikrintas PBA išlaidas, kurias JSW nurodė duomenyse apie nagrinėjamojo produkto pardavimą vidaus rinkoje. Kalbant apie pelną, Komisija naudojo pagrįstą pelno dydį, pagrįstą JSW įvairių rūšių plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pardavimu jos vidaus rinkoje.

([83]) Kolegijos ataskaita „Australija. Antidempingo priemonės popieriui“, WT/DS529/R, 7.80 punktas.

(235) Po galutinio faktų atskleidimo JSW tvirtino, kad PPO kolegijos ir Apeliacinis komitetas nustatė, kad pagal PPO steigimo sutarties 2 straipsnio 2 dalies 1 punkto 1 papunktį neleidžiama koreguoti sąnaudų, kaip tai padarė Komisija. Be to, JSW nesutiko dėl metodo, kurį Komisija naudojo pagrįstam pelno dydžiui nustatyti. Visų pirma JSW tvirtino, kad, kadangi Komisija neturėjo įrodymų, jog JSW galėjo atspindėti sąnaudų padidėjimą savo vidaus kainose, ji turėjo apskaičiuoti pelną remdamasi pardavimu, kuris atitiktų įprastas prekybos sąnaudas, naudodama dėl ypatingos situacijos rinkoje padidėjusias gamybos sąnaudas, kaip nustatyta ankstesniuose tyrimuose, kuriuose Komisija neatsižvelgė į gamybos sąnaudas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį. Galiausiai JSW tvirtino, kad kiekybiškai vertindama ypatingą situaciją rinkoje Komisija neturėjo taikyti eksporto mokesčio koregavimo, nes dėl to apskaičiuota kaina neatitiko tarptautinės rinkos kainos.

(236) Komisija pažymėjo, kad JSW nepaaiškino, kodėl Komisijos naudota metodika neatitiko PPO teisės. Dėl JSW siūlyto aiškinimo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalis ir PPO ADS 2 straipsnio 2 dalis netektų prasmės. Komisija primena, kad byloje DS529 ([84]) kolegija aiškiai pripažino, kad ypatinga situacija rinkoje gali susidaryti dėl pigių gamybos išteklių. Todėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies (ir PPO Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 2 dalies 1 punkto 1 papunkčio) negalima aiškinti taip, kad pagal jas tyrimą atliekanti institucija negali imtis jokių taisomųjų priemonių, siekdama ištaisyti tokią dėl sąnaudų susidariusią ypatingą situaciją rinkoje. Savaime suprantama, kad tais atvejais, kai ypatinga situacija rinkoje susidaro dėl sąnaudų, dėl ypatingos situacijos rinkoje paveiktas sąnaudas reikia pakeisti. Šiuo atžvilgiu Komisija taip pat primena, kad JSW minimoje kolegijos ataskaitoje byloje DS529 ([85]) kolegija aiškiai nurodė, kad gali būti įtikinamų priežasčių, išskyrus PPO ADS 2 straipsnio 2 dalies 1 punkto 1 papunktyje konkrečiai nurodytas priežastis, dėl kurių tyrimą atliekanti institucija gali nenaudoti eksportuojančio gamintojo tvarkomuose įrašuose nurodytų sąnaudų. Akivaizdu, kad dėl sąnaudų susidariusi ypatinga situacija rinkoje yra tokia įtikinama priežastis.

(237) Kalbant apie metodą pagrįstam pelnui gauti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį, atsižvelgiant į tai, kad buvo susidariusi ypatinga situacija rinkoje, Komisija normaliąją vertę apskaičiavo, kaip nurodyta 233 konstatuojamojoje dalyje, remdamasi gamybos sąnaudomis kilmės šalyje, pridėjus pagrįstą pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų bei pelno sumą. Komisija laikėsi nuomonės, kad nustatant šį pelną remiantis visais įprastomis prekybos sąlygomis sudarytais sandoriais, naudojant bendrovės JSW pateiktus duomenis pagal produkto rūšį, gautas pagrįstas pelnas, atitinkantis visus 2 straipsnio 6 dalies reikalavimus. JSW nepateikė jokių įrodymų, kodėl toks metodas negalėjo būti pagrįstas, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkte. Iš tiesų, atsižvelgiant į tai, kad atliekant tyrimą nagrinėtos priemonės buvo naudingos visai Indijos vidaus plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno pramonei, kaip nustatyta 213 konstatuojamojoje dalyje, ir Indijos plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno rinkos vidaus struktūrai, kurioje veikia keli dominuojantys plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojai, o importuojama labai nedaug, taikant Komisijos naudotą metodą gautas pelnas tinkamai neviršijo pelno, kurį paprastai gauna kiti eksportuotojai ar gamintojai, parduodantys tos pačios bendrosios kategorijos produktus kilmės šalies vidaus rinkoje.

(238) Kalbant apie koregavimą atsižvelgiant į eksporto mokestį, Komisija pažymėjo, kad eksporto mokestį ji taikė tik geležies rūdai, kurios sudėtyje esančios geležies kiekis viršija 58 %. Komisija taip pat pažymėjo, kad JSW neginčijo, kad šioms rūšims iš tiesų buvo taikomas toks eksporto mokestis. Todėl, net jei Indijos kilmės geležies rūda, kurios sudėtyje esančios geležies kiekis viršija 58 %, ir kitų šalių kilmės geležies rūda skyrėsi, taip turėjo būti ne dėl eksporto mokesčio, o dėl kitų priežasčių.

3.2.4. *Eksporto kaina*

(239) Atrinktas eksportuojantis gamintojas į Sąjungą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams. Todėl, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį, eksporto kaina buvo už eksportui į Sąjungą parduotą nagrinėjamąjį produktą faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina.

([84]) Kolegijos ataskaita „Australija. Antidempingo priemonės popieriui“, WT/DS529/R, 7.81 punktas.
([85]) Kolegijos ataskaita „Australija. Antidempingo priemonės popieriui“, WT/DS529/R, 7.117 punktas.

3.2.5. *Palyginimas*

(240) Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje nustatyta, kad Komisija turi teisingai palyginti normaliąją vertę ir eksporto kainą tuo pačiu prekybos lygiu ir atsižvelgti į veiksnių, turinčių įtakos kainoms ir kainų palyginamumui, skirtumus. Šiuo atveju Komisija nusprendė atrinktų eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palyginti gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygiu. Kaip paaiškinta toliau, prireikus normalioji vertė ir eksporto kaina buvo koreguojamos siekiant, kad: i) jos labiau atitiktų gamintojo kainų EXW sąlygomis lygį ir ii) būtų atsižvelgta į įvairius veiksnių, kurie, kaip tvirtinta ir įrodyta, turėjo įtakos kainoms ir kainų palyginamumui, skirtumus.

3.2.5.1. Normaliosios vertės koregavimas

(241) Kaip paaiškinta 234 konstatuojamojoje dalyje, normalioji vertė buvo nustatyta gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygiu, naudojant gamybos sąnaudas kartu su PBA išlaidų ir pelno sumomis, kurios laikytos pagrįstomis esant tokiam prekybos lygiui. Todėl normaliosios vertės nereikėjo koreguoti, kad ji labiau atitiktų gamintojo kainų EXW sąlygomis lygį. Komisija nenustatė jokių priežasčių, dėl kurių būtų reikėję koreguoti normaliąją vertę, ir nė vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas nepaprašė atlikti tokių koregavimų.

3.2.5.2. Eksporto kainos koregavimas

(242) Siekiant, kad eksporto kaina labiau atitiktų gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygį, buvo atlikti koregavimai atsižvelgiant į muitus, kitus importo mokesčius, frachtą, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas.

(243) Koreguojant atsižvelgta į toliau nurodytus veiksnius, turinčius įtakos kainoms ir kainų palyginamumui: pakavimo, banko mokesčius, komisinius ir kredito išlaidas.

3.2.6. *Dempingo skirtumai*

(244) Vertindama atrinktą bendradarbiaujantį eksportuojantį gamintoją Komisija palygino kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse. Tuo remiantis procentais išreikštas CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutinis dempingo skirtumas yra 9,5 %.

(245) Po galutinio faktų atskleidimo JSW tvirtino, kad pardavimo per nesusijusius prekiautojus CIF kainą reikėtų padidinti, siekiant atsižvelgti į tų bendrovių pelną ir PBA išlaidas. JSW pridūrė, kad Komisija laikėsi šio požiūrio ankstesniuose tyrimuose.

(246) Komisija pažymėjo, kad JSW nepateikė jokių įrodymų dėl CIF kainos Sąjungos pasienyje, taikomos sandoriams, kuriuose dalyvauja nesusiję prekiautojai. Be to, Komisija laikėsi nuomonės, kad kiekvienas tyrimas yra susijęs su konkrečiu atveju ir kad per šį tyrimą nustatyti faktai ir padarytos išvados buvo pagrįsti surinktais ir patikrintais faktiniais duomenimis ir informacija. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(247) Neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams vidutinį svertinį dempingo skirtumą Komisija apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį. Taigi, tas skirtumas buvo nustatytas remiantis atrinktam eksportuojančiam gamintojui nustatytu skirtumu. Tuo remiantis neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas 9,5 % galutinis dempingo skirtumas.

(248) Visiems kitiems Indijos eksportuojantiems gamintojams Komisija dempingo skirtumą nustatė pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį remdamasi turimais faktais. Šiuo tikslu Komisija nustatė eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygį. Bendradarbiavimo lygis – bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksporto į Sąjungą apimtis, išreikšta viso importo iš nagrinėjamosios šalies į Sąjungą per TL dalimi, nustatyta remiantis Eurostato skelbiamais statistiniais duomenimis.

(249) Šiuo atveju bendradarbiavimo lygis yra aukštas, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksportas sudarė maždaug 100 % viso importo tiriamuoju laikotarpiu. Tuo remdamasi Komisija nusprendė, kad dempingo skirtumą nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams būtų tikslinga nustatyti pagal atrinktai bendradarbiaujančiai bendrovei nustatytą dempingo skirtumą.

(250) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	9,5
Visas kitas nagrinėjamosios šalies kilmės importas	9,5

3.3. **Japonija**

3.3.1. *Susijusios bendrovės ir ištiestosios rankos principas*

(251) Priėmus sprendimą dėl atrinktų bendrovių, kadangi Komisija laikėsi nuomonės, kad plokščių karštojo valcavimo produktų tyrime jos buvo susijusios bendrovės ([86]), „Nippon Steel“ tvirtino, kad šiame tyrime ji nebuvo susijusi su prekiautoju „Marubeni-Itochu Steel Inc.“ (toliau – MISI), t. y. bendrove, dalyvaujančia tiek parduodant „Nippon Steel“ gaminamą nagrinėjamąjį produktą vidaus rinkoje, tiek jį eksportuojant. Šiuo klausimu „Nippon Steel“ priminė susijusių šalių nustatymo kriterijus, įtrauktus į Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 ([87]) (toliau – SMK įgyvendinimo aktas) 127 straipsnio 1 dalį, ir pateikė išsamią informaciją apie abiejų bendrovių tarpusavio ryšius. Tuo remdamasi „Nippon Steel“ tvirtino, kad vien aplinkybės, jog „Nippon Steel“, kaip ir MISI, turėjo trečiojo subjekto akcijų, nepakanka, kad būtų galima daryti išvadą, jog MISI buvo susijusi su „Nippon Steel“. Siekdama pagrįsti šį tvirtinimą, „Nippon Steel“ priminė, kad atlikdama antisubsidijų tyrimą dėl KLR kilmės naujų žmonėms vežti skirtų elektrinių transporto priemonių su baterijomis ([88]), Komisija nelaikė, kad „SAIC Group“ ir „China FAW Corporation Limited“ buvo susijusios bendrovės, nepaisant to, kad jos turėjo bendrų įmonių su „Volkswagen“, kaip matyti iš to tyrimo galutinio reglamento priedo ([89]), ir taip pat nelaikė susijusiais gamintojų, kurie turėjo bendrų įmonių su baterijų gamintoju CATL.

(252) Remdamasi pateikta informacija Komisija laikėsi nuomonės, kad tarp „Nippon Steel“ ir MISI buvo ryšys, pagrįstas bendra trečiojo subjekto, kurį bendrovės kontroliavo kartu pagal SMK įgyvendinimo akto 127 straipsnio 1 dalies g punktą ir kuris buvo įsteigęs teisiškai pripažintą verslo partnerystę pagal SMK įgyvendinimo akto 127 straipsnio 1 dalies b punktą, nuosavybe. Šiuo atžvilgiu Komisija iš pradžių pažymėjo, kad pati „Nippon Steel“ antidempingo tyrime dėl tam tikrų plokščių karštojo valcavimo plieno produktų iš Japonijos savo iniciatyva paskelbė, kad MISI yra susijęs subjektas būtent dėl to, kad „Nippon Steel“ ir MISI kartu valdė beveik 100 % šio trečiojo subjekto akcijų ([90]). Bet kuriuo atveju, remiantis „Nippon Steel“ šiame tyrime pateiktais dokumentais, tiriamuoju laikotarpiu padėtis buvo tokia pati, nes „Nippon Steel“ ir MISI turėjo įgaliojimus skirti beveik visus direktorius, įskaitant pirmininką. Dėl antisubsidijų tyrimo dėl KLR kilmės elektrinių transporto priemonių su baterijomis

([86]) Įgyvendinimo reglamento (ES) 2025/1919 99 konstatuojamoji dalis.
([87]) 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/2447/oj).
([88]) 2024 m. spalio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES)2024/2754, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės naujoms žmonėms vežti skirtoms elektrinėms transporto priemonėms su baterijomis nustatomas galutinis kompensacinis muitas (OL L, 2024/2754, 2024 10 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2754/oj).
([89]) *Ibidem*.
([90]) Įgyvendinimo reglamento (ES) 2025/1919 84 konstatuojamoji dalis ir 11 išnaša.

išvadų Komisija taip pat pažymėjo, kad iš Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2024/2754 rezoliucinės dalies ir priedo matyti, kad „SAIC Group“ ir „China FAW Corporation Limited“ kartu su „Volkswagen“ valdė skirtingas bendrąsias įmones. Priešingai, šioje byloje kalbama apie vieną trečiąjį subjektą, kurį kartu nuosavybės teise kontroliuoja MISI ir „Nippon Steel“. Be to, Komisija laikėsi nuomonės, kad gamintojas buvo susijęs su CATL ([91]). Nepaisant to, bet koks šalių santykių nustatymas turėtų būti grindžiamas kiekvienos bylos faktais ir aplinkybėmis. Byla dėl KLR kilmės elektrinių transporto priemonių su baterijomis buvo susijusi su antisubsidijų tyrimu, kuriame buvo nurodyti konkretūs faktai ir aplinkybės, į kuriuos buvo atsižvelgta. Kita vertus, šis tyrimas yra antidempingo tyrimas, susijęs su kita šalimi, kita ekonomine realybe, produktu / sektoriumi ir skirtingais faktais bei aplinkybėmis. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(253) Be to, „Nippon Steel“ tvirtino, kad ji nebuvo juridiškai pripažinta MISI verslo partnerė dėl to, kad turėjo trečiojo subjekto akcijų, nes Sprendime *Baltic Master* ([92]) Teisingumo Teismas nustatė, kad siekiant nustatyti šį statusą turi būtų laikomasi nacionalinių nuostatų dėl pripažintų partnerių, o MISI ir „Nippon Steel“ nebuvo sudariusios tokio susitarimo (vadinamojo *kumiai*) pagal Japonijos teisės aktus.

(254) Tačiau Komisija pažymėjo, kad „Nippon Steel“ ir MISI kartu tiesiogiai valdė beveik 100 % trečiojo subjekto akcijų. Neatsižvelgiant į Japonijos teisėje vartojamą susijusių bendrovių teisinę apibrėžtį, pagal nurodytą SMK įgyvendinimo akto 127 straipsnį, kuris paprastai taikomas nustatant santykius Europos Sąjungos prekybos apsaugos tyrimuose, tos šalys pagal SMK įgyvendinimo akto 127 straipsnio 1 dalies b punktą laikomos teisiškai pripažintomis verslo partnerėmis kaip trečiosios įmonės bendrasavininkės pagal Japonijos teisę, taigi ir susijusiomis šalimis. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(255) „Nippon Steel“ taip pat tvirtino, kad ji negalėjo varžyti MISI ar jai vadovauti, nes bendrų subjektų dydis buvo nedidelis, palyginti su „Nippon Steel“ ir MISI.

(256) Komisija pažymėjo, kad SMK įgyvendinimo akto 127 straipsnyje neminimas joks reikalavimas dėl kontroliuojamojo trečiojo subjekto santykinio dydžio, palyginti su kontroliuojančiaisiais subjektais. Taigi, net jei trečiasis subjektas yra mažesnis pajamų ir darbuotojų atžvilgiu, ryšį vis tiek galima nustatyti pagal SMK įgyvendinimo akto 127 straipsnio 1 dalies g punktą. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(257) Bet kuriuo atveju „Nippon Steel“ tvirtino, kad jei Komisija nuspręstų ir toliau laikyti, kad MISI yra „Nippon Steel“ susijusioji šalis, ji turėtų pripažinti, kad „Nippon Steel“ ir MISI vykdo pardavimą laikydamasi ištiestosios rankos principo, ir pardavimą šiems subjektams turėtų vertinti panašiai kaip „Nippon Steel“ pardavimą nesusijusioms šalims. Siekdama pagrįsti šį tvirtinimą, „Nippon Steel“ pateikė neskelbtinų elementų, susijusių su „Nippon Steel“ ir jos prekiautojų preliminariaisiais susitarimais, pardavimo procesu ir MISI nagrinėjamojo produkto pirkimu.

(258) Iš pradžių Komisija pripažino, kad Komisijai pateiktų preliminariųjų susitarimų su susijusiais subjektais turinys ir sąlygos buvo panašūs. Tačiau pateiktose preliminariosiose sutartyse nebuvo nurodyta, kaip buvo nustatomos galutinės kainos, kaip buvo mokami komisiniai (jei jų buvo) ar kitų duomenų, kurie yra svarbūs nustatant sandorius laikantis ištiestosios rankos principo.

(259) Be to, remiantis pačios bendrovės pastabose pateiktais ir atlikus patikrinimus pagrįstais tvirtinimais, derybos dėl kainų, kuriose dalyvavo susiję prekiautojai, praktiškai vyko tarpininkaujant prekiautojui arba tiesiogiai su pirkėju, o tai reiškia, kad prekiautojas šiose derybose turėjo įtakos tik kaip tarpininkas. Todėl galutinė kaina daugiausia priklausė nuo to, kad galutinis pirkėjas priėmė „Nippon Steel“ pasiūlymą, arba nuo to, kad „Nippon Steel“ priėmė galutinio pirkėjo kontrapasiūlymą. Atsižvelgiant į ribotą (jeigu jos apskritai būta) susijusio prekiautojo įtaką nustatant kainas, susijusių subjektų mokama kaina buvo laikoma nepatikima.

([91]) Įgyvendinimo reglamento (ES) 2024/2754 152 ir 518 konstatuojamosios dalys.
([92]) 2022 m. birželio 9 d. Sprendimas *Baltic Master*, C-599/20, ECLI:EU:C:2022:457, 36 punktas.

(260) Be to, Komisija neginčijo, kad MISI galėjo laisvai parduoti kitoms nesusijusioms bendrovėms ir iš jų pirkti. Tačiau Komisija pažymėjo, kad palyginus tiriamojo produkto tiekėjo MISI vieneto kainas tiriamuoju laikotarpiu, kurias pati MISI pateikė klausimyno atsakymuose, nustatyta, kad „Nippon Steel“ vieneto kaina iš tiesų buvo mažiausia, palyginti su kitais Japonijos gamintojais.

(261) Galiausiai bet kuriuo atveju Komisija palygino „Nippon Steel“ ir MISI bei „Nippon Steel“ ir jos kito susijusio eksportuojančio prekiautojo „Nippon Steel Trading Corporation“ (toliau – NST) kiekvienos rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą kainas FOB lygmeniu. Atlikus šį palyginimą nustatyta, kad „Nippon Steel“ ir MISI bei „Nippon Steel“ ir NST kainos buvo tokios pačios (skyrėsi tik 1,5 %). Taigi MISI buvo naudingos tos pačios kainos, kurios buvo nustatytos susijusiam prekiautojui NST, kurio ryšys su „Nippon Steel“ nebuvo užginčytas.

(262) Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad „Nippon Steel“ pardavimas MISI atitiko ištiestosios rankos principą.

(263) Galiausiai „Nippon Steel“ nurodė, kad siekdama pagrįsti šiame skirsnyje apibendrintus tvirtinimus MISI atskirai pateiks atitinkamų klausimyno dalių atsakymus. Komisija gavo MISI ir su ja susijusio Sąjungos importuotojo „Marubeni-Itochu Steel Europe GmbH“ (toliau – MISEA) klausimyno atsakymus.

(264) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Nippon Steel“ vėl nesutiko su Komisijos išvada, kad ji buvo susijusi su MISI. Tačiau ji nepateikė jokių naujų argumentų ar įrodymų. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(265) Japonijos vyriausybė teigė, kad nepaisant to, jog „Nippon Steel“ ir MISI iš tikrųjų bendrai turėjo trečiojo subjekto, nesusijusio su šiame tyrime nagrinėtais sandoriais, akcijų, „Nippon Steel“ tiesiogiai ar netiesiogiai MISI nekontroliavo. Taigi, Japonijos vyriausybės teigimu, mažesnės atitinkamuose eksporto sandoriuose nedalyvaujančio trečiojo subjekto akcijų dalies turėjimas negali būti pakankamas pagrindas daryti išvadą, kad „Nippon Steel“ ir MISI yra susijusios, kaip tai suprantama pagal PPO Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 3 dalį.

(266) Komisija pripažino, kad „Nippon Steel“ tiesiogiai nekontroliavo MISI, nes jų santykiai buvo užmegzti dėl bendros trečiojo subjekto nuosavybės. Tačiau dėl tokių ryšių atsirado asociacija, kaip apibrėžta PPO Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 3 dalyje, nes MISI į Sąjungą eksportavo tik „Nippon Steel“ gaminamą tiriamąjį produktą, o ne iš kitų Japonijos gamintojų įsigytą ir jų pagamintą tiriamąjį produktą. Atlikus tyrimą nustatyta, kad toks komercinis elgesys buvo susijęs ne su „Nippon Steel“ ir MISI susitarimu, o su savanorišku MISI įsipareigojimu. Tačiau Komisija laikėsi nuomonės, kad dėl tokio įsipareigojimo, nors ir savanoriško, neabejotinai buvo apribota bendrovės laisvė nustatyti kainas ir strategiją. Iš tiesų, MISI, pardavinėdama tiriamąjį produktą Sąjungoje, priklausė nuo vieno tiekėjo. Dėl šių suvaržymų MISI negalėjo imtis nepriklausomų veiksmų. Be to, atlikus patikrinimą nustatyta, kad MISI su „Nippon Steel“ dalijosi informacija apie galimus klientus, kuriems gali reikėti „Nippon Steel“ produktų, ir apie rinkas, kuriose „Nippon Steel“ galėtų plėstis. Taigi MISI teikė „Nippon Steel“ platesnio pobūdžio paslaugas, kurios nebuvo tik įprasta prekiautojo pirkimo ir perpardavimo veikla. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad dėl tokių ryšių „Nippon Steel“ ir MISI nebuvo susijusios.

(267) Be to, Japonijos vyriausybė virtino, kad Komisija neįrodė, kad dėl ryšių tarp „Nippon Steel“ ir MISI eksporto sandoriai tapo nepatikimi dempingo skirtumams apskaičiuoti, nes šiuos santykius užmezgęs trečiasis subjektas nedalyvavo eksporto sandoriuose, o MISI vaidmuo derybose dėl kainų buvo ribotas.

(268) Komisija laikėsi nuomonės, kad aplinkybė, jog trečiasis subjektas, užmezgantis ryšius tarp MISI ir „Nippon Steel“, nedalyvavo eksporto į Sąjungą sandoriuose, nebuvo svarbu. Iš tiesų, labai tvirtus ryšius galima sukurti pasitelkiant bendrovę, kuri nedalyvauja eksportuojant tiriamąjį produktą į Sąjungą. Be to, ryšius užmezgantis trečiasis subjektas, eksporto į Sąjungą sandoriuose nedalyvavo, tačiau, remiantis jo verslo ataskaita, jis perdirbinėjo ir pardavinėjo plieną Japonijoje. Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad iš riboto MISI vaidmens derybose dėl kainų galima matyti, kokiu mastu „Nippon Steel“ išlaikė galutinės kainos kontrolę. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(269) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Nippon Steel“ pakartojo, kad jos komerciniai santykiai su MISI ir atitinkami sandoriai buvo vykdomi laikantis ištiestosios rankos principo, ir tvirtino, kad 259–261 konstatuojamosiose dalyse aprašyti nustatyti faktai neprieštarauja šiai išvadai. Pirma, „Nippon Steel“ tvirtino, kad prekiautojams priskiriamas pardavimo procesas ir komisiniai buvo vienodi, neatsižvelgiant į tai, ar prekiautojas buvo susijusi, ar nesusijusi bendrovė. Visų pirma ji teigė, kad „Nippon Steel“ ir galutinis pirkėjas sistemingai derėjosi dėl galutinės kainos, o vėliau ji buvo užskaitoma, siekiant nustatyti „Nippon Steel“ ir prekiautojo sutartą kainą. Antra, kalbant apie tai, kad MISI pirko produktus iš „Nippon Steel“ už mažiausią pirkimo kainą, palyginti su pirkimo iš kitų Japonijos gamintojų kaina, „Nippon Steel“ tvirtino, kad vienas iš jos nesusijusių prekiautojų taip pat pirko iš „Nippon Steel“ už mažiausią pirkimo kainą, palyginti su pirkimo iš kitų Japonijos gamintojų kaina. „Nippon Steel“ pridūrė, kad MISI ne Japonijos kilmės tiekėjų produktus pirko mažesnėmis kainomis nei „Nippon Steel“ pirkimo kaina. Trečia, „Nippon Steel“ pardavimo kaina MISI sudarė 0,15 % jos pardavimo vienam iš nesusijusių prekiautojų kainos.

(270) Komisija iš naujo išnagrinėjo „Nippon Steel“ nurodytus sandorius, susijusius su jos pardavimu susijusioms šalims (NST ir MISI) ir jos pagrindiniam nesusijusiam prekiautojui. Iš tiesų šių šalių pardavimo kainos svyravo tame pačiame intervale. Ši analizė buvo atlikta atsižvelgiant į kiekvieną produkto rūšį ir ja buvo užtikrinta, kad MISI, NST ir pagrindinio nesusijusio prekiautojo perparduodamų produktų rūšys pakankamai sutaptų. Todėl Komisija priėmė „Nippon Steel“ tvirtinimą, kad tos kainos atitiko ištiestosios rankos principą, ir atitinkamai peržiūrėjo dempingo skaičiavimus, susijusius su pardavimu eksportui tiek per MISI, tiek per NST.

3.3.2. *Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas*

(271) 2025 m. gruodžio 19 d. Komisija pranešė „Nippon Steel“, kad pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį ji gali naudoti turimus faktus dėl susijusio Japonijos tiriamojo produkto gamintojo „Daido“, kuris pateikė atskirus atrankos atsakymus, tačiau nepateikė klausimyno atsakymų. Iš tiesų „Nippon Steel“ priklausė 5 % arba daugiau šio gamintojo akcijų.

(272) 2025 m. gruodžio 28 d. „Nippon Steel“ pateikė pastabų. Savo pastabose „Nippon Steel“ neginčijo, kad jai priklausė 5 % ar daugiau atitinkamo gamintojo akcijų.

(273) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad pardavimas tarp vieno iš su „Nippon Steel“ susijusių prekiautojų (kurio 5 % arba daugiau akcijų taip pat priklausė „Nippon Steel“) ir atitinkamo gamintojo buvo susijęs pardavimas pagal SMK įgyvendinimo akto 127 straipsnio 1 dalies d punktą. Kadangi „Daido“ nepateikė patikrintų klausimyno atsakymų, iš kurių būtų buvę galima matyti perpardavimo kainą arba tolesnį šio tiriamojo produkto pardavimo tvarkymo procesą, Komisija laikėsi nuomonės, kad NST susijusio pardavimo „Daido“ vidaus rinkoje kaina yra „Nippon Steel“ ir su ja susijusių bendrovių 5 % pelningiausio nesusijusio „Nippon Steel“ ir jos susijusių bendrovių tos pačios rūšies produkto pardavimo „Daido“ vidaus rinkoje vidutinė kaina. 5 % dalis buvo apskaičiuota atsižvelgiant į apimtį. Be to, 3.3.3 skirsnyje analizuodama konkrečią rinkos padėtį Komisija atsižvelgė į „Daido“ pardavimo vidaus rinkoje ir eksportui bei kainų duomenis nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio, surinktus remiantis atrankos klausimyno atsakymais, nes klausimyno atsakymų nebuvo gauta. Tai padariusi, Komisija duomenis perdavė ne tik „Nippon Steel“, bet ir „Nippon Steel Group“.

(274) 2026 m. kovo 26 d. Komisija informavo „Nippon Steel“, kad pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį ji gali naudoti turimus faktus, susijusius su i) bendrovių A ir B, kurios pirko „Nippon Steel“ gaminamą nagrinėjamąjį produktą iš MISEA ir kurios per patikrinimą buvo nustatytos kaip bendrovės C, kuriose MISI turėjo daugiau nei 5 % akcijų, patronuojamosios bendrovės, nepateiktais klausimyno atsakymais, ir ii) su „Nippon Steel“ neatskleistais susijusių trijų prekiautojų viso nagrinėjamojo produkto perpardavimo vidaus rinkoje per TL duomenimis: NST, „Metal One Corporation“ (toliau – „Metal One“) ir „Sumitomo Corporation Global Metals Co., Ltd.“ (toliau – SCGM).

(275) 2026 m. balandžio 7 d. „Nippon Steel“ pateikė pastabų. Kalbant apie i punktą, pirma, „Nippon Steel“ pakartojo nesutinkanti, kad ji yra susijusi su MISI arba kad jų ryšys neatitinka ištiestosios rankos principo. „Nippon Steel“ taip pat teigė, kad net jei ji būtų susijusi su MISI, ji vis tiek nebūtų susijusi su bendrovėmis A ir B, nes ji neturėjo jų akcijų ir kartu su jomis nevykdė verslo veiklos, susijusios su nagrinėjamuoju produktu. „Nippon Steel“ taip pat pridūrė, kad, jos nuomone, SMK įgyvendinimo akto 127 straipsnyje nebuvo numatyti santykiai, apimantys daugiau nei netiesioginę vieno subjekto grandinę, o laikant, kad „Nippon Steel“ yra susijusi bendrovė, būtų nukrypta nuo ankstesnės Komisijos praktikos atliekant antisubsidijų tyrimą dėl KLR kilmės elektrinių transporto priemonių su baterijomis ([93]). Be to, „Nippon Steel“ tvirtino, kad, atsižvelgiant į tai, jog MISI veikė visiškai nepriklausomai nuo „Nippon Steel“ ir laikydamasi ištiestosios rankos principo, „Nippon Steel“ neturėjo galimybės susipažinti su konfidencialia MISI informacija, todėl reikalavimas nustatyti ir gauti I priedo atsakymą iš susijusių bendrovių, arba kitaip bus taikomas 18 straipsnis, „Nippon Steel“ būtų neįmanoma našta. Antra, „Nippon Steel“ tvirtino, kad prašymas bendrovėms A ir B pateikti klausimyno atsakymus būtų buvęs nenaudingas ir neproporcingas, nes jos ne perpardavinėjo nagrinėjamąjį produktą, o jį perdirbo. Galiausiai „Nippon Steel“ atkreipė dėmesį į tai, kad bendrovei A parduotų PKN kaina atitiko vidutinę tų pačių PKN pardavimo nesusijusiems pirkėjams kainą, todėl pardavimas bendrovėms A ir B atitiko ištiestosios rankos principą.

(276) Komisija pažymėjo, kad MISEA pardavinėjo „Nippon Steel“ gaminamą nagrinėjamąjį produktą bendrovei A ir bendrovei B, kurių patronuojančioji bendrovė buvo bendrovė C. Savo ruožtu MISI priklauso daugiau kaip 5 % tiek MISEA, tiek bendrovės C akcijų. Atliekant patikrinimą MISI patalpose buvo patvirtinta, kad šie santykiai buvo palaikomi tiriamuoju laikotarpiu ir bendrovė C buvo įtraukta į MISI 2025 m. bendrovės profilį ([94]) kaip viena iš MISI patronuojamų užsienio bendrovių. Iš to matyti, kad MISEA ir A bendrovė bei MISEA ir B bendrovė buvo susijusios, nes pagal 127 straipsnio 1 dalies d punktą trečiajai šaliai (t. y. MISI) tiesiogiai arba netiesiogiai priklausė 5 % arba daugiau abiejų šių bendrovių akcijų. Šiuo atžvilgiu nesvarbu, ar egzistuoja ryšys su pačiu eksportuojančiu gamintoju. Šioje byloje nagrinėjamas ryšys egzistavo tarp pardavėjo MISI ir pirkėjų bendrovės A ir bendrovės B. Negalima tvirtinti, kad dėl to, jog pats eksportuojantis gamintojas nebuvo įtrauktas, toks ryšys negalėjo turėti įtakos pardavimo kainai. Iš tiesų šis ryšys bet kuriuo atveju turėjo įtakos susijusių šalių tarpusavio kainoms. SMK įgyvendinimo akto 127 straipsnyje pateiktoje susijusių šalių apibrėžtyje minimi asmenys, o pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje, kurioje prekybos apsaugos tikslais daroma nuoroda į SMK įgyvendinimo aktą, šiuo atžvilgiu minimos šalys, o ne eksportuojantys gamintojais. Komisija taip pat mano, kad, siekiant nustatyti ryšius tarp šalių, 127 straipsnio 1 dalies d punktas gali būti taikomas ne tik vieno subjekto grandinei. Iš tiesų, būtent dėl sąvokos „netiesiogiai“ galima vertinti ir akcijų paketus, valdomus per patronuojamųjų įmonių grandinę, ir išvengiama galimybės apeiti šią nuostatą per kelių lygmenų patronuojamųjų įmonių organizacines struktūras, kaip šioje byloje, kai MISI netiesiogiai valdo bendrovių A ir B akcijų paketus, pasitelkdama bendrovę C. Įtarta ankstesnė Komisijos praktika atliekant antisubsidijų tyrimą dėl KLR kilmės elektrinių transporto priemonių su baterijomis nebuvo išsamiau pagrįsta. Be to, Komisija laikėsi nuomonės, kad šioje byloje nustatyti ir gauti I priedo atsakymą dėl šių susijusių bendrovių „Nippon Steel“ nebuvo neįmanoma našta, nes a) bendrovė C kitu pajėgumu jau dalyvavo ankstesniame tyrime dėl *plokščių karštojo valcavimo produktų* ([95]), kuriame buvo atrinkta bendrovė „Nippon Steel“; b) informacija apie tai, kad MISI įsigijo bendrovę C, buvo vieša ir c) Komisija faktą, kad bendrovė A ir bendrovė B yra bendrovės C patronuojamosios bendrovės, nustatė atlikdama įprastas patikras vykdydama patikrinimą, kaip išsamiai aprašyta MISI tikrinimo ataskaitoje. Be to, 18 straipsnio 1 dalies taikymas „Nippon Steel“ yra susijęs būtent su šiais santykiais. Antra, tai, kad susijusi bendrovė Sąjungoje vykdo ne perpardavimo, o perdirbimo veiklą, nėra priežastis šiai bendrovei nepateikti I priedo atsakymų. Priešingai, perdirbimo sąnaudos tampa svarbios nustatant eksporto į Sąjungą kainą bet kokiu pagrįstu pagrindu, jei produktai nėra perparduodami tokios pačios būklės, kokios jie buvo importuoti, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje. Šioje byloje Komisija negalėjo atlikti tokio vertinimo. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

([93]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2024/2754.

([94]) MISI 2025 m. bendrovės profilis, p. 13–14, paskelbtas adresu https://www.benichu.com/wp/images/2025/07/misi_2025_-_ebook_-.pdf.

([95]) 2025 m. balandžio 4 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2025/670, kuriuo tam tikriems importuojamiems Egipto, Japonijos ir Vietnamo kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L, 2025/670, 2025 4 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/670/oj).

(277) Galiausiai kalbant apie MISEA pardavimą bendrovei A laikantis ištiestosios rankos principo, Komisija pažymėjo, kad kainos, kurias „Nippon Steel“ laikė gamintojo kainomis EXW sąlygomis, buvo gautos iš grynosios sąskaitos faktūros vertės atėmus visas MISEA pritaikytas nuolaidas. Tačiau lyginant pardavimo kainas reikėtų palyginti sąskaitose faktūrose nurodytas kainas, atėmus atitinkamas transporto išlaidas (taip siekiant atsižvelgti į pristatymo sąlygų skirtumus). Atlikus šį palyginimą CIF kainos ES pasienyje lygmeniu (t. y. CIF kaina atėmus vežimo išlaidas ES, siekiant atsižvelgti į pristatymo terminų skirtumus) nustatyta, kad MISEA kainos bendrovei A buvo vidutiniškai 6 % mažesnės už MISEA kainas nesusijusioms bendrovėms. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad MISEA pardavimas bendrovei A neatitiko ištiestosios rankos principo. Kalbant apie MISEA pardavimą bendrovei B laikantis ištiestosios rankos principo, pati „Nippon Steel“ pripažino negalinti to įrodyti, nes bendrovei B parduodamas PKN nebuvo parduodamas jokiam kitam MISEA pirkėjui Sąjungoje. Tačiau, kadangi bendrovė B nebendradarbiavo, remiantis tuo, kad Komisija padarė išvadą, jog MISEA pardavimas bendrovei A nebuvo vykdomas laikantis ištiestosios rankos principo, nebuvo jokių elementų, kuriais remiantis būtų buvę galima padaryti kitokią išvadą dėl pardavimo bendrovei B. Galiausiai Komisija atmetė pastabas ir MISEA pardavimą bendrovėms A ir B laikė susijusiu pardavimu. Todėl, neturėdama informacijos apie bendrovių A ir B perpardavimo kainą ir galimas jų perdirbimo sąnaudas, Komisija laikėsi nuomonės, kad bendrovių A ir B perpardavimo kaina yra lygi MISEA kiekvienos rūšies produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams kainai. Kalbant apie bendrovę B, kuri iš MISEA pirko PKN, kurio nepirko joks kitas klientas, Komisija naudojo panašiausio PKN MISEA pardavimo nesusijusiems pirkėjams kainą.

(278) Tačiau, atsižvelgiant į 270 konstatuojamojoje dalyje pateiktą išvadą dėl ištiestosios rankos principo taikymo eksporto sandoriams per susijusį prekiautoją MISI, ši aplinkybė nebebuvo aktuali apskaičiuojant dempingui apskaičiuoti naudotą eksporto kainą.

(279) Kalbant apie ii punktą, susijusį su trūkstamais duomenimis apie trijų susijusių prekiautojų perpardavimą vidaus rinkoje, „Nippon Steel“ sutiko su Komisijos vertinimu.

(280) Todėl Komisija šio trūkstamo perpardavimo vidaus rinkoje kainą nustatė kaip pelningiausio „Nippon Steel“ ir jos susijusių bendrovių pardavimo vidaus rinkoje nesusijusiems pirkėjams vidutinę kainą, sudariusią 5 % vidaus rinkoje parduoto kiekvienos rūšies produkto kiekio.

(281) Po galutinio faktų atskleidimo „Nippon Steel“ tvirtino, kad jos susiję prekiautojai veikė pagal savo galimybes ir pateikė informaciją, nepaisant to, kad patyrė techninių problemų. Todėl, „Nippon Steel“ nuomone, nebuvo teisinio pagrindo Komisijai kaip turimus faktus naudoti pelningiausias pardavimo vidaus rinkoje kainas, nes geriausi turimi faktai neturėtų būti neigiamos išvados, taip pat ir vadovaujantis PPO praktika ([96]). „Nippon Steel“ paprašė Komisijos arba neatsižvelgti į nedeklaruotą pardavimą, arba naudoti vidutinę viso pardavimo vidaus rinkoje kainą.

(282) Komisija laikėsi nuomonės, kad taikydamos turimus faktus tyrimą atliekančios institucijos turi nešališkai ir objektyviai atrinkti tuos turimus faktus, kuriais pagrįstai pakeičiama trūkstama būtina informacija, atsižvelgdamos į konkrečius atitinkamos bylos faktus ir aplinkybes. Tai darydamos tyrimą atliekančios institucijos turi atsižvelgti į visus tinkamai turimus faktus. Renkantis pakaitinius faktus, pagal PPO ADS 6 straipsnio 8 dalį nereikalaujama, kad tyrimą atliekančios institucijos pasirinktų tuos faktus, kurie yra palankiausi nebendradarbiaujančiai šaliai ([97]).

([96]) 2005 m. gruodžio 20 d. priimta Kolegijos ataskaita byloje „Meksika. Galutinės antidempingo priemonės, nustatytos jautienai ir ryžiams, skundas dėl ryžių“, WT/DS295/R, su pakeitimais, padarytais Apeliacinio komiteto ataskaita WT/DS295/AB/R, DSR 2005:XXIII, p. 11 007, 7.238 punktas. 2001 m. rugpjūčio 23 d. priimta Apeliacinio komiteto ataskaita „Jungtinės Valstijos. Antidempingo priemonės tam tikriems Japonijos kilmės karštai valcuoto plieno produktams“, WT/DS184/AB/R, DSR 2001:X, p. 4697, 99 punktas.

([97]) Kolegijos ataskaita „JAV. Antidempingo ir kompensaciniai muitai (Korėja)“, WT/DS539/R, 7.36 punktas, cituojama 2026 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo sprendime *Europos Komisija / Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd ir kt.*, C-319/24 P, ECLI:EU:C:2026:687, 73, 85 ir 90 punktai. Taip pat žr. Apeliacinio komiteto ataskaitą „JAV. Anglinis plienas (Indija)“, WT/DS436/AB/R, 4.421 punktas.

(283) Komisijos požiūris visiškai atitiko šį nurodymą. Ji nešališkai rėmėsi faktiniais ir patikrintais „Nippon Steel“ ir su ja susijusių bendrovių kainų duomenimis ir juos naudojo kaip nepateiktų duomenų kainodaros elgsenos modelį. Šis metodas užtikrino, kad nenurodytas perpardavimas vidaus rinkoje nebūtų nuvertintas ir kad galutinis dempingo skirtumas atspindėtų bendrovės žinomą dempingo potencialą tiriamuoju laikotarpiu. Tokiomis aplinkybėmis, kai bendrovė nepateikia Komisijai kai kurių perpardavimo duomenų, negalima teigti, kad faktinės ir patikrintos kainodaros politikos, kurią bendrovė kaip modelį taikė tiriamuoju laikotarpiu, taikymas, neturint priešingos informacijos, yra subjektyvus arba baudžiamojo pobūdžio. Kadangi bendrovė nebendradarbiavo, taip galima nustatyti kuo tikslesnį dempingo skirtumą. Be to, Komisija laikėsi nuomonės, kad „Nippon Steel“ pasiūlyta alternatyva, pagal kurią neatsižvelgiama į nedeklaruotą pardavimą arba naudojama vidutinė viso pardavimo vidaus rinkoje kaina, skatintų nebendradarbiauti ([98]). Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą ir patvirtino 280 konstatuojamojoje dalyje paaiškintą metodiką.

3.3.3. *Ypatinga situacija rinkoje. Išstumiamasis poveikis*

3.3.3.1. Analizė

(284) Siekdama nustatyti, ar Japonijos rinkoje dėl Kinijos kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo išstumiamojo poveikio yra susidariusi ypatinga situacija, Komisija atliko šią analizę: pirma, Komisija analizavo Kinijos importo skverbties į Japonijos vidaus rinką lygį pagal apimtį; antra, Komisija išnagrinėjo atitinkamas vidaus gamintojų rinkos dalis, palyginti su Kinijos ir kitų trečiųjų šalių kilmės importu Japonijos vidaus rinkoje; trečia, Komisija nagrinėjo kainas Japonijos vidaus rinkoje. Tada Komisija išanalizavo visą kitą turimą informaciją apie Kinijos kilmės importo poveikį Japonijos vidaus rinkai, įskaitant, jei žinoma, vidaus gamintojų pelningumą vykdant plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pardavimą vidaus rinkoje.

(285) Atlikdama analizę Komisija naudojo Japonijos vyriausybės pateiktus visos šalies ir bendrovių lygmens rodiklius, kuriuos pateikė atrinktas eksportuojantis gamintojas „Nippon Steel“. Abu rodiklių rinkiniai buvo patikrinti vietoje, kaip nurodyta 106 konstatuojamojoje dalyje.

(286) Šiuo atžvilgiu Komisija primena, kad, remiantis atrankos etape pateikta informacija, ne tik laikyta, kad „Nippon Steel“ eksporto apimtis buvo tipiška, bet ir, remiantis per tyrimą patikrintais duomenimis ir atsižvelgiant į 271–273 konstatuojamosiose dalyse nurodytą susijusį gamintoją, nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu šiai bendrovei teko ne mažiau kaip [50–60 %] plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pardavimo vidaus rinkoje apimties. Toks pardavimas vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu „Nippon Steel Group“ užtikrino ne mažesnę kaip [40–50 %] Japonijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkos dalį. Nors Komisija savo analizę atliko tiek šalies, tiek „Nippon Steel“ arba, kai buvo prieinami duomenys, „Nippon Steel Group“ lygmeniu, iš šių rodiklių matyti, kad „Nippon Steel“ yra tipiška Japonijos vidaus gamintojų, taigi ir Japonijos vidaus rinkos, atstovė.

3.3.3.1.1. Šalies rinka. Kiekis

(287) Iš pradžių Komisija analizavo plokščių šaltai valcuotų plieno produktų suvartojimą Japonijoje, apie kurį pranešė Japonijos vyriausybė. Atrodė, kad suvartojimas, apie kurį pranešė Japonijos vyriausybė, buvo šiek tiek mažesnis (maždaug 1 %), palyginti su importo ir pardavimo vidaus rinkoje suma, apie kurią pranešė pati Japonijos vyriausybė. Per tikrinamąjį vizitą buvo paaiškinta, kad toks skaičius buvo nustatytas dėl taikytos metodikos, nes Japonijos vyriausybė, teikdama duomenis apie patį importą, naudojo kitokį metodą nei tas, kurį taikė suvartojimui apskaičiuoti, todėl to paties rodiklio vertės buvo skirtingos. Kadangi Komisija galėjo vietoje patikrinti duomenis, naudotus importui nustatyti, ji naudojo tuos pačius suvartojimo duomenis.

(288) Be to, Japonijos vyriausybės nurodyta pardavimo vidaus rinkoje apimtis buvo sumažinta maždaug 33 %, palyginti su bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų nurodyta pardavimo vidaus rinkoje apimtimi. Šioje byloje Komisija naudojo bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų nurodytą pardavimo vidaus rinkoje apimtį. Todėl suvartojimui nustatyti taip pat buvo naudojama ši pardavimo vidaus rinkoje apimtis, o ne Japonijos vyriausybės pateikti suvartojimo duomenys.

([98]) 2026 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Europos Komisija / Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd ir kt.*, C-319/24 P, ECLI:EU:C:2026:687, p. 88–95 punktai.

(289) Suvartojimo Japonijoje raida:

2 lentelė

Suvartojimas Japonijoje (tonomis)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Suvartojimas Japonijoje	4 221 718	4 153 970	4 189 541	4 089 303
Indeksas	*100*	*98*	*99*	*97*

Šaltinis: Japonijos muitinės duomenys ir bendradarbiaujančių Japonijos eksportuojančių gamintojų pateikti duomenys apie pardavimą vidaus rinkoje.

(290) Nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio suvartojimas Japonijoje sumažėjo 3 %.

(291) Tiriamojo produkto importo į Japoniją raida:

3 lentelė

Importo į Japoniją kiekis (tonomis)

Šalis		2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Visas importas, iš jo:	Importo kiekis	813 469	910 476	990 341	880 370
	Indeksas	*100*	*112*	*122*	*108*
1. Korėja	Importo kiekis	558 528	572 630	621 599	575 194
	Indeksas	*100*	*103*	*111*	*103*
2. Taivanas	Importo kiekis	185 704	235 907	246 812	210 795
	Indeksas	*100*	*127*	*133*	*114*
3. KLR	Importo kiekis	64 696	97 238	117 512	90 522
	Indeksas	*100*	*150*	*182*	*140*

Šaltinis: Japonijos muitinės duomenys.

(292) Iš importo duomenų matyti, kad nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio tiriamojo produkto importas į Japoniją padidėjo 8 %. Iš šio padidėjimo, palyginti su suvartojimo sumažėjimu 3 % per tą patį laikotarpį, matyti, kad importas tiriamuoju laikotarpiu sudarė didesnę suvartojimo derinio dalį, palyginti su 2022 m.

(293) Importas iš KLR nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio padidėjo 40 %, t. y. daugiau nei visas importas, importas iš Korėjos ir iš Taivano. Tačiau per visą laikotarpį KLR nuolat buvo tik trečias tiriamojo produkto importo į Japoniją šaltinis.

(294) Tuo pat metu tiriamojo produkto pardavimo Japonijos vidaus rinkoje raida buvo tokia:

4 lentelė

Pardavimo vidaus rinkoje kiekis (tonomis)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Visas Japonijos rinkoje parduotas kiekis, iš kurio:	3 408 249	3 243 493	3 199 200	3 208 933
Indeksas	*100*	*95*	*94*	*94*
— Nippon Steel Group	[2 000 000–2 100 000]	[1 900 000–2 000 000]	[1 900 000–2 000 000]	[1 900 000–2 000 000]
Indeksas	*100*	*92*	*92*	*93*

Šaltinis: Bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų atrankos klausimyno atsakymai ir „Nippon Steel“ klausimyno atsakymai.

(295) Pardavimas uždarojoje rinkoje įtrauktas į šiuos duomenis, nes remiantis turimais duomenimis jo nebuvo galima atskirti.

(296) Nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio pardavimas vidaus rinkoje sumažėjo 6 %, o „Nippon Steel Group“ pardavimas vidaus rinkoje sumažėjo panašiai – 7 %. Palyginus su nedideliu suvartojimo sumažėjimu (3 %) ir importo padidėjimu (8 %), akivaizdu, kad dalį vidaus pardavimo vartojimo asortimente pakeitė importas.

(297) Šią dinamiką galima geriau pastebėti lyginant apimtį su suvartojimu ir išreiškiant juos rinkos dalimis.

5 lentelė

Rinkos dalis (%)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Importas, iš jo:	19,3	21,9	23,6	21,5
1. Korėja	13,2	13,8	14,8	14,1
2. Taivanas	4,4	5,7	5,9	5,2
3. KLR	1,5	2,3	2,8	2,2
Pardavimas vidaus rinkoje, iš jo:	80,7	78,1	76,4	78,5
— Nippon Steel Group	[45–55]	[40–50]	[40–50]	[40–50]

Šaltinis: Japonijos muitinės duomenys, bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai ir „Nippon Steel“ klausimyno atsakymai.

(298) Importo padidėjimas 2,2 procentinio punkto nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio atitiko pardavimo vidaus rinkoje sumažėjimą (taip pat 2,2 procentinio punkto), o „Nippon Steel Group“ rinkos dalis taip pat šiek tiek sumažėjo. Padidėjus importui, importas iš KLR padidėjo 0,7 procentinio punkto, iš Korėjos – 0,9 procentinio punkto, o iš Taivano – 0,8 procentinio punkto. Taigi, taip pat kalbant apie rinkos dalies padidėjimą, KLR rezultatas buvo trečias po Korėjos ir Taivano.

(299) Todėl Komisija nustatė, kad, kalbant apie apimtį, importo rinkos dalis Japonijoje padidėjo nedaug, o importas iš Kinijos nebuvo pagrindinis šio padidėjimo veiksnys. Iš tiesų Kinijos kilmės importo rinkos dalis Japonijos rinkoje niekada neviršijo 3 %. Tuo pat metu Japonijos vidaus gamintojų rinkos dalis vis dar sudarė maždaug 80 %.

3.3.3.1.2. Šalies rinka. Vidaus kainų rūšys

(300) Tada Komisija analizavo importo iš Kinijos poveikį kainoms Japonijos vidaus rinkoje. Šiuo tikslu Komisija išanalizavo importo ir pardavimo vidaus rinkoje vieneto kainas.

(301) Importo ir pardavimo vidaus rinkoje vieneto kainos raida:

6 lentelė

Pardavimo kainos Japonijoje (JPY/t)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
1. Importas iš Korėjos	407 643	146 720	149 106	150 713
Indeksas	*100*	*36*	*37*	*37*
2. Importas iš Taivano	181 823	208 711	189 087	186 855
Indeksas	*100*	*115*	*104*	*103*
3. Importas iš KLR	330 640	280 645	285 452	306 600
Indeksas	*100*	*85*	*86*	*93*
Vidutinė vieneto pardavimo vidaus rinkoje kaina Japonijoje ([1]), iš jos:	143 000	135 000	132 000	132 083
Indeksas	*100*	*94*	*92*	*92*
— Nippon Steel Group ([2])	[155–165 000]	[157–167 000]	[155–165 000]	[151–161 000]
Indeksas	*100*	*101*	*100*	*98*

([1]) Į vidutinę vieneto pardavimo vidaus rinkoje kainą Japonijoje neįtrauktos vežimo išlaidos ir vartojimo mokestis.
([2]) Neįskaitant „Nippon Steel“ šalies viduje vežamų krovinių, remiantis kito „Nippon Steel Group“ gamintojo atrankos klausimyno atsakymais.
Šaltinis: Japonijos muitinės duomenys, „Japan Metal Daily“ (maža mėnesio pabaigos 3 × 6, 0,8 mm kaina Tokijuje), „Nippon Steel Group“ atrankos klausimyno atsakymai ir „Nippon Steel“ klausimyno atsakymai.

(302) Iš kainų analizės matyti, kad apskritai importo kainos CIF lygmeniu nuolat buvo daug didesnės už pardavimo vidaus rinkoje kainas. Importo iš šaltinių, esančių arčiau Japonijos, kainos yra mažesnės, tačiau vis tiek nuolat didesnės už pardavimo vidaus rinkoje kainas.

(303) Visais nagrinėjamojo laikotarpio metais importas iš Kinijos į Japoniją taip pat buvo vykdomas daug didesnėmis kainomis nei „Nippon Steel Group“ kainos vidaus rinkoje. „Nippon Steel Group“ kainos vidaus rinkoje nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio išliko stabilios.

3.3.3.2. Išvada

(304) Komisija padarė išvadą, kad Japonijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų vidaus rinkai ypatinga situacija rinkoje, susidariusi dėl importo iš Kinijos, susijusio su pertekliniais KLR plieno sektoriais pajėgumais, įtakos neturėjo. Šiuo atžvilgiu Komisija pastebėjo, kad tiriamuoju laikotarpiu importui iš KLR teko tik 2,2 % rinkos dalis, kad Japonijos pramonė išlaikė beveik 80 % rinkos dalį ir kad Japonijos vidaus rinkos kainos buvo mažesnės už Kinijos importo kainas. Atsižvelgiant į Kinijos kilmės importo į Japoniją kiekį ir kainas, jis negalėjo turėti didelio poveikio vidaus rinkos kainoms ir pelningumui.

(305) Todėl Komisija padarė išvadą, kad Japonijos vidaus rinkai ypatinga situacija rinkoje, susidariusi dėl importo iš Kinijos, susijusio su pertekliniais KLR plieno sektoriaus pajėgumais, įtakos neturėjo.

3.3.4. *Normalioji vertė*

(306) Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį pirmiausia nagrinėjo, ar visa kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo pardavimo vidaus rinkoje apimtis buvo tipiška. Pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei visa kiekvieno eksportuojančio gamintojo panašaus produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos jo nagrinėjamojo produkto pardavimo eksportui į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį apimties. Tuo remiantis nustatyta, kad kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo visas panašaus produkto pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas.

(307) Vėliau Komisija nustatė vidaus rinkoje parduodamų produktų rūšis, kurios buvo tokios pačios arba panašios į eksportuojančio gamintojo, kurio pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas, eksportui į Sąjungą parduotų produktų rūšis.

(308) Tada Komisija išnagrinėjo, ar, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi, kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo vidaus rinkoje parduoto kiekvienos rūšies, kuri buvo tokia pati arba panaši į eksportui į Sąjungą parduoto produkto rūšį, produkto kiekis buvo tipiškas. Tam tikros rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei tiriamuoju laikotarpiu visa tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos tos pačios ar panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties.

(309) Komisija nustatė, kad daugumos produktų rūšių pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas. Komisija nustatė, kad dviejų rūšių produktai vidaus rinkoje nebuvo parduodami. Kitų šaltinių, kuriais remiantis būtų galima nustatyti šių rūšių produktų vidaus rinkos kainas, nebuvo. Normalioji vertė apskaičiuota pagal 315 konstatuojamojoje dalyje aprašytą metodą.

(310) Vėliau Komisija nustatė kiekvienos rūšies produkto pelningo pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams tiriamuoju laikotarpiu dalį, kad galėtų nuspręsti, ar apskaičiuojant normaliąją vertę remtis faktiniu pardavimu vidaus rinkoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį.

(311) Normalioji vertė grindžiama faktine kiekvienos rūšies produkto vidaus rinkos kaina, neatsižvelgiant į tai, ar tas pardavimas buvo pelningas, jeigu:

a) tam tikros rūšies produkto, parduoto grynąja pardavimo kaina, lygia apskaičiuotoms gamybos sąnaudoms arba už jas didesne, pardavimo apimtis sudarė daugiau kaip 80 % bendros tos rūšies produkto pardavimo apimties ir

b) tos rūšies produkto pardavimo vidutinė svertinė kaina yra lygi vieneto gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė.

(312) Jei tenkinamos abi sąlygos, normalioji vertė yra tos rūšies produkto viso pardavimo vidaus rinkoje per TL vidutinė svertinė kaina.

(313) Normalioji vertė yra kiekvienos rūšies produkto, tik pelningai parduoto vidaus rinkoje per TL, faktinė vidaus rinkos kaina, jei:

a) tam tikros rūšies produkto pelningo pardavimo apimtis sudaro ne daugiau kaip 80 % bendros šios rūšies produkto pardavimo apimties arba

b) šios rūšies produkto vidutinė svertinė kaina yra mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas.

(314) Atlikus pardavimo vidaus rinkoje analizę nustatyta, kad kai kurių rūšių produktų pelningo pardavimo apimtis tiriamuoju laikotarpiu sudarė mažiau nei 80 % visos šių rūšių produktų pardavimo apimties ir kad vidutinė svertinė pardavimo kaina buvo mažesnė už gamybos sąnaudas. Todėl normalioji vertė buvo apskaičiuota kaip tik pelningo pardavimo svertinis vidurkis. Dėl kai kurių kitų rūšių produktų buvo taikomas 311 konstatuojamojoje dalyje nurodytas scenarijus ir normalioji vertė buvo apskaičiuota kaip tų rūšių produktų viso pardavimo vidaus rinkoje per tiriamąjį laikotarpį kainų svertinis vidurkis.

(315) Kai tam tikrų rūšių panašaus produkto vidaus rinkoje parduota nebuvo, Komisija ieškojo kitų šaltinių kainoms įprastomis prekybos sąlygomis gauti. Kadangi nagrinėjamojoje šalyje nebuvo kitų atrinktų bendradarbiaujančių ar prieinamų panašaus produkto vidaus gamintojų, tokių kainų nebuvo. Komisija atitinkamų rūšių produkto normaliąją vertę apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis.

3.3.5. *Eksporto kaina*

(316) Atrinktas eksportuojantis gamintojas į Sąjungą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams arba per susijusias bendroves importuotojas.

(317) Jei eksportuojantis gamintojas nagrinėjamąjį produktą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kaina buvo už eksportui į Sąjungą parduotą nagrinėjamąjį produktą faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina.

(318) Atsižvelgiant į 270 konstatuojamojoje dalyje pateiktą išvadą dėl eksporto sandorių įprastomis rinkos sąlygomis, eksporto kaina tais atvejais, kai eksportuojantis gamintojas nagrinėjamąjį produktą eksportavo į Sąjungą per susijusias bendroves, veikiančias kaip importuotojai, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį taip pat buvo už eksportui į Sąjungą parduotą nagrinėjamąjį produktą faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina.

3.3.6. *Palyginimas*

(319) Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje nustatyta, kad Komisija turi teisingai palyginti normaliąją vertę ir eksporto kainą tuo pačiu prekybos lygiu ir atsižvelgti į veiksnių, turinčių įtakos kainoms ir kainų palyginamumui, skirtumus. Šiuo atveju Komisija nusprendė atrinktų eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palyginti gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygiu. Kaip paaiškinta toliau, prireikus normalioji vertė ir eksporto kaina buvo koreguojamos siekiant, kad: i) jos labiau atitiktų gamintojo kainų EXW sąlygomis lygį ir ii) būtų atsižvelgta į įvairius veiksnių, kurie, kaip tvirtinta ir įrodyta, turėjo įtakos kainoms ir kainų palyginamumui, skirtumus.

3.3.6.1. Normaliosios vertės koregavimas

(320) Kaip paaiškinta 319 konstatuojamojoje dalyje, normalioji vertė buvo nustatyta gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygiu, naudojant gamybos sąnaudas kartu su PBA išlaidų ir pelno sumomis, kurios laikytos pagrįstomis esant tokiam prekybos lygiui.

(321) „Nippon Steel“ tvirtino, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktą normalioji vertė turėtų būti koreguojama dėl fizinių savybių skirtumų. Šį tvirtinimą ji grindė tuo, kad vidaus rinkoje konkretaus sektoriaus pirkėjams didesnės kainos tiko dėl įvairių veiksnių, be kita ko, didelės pridėtinės vertės specialių produktų tiekimo, griežtų kokybės reikalavimų tenkinimo, nepriekaištingų techninių pasiūlymų pateikimo ir pristatymo paslaugų teikimo vietoje „pačiu laiku“, palyginti su klientais kitame sektoriuje, o eksporto rinkoje šių veiksnių nėra. „Nippon Steel“ pridūrė, kad dėl to, apskaičiuodama normaliąją vertę, Komisija neturėtų atsižvelgti į pardavimą vidaus rinkoje konkrečiam sektoriui.

(322) Komisija pažymėjo, kad, remiantis patikrinta „Nippon Steel“ informacija apie vidaus rinkos kainas įvairiuose sektoriuose, to konkretaus sektoriaus pirkėjų mokėtos kainos tiriamuoju laikotarpiu nuolat nebuvo kitokios nei kitų sektorių pirkėjų mokėtos kainos. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(323) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Nippon Steel“ tvirtino, kad, kadangi Komisija susijusiems prekiautojams, veikiantiems kaip komisinių pagrindu veikiantys tarpininkai, taikytą eksporto kainą pakoregavo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, ji turėjo atlikti tokį patį normaliosios vertės koregavimą, nes susijusių prekiautojų atliekamos funkcijos išliko tokios pačios, neatsižvelgiant į tai, ar tiriamojo produkto pardavimas buvo skirtas vidaus, ar eksporto rinkai, o kai kurie susiję prekiautojai veikė tiek vidaus, tiek eksporto rinkoje.

(324) Kadangi 270 konstatuojamojoje dalyje buvo priimtas „Nippon Steel“ tvirtinimas dėl ištiestosios rankos principo taikymo, Komisija nepakoregavo eksporto kainos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, atsižvelgdama į „Nippon Steel“ pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą dėl normaliosios vertės.

(325) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo „Nippon Steel“ tvirtino, kad, įvertinusi pardavimą eksportui per NST ir MISI laikantis ištiestosios rankos principo, Komisija netaikė to paties metodo pardavimui vidaus rinkoje per NST ir MISI, todėl susidarė eksporto kainos ir normaliosios vertės, į kurią vis dar buvo įtrauktos susijusių prekiautojų sąnaudos ir pelnas, asimetrija. „Nippon Steel“ tvirtino, kad ji taikė tą patį kainų nustatymo mechanizmą bendrovėms NST ir MISI, taip pat kitiems nesusijusiems prekiautojams, neatsižvelgiant į tai, ar prekės galiausiai buvo parduotos eksportui į Sąjungą, ar Japonijos vidaus rinkoje. „Nippon Steel“ paprašė ištaisyti tariamą asimetriją taikant koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą, kaip tai padaryta neseniai atliktame antidempingo tyrime dėl importuojamo KLR kilmės valino ([99]) (toliau – tyrimas dėl *valino*). Šio koregavimo kiekybinis įvertinimas atitiktų NST, MISI ir kitų susijusių vidaus prekiautojų PBA išlaidas ir pelną, susijusius su nagrinėjamojo produkto pardavimu vidaus rinkoje per NST ir MISI.

(326) Kitaip nei pardavimo eksportui atveju (žr. 269 ir 270 konstatuojamąsias dalis), „Nippon Steel“ nepateikė jokių įrodymų, kad sandorių vidaus rinkoje per NST ir MISI kainos atitiko ištiestosios rankos principą, palyginti su sandoriais vidaus rinkoje per nesusijusius prekiautojus. Bet kuriuo atveju Komisija laikėsi nuomonės, kad turimi duomenys nerodo nuoseklaus ištiestosios rankos principu grįstų sandorių modelio. Todėl nebuvo asimetrijos tarp pardavimo eksportui vertinimo, kai tvirtinimas dėl ištiestosios rankos principo taikymo buvo pagrįstas ir priimtas, ir pardavimo vidaus rinkoje vertinimo, kai tvirtinimas dėl ištiestosios rankos principo taikymo buvo nepagrįstas. Taigi padėtis skyrėsi nuo padėties tyrime dėl *valino*, kuriame buvo įrodyti veiksniai, lėmę koregavimą. Dėl šių priežasčių Komisija šį tvirtinimą atmetė.

3.3.6.2. Eksporto kainos koregavimas

(327) Siekiant, kad eksporto kaina labiau atitiktų gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygį, buvo atlikti koregavimai atsižvelgiant į muitus, kitus importo mokesčius, frachtą, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas.

(328) Koreguojant atsižvelgta į toliau nurodytus veiksnius, turinčius įtakos kainoms ir kainų palyginamumui: kredito išlaidas, banko mokesčius ir komisinius.

([99]) 2026 m. vasario 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2026/319, kuriuo importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės valinui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L, 2026/319, 2026 2 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/319/oj) 151–159 konstatuojamosios dalys.

3.3.7. *Dempingo skirtumas*

(329) Vertindama atrinktą bendradarbiaujantį eksportuojantį gamintoją Komisija palygino kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.

(330) Dėl pardavimo į Sąjungą per nesusijusius prekiautojus, įsikūrusius už Sąjungos ribų, „Nippon Steel“ ir NST tvirtino, kad, apskaičiuojant CIF kainą Sąjungos pasienyje, reikėtų pridėti šių prekiautojų PBA išlaidų ir pelno sumą. Priklausomai nuo konkretaus sandorio, „Nippon Steel“ arba NST išrašytos sąskaitos faktūros buvo grindžiamos FOB, CIF arba CFR „Incoterms“ sąlygomis.

(331) Pagal seniai nustatytą praktiką sandorių, sudaromų pagal FOB „Incoterms“ sąlygas, jūrų frachto ir papildomos išlaidos (pvz., draudimo) apskaičiuojamos remiantis eksportuojančio gamintojo pateiktais įrodymais. Ta pati logika turėtų būti taikoma bet kuriam papildomam elementui, kurį nurodo suinteresuotoji šalis. Tačiau šioje byloje „Nippon Steel“ visų pirma negalėjo pateikti jokių įrodymų, kodėl reikia pridėti nesusijusių prekiautojų PBA išlaidų ir pelno. Bet kuriuo atveju, net jei „Nippon Steel“ būtų pateikusi tokių įrodymų (*quod non*), bendrovė negalėjo pateikti jokių patikrinamų įrodymų dėl tokių hipotetinių PBA išlaidų ir pelno sumos.

(332) Konkrečiau, per patikrinimą vietoje Komisija suteikė „Nippon Steel“ galimybę pateikti įrodymų, kad nesusiję prekiautojai aktyviai dalyvavo „Nippon Steel“ ir NST pardavimo eksportui į Sąjungą veikloje ir kad galutinė prekių vertė CIF Sąjungos pasienyje apėmė tiek patirtas PBA išlaidas, tiek, kaip įtariama, tų tarpininkų gautą pelną. Atsakydamos „Nippon Steel“ ir NST pateikė tam tikras perpardavimo sąskaitas faktūras ir kelias tam tikrų nesusijusių prekiautojų muitinės deklaracijas. Tačiau Komisija nemanė, kad ribotas skaičius pateiktų sąskaitų faktūrų ir muitinės deklaracijų yra pakankamas įrodymas. Iš tiesų „Nippon Steel“ niekada nepateikė jokios metodikos, kurioje būtų paaiškinta, kaip ir kodėl ji atrinko šias konkrečias sąskaitas faktūras ir muitinės deklaracijas ir kodėl jos atspindi bendrą pardavimą per nesusijusius prekiautojus.

(333) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(334) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Nippon Steel“ tvirtino, kad Komisija turėtų pakoreguoti apskaičiuotą CIF vertę, kad būtų galima atsižvelgti į ES nepriklausančių šalių kilmės nesusijusių prekiautojų dalyvavimą, konkrečiai į jų PBA išlaidas ir pelną. Šiuo koregavimu būtų užtikrinta, kad Komisija atsižvelgtų į deklaruotą CIF vertę, kuriai būtų nustatomi muitai, kai prekės išleidžiamos į laisvą apyvartą. Pagal Sąjungos muitinės kodekso įgyvendinimo akto ([100]) 128 straipsnį ši vertė apibrėžiama kaip prekių, parduotų eksportui, sandorio vertė, nustatoma muitinės deklaracijos priėmimo metu ir remiantis pardavimo sandoriu, atliktu prieš pat prekių įvežimą į Sąjungos muitų teritoriją.

(335) Siekdama pagrįsti savo tvirtinimą „Nippon Steel“ nurodė ankstesnius Komisijos tyrimus ([101]). „Nippon Steel“ konkrečiai pabrėžė, kad atlikdama plokščių karštojo valcavimo produktų tyrimą Komisija, apskaičiuodama „Nippon Steel“ CIF kainą, atsižvelgė į nesusijusių prekiautojų veiklą. Tyrime dėl plokščių karštojo valcavimo produktų Komisija apskaičiavo nesusijusių prekiautojų PBA išlaidas remdamasi NST ir MISI PBA išlaidomis ir naudojo 2 % sąlyginį pelno dydį, atsižvelgdama į tai, kad jis atitiktų pelno dydį, pagal 2 straipsnio 9 dalį naudojamą Sąjungos pardavimui per susijusias bendroves nustatyti.

([100]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447.

([101]) 2025 m. birželio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2025/1139, kuriuo importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės lapuočių fanerai nustatomas laikinasis antidempingo muitas, (OL L, 2025/1139, 2025 6 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1139/oj) 236 ir 237 konstatuojamosios dalys; 2026 m. vasario 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2026/316, kuriuo importuojamoms Korėjos Respublikos ir Taivano kilmės akrilnitrilbutadienstireninėms dervoms nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas, (OL L, 2026/316, 2026 2 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/316/oj) 108 konstatuojamoji dalis; 2026 m. rugpjūčio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2026/1904, kuriuo importuojamai Korėjos Respublikos ir Meksikos Jungtinių Valstijų kilmės tereftalio rūgščiai nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L, 2026/1904, 2026 8 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/1904/oj) 68 konstatuojamoji dalis ir Įgyvendinimo reglamento (ES) 2025/1919 125 konstatuojamoji dalis. Be to, „Nippon Steel“ pranešė, kad atlikdama antidempingo tyrimą dėl Turkijos ir Indijos kilmės ketaus gaminių (AD727) Komisija paprašė, kad vienas atrinktas gamintojas pateiktų informaciją apie nesusijusių prekiautojų PBA išlaidas ir pelną, kad būtų galima nustatyti perpardavimo kainą ES pasienyje (t. y. CIF vertę). Vis dėlto Komisija užbaigė šį tyrimą nenustačiusi muitų, todėl jos CIF vertės skaičiavimai nebuvo atskleisti.

(336) Galiausiai „Nippon Steel“ teigė, kad atsitiktine tvarka atrinktos perpardavimo sąskaitos faktūros ir muitinės deklaracijos buvo pateiktos atsakant į Komisijos prašymą, kuriame nebuvo nurodyti tikslūs reikiami dokumentai. Siekdama išsamiau pagrįsti savo tvirtinimą ir atsižvelgdama į Komisijos išvadas dėl nepakankamų CIF kainos Sąjungos pasienyje įrodymų, kaip paaiškinta 332 konstatuojamojoje dalyje, „Nippon Steel“ pateikė trijų iš penkių nesusijusių prekiautojų, su kuriais per TL dirbo „Nippon Steel“ ir NST, perpardavimo Sąjungai sąskaitas faktūras. Bendrovė nepateikė jokios muitinės deklaracijos. Pateiktos sąskaitos faktūros buvo susijusios su dviem iš penkių „Nippon Steel“ nesusijusių prekiautojų – trimis sandoriais, kurių apimtis buvo didžiausia, palyginti su visais kitais „Nippon Steel“ ir NST sandoriais, o vieno iš jų atveju – dviem sandoriais, kurių apimtis buvo didžiausia, palyginti su visais kitais NST sandoriais. Šis antrasis sąskaitų faktūrų rinkinys sudarė 4,7 % „Nippon Steel“ tiriamojo produkto pardavimo į Sąjungą tiriamuoju laikotarpiu apimties.

(337) Iš pradžių Komisija pažymėjo, kad „Nippon Steel“ tvirtinimas buvo grindžiamas prielaida, kad nesusijusio prekiautojo perpardavimas visada atspindėjo jos PBA išlaidas ir pelną, ir paprašė pakoreguoti nesusijusių prekiautojų PBA išlaidas ir pelną, apskaičiuotus remiantis nesusijusių prekiautojų finansinėmis ataskaitomis.

(338) Darant šią prielaidą neatsižvelgta į situacijas, kai prekiautojų antkainis, palyginti su jų pirkimo kaina ir perpardavimo kaina, gali skirtis nuo jų PBA išlaidų ir pelno arba kai tokie prekiautojai gali pardavinėti produktus už mažesnę kainą. Todėl nesusijusių prekiautojų PBA išlaidos ir pelnas patys savaime negali būti į Sąjungos muitų teritoriją įvežamų prekių sandorio vertės įrodymas, nes tos PBA išlaidos ir pelnas gali būti neįtraukiami į pardavimo į Sąjungą kainą. Dėl tos pačios priežasties vien fakto, kad pardavimas buvo vykdomas per už Sąjungos ribų veikiantį nepriklausomą prekiautoją, nepakako koregavimui pagrįsti. Iš tiesų, kaip tvirtino pati „Nippon Steel“, ši vertė turėtų būti grindžiama pardavimu prieš pat prekių įvežimą į Sąjungos muitų teritoriją. Todėl šią vertę patvirtinantys dokumentai, pavyzdžiui, muitinės deklaracijos arba prekiautojo pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungoje išrašyta sąskaita faktūra, paprastai būtų tinkamas įrodymas tokiems tvirtinimams pagrįsti.

(339) Išnagrinėjus po galutinio faktų atskleidimo pateiktus dokumentus patvirtinta ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje Komisijos padaryta išvada. Kiekvienos pateiktos sąskaitos faktūros atveju skirtumas tarp „Nippon Steel“ arba NST pardavimo nesusijusiam prekiautojui kainos ir nesusijusio prekiautojo perpardavimo pirkėjui Sąjungoje kainos buvo gerokai mažesnis už „Nippon Steel“ ir NST klausimyno atsakymuose iš pradžių apskaičiuotas PBA išlaidas ir pelną.

(340) Be to, nesusijusių prekiautojų kainų skirtumai buvo įvairūs, o vertinant kiekvieną nesusijusį prekiautoją, skyrėsi kiekvieno sandorio atveju.

(341) Be to, pateikti dokumentai buvo susiję tik su 4,7 % „Nippon Steel“ tiriamojo produkto pardavimo į Sąjungą tiriamuoju laikotarpiu apimties, tačiau „Nippon Steel“ juos vis tiek atrinko.

(342) Atsižvelgdama į pirmiau pateiktą analizę, iš kurios matyti, kad sąskaitose faktūrose nurodyta vertė neatspindėjo iš pradžių prašytų PBA išlaidų ir pelno, prekiautojų ir sąskaitų faktūrų skirtumų ir į tai, kad sąskaitas faktūras atrinko pati „Nippon Steel“ ir jos buvo susijusios su labai nedaug tik kai kurių, bet ne visų nesusijusių prekiautojų, susijusių su „Nippon Steel“ eksportu į Sąjungą, vykdytų perpardavimų ir todėl jos nebuvo tipiškos ar pakankamos, Komisija laikėsi nuomonės, kad „Nippon Steel“ nepateikė įrodymų, kuriais remiantis būtų galima pagrįstai atlikti jos pardavimo eksportui į Sąjungą per nesusijusius prekiautojus koregavimą.

(343) Galiausiai Komisija pažymi, kad nors, Komisijos prašymu, perpardavimo dokumentai buvo pateikti tyrimo metu, tas prašymas buvo pateiktas dėl to, kad klausimyno atsakymuose tvirtinimui pagrįsti pateikti pradiniai įverčiai buvo laikomi nepatikimais. Vėliau šis vertinimas buvo patvirtintas gavus papildomų įrodymų.

(344) Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(345) Po faktų atskleidimo „Nippon Steel“ tvirtino, kad apskaičiuodama tam tikro pardavimo eksportui CIF vertę Komisija neįtraukė jūrų draudimo. „Nippon Steel“ paprašė Komisijos įtraukti atitinkamą draudimo sumą, kad būtų galima teisingai nustatyti CIF kainą ir vertę.

(346) Komisija nustatė, kad šis tvirtinimas buvo pagrįstas, ir įtraukė trūkstamas jūrų draudimo sumas, taip užtikrindama tikslų „Nippon Steel“ pardavimo eksportui į Sąjungą FOB-CIF apskaičiavimą. Tai darydama Komisija pažymėjo, kad frachto Sąjungoje suma buvo palikta kaip tam tikro MISEA pardavimo į Sąjungą DAP sąlygomis CIF vertė. Todėl Komisija iš šio pardavimo CIF vertės skaičiavimo išbraukė frachto Sąjungoje sumą.

(347) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo „Nippon Steel“ pažymėjo, kad, sutikusi su pardavimu eksportui laikantis ištiestosios rankos principo per NST, Komisija nustatė pardavimo per NST CIF kainą naudodama NST perpardavimo kainą. „Nippon Steel“ tvirtino, kad tas pats turėjo būti padaryta, kai pardavimas buvo vykdomas per nesusijusius prekiautojus, prie eksporto kainos pridedant antkainį dėl šių prekiautojų dalyvavimo. „Nippon Steel“ šį tvirtinimą pagrindė remdamasi plokščių karštojo valcavimo produktų tyrimu ir Sprendimu *Hansol* ([102]), siekdama užtikrinti, kad kaina, naudota kaip Sąjungos CIF kaina pasienyje, būtų teisinga kaina Sąjungos pasienyje, o ne kaina pardavimo grandinės pradžioje.

(348) Komisija pažymėjo, kad NST atveju apskaičiuodama CIF kainą ji rėmėsi NST perpardavimo kaina, nes patikrino šios kainos įrodymus. Priešingai, ir dėl tų pačių priežasčių, kurios paaiškintos 334–340 konstatuojamosiose dalyse, „Nippon Steel“ nepateikė jokių įrodymų, kad dėl nesusijusių prekiautojų dalyvavimo kaina buvo neišvengiamai didesnė už „Nippon Steel“ nesusijusiems prekiautojams taikomą FOB kainą, pridėjus jūrų frachtą ir draudimą. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(349) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo Japonijos vyriausybė paprašė paaiškinti dempingo skirtumo apskaičiavimą ir pabrėžė, kad dėl riboto šio aspekto atskleidimo ir trumpo laikotarpio ji negalėjo pateikti išsamios nuomonės.

(350) Komisija negalėjo atskleisti konfidencialių su konkrečia bendrove susijusių skaičiavimų jokiai kitai šaliai, išskyrus aptariamą bendrovę. Taip apskaičiuotas dempingo skirtumas ir pasikeitimų paaiškinimas buvo atskleisti visoms suinteresuotosioms šalims. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad individualaus dempingo skirtumo apskaičiavimo neatskleidimas turėjo įtakos kitų šalių galimybei pateikti pastabų.

(351) Šiuo pagrindu procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai vidutiniai svertiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7

(352) Neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams vidutinį svertinį dempingo skirtumą Komisija apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį. Tačiau šiuo atveju Komisija atrinko tik vieną eksportuojantį Japonijos gamintoją. Todėl tas skirtumas atitiko atrinktam eksportuojančiam gamintojui nustatytą skirtumą.

(353) Tuo remiantis neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas 54,7 % galutinis dempingo skirtumas.

(354) Visiems kitiems Japonijos eksportuojantiems gamintojams Komisija dempingo skirtumą nustatė pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį remdamasi turimais faktais. Šiuo tikslu Komisija nustatė eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygį.

(355) Šioje byloje bendradarbiavimo lygis yra aukštas, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksportas per TL sudarė apie 97 % viso importo iš nagrinėjamosios šalies į Sąjungą, nustatyto remiantis Eurostato duomenimis, kaip paaiškinta 832 ir 833 konstatuojamosiose dalyse. Tuo remdamasi Komisija nusprendė, kad dempingo skirtumą nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams būtų tikslinga nustatyti pagal atrinktai bendrovei nustatytą didžiausią dempingo skirtumą. Kadangi buvo atrinkta tik viena bendrovė, nebendradarbiaujančioms bendrovėms nustatytas dempingo skirtumas yra lygus šiai bendrovei nustatytam dempingo skirtumui.

([102]) 2022 m. gegužės 12 d. Sprendimas *Europos Komisija / Hansol Paper Co. Ltd*, C-260/20 P, ECLI:EU:C:2022:370.

(356) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	54,7
Visas kitas Japonijos kilmės importas	54,7

3.4. **Taivanas**

3.4.1. *Ypatinga situacija rinkoje. Išstumiamasis poveikis*

3.4.1.1. Analizė

(357) Siekdama išnagrinėti, ar Taivano rinkoje dėl Kinijos kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo išstumiamojo poveikio, kaip įtariama, buvo susidariusi ypatinga situacija, Komisija atliko šią analizę: pirma, Komisija analizavo Kinijos importo skverbties į Taivano plokščių šaltai valcuotų plieno produktų vidaus rinką lygį pagal apimtį; antra, Komisija išnagrinėjo atitinkamas vidaus gamintojų rinkos dalis, palyginti su Kinijos ir kitų trečiųjų šalių kilmės importu Taivano vidaus rinkoje; trečia, Komisija nagrinėjo kainas Taivano vidaus rinkoje. Tada Komisija išanalizavo visą kitą turimą informaciją apie Kinijos kilmės importo poveikį Taivano vidaus rinkai, įskaitant, jei žinoma, vidaus gamintojų pelningumą vykdant plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pardavimą vidaus rinkoje.

(358) Komisija Taivano valdžios institucijoms pateikė klausimyną. Atlikdama analizę Komisija rėmėsi Taivano valdžios institucijų pateiktais visos šalies lygmens rodikliais ir, jei jie buvo prieinami ir aktualūs, taip pat atrinktų eksportuojančių gamintojų grupės, kurią sudaro „China Steel Corporation“ (toliau – CSC) ir „Chung Hung Steel Corporation“ (toliau – CHS, o kartu su CSC – „CSC Group“), pateiktais bendrovių lygmens rodikliais. Abu rodiklių rinkiniai buvo patikrinti vietoje, kaip nurodyta 106 konstatuojamojoje dalyje.

(359) Šiuo atžvilgiu Komisija primena, kad, remiantis atrankos etape pateikta informacija, ne tik laikyta, kad „CSC Group“ eksporto apimtis buvo tipiška, bet ir, remiantis per tyrimą patikrintais duomenimis, nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu jai teko [90–100 %] plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pardavimo vidaus rinkoje apimties. Toks pardavimas vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu „CSC Group“ užtikrino [40–50 %] Taivano plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkos dalį. Nors Komisija analizę atliko tiek šalies, tiek atrinktos grupės lygmeniu, iš šių rodiklių matyti, kad „CSC Group“ yra tipiška Taivano vidaus gamintojų, taigi ir apskritai Taivano vidaus rinkos, atstovė.

3.4.1.1.1. Šalies rinka. Kiekis

(360) Iš pradžių Komisija analizavo plokščių šaltai valcuotų plieno produktų suvartojimą Taivane, apie kurį pranešė Taivano valdžios institucijos, remdamasi pardavimu vidaus rinkoje ir importu.

(361) Suvartojimo Taivane raida:

7 lentelė

Suvartojimas Taivane (tonomis)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Suvartojimas Taivane	1 153 906	988 966	1 200 354	1 173 152
Indeksas	*100*	*86*	*104*	*102*

Šaltinis: Taivano ekonomikos reikalų ministerija.

(362) Nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio suvartojimas Taivane išliko stabilus. Tačiau 2022–2023 m. laikotarpiu suvartojimas labai sumažėjo (–14 %), o 2023–2024 m. laikotarpiu staigiai padidėjo 21 %.

(363) Tiriamojo produkto importo į Taivaną raida:

8 lentelė

Importo į Taivaną kiekis (tonomis)

Šalis		2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Visas importas, iš jo:	Importo kiekis	410 860	404 609	595 439	577 982
	Indeksas	*100*	*98*	*145*	*141*
1. KLR	Importo kiekis	290 308	312 976	448 773	447 631
	Indeksas	*100*	*108*	*155*	*154*
2. Korėja	Importo kiekis	57 774	54 969	102 403	89 346
	Indeksas	*100*	*95*	*177*	*155*
3. Japonija	Importo kiekis	61 878	34 662	43 597	40 456
	Indeksas	*100*	*56*	*70*	*65*

Šaltinis: Taivano muitinės duomenys.

(364) Iš importo duomenų matyti, kad nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio tiriamojo produkto importas į Taivaną padidėjo 41 %. Iš šio reikšmingi padidėjimo, palyginti su mažesniu suvartojimo padidėjimu (+2 %) per tą patį laikotarpį, jau matyti, kad importas tiriamuoju laikotarpiu sudarė didesnę suvartojimo derinio dalį, palyginti su 2022 m. Nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio KLR ir toliau buvo pagrindinis plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo į Taivaną šaltinis, kuriam tiriamuoju laikotarpiu teko daugiau kaip 77 % viso importo.

(365) Be to, nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio importas iš KLR padidėjo 54 %. Nors šis padidėjimas yra šiek tiek mažesnis nei 55 % antro pagal dydį importo šaltinio (Korėjos) padidėjimas, jų apimtis labai skiriasi. Iš tiesų tiriamuoju laikotarpiu importas iš KLR siekė 477 631 tonas, palyginti su tik 89 346 tonomis Korėjos kilmės importo. Toks padidėjimas yra dar reikšmingesnis, palyginti su sumažėjusiu importu iš trečiojo pagal dydį importo šaltinio – Japonijos, kurios importas nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio sumažėjo 35 %.

(366) Be to, importo iš KLR tendencija ne visada atitiko bendrą importo tendenciją. Iš tiesų, kai 2022–2023 m. laikotarpiu bendras importas sumažėjo 2 %, importas iš KLR padidėjo 8 %. Po to, kai 2023–2024 m. laikotarpiu tiek bendras importas, tiek KLR kilmės importas padidėjo daugiau kaip 40 %, KLR kilmės importo padidėjimas prisidėjo prie ankstesnių metų padidėjimo. Vėliau nuo 2024 m. iki tiriamojo laikotarpio bendras importas ir KLR kilmės importas šiek tiek sumažėjo.

(367) Klausimyno atsakymuose Taivano valdžios institucijos paaiškino, kad Taivanas taiko importo draudimą tam tikriems KLR kilmės produktams, priskiriamiems tiriamajam produktui ([103]). Importo draudimas susijęs su 21 muitinės kodu iš 57 10-ies skaitmenų lygmens muitinės kodų, pagal kuriuos tiriamasis produktas klasifikuojamas taikant Taivano muitų tarifą. Tačiau produktams, kuriems taikomas toks importo draudimas, gali būti suteikiamas specialus leidimas importuoti, jei jie nėra gaminami šalies viduje, yra reikalingi specifinėms reikmėms arba turi būti importuojami mažais kiekiais. Remiantis importo iš KLR duomenimis, atrodo, kad toks importo draudimas nesustabdė plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo iš KLR ir neužkirto kelio jo didėjimui. Tai patvirtina faktas, kad nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio importas iš KLR buvo registruojamas pagal 10 iš 21 kodo, kuriam priskirtus produktus draudžiama importuoti į Taivaną ([104]).

(368) Remdamasis Taivano pramonės pateiktais skundais, Taivanas taip pat nustatė prekybos apsaugos priemones tam tikriems importuojamiems KLR kilmės plieno produktams, bet ne nagrinėjamajam produktui. Viešai prieinamoje galutinėje išvadoje dėl žalos nustatymo, pateiktoje neseniai atlikus antidempingo tyrimą dėl tam tikrų KLR kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno (kurie yra plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos pradinės grandies produktai), inicijuotą remiantis taip pat CSC pateiktu skundu, Taivano valdžios institucijos nustatė, kad, remiantis šioje byloje surinktais įrodymais, KLR „jau seniai buvo aktuali perteklinių pajėgumų problema. <...> Jos vidaus rinkoje susiduriama su dideliais pasiūlos ir paklausos neatitikimais, dėl kurių daugelis plieno gamyklų perteklinę produkciją mažomis kainomis perkelia į tarptautines rinkas (visų pirma kaimynines rinkas, pavyzdžiui, <...> Taivano), o tai daro didelį poveikį įvairių šalių plieno pramonei“ ([105]).

(369) Tuo pat metu tiriamojo produkto pardavimo Taivano vidaus rinkoje raida buvo tokia:

9 lentelė

Pardavimo vidaus rinkoje kiekis (tonomis)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Visas Taivano vidaus rinkoje parduotas kiekis (išskyrus importą), iš jo:	743 046	584 357	604 915	595 170
Indeksas	*100*	*79*	*81*	*80*
— CSC Group	[600–700 000]	[450–550 000]	[500–600 000]	[490–590 000]
Indeksas	*100*	*73*	*83*	*79*

Šaltinis: Taivano ekonomikos reikalų ministerija ir „CSC Group“ klausimyno atsakymai.

(370) Pardavimo uždarojoje rinkoje nebuvo galima atskirti nuo bendrų vidaus rinkos duomenų ir, Taivano valdžios institucijų teigimu, jis buvo įtrauktas į šiuos duomenis. Šis tvirtinimas atitiko „CSC Group“ pateiktus pardavimo vidaus rinkoje duomenis, į kuriuos buvo įtraukti pardavimo uždarojoje rinkoje duomenys.

([103]) Šio importo draudimo teisinis pagrindas yra reglamentas, kuriuo reguliuojama Taivano ir žemyninės dalies tarpusavio prekyba.

([104]) Nors importo draudimas nustatytas 11-os skaitmenų lygmeniu, palyginimą buvo galima atlikti tik 10-ies skaitmenų lygmeniu, nes importo duomenys buvo užregistruoti 10-ies skaitmenų lygmeniu. Atliekant palyginimą naudoti importo duomenys buvo tie patys Taivano muitinės duomenys, kurie buvo naudojami importo kiekiui nustatyti.

([105]) Galutinė pramonei padarytos žalos tyrimo ataskaita, skirta antidempingo tyrimui, kurį „China Steel Corporation“ ir „Dragon Steel Corporation“ atliko dėl tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo plieno produktams nustatytų antidempingo muitų ir laikinųjų antidempingo muitų, 54 išnaša, citata iš pradinės versijos išversta mašininiu būdu, https://traderemedy.trade.gov.tw/web/main/case/wfrmTradeCases.aspx?menu_id=1522&caseid=108&datatype=3&progkind=2.

(371) Nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio pardavimas vidaus rinkoje sumažėjo 20 %, o „CSC Group“ pardavimas vidaus rinkoje taip pat sumažėjo panašiai. Palyginus su nedideliu suvartojimo padidėjimu (+2 %) ir didesniu importo padidėjimu (+41 %), akivaizdu, kad pardavimą vidaus rinkoje pakeitė importas.

(372) Tai ypač akivaizdu vertinant dviejų vartojimo sudedamųjų dalių – importo ir pardavimo vidaus rinkoje – apimties skirtumus.

10 lentelė

Importo ir pardavimo vidaus rinkoje apimties svyravimai (tonomis)

	2022–2023	2023–2024	Nuo 2024 m. iki tiriamojo laikotarpio
Suvartojimas, iš jo:	- 164 940	+ 211 388	- 27 202
1. Importas į Taivaną, iš jo:	- 6 251	+ 190 830	- 17 457
— Importas iš KLR	+ 22 668	+ 135 797	- 1 142
2. Pardavimas vidaus rinkoje, iš jo:	- 158 689	+ 20 558	- 9 745
— CSC Group	–[150–200 000]	+[30–80 000]	–[0–50 000]

Šaltinis: Taivano ekonomikos reikalų ministerija, Taivano muitinės duomenys ir CSC klausimyno atsakymai.

(373) 2022–2023 m. labai sumažėjus suvartojimui labai sumažėjo pardavimas vidaus rinkoje. Nepaisant mažėjančio suvartojimo ir sumažėjusio bendro importo, importas iš KLR padidėjo. Kai kitais metais suvartojimas atsigavo, šis padidėjimas buvo naudingiausias Kinijos kilmės importui (Taivano gamintojų, kurių pardavimo padidėjimas buvo tik nedidelis ir neproporcingas suvartojimo padidėjimui, nenaudai). Vertinant importo iš Kinijos ir pardavimo vidaus rinkoje pelną ir nuostolius 2022–2024 m. laikotarpiu, jie buvo beveik simetriški: + 158 465 tonos Kinijos kilmės importo, palyginti su – 138 131 tona Taivano pramonės produktų.

(374) Šią pardavimo vidaus rinkoje pakeitimo Kinijos kilmės importu dinamiką galima geriau pastebėti lyginant apimtį su suvartojimu ir išreiškiant juos rinkos dalimis.

11 lentelė

Rinkos dalis (%)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Importas, iš jo:	35,6	40,9	49,6	49,3
1. KLR	25,2	31,6	37,4	38,2
2. Korėja	5,0	5,6	8,5	7,6
3. Japonija	5,4	3,5	3,6	3,4
Pardavimas vidaus rinkoje, iš jo:	64,4	59,1	50,4	50,7
— CSC Group	[55–65]	[45–55]	[40–50]	[40–50]

Šaltinis: Taivano valdžios institucijos ir „CSC Group“ klausimyno atsakymai.

(375) Kalbant apie rinkos dalį, 13,7 procentinio punkto importo padidėjimas nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio atitiko pardavimo vidaus rinkoje apimties sumažėjimą lygiai 13,7 procentinio punkto, o atrinkto eksportuojančio gamintojo „CSC Group“ tendencija buvo tokia pati, maždaug [–15] procentinių punktų. 13,7 procentinio punkto importo padidėjimas daugiausia buvo susijęs su 13,0 procentinio punkto KLR kilmės importo padidėjimu.

(376) Reikia pažymėti, kad nuo 2024 m. iki tiriamojo laikotarpio importo iš Kinijos rinkos dalis padidėjo, nepaisant sumažėjusios importo iš kitų šaltinių rinkos dalies ir viso importo. Toks 0,8 procentinio punkto padidėjimas buvo didesnis nei 0,3 procentinio punkto vidaus gamintojų rinkos dalies padidėjimas, kurį atitiko „CSC Group“ rezultatai.

(377) Todėl Komisija nustatė, kad, vertinant pagal apimtį, Kinijos kilmės importo rinkos dalis Taivane padidėjo pardavimo vidaus rinkoje nenaudai.

3.4.1.1.2. Šalies rinka. Vidaus kainų rūšys

(378) Tada Komisija stebėjo kainų raidą Taivano vidaus rinkoje. Visų pirma Komisija išanalizavo importo ir pardavimo vidaus rinkoje vieneto kainas.

(379) Importo ir pardavimo vidaus rinkoje vieneto kainos raida:

12 lentelė

Pardavimo kainos Taivane (TWD/t)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Vidutinė vieneto importo į Taivaną kaina (CIF), iš jos:	28 921	22 831	22 178	20 539
Indeksas	*100*	*79*	*77*	*71*
1. Importas iš KLR	26 564	21 166	19 817	18 198
Indeksas	*100*	*80*	*75*	*69*
2. Importas iš Korėjos	27 866	22 305	24 493	23 713
Indeksas	*100*	*80*	*88*	*85*
3. Importas iš Japonijos	39 294	37 467	39 682	38 348
Indeksas	*100*	*95*	*101*	*98*
Vidutinė vieneto pardavimo vidaus rinkoje kaina Taivane ([1]) iš jos:	28 805	24 362	24 263	23 190
Indeksas	*100*	*85*	*84*	*81*
— CSC Group ([2])	[27–29 000]	[23–25 000]	[23–25 000]	[22–24 000]
Indeksas	*100*	*85*	*84*	*81*

([1]) Į vidutinę vieneto pardavimo vidaus rinkoje kainą Taivane gali būti įtrauktos 0,5–1,2 % vidaus frachto išlaidos. Tačiau jos nurodomos nekoreguojant pagal vidaus frachto išlaidas, nes bet kuriuo atveju patvirtinta analizė ir išvada lieka galioti net ir pakoregavus kainas.

([2]) Atėmus vidaus frachto išlaidas.

Šaltinis: Taivano muitinės duomenys, Taivano ekonomikos reikalų ministerija ir „CSC Group“ klausimyno atsakymai.

(380) Iš kainų analizės matyti, kad, išskyrus 2022 m., kai bendros importo kainos ir vidaus rinkos kainos buvo suderintos, bendros importo kainos nuo 2023 m. iki tiriamojo laikotarpio buvo mažesnės už vidaus rinkos kainas.

(381) Konkrečiau, nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio Kinijos kilmės importo kainos buvo nuolat mažesnės už vidaus rinkos kainas, įskaitant „CSC Group“ kainas. Be to, jos taip pat yra mažesnės už importo iš kitų dviejų didžiausių šaltinių – Korėjos ir Japonijos – kainą.

(382) Importo iš Kinijos kainos taip pat sumažėjo labiausiai: nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio jos sumažėjo 31 %, palyginti su Korėjos kilmės importo kainų sumažėjimu (–15 %) ir Japonijos kilmės importo kainų sumažėjimu (tik – 2 %). Dėl didelės Kinijos kilmės importo apimties nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio bendros importo kainos sumažėjo 19 %. Importo iš Kinijos kainos taip pat sumažėjo labiau, palyginti su vidaus rinkos kainomis, įskaitant „CSC Group“ kainas, kurios nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio sumažėjo 19 %.

(383) Vidaus pramonės kainos atitiko Kinijos importo kainų mažėjimo tendenciją. Dėl išliekančio skirtumo tarp Kinijos kilmės importo kainų ir vidaus rinkos kainų Kinijos kilmės importo rinkos dalis palaipsniui ir nuosekliai didėjo nuo 25,2 % 2022 m. iki 31,6 % 2023 m., 37,4 % 2024 m. ir 38,2 % tiriamuoju laikotarpiu. Ir priešingai, Taivano vidaus gamintojų, kurie negalėjo sumažinti savo kainų tiek, kad jos atitiktų importo iš Kinijos kainas, rinkos dalis sumažėjo nuo 64,4 % 2022 m. iki 50,7 % tiriamuoju laikotarpiu.

(384) Dėl didėjančio Kinijos kilmės importo į Taivaną buvo daromas didelis spaudimas mažinti vidaus rinkos kainas, todėl vidaus gamintojai buvo priversti sumažinti savo pelną. Tai buvo akivaizdu analizuojant atrinkto eksportuojančio gamintojo pelningumo raidą.

13 lentelė

Pardavimo vidaus rinkoje nesusijusiems pirkėjams pelningumas

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
CSC Group	+	–	–	–
Indeksas	*100*	*- 13*	*- 24*	*- 73*

Šaltinis: „CSC Group“ klausimyno atsakymai.

(385) Nuo pelningos veiklos 2022 m. bendrovės „CSC Group“ rezultatai blogėjo ir tiriamojo produkto pardavimo vidaus rinkoje nesusijusiems pirkėjams ji patyrė vis didesnių nuostolių. Iš „CSC Group“ nuostolių tiriamuoju laikotarpiu matyti, kad palyginti su 2022 m. pelno dydžiu, pelningumas labai sumažėjo.

(386) Mažėjantį „CSC Group“ pelningumą galima susieti su 6 lentelėje nurodytomis mažėjančiomis „CSC Group“ kainomis. Galima pastebėti, kad kuo mažesnės vidaus rinkos kainos, tuo didesni nuostoliai.

(387) Todėl Komisija padarė išvadą, kad dėl Taivano rinkoje susidariusios ypatingos situacijos pelnas buvo mažesnis už pelną, kurį būtų buvę galima gauti, jei tokia situacija nebūtų susidariusi.

3.4.1.2. Išvada

(388) Komisija padarė išvadą, kad Taivano vidaus rinkai darė poveikį ypatinga situacija rinkoje, susidariusi dėl importo iš Kinijos, susijusio su pertekliniais KLR plieno sektoriais pajėgumais. Šiuo atžvilgiu Komisija pastebėjo, kad Taivano vidaus rinkos kainos sumažėjo, o pelningumas vidaus rinkoje sumažėjo.

(389) Po galutinio faktų atskleidimo Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno importo iš KLR į Taivaną rinkos dalies ir kainų lygio analizės nepakako ypatingai situacijai rinkoje nustatyti. Be to, Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad šio reglamento 3.1 skirsnis buvo grindžiamas skundo pateikėjo pateiktais tvirtinimais ir dėl jo tyrime nepadaryta jokių naujų išvadų. Jos taip pat tvirtino, kad Komisija nenustatė, kodėl Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamąjį poveikį buvo galima laikyti ypatinga situacija rinkoje. Taivano valdžios institucijų teigimu, rinkos dalys ir kainos susidarė dėl ypatingos situacijos rinkoje, kurią reikėjo nustatyti pirmiausia.

(390) Komisija pažymėjo, kad šio reglamento 3.1 skirsnyje iš tiesų išdėstyti skunde pateikti įtarimai. Tada 3.4 skirsnyje pateikiama su Taivanu susijusi analizė. Į ją, visų pirma į 3.4.1 ir 3.4.2 skirsnius, įtraukta informacija apie tai, kaip dėl Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamojo poveikio susidarė ypatinga situacija rinkoje. Komisija analizavo ne tik rinkos dalį ir kainas, bet ir importą, vartojimą bei pelningumą. Visi šie rodikliai, gauti iš konkretaus Taivano valdžios institucijoms pateikto Komisijos klausimyno atsakymų, kaip paaiškinta 103 konstatuojamojoje dalyje, ir patikrinti vietoje, kaip paaiškinta 106 konstatuojamojoje dalyje, buvo pagrindas, kuriuo remdamasi Komisija analizavo, ar buvo susidariusi ypatinga situacija rinkoje. Taivano valdžios institucijos nepaaiškino, kokius kitus įrodymus ar rodiklius Komisija turėjo naudoti, siekdama nustatyti, ar buvo susidariusi ypatinga situacija rinkoje. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(391) Po galutinio faktų atskleidimo „CSC Group“ tvirtino, kad nagrinėjama ypatinga situacija rinkoje buvo susidariusi ne tik Taivane, bet visame pasaulyje, ir pateikė įvairias bendrojo faktų atskleidimo dokumento ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2026/1384 ([106]) ištraukas. Taivano valdžios institucijos taip pat nurodė pastarojo reglamento parengiamuosius ir pridedamus dokumentus bei EBPO ir GFSEC ataskaitą (kaip apibrėžta 440 konstatuojamojoje dalyje). Jos pridūrė, kad šis visam pasauliui būdingas reiškinys buvo tiesiog individualizuotas ir sukonkretintas Taivano atžvilgiu, neskiriant dėmesio Taivano vidaus rinkai.

(392) Komisija pažymėjo, kad įtariama ypatinga situacija rinkoje buvo susidariusi dėl Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamojo poveikio, o ne dėl viso pasaulio perteklinių pajėgumų, ir kad šis klausimas sprendžiamas Reglamente (ES) 2026/1384. Vienintelį kartą viso pasaulio pertekliniai pajėgumai buvo aptarti šio reglamento 961–970 konstatuojamosiose dalyse, kuriose buvo padaryta išvada, kad viso pasaulio pertekliniai pajėgumai gali būti kitas veiksnys, darantis žalą Sąjungos pramonei. EBPO ir GFSEC ataskaitos laikytos Taivano pramonės sumažėjusio pelningumo lyginamuoju dydžiu. Be to, Komisijai atlikus analizę visose nagrinėjamosiose šalyse, nustatyta, kad Kinijos pertekliniai pajėgumai turėjo išstumiamąjį poveikį tik Taivane. Tačiau Komisija ištyrė visas šalis, kuriose, kaip įtarta, Kinijos pertekliniai pajėgumai galėjo turėti išstumiamąjį poveikį. Nustatyta, kad iš šių šalių, ypatinga situacija buvo susidariusi tik Taivano rinkoje. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(393) „CSC Group“ taip pat tvirtino, kad skirtumas tarp pasaulinių perteklinių pajėgumų ir Kinijos perteklinių pajėgumų yra dirbtinis, nes įtariamos situacijos rinkoje priežastis buvo patys pertekliniai pajėgumai, o tai yra viso pasaulio problema.

(394) Komisija analizavo tik Kinijos perteklinių pajėgumų Taivano rinkoje išstumiamąjį poveikį, t. y. įtariamą ypatingą situaciją rinkoje. Atlikus šią analizę patvirtinta, kad Kinijos pertekliniai pajėgumai Taivano rinkoje iš tiesų turėjo išstumiamąjį poveikį. Šį išstumiamąjį poveikį lėmė ne viso pasaulio pertekliniai pajėgumai, o tik Kinijos pertekliniai pajėgumai, ir jis buvo būdingas Taivanui, kaip matyti iš to, kad, remiantis Kinijos importo skverbtimi į penkių nagrinėjamųjų šalių rinką, Taivanas buvo vienintelė šalis, kurioje importas iš Kinijos turėjo didelį poveikį vidaus rinkai. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(395) Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad išvada dėl ypatingos situacijos rinkoje turėjo būti pagrįsta aiškiais ir objektyviais įrodymais, kad esama valstybės kišimosi, dėl kurio iškraipoma rinka ir daromas poveikis kainoms arba gamybos sąnaudoms vidaus rinkoje, kaip matyti iš ankstesnės Komisijos praktikos ([107]).

([106]) 2026 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2026/1384 dėl su prekyba susijusio neigiamo pasaulinių perteklinių pajėgumų poveikio Sąjungos plieno rinkai mažinimo, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2020/2170 (OL L, 2026/1384, 2026 6 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1384/oj).

([107]) Kolegijos ataskaita „ES. Sąnaudų koregavimo metodikos II (Rusija)“, 7.40 punktas.

(396) Komisija laikėsi nuomonės, kad lemiamas veiksnys nustatant ypatingą situaciją rinkoje buvo ne pačios padėties pobūdis (t. y. ar ji susidarė dėl vyriausybės įtakos, ar dėl kitų veiksnių), o jos poveikis rinkai. Šiuo atveju ypatinga situacija rinkoje buvo susidariusi ne dėl pačių Kinijos perteklinių pajėgumų, o dėl jų išstumiamojo poveikio Taivano vidaus rinkoje. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(397) Taivano valdžios institucijos taip pat tvirtino, kad, vadovaujantis Komisijos logika, jog ypatinga situacija rinkoje susidaro, kai importo spaudimas yra didelis ir daromas poveikis vidaus kainoms bei pelningumui, bet kuri tyrimą atliekanti institucija, nustačiusi žalą vidaus pramonei dėl importo dempingo kaina, netiesiogiai pripažintų, kad jos vidaus rinkoje yra susidariusi ypatinga situacija.

(398) Komisija nesutiko. Pirma, atliekant šį tyrimą nustatyta ne tai, kad importas iš Kinijos į Taivaną buvo vykdomas dempingo kaina, o tik tai, kad jis buvo vykdomas mažomis kainomis, nes jį paveikė pertekliniai pajėgumai. Antra, ypatinga situacija rinkoje susidarė ne dėl Taivano vidaus pramonei padarytos žalos, o dėl importo iš Kinijos išstumiamojo poveikio. Dėl išstumiamojo poveikio sumažėjo pardavimo vidaus rinkoje apimtis ir buvo daromas spaudimas mažinti vidaus rinkos kainas, o tai paskatino nukreipti pardavimą į eksporto rinką, kurios Sąjungos segmente buvo prekiaujama dempingo kainomis, taip darant žalą Sąjungos pramonei.

(399) Be to, Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad Komisijos analizėje nebuvo atsižvelgta į dvi specifines Taivano vidaus rinkos sąlygas.

(400) Pirmoji sąlyga buvo ta, kad Taivano vidaus rinkos kainų tendencija esą atitiko Turkijos ir Vietnamo tendenciją. Todėl kainų sumažėjimas Taivano vidaus rinkoje nebuvo pavienis reiškinys, susijęs su Taivano rinkai būdingomis sąlygomis, o buvo platesnio masto nuosmukio, turėjusio poveikį plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno kainoms visame pasaulyje, dalis.

(401) Komisija pažymėjo, kad iš Taivano valdžios institucijų pateiktų duomenų buvo matyti, kad tiriamuoju laikotarpiu Taivano vidaus rinkos kainos sumažėjo 16 %, t. y. daugiau, palyginti su Turkijos (–7 %), Vietnamo (–9 – –11 %) ir Korėjos (–13 %), kurių duomenys taip pat buvo įtraukti, vidaus rinkos kainomis (atitinkamai–7 %, –9 – –11 % ir –13 %). Iš tiesų, atlikusi analizę, Komisija tik Taivano atveju patvirtino, kad šios šalies rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(402) Taivano valdžios institucijos Taivano eksporto į Sąjungą kainas taip pat palygino su visų šalių (išskyrus Taivaną) eksporto į Sąjungą kainomis ir visų nesusijusių šalių eksporto į Sąjungą kainomis. Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad jų tendencijos buvo tokios pačios ir iš esmės sutapo.

(403) Iš pradžių Komisija laikėsi nuomonės, kad ypatinga situacija rinkoje turėjo įtakos Taivano vidaus rinkai, todėl eksporto kainų palyginimas negali prieštarauti išvadai dėl ypatingos situacijos rinkoje. Bet kuriuo atveju, siekdama išsamumo, Komisija pažymėjo, kad Taivano eksporto į Sąjungą kainos 2021–2024 m. (imtinai) laikotarpiu nuolat buvo mažesnės už kitas dvi kainas ir tik 2025 m. šiek tiek viršijo kitas dvi kainas. Taigi, jeigu iš eksporto kainų būtų galima matyti ypatingos situacijos rinkoje poveikį, *quod non*, iš šių duomenų būtų matyti, kad nuo 2021 m. ir bent dalį tiriamojo laikotarpio Taivano eksporto į Sąjungą kainoms buvo padarytas konkretus poveikis. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(404) Antroji sąlyga, į kurią, kaip tvirtino Taivano valdžios institucijos, Komisija neatsižvelgė, buvo ta, kad didžioji dalis į Taivaną importuotų Kinijos kilmės plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno buvo tų rūšių produktai, kuriuos Taivano vidaus pramonė pardavinėjo mažesniais kiekiais. Atitinkamai Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad dėl labai skirtingo produktų asortimento buvo padarytas neigiamas poveikis Komisijos vertinimui ir kad, atsižvelgiant į skirtingus rinkos segmentus, kuriuose veikiama kiekvienu atveju, Kinijos kilmės plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno importas papildė Taivano gamintojų produktų pasiūlą, o ne veikė kaip konkurencijos šaltinis.

(405) Dėl, kaip tvirtinta, skirtingo produktų asortimento Komisija pažymėjo, kad CSC patikrinimo įrašuose buvo nurodyta, kad tikėtina, jog Taivano neatkaitintų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pirkėjai juos atkaitina. Tuo remdamasi Komisija laikėsi nuomonės, kad neatkaitinti plokšti šaltai valcuoti produktai greičiausiai yra tiesiog pigesnė alternatyvi žaliava, palyginti su atkaitintais plokščiais šaltai valcuotais plieno produktais. Bet kuriuo atveju iš Taivano valdžios institucijų pateiktų duomenų matyti ne tai, kad Kinijos importas ir Taivano vidaus gamyba nekonkuravo, o tai, kad Taivano gamintojai nebegalėjo konkuruoti. Tai patvirtina faktas, kad nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio importo iš Kinijos rinkos dalis (11 lentelė) ir apimtis (10 lentelė) padidėjo daug daugiau nei suvartojimas (7 lentelė). Tai reiškia, kad Kinijos kilmės importas nesuformavo naujo rinkos segmento, kurį Taivano gamintojai paliko be priežiūros, o veikiau pakeitė vidaus rinkos pardavimo šaltinius, kuriais anksčiau buvo aprūpinamas šis segmentas. Iš tiesų Taivano pramonės pardavimas vidaus rinkoje nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio smarkiai sumažėjo (10 lentelė). 444 konstatuojamojoje dalyje išdėstytame paneigime Komisija pateikė papildomų argumentų. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(406) „CSC Group“ taip pat tvirtino, kad rinkos padėtis turėjo įtakos ne tik tam tikrų Taivano gamintojų, bet ir visų Taivano plieno gamintojų pardavimui. Tai būtų galima patvirtinti atsižvelgiant į Taivane tam tikriems Kinijos kilmės produktams iš plieno taikomas prekybos apsaugos priemones, nustatytas dėl perteklinių pajėgumų Kinijoje, ir į 412 konstatuojamąją dalį.

(407) Komisija pažymėjo, kad ji analizavo tik Taivano plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojus ir kad 412 konstatuojamojoje dalyje pateikta nuoroda į visą Taivano vidaus pramonę buvo susijusi su Taivano plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno pramonės sektoriumi, o ne su „CSC Group“. Kinijos kitų produktų iš plieno pertekliniai pajėgumai ir jų išstumiamasis poveikis Taivane šiame tyrime nebuvo nei įtariamas, nei nagrinėtas. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(408) CSC pakartojo tvirtinimus, išdėstytus 391, 393 ir 406 konstatuojamosiose dalyse ir aptartus 392, 394 ir 407 konstatuojamosiose dalyse, savo pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo, nepaisant to, kad šie klausimai nebuvo papildomo galutinio faktų atskleidimo objektas ir bendrovei buvo nurodyta pateikti pastabas tik dėl klausimų, susijusių su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

(409) Todėl Komisija patvirtino 388 konstatuojamojoje dalyje padarytą išvadą.

3.4.2. *Tinkamas palyginimas*

(410) Komisija vertino, ar dėl ypatingos situacijos rinkoje buvo galima tinkamai palyginti „CSC Group“ normaliąją vertę ir eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį. Tuo tikslu Komisija įvertino ypatingos situacijos rinkoje santykinį poveikį pardavimui vidaus rinkoje ir pardavimui eksportui.

(411) Komisija nustatė, kad konkurencijos sąlygos Taivane ir Sąjungoje labai skiriasi, todėl dėl ypatingos situacijos pardavimo vidaus rinkoje kainos yra netinkamos, kad jas būtų galima palyginti su „CSC Group“ pardavimo eksportui kainomis.

(412) Plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinką Taivane, kurioje per TL buvo suvartotos 1 173 152 tonos, paveikė padidėjęs importas iš Kinijos, kurio rinkos dalis per TL sudarė 38,2 %, o tai nebuvo naudinga Taivano vidaus pramonei, kurios rinkos dalis per TL sumažėjo iki 50,7 %. Atrinkta eksportuojančių gamintojų grupė „CSC Group“ buvo didžiausia Taivano vidaus rinkos dalyvė, o jos rinkos dalis per TL taip pat sumažėjo iki [40–50 %]. Ši tendencija buvo stebima laikotarpiu nuo 2022 m. iki TL. Todėl atrodo, kad ypatinga situacija rinkoje padarė neigiamą poveikį tiek atrinktai eksportuojančių gamintojų grupei, tiek visai Taivano vidaus pramonei, kurią bet kuriuo atveju atstovauja „CSC Group“. Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad ypatinga situacija rinkoje daro didelį poveikį plokščių šaltai valcuotų plieno produktų kainoms vidaus rinkoje.

(413) Priešingai nei Taivano rinkoje, kurioje Kinijos kilmės importo apimtis yra didelė ir dėl to labai sumažėja kitų tiekiančiųjų šalių dalis, Sąjungos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkai, kurioje vien atvirosios rinkos dalyje suvartojama daug daugiau (7 274 722), būdingas Sąjungos gamintojų ir importo iš kelių šalių derinys, kaip nurodyta 4.1, 4.4 ir 5.2 skirsniuose. Iš tiesų importo iš Kinijos į Taivaną rinkos dalis tiriamuoju laikotarpiu buvo 38 %, nė vienos kitos tiekiančiosios šalies dalis nebuvo net panaši, o Sąjungos rinkoje viso importo dalis sudarė 34 %, nė vienos šalies rinkos dalis nebuvo didesnė kaip 8 % ir importas iš KLR buvo nereikšmingas. Iš tiesų, nuo 2016 m. Sąjunga importuojamiems KLR kilmės plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams taiko antidempingo muitus ([108]). Todėl konkurencijos sąlygos, nuo kurių priklauso kainų lygis abiejose rinkose, labai skiriasi.

(414) Palyginus vidutines visų rinkos dalyvių Sąjungoje taikomas kainas ir Kinijos importo į Taivaną kainas patvirtinta, kad konkurencijos sąlygos skiriasi. Iš tiesų, Sąjungoje Taivano pramonė konkuruoja daug didesnėmis kainomis nei KLR kilmės importo, su kuriuo ji konkuruoja savo vidaus rinkoje, kainos.

14 lentelė

Importo į Sąjungą ir Taivaną kainų palyginimas (EUR/t)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Vidutinė vieneto pardavimo kaina visoje Sąjungos rinkoje	[1 020–1 095]	[825–900]	[750–825]	[675–750]
Indeksas	*100*	*80*	*73*	*69*
Vidutinė vieneto importo į Sąjungą iš nagrinėjamųjų šalių kaina	1 047	779	728	695
Indeksas	*100*	*74*	*70*	*66*
Vidutinė vieneto importo į Sąjungą iš visų trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąsias šalis, kaina	1 071	841	776	735
Indeksas	*100*	*79*	*72*	*69*
Vidutinė vieneto importo iš KLR į Taivaną kaina	851	630	570	520
Indeksas	*100*	*74*	*67*	*61*

Šaltinis: 4.1, 4.4 ir 5.2 skirsniai ir 12 lentelėje pateikti Taivano muitinės duomenys, konvertuoti pagal TWD/EUR valiutos kursą, taikytą atliekant tyrimą.

(415) Remdamasi visais pirmiau išvardytais elementais, Komisija padarė išvadą, kad ypatinga situacija rinkoje turėjo skirtingą poveikį kainoms Taivano vidaus rinkoje, palyginti su eksporto į Sąjungą kainomis. Todėl Komisija padarė išvadą, kad dėl ypatingos situacijos rinkoje nebuvo galima atlikti tinkamo Taivano vidaus rinkos kainų ir eksporto į Sąjungą kainų palyginimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį.

([108]) Antidempingo priemonių taikymas importuojamiems KLR kilmės plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams paskutinį kartą buvo pratęstas Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2022/2068.

(416) Po galutinio faktų atskleidimo „CSC Group“ tvirtino, kad nagrinėjama ypatinga situacija rinkoje netrukdė tinkamai palyginti pardavimo vidaus rinkoje ir pardavimo eksportui rezultatus. Visų pirma „CSC Group“ tvirtino, kad Komisijos atlikta tinkamo palyginimo analizė buvo neišsami ir joje nebuvo atsižvelgta į tai, kad plieno pertekliniai pajėgumai yra viso pasaulio problema, kurios poveikis juntamas ir Sąjungoje. Šiuo klausimu „CSC Group“ tvirtino, kad šiame reglamente Komisija nustatė, jog Kinijos plieno perteklinė pasiūla tarptautinėse rinkose turėjo įtakos plieno gamintojams visame pasaulyje, įskaitant Taivaną ir Sąjungą ([109]). „CSC Group“ taip pat nurodė Reglamentą (ES) 2026/1384. Taivano valdžios institucijos taip pat nurodė Reglamentą (ES) 2026/1384 ir jo parengiamuosius dokumentus. Be to, Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad iš EBPO ir GFSEC ataskaitos matyti, jog Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamasis poveikis taip pat paveikė tiek trečiųjų šalių eksporto rezultatus, tiek Sąjungos pramonę.

(417) Komisija pažymėjo, kad nagrinėjama ypatinga situacija rinkoje buvo susidariusi dėl Kinijos kilmės perteklinių pajėgumų Taivano rinkoje išstumiamojo poveikio, o ne dėl viso pasaulio perteklinių pajėgumų. „CSC Group“ rėmėsi šio reglamento dalimi ([110]), susijusia su viso pasaulio pertekliniais pajėgumais, kaip galimu kitu veiksniu, darančiu žalą Sąjungos pramonei, (961–963 konstatuojamosios dalys), o ne ypatinga situacija rinkoje ir jos analize. Komisija taip pat pažymėjo, kad Reglamente (ES) 2026/1384 nagrinėtas reiškinys buvo viso pasaulio pertekliniai pajėgumai, o ne Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamasis poveikis. Tačiau būtent „CSC Group“ cituojamoje ištraukoje minimas „importas iš šalių, turinčių perteklinių pajėgumų, arba <...> importo iš tų šalių išstumiamasis poveikis“. Šiame tyrime konkrečiai nagrinėtas Kinijos kilmės importo, kuriam turėjo įtakos pertekliniai pajėgumai, išstumiamasis poveikis ir nustatyta, kad dėl jo Taivano rinkoje susidarė ypatinga situacija. Komisija nenustatė, kad dėl šios priežasties tokia ypatinga situacija būtų susidariusi kitose nagrinėjamosiose šalyse. Kaip nurodyta 413 ir 414 konstatuojamosiose dalyse, ši ypatinga situacija Taivano vidaus rinkoje turėjo kitokį poveikį nei Sąjungos rinkoje. Ši aplinkybė trukdė atlikti tinkamą palyginimą. Šis palyginimas skiriasi nuo poveikio Taivano pramonės eksporto rezultatams ir Sąjungos pramonei palyginimo. Bet kuriuo atveju 413 konstatuojamojoje dalyje Komisija įrodė, kad sąlygos Sąjungos rinkoje ir Taivano vidaus rinkoje buvo skirtingos. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(418) „CSC Group“ taip pat tvirtino, kad Komisija savo analizėje neatsižvelgė į netiesioginį perteklinių pajėgumų poveikį Sąjungos rinkai, pavyzdžiui, į tai, ar nagrinėjamosios šalys prarado rinkos dalį trečiosiose šalyse ir todėl nukreipė savo eksportą į Sąjungą, arba į kitų trečiųjų šalių (konkrečiai Korėjos ir Ukrainos) rinkos dalies padidėjimą Sąjungoje po to, kai buvo nukreiptas pardavimas vidaus rinkoje arba eksportas į kitas trečiąsias šalis.

(419) Komisija pažymėjo, kad „CSC Group“ nepateikė jokių įrodymų, ar toks importas į Sąjungą prasidėjo dėl perteklinių pajėgumų. Be to, dėl tokio importo priežasties nepasikeistų 410–415 konstatuojamosiose dalyse pateikta Komisijos analizė ir išvados, kurios buvo pagrįstos padėtimi Sąjungos rinkoje, nustatyta remiantis patikrintais duomenimis, surinktais atliekant tyrimą, kuriame buvo atsižvelgta į visą importo į Sąjungą apimtį.

(420) Bet kuriuo atveju „CSC Group“ palygino vidutinę vieneto importo į Sąjungą iš nesusijusių šalių kainą su vidutine vieneto importo iš Kinijos į Taivaną kaina. „CSC Group“ tvirtino, kad abi kainos sumažėjo panašiai, o tai rodo, kad viso pasaulio pertekliniai pajėgumai darė poveikį importo į Sąjungą kainoms.

(421) Komisija pažymėjo, kad „CSC Group“ palygino importo į Sąjungą ir į Taivaną kainas, taigi lygino importą į skirtingas paskirties šalis. Be to, prie nesusijusių šalių kilmės importo į Sąjungą kainų buvo pridėtas importas iš Kinijos į Sąjungą, kuriam darė poveikį pertekliniai pajėgumai. Be to, „CSC Group“ lygino kainų sumažėjimo procentinę dalį, o ne faktinį jų dydį. Galiausiai Komisija analizavo Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamąjį poveikį tik nagrinėjamosiose šalyse, o įtarimų dėl kitų trečiųjų šalių nebuvo pateikta. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

([109]) 961–963 konstatuojamosios dalys.
([110]) 961–963 konstatuojamosios dalys.

(422) Be to, „CSC Group“ lygino vidutinę vieneto importo į Sąjungą iš nesusijusių šalių kainą su Taivano vidaus rinkos kainomis ir tvirtino, kad importo į Sąjungą iš nesusijusių šalių kaina sumažėjo labiau nei Taivano vidaus rinkos kaina. „CSC Group“ teigimu, tai buvo įrodymas, kad pertekliniai pajėgumai darė neigiamą poveikį tiek vidaus rinkos, tiek eksporto kainoms, todėl Komisija turėjo pakoreguoti pelningumą tiek vidaus, tiek eksporto rinkose.

(423) Komisija pažymėjo, kad „CSC Group“ palygino importo į Sąjungą iš kitų šalių kainas su Taivano vidaus rinkos kainomis, todėl skyrėsi tiek kainų šaltiniai, tiek paskirties vietos. Be to, „CSC Group“ lygino kainų sumažėjimo procentinę dalį, o ne faktinį jų dydį. „CSC Group“ taip pat darė prielaidą, kad importui į Sąjungą iš kitų šalių pertekliniai pajėgumai darė poveikį tik dėl to, kad jis sumažėjo labiau nei Taivano vidaus rinkos kainos. Tačiau importas iš nesusijusių šalių į Sąjungą apima importą iš Kinijos ir, kaip matyti iš 11 lentelės ir 412 bei 413 konstatuojamųjų dalių, importo iš Kinijos ir importo iš nesusijusių šalių svarba ir rinkos dalis Sąjungoje ir Taivano rinkoje labai skyrėsi. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(424) Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad siekdama nustatyti, ar nebuvo galima atlikti tinkamo palyginimo, Komisija turėjo įvertinti ypatingos situacijos rinkoje santykinį poveikį Taivano vidaus rinkos ir eksporto kainoms, atsižvelgdama į Kolegijos ataskaitą „Australija. Antidempingo priemonės popieriui“ ([111]). Taivano valdžios institucijos laikėsi nuomonės, kad ypatinga situacija rinkoje, kuri susidarė dėl Kinijos perteklinių pajėgumų, kuriems turėjo įtakos jos pačios eksporto kainos, išstumiamojo poveikio, buvo panaši į vidaus rinkos kainas ir neišvengiamai turėjo tokį patį poveikį abiem atvejais. Siekdamos pagrįsti šį tvirtinimą Taivano valdžios institucijos nurodė, kad iš Komisijos išvadų matyti, jog Taivano vidaus rinkos kaina ir eksporto kaina labai sumažėjo. Šiuo klausimu „CSC Group“ tvirtino, kad pardavimo eksportui nesusijusiems pirkėjams pelningumas nuo 2022 m. sumažėjo panašiai kaip ir pardavimo vidaus rinkoje nesusijusiems pirkėjams pelningumas. „CSC Group“ teigimu, tai buvo įrodymas, kad pertekliniai pajėgumai darė neigiamą poveikį tiek vidaus rinkos, tiek eksporto kainoms, todėl Komisija turėjo pakoreguoti pelningumą tiek vidaus, tiek eksporto rinkose.

(425) Komisija pažymėjo, kad vidaus rinkos ir eksporto kainos sumažėjo dėl skirtingų priežasčių. Iš tiesų, kaip parodyta 12 lentelėje, Taivano vidaus rinkos kainų tendencija buvo panaši į staigesnio mažesnių Kinijos importo į Taivaną kainų sumažėjimo tendenciją (tačiau visiškai jos neatitiko). Dėl mažesnės kainos ir staigesnio sumažėjimo nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio susidarė palankios sąlygos sparčiai padidėti Kinijos kilmės importo rinkos daliai Taivane (kaip parodyta 11 lentelėje), o tai turėjo neigiamą poveikį Taivano pramonės pardavimui vidaus rinkoje. Jei Taivano vidaus pramonė nebūtų prisitaikiusi prie Kinijos kilmės importo kainų mažėjimo tendencijos, tikėtina, kad šalies vidaus pramonė būtų praradusi dar didesnę rinkos dalį. Taigi Taivano vidaus pramonė buvo priversta mažinti savo kainas dėl Kinijos kilmės importo, kurį neigiamai paveikė pertekliniai pajėgumai, konkurencinio spaudimo (t. y. išstumiamojo poveikio). Todėl darytina išvada, kad buvo susidariusi ypatinga situacija rinkoje, turėjusi poveikį Taivano vidaus rinkai, dėl kurios vidaus pelno duomenys buvo nepatikimi. Ir priešingai, eksportuodami į Sąjungą perkeltus kiekius Taivano eksportuotojai nepatyrė tokių pačių konkurencinių suvaržymų savo vidaus rinkoje, nes konkurencijos sąlygos Sąjungos rinkoje buvo kitokios, kaip nurodyta 410–414 konstatuojamosiose dalyse, nes joje Kinijos kilmės importas neturėjo jokio poveikio. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamasis poveikis Taivano eksporto kainoms buvo palyginamas arba panašus į poveikį Taivano vidaus rinkos kainoms, taigi pelningumo eksporto srityje koregavimų atlikti nereikėjo.

(426) Be to, Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad buvo aišku, jog ypatinga situacija rinkoje taip pat turėjo įtakos konkurencijos sąlygoms Sąjungoje dėl to, kad, nepaisant mažos importo iš Kinijos į Sąjungą rinkos dalies, Sąjunga siekė kompensuoti plieno perteklinių pajėgumų poveikį bendrosios politikos dokumentu, pavyzdžiui, Reglamentu (ES) 2026/1384. Taigi, Taivano valdžios institucijų teigimu, ypatingos situacijos rinkoje nereikėtų vertinti remiantis vien importo iš Kinijos į Sąjungą rinkos dalimi.

([111]) Kolegijos ataskaita „Australija. Antidempingo priemonės popieriui“, 7.73 ir 7.75 punktai.

(427) Komisija pažymėjo, kad Reglamentu (ES) 2026/1384 buvo siekiama spręsti viso pasaulio perteklinių pajėgumų problemą, o šis tyrimas buvo grindžiamas įtarimu dėl ypatingos situacijos rinkoje, kuri susidarė dėl Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamojo poveikio, *inter alia*, Taivane. Taigi, atlikdama tinkamo palyginimo analizę, Komisija neprivalėjo analizuoti viso pasaulio perteklinių pajėgumų poveikio Sąjungos rinkoje, bet daugiausia – ypatingos situacijos Sąjungos rinkoje poveikį. Be to, Reglamentu (ES) 2026/1384 nekeičiamos išvados, kad: i) kaip pažymėta 388 ir 409 konstatuojamosiose dalyse, tiriamuoju laikotarpiu Taivano rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija ir ii) kaip pažymėta 415 konstatuojamojoje dalyje, ta ypatinga situacija rinkoje padarė neigiamą poveikį tinkamam normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimui. Šią problemą reikėjo išspręsti. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(428) Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad keliuose viešuose skundo pateikėjo pareiškimuose ([112]) buvo paminėtas viso pasaulio plieno perteklinių pajėgumų poveikis eksporto kainoms.

(429) Komisija pažymėjo, kad atliekant tyrimą analizuotas tik Kinijos perteklinių pajėgumų išstumiamasis poveikis, o ne dėl viso pasaulio pertekliniai pajėgumai. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(430) „CSC Group“ tvirtino, kad net jei Komisija padarė išvadą, kad viso pasaulio plieno pertekliniai pajėgumai turėjo didesnį poveikį Taivano vidaus rinkai nei Sąjungos eksporto rinkai, ji negalėjo nustatyti, kad poveikio Sąjungos rinkai nebuvo. Priešingai, ji turėjo įvertinti santykinį poveikį pardavimui vidaus rinkoje, palyginti su pardavimu eksportui, ir taip pat pakoreguoti pardavimo eksportui pelną 4,8 %.

(431) Komisija pažymėjo, kad ypatinga Taivano vidaus rinkoje nustatyta situacija susidarė ne dėl viso pasaulio plieno perteklinių pajėgumų, o dėl Kinijos kilmės perteklinių pajėgumų išstumiamojo poveikio. Kaip paaiškinta 410–414 konstatuojamosiose dalyse, konkurencijos sąlygos Sąjungos rinkoje yra skirtingos. Todėl eksporto kainos koregavimas dėl ypatingos padėties rinkoje nebuvo pagrįstas. Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą ir 415 konstatuojamojoje dalyje patvirtino savo išvadas dėl tinkamo palyginimo.

(432) Galiausiai Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad atlikdama tinkamo palyginimo analizę Komisija neatsižvelgė į Kinijos kilmės importo į Taivaną kokybės skirtumus ir vidutinę įvairių produktų asortimento vieneto kainą, be kitų veiksnių, kurie galėtų turėti įtakos skirtingoms Sąjungos ir Taivano konkurencijos sąlygoms.

(433) Komisija pažymėjo, kad 405 konstatuojamojoje dalyje ji jau atsakė į Taivano valdžios institucijoms susirūpinimą keliančius klausimus dėl įtariamų Kinijos kilmės importo į Taivaną rūšių skirtumų. Kalbant apie vidutinę įvairių produktų asortimento vieneto kainą, Komisija priminė, kad apskaičiuojant dempingą, priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, pardavimo vidaus rinkoje ir eksportui palyginimas, taip pat importo iš nagrinėjamųjų šalių į Sąjungą palyginimas su Sąjungos pramonės pardavimu vidaus rinkoje buvo atliktas pagal PKN ir nustatyta, kad sutapimas buvo pakankamas. Todėl, atlikdama tinkamo palyginimo analizę, Komisijai neturėjo toliau analizuoti kainų Sąjungoje ar importo į Sąjungą produkto rūšies lygmeniu arba atsižvelgti į tikslią produkto rūšį, su kuria buvo susijusios kainos. Kalbant apie Kinijos kilmės importo į Taivaną kainą, Komisijai nereikėjo analizuoti kiekvienos rūšies produktų kainų arba atsižvelgti į importuojamų produktų rūšis, nes iš KLR į Taivaną importuojamas tiriamasis produktas konkuravo su Taivano vidaus produkcija, kaip nurodyta 405 konstatuojamojoje dalyje. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(434) CSC pakartojo tvirtinimus, išdėstytus 416, 420, 422, 424 ir 430 konstatuojamosiose dalyse ir aptartus 417, 421, 423, 425 ir 431 konstatuojamosiose dalyse, savo pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo, nepaisant to, kad šie klausimai nebuvo papildomo galutinio faktų atskleidimo objektas ir bendrovei buvo nurodyta pateikti pastabas tik dėl klausimų, susijusių su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

(435) Taigi Komisija patvirtino 415 konstatuojamojoje dalyje padarytą išvadą.

([112]) https://www.steelactionplan.eu/topics/an-eu-trade-policy-that-works-for-industrial-resilience ir https://www.spglobal.com/energy/en/news-research/latest-news/metals/120924-eu-steel-sector-requests-emergency-summit-tariffs-amid-import-surge.

3.4.3. *Normalioji vertė*

(436) Kaip nurodyta 388 ir 415 konstatuojamosiose dalyse, Komisija nustatė, kad Taivano vidaus rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija, dėl kurios nebuvo galima atlikti tinkamo palyginimo. Poveikis buvo padarytas visam „CSC Group“ pardavimui vidaus rinkoje, nes dėl Kinijos kilmės importo, susijusio su pertekliniais KLR plieno sektoriais pajėgumais, dirbtinai sumažėjo visų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pardavimo vidaus rinkoje kainos. Todėl tokio pardavimo nebuvo galima laikyti pardavimu įprastomis sąlygomis, o gauto pelno nebuvo galima laikyti normaliu pelnu.

(437) Todėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį Komisija normaliąją vertę apskaičiavo remdamasi gamybos sąnaudomis kilmės šalyje, pridėjusi pagrįstą PBA išlaidų ir pelno sumą.

(438) Kaip paaiškinta 384–387 konstatuojamosiose dalyse, dėl ypatingos situacijos Taivano rinkoje poveikio pelningumas buvo dirbtinai mažas, tačiau ši aplinkybė neturėjo įtakos Taivano gamybos sąnaudoms ir PBA išlaidoms. Todėl apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija naudojo faktines gamybos sąnaudas ir faktines PBA išlaidas, kurias užregistravo CSC ir CHS.

(439) Kalbant apie pelną, Komisija laikėsi nuomonės, kad eksportuojančio gamintojo gautas pelnas parduodant panašius produktus vidaus rinkoje buvo netinkamas naudoti dėl ypatingos situacijos rinkoje poveikio faktiniam pelno dydžiui, kaip paaiškinta 388 konstatuojamojoje dalyje.

(440) Komisija, remdamasi EBPO parengta ir GFSEC paskelbta ataskaita (toliau – EBPO ir GFSEC ataskaita), nustatė ypatingos situacijos rinkoje poveikį faktiniam pelno dydžiui ([113]). Remiantis šia ataskaita, vidutinis skirtumas tarp pelno, kurį faktiškai gavo plieno bendrovės visame pasaulyje, išskyrus KLR, ir pelno, kurį tos pačios bendrovės būtų galėjusios gauti, jei KLR pertekliniai pajėgumai nebūtų padidėję, buvo 4,8 %.

15 lentelė

Faktinis ir apskaičiuotas pelningumas (%)

	2015	2017	2020
Faktinis pelnas	9	17,75	16,5
Apskaičiuotas pelnas	14	22,7	21
Vidutinis skirtumas	4,8		

Šaltinis: EBPO ir GFSEC ataskaita, p. 18–19, 3 langelis ir 3 diagrama.

(441) Komisija laikėsi nuomonės, kad atliekant bet kokį prasmingą pelno koregavimą pagal produktų rūšis turėtų būti atsižvelgiama į konkrečius gamybos sąnaudų, pardavimo vidaus rinkoje kainų ir gauto tų rūšių produkto pelno dydžio skirtumus, nes Komisija gali naudoti šią informaciją.

(442) Todėl, siekdama nustatyti pagrįstą pelno sumą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje ir pagal to reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktą, Komisija, vadovaudamasi savo standartine dempingo apskaičiavimo metodika, pirmiausia nustatė visus kiekvienos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje sandorius, sudarytus įprastomis prekybos sąlygomis. Kadangi nustatyta ypatinga situacija rinkoje padarė neigiamą poveikį šių sandorių pelningumui, remiantis jų faktiniu pelningumu nebūtų galima nustatyti pagrįstos pelno sumos, kaip apibrėžta 2 straipsnio 3 dalyje. Siekdama išspręsti šią problemą, Komisija pakoregavo įprastomis prekybos sąlygomis sudarytų sandorių pelningumą pagal vidutinį negautą pelną, priskirtiną ypatingai situacijai rinkoje.

([113]) OECD Facilitator De Carvalho, A., Pazos, R., and Thorbecke, W, *Global Forum on Steel Excess Capacity (GFSEC): Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries*, 2024 m. kovo mėn., p. 18–19, 3 langelis ir 3 diagrama, https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-impacts-of-global-excess-capacity_0325.pdf.

(443) Po galutinio faktų atskleidimo Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad normaliosios vertės apskaičiavimo, leidžiamo pagal PPO ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punktą ir pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis, jau pakako siekiant užtikrinti, kad būtų atsižvelgta į išstumiamąjį poveikį. Jų teigimu, nebuvo teisinio pagrindo nukrypti nuo faktinio pelno, grindžiamo pardavimu vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis, ir taikyti tarpvalstybinį lyginamąjį dydį. Taip buvo visų pirma todėl, kad, jų nuomone, pelningi vidaus sandoriai daugiausia buvo sandoriai dėl aukštos kokybės atkaitintų plokščių šaltai valcuotų ritinių iš plieno, kurie nekonkuravo su neatkaitintais plokščiais šaltai valcuotais ritiniais iš plieno, kurie sudarė didžiąją dalį Kinijos plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno importo į Taivaną, ir kuriems jie neturėjo poveikio.

(444) Komisija 384–387 konstatuojamosiose dalyse paaiškino ypatingos situacijos rinkoje poveikį pelningumui Taivano vidaus rinkoje. Dėl ypatingos situacijos rinkoje nebuvo galima laikyti, kad pelnas buvo pagrįstas. Dėl šios priežasties Komisija naudojo alternatyvų lyginamąjį dydį, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis. Bet kuriuo atveju Komisija nesutiko su Taivano valdžios institucijų nuomone dėl faktinio Taivano eksportuojančių gamintojų gauto pelno. Nors aukštos kokybės atkaitintų plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno gamyba gali būti pelningesnė, palyginti su neatkaitintų plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno gamyba, vidaus pelnas buvo susijęs ne tik su aukštos kokybės atkaitintų plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno gamyba. Iš tiesų Komisija pažymėjo, kad viso didžiausio atrinktos grupės gamintojo, t. y. CSC, neatkaitintų rūšių produkto pardavimas vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu buvo pelningas 11 iš 12 neatkaitintų rūšių produktų atveju ir iš esmės pelningas likusios rūšies produkto atveju. Visas šis pelningas pardavimas vidaus rinkoje buvo vertinamas įprastomis prekybos sąlygomis, taigi jis buvo įtrauktas apskaičiuojant dempingą. Todėl Komisija taip pat naudojo neatkaitintų rūšių produktų, kuriuos, Taivano valdžios institucijų teigimu, labiausiai veikia Kinijos kilmės importo konkurencija, pelną. Dėl Kinijos kilmės importo išstumiamojo poveikio tokio pelno dydis vis dar buvo mažesnis nei tas, kurį būtų buvę galima gauti, jeigu nebūtų susidariusi ypatinga situacija rinkoje. Dėl šios priežasties Komisija turėjo atlikti koregavimą, kad būtų galima kompensuoti ypatingos situacijos rinkoje poveikį ir gauti pagrįstą pelną. Bet kuriuo atveju, konkrečiai kalbant apie atkaitintus ir neatkaitintus plokščius šaltai valcuotus produktus iš plieno, kaip paaiškinta 405 konstatuojamojoje dalyje, vietoje atkaitintų ir neatkaitintų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų buvo galima naudoti žaliavas, naudojamas galutinės grandies produktams gaminti, taigi konkurencija egzistavo. Pažymėtina, kad neatkaitinti plokšti šaltai valcuoti produktai iš plieno buvo pigesni, todėl galutinės grandies naudotojai jiems teikė pirmenybę, palyginti su atkaitintais plokščiais šaltai valcuotais produktais iš plieno. Galiausiai tiriamuoju laikotarpiu iš Kinijos buvo importuojami ir atkaitinti plokšti šaltai valcuoti produktai. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(445) Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad pelno koregavimas nesuderinamas su PPO ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punktu. Iš tiesų jos teigė, kad tais atvejais, kai faktinė pelno suma negali būti grindžiama faktiniais duomenimis, susijusiais su nagrinėjamojo eksportuojančio gamintojo gamyba ir pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis, Komisija, taikydama bet kokius kitus pagrįstus metodus, turėtų naudoti sumas, neviršijančias pelno, kurį eksportuojantys gamintojai paprastai gauna nagrinėjamosios šalies vidaus rinkoje. Taivano valdžios institucijų teigimu, EBPO ir GFSEC ataskaita, kurią naudojo Komisija, būtų netinkama dėl kelių priežasčių. Pirma, ataskaitoje konkrečiai nenurodytas pagrįstas pelnas, kuris tiriamuoju laikotarpiu buvo aktualus Taivano plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno rinkoje. Antra, buvo metodinių pastabų, kuriose buvo raginama šią ataskaitą aiškinti atsargiai, tyrimas nebuvo recenzuotas, jis finansuotas naudojant Sąjungos lėšas ir panašu, kad pelningumo analizėje nebuvo atsižvelgta į finansines ir metines ataskaitas. Trečia, pelno dydis, į kurį buvo atsižvelgta, buvo bendras plieno gamintojų pelno dydis, o ne konkretus Taivano gamintojo faktinis pelno dydis. Galiausiai Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad pastabose dėl inicijavimo jos jau buvo pareiškusios prieštaravimą dėl šios skundo pateikėjo pasiūlytos metodikos, kaip apibendrinta 21 konstatuojamojoje dalyje. Dėl 22 konstatuojamojoje dalyje išdėstyto Komisijos paneigimo Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad Komisija nepaminėjo savo įsipareigojimų pagal PPO ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punktą ir neįrodė, kad ataskaitoje buvo pateikti faktiniai Taivano gamintojų pelno duomenys.

(446) Iš pradžių Komisija pažymėjo, kad, kaip minėta 442 konstatuojamojoje dalyje, ji nustatė pelną taikydama „bet kurį kitą pagrįstą metodą“, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkte, kuris atitinka PPO ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto iii papunktį. Iš tiesų Komisija negalėjo taikyti a arba i papunkčio, nes Komisija neturėjo informacijos apie kitų Taivano eksportuotojų ar gamintojų faktines pelno sumas ir nė vienas Taivano eksportuotojas ar gamintojas, išskyrus atrinktą „CSC Group“, nepateikė klausimyno atsakymų. Komisija taip pat negalėjo taikyti b punkto arba ii papunkčio, nes ji neturėjo konkrečios „CSC Group“ pelningumo informacijos, susijusios su ta pačia bendrąja produktų kategorija kaip ir plokšti šaltai valcuoti produktai, ir bet kuriuo atveju jai taip pat būtų dariusi poveikį ypatinga situacija rinkoje. Taigi Komisija taikė c punktą arba iii papunktį. Taip elgdamasi Komisija neturėjo informacijos apie pelną, kurį paprastai gauna kiti eksportuotojai ar gamintojai, parduodami tos pačios bendrosios kategorijos produktus Taivano vidaus rinkoje. Iš tiesų, ypatinga situacija rinkoje turėjo įtakos visų Taivano plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno gamintojų pelningumui. Be to, galutinės grandies produktų gamintojų pelningumui poveikį taip pat būtų dariusi plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno, naudojamų kaip žaliavos sektoriuje susidariusi ypatinga situacija rinkoje, o atsižvelgiant į

plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno naudojimą, tokie pramonės sektoriai kaip statybos ar automobilių pramonės sektoriai nebūtų tinkami, nes jų produktai nebebūtų priskiriami tai pačiai bendrajai kategorijai. Be to, pradinės grandies produktų, pavyzdžiui, plokščių karštojo valcavimo produktų, gamintojai būtų ir plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojai, todėl dar daugiau pradinės grandies produktų, pavyzdžiui, geležies rūdos, nebūtų galima priskirti tai pačiai bendrajai kategorijai kartu su plokščiais šaltai valcuotais produktais iš plieno. Vis dėlto pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkte reikalaujama, kad Komisija nustatytų paprastai Taivane gaunamą pelną.

(447) Taigi Komisija naudojo pelną, kurį įprastai gauna pati „CSC Group“. Be to, Komisija nagrinėjo siauriausią tos pačios bendrosios produktų kategorijos aiškinimą, susijusį tik su tuo pačiu produktu, t. y. plokščiais šaltai valcuotais produktais iš plieno. Taigi Komisija atsižvelgė į pelną, kurį „CSC Group“ įprastai gauna parduodama plokščius šaltai valcuotus produktus iš plieno Taivano vidaus rinkoje. Tačiau „CSC Group“ plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno pardavimas vidaus rinkoje nesusijusiems pirkėjams buvo nuostolingas. Kadangi „CSC Group“ veikė nuostolingai, Komisija negalėjo nustatyti paprastai gaunamo pelno remdamasi faktiniu „CSC Group“ pelnu, nes jo nebuvo. Be to, iš byloje surinktų įrodymų matyti, kad bendram bendrovės pelningumui didelį poveikį darė sandoriai, kurie pagal pagrindinį reglamentą nelaikomi įprastomis prekybos sąlygomis sudarytais sandoriais. Iš tiesų, tokie sandoriai pagal to reglamento 2 straipsnio 6 dalį į pelno analizę neįtraukiami. Todėl, siekdama nustatyti įprastai gaunamą pelną, Komisija atsižvelgė tik į įprastomis prekybos sąlygomis „CSC Group“ gautą pelną. „CSC Group“ įprastomis prekybos sąlygomis gautas pelnas buvo daug tikslesnis ir išsamesnis nei bet koks faktinis pelnas, kurį gavo kiti gamintojai, Taivane parduodantys tos pačios bendrosios kategorijos produktus kaip ir plokšti šaltai valcuoti plieno produktai Taivane. Atsižvelgdama į išvadą, kad šis pelnas buvo nedidelis dėl ypatingos situacijos rinkoje, Komisija jį pakoregavo iki tokio lygio, kurio būtų buvę galima tikėtis, jei nebūtų nustatyta ypatinga situacija rinkoje. Tuo tikslu Komisija laikėsi nuomonės, kad pelnas, kurį CSC Group“ paprastai gauna parduodama plokščius šaltai valcuotus plieno produktus Taivano vidaus rinkoje, pakoreguotas pagal EBPO ir GFSEC ataskaitoje nustatyto ir 15 lentelėje nurodyto faktinio ir hipotetinio ne Kinijos kilmės plieno pelningumo skirtumo vidurkį, yra pelnas, kuris paprastai gaunamas arba, atsižvelgiant į ypatingos situacijos rinkoje aplinkybes, dariusias poveikį pačiam pelnui, kurį taip pat gali gauti kiti eksportuotojai ar gamintojai, parduodami tos pačios bendrosios kategorijos produktus kilmės šalies vidaus rinkoje. Kadangi tyrimas buvo susijęs su plieno bendrovėmis, jame buvo nurodyti tos pačios bendrosios kategorijos produktai kaip ir plokšti šaltai valcuoti produktai iš plieno, ir jie taip pat buvo įtraukti. Taigi jis buvo pakankamai vienarūšis, kad jį būtų galima naudoti „CSC Group“ pelnui, paprastai gaunamam parduodant plokščius šaltai valcuotus produktus iš plieno vidaus rinkoje, koreguoti.

(448) Siekdama papildomai pagrįsti šią išvadą, Komisija pažymėjo, kad EBPO ir GFSEC ataskaitoje buvo modeliuojamas skirtumas tarp faktinio pelno ir hipotetinio pelno, kai nereikia atsižvelgti į perteklinius pajėgumus. Atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes, tai buvo pelnas, gautas, kai nereikėjo atsižvelgti į Kinijos kilmės perteklinių pajėgumų, kurie pagal hipotetinį scenarijų nepadidėjo, taigi ir nepakeitė pardavimo Taivano vidaus rinkoje, išstumiamąjį poveikį. EBPO ir GFSEC ataskaitoje šis hipotetinis pelnas buvo modeliuojamas kaip vidutinis ne Kinijos kilmės plieno bendrovių visame pasaulyje gautas pelnas. EBPO ir GFSEC ataskaitoje naudota duomenų bazė apėmė duomenis apie Taivano bendroves ([114]). EBPO ir GFSEC ataskaitoje skirtumas tarp faktinio ir hipotetinio pelno konkrečiai Taivanui nebuvo nustatytas, tačiau nustatytas vidutinis skirtumas visoms ne Kinijos kilmės bendrovėms, todėl jį buvo galima taikyti ir Taivano bendrovėms, konkrečiai – atrinktam eksportuojančiam gamintojui „CSC Group“. Reikia pažymėti, kad rengiant EBPO ir GFSEC ataskaitą buvo atsižvelgta į faktinius bendrovių pelno duomenis, kad būtų galima nustatyti hipotetinį pelną, kuriam nedarė poveikio perteklinai pajėgumai. Skirtumas tarp faktinio ir hipotetinio pelno buvo tinkamas lyginamasis dydis, kad „CSC Group“ pelną įprastomis prekybos sąlygomis būtų galima atskirti nuo ypatingos situacijos rinkoje poveikio ir nustatyti pagrįstą pelną. Iš tiesų, nesant ypatingos situacijos rinkoje, „CSC Group“ plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pardavimas būtų buvęs dar pelningesnis.

(449) Atsakant į likusius Taivano valdžios institucijų tvirtinimus, pirma, dėl to, kad EBPO ir GFSEC ataskaita buvo susijusi su ne Kinijos kilmės plieno sektoriumi, taigi ir su ta pačia bendrąja produktų kategorija kaip ir plokšti šaltai valcuoti produktai iš plieno, gautą hipotetinį pelną buvo galima taikyti šiam Taivano sektoriui. Antra, metodinės pastabos buvo standartinės formuluotės, naudojamos politikos ir akademiniuose darbuose, kuriuose

([114]) Žr. OECD, *About the OECD MAGIC database,* 2026 m. liepos mėn., paskelbta adresu https://www.oecd.org/en/data/dashboards/magic-database-industrial-subsidies.html.

pristatomi nauji ekonominės ar ekonometrinės analizės metodai. Komisija nemanė, kad aplinkybė, jog darbas nebuvo recenzuotas, yra svarbi, nes jį parengė GFSEC, kuris yra žinomiausia institucija plieno perteklinių pajėgumų srityje. Komisija nesuprato, kuo remdamosi Taivano valdžios institucijos tvirtino, kad ji prisidėjo prie tyrimo finansavimo. Tačiau, darant prielaidą, kad Taivano valdžios institucijos kalbėjo apie Sąjungos indėlį į EBPO ir (arba) GFSEC veiklą, Komisija nemanė, kad tai buvo svarbu. Tas tyrimas nebuvo paskelbtas šio tyrimo tikslais, o Taivano valdžios institucijos nepateikė jokios alternatyvos. Be to, EBPO ir GFSEC ataskaitos 3 langelio 3 diagramoje pateikta analizė iš tiesų buvo pagrįsta metinėmis ir finansinėmis ataskaitomis, kurios atitiko EBITDA ir pajamų santykį. Trečia, Komisija laikėsi nuomonės, kad pelno dydis buvo susijęs su plieno sektoriumi, todėl to pakako siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi tos pačios bendrosios kategorijos produktų, kaip ir plokšti šaltai valcuoti produktai iš plieno, teisinio standarto. Galiausiai Komisija laikėsi nuomonės, kad Taivano valdžios institucijų pastabose dėl inicijavimo pateiktas prieštaravimas, apibendrintas 21 konstatuojamojoje dalyje, buvo susijęs ne su metodikos esme, o su teisinių standartų reikalavimais. Kai Komisija atsižvelgė į 22 konstatuojamojoje dalyje pateiktą pastabą, ji įgijo teisę remtis skundo pateikėjo pasiūlyta EBPO ir GFSEC ataskaitos metodika, kurios turinio nė viena suinteresuotoji šalis neužginčijo. Komisija 442 ir 446 konstatuojamosiose dalyse pateikė reikiamus paaiškinimus dėl savo įsipareigojimų pagal PPO ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punktą ir atitinkamas pagrindinio reglamento nuostatas. Komisija laikėsi nuomonės, kad taip ji pakankamai pagrindė pasiūlytą metodiką. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(450) Po galutinio faktų atskleidimo „CSC Group“ tvirtino, kad apskaičiuojant vienos iš jos bendrovių vidutines gamybos vieneto sąnaudas pagal PKN buvo padaryta korektūros klaida.

(451) Komisija nustatė, kad šis tvirtinimas buvo pagrįstas. Todėl šios bendrovės normaliosios vertės skaičiavimas buvo peržiūrėtas, o „CSC Group“ ir neatrinktų bendradarbiaujančių bendrovių dempingo skirtumas buvo atitinkamai pakoreguotas. Šis perskaičiavimas neturėjo poveikio kitiems eksportuotojams nustatytam dempingo skirtumui.

3.4.4. *Eksporto kaina*

(452) Atrinkti eksportuojantys gamintojai į Sąjungą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams.

(453) Todėl, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį, eksporto kaina buvo už eksportui į Sąjungą parduotą nagrinėjamąjį produktą faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina.

3.4.5. *Palyginimas*

(454) Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje nustatyta, kad Komisija turi teisingai palyginti normaliąją vertę ir eksporto kainą tuo pačiu prekybos lygiu ir atsižvelgti į veiksnių, turinčių įtakos kainoms ir kainų palyginamumui, skirtumus. Šioje byloje Komisija nusprendė atrinktų eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palyginti gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygiu. Kaip paaiškinta toliau, prireikus normalioji vertė ir eksporto kaina buvo koreguojamos siekiant, kad: i) jos labiau atitiktų gamintojo kainų EXW sąlygomis lygį ir ii) būtų atsižvelgta į įvairius veiksnių, kurie, kaip tvirtinta ir įrodyta, turėjo įtakos kainoms ir kainų palyginamumui, skirtumus.

(455) Neskelbtinoje klausimyno atsakymų versijoje tiek CSC, tiek CHS paprašė PKN pabaigoje pridėti vieną skaitmenį, kad būtų atsižvelgta į, kaip tvirtinta, atitinkamų naudojimo būdų rinkos segmentus. Atrinktų Taivano eksportuojančių gamintojų teigimu, dėl šių rinkos segmentų atsirado kainų skirtumų, į kuriuos Komisijos pateiktoje PKN struktūroje nebuvo atsižvelgta. Be to, pagal tokią PKN struktūrą buvo lyginamas pardavimas vidaus rinkoje didelės vertės segmente, o pardavimas eksportui į ES buvo sutelktas kainoms jautriame segmente.

(456) Komisija pažymėjo, kad atrinktų Taivano eksportuojančių gamintojų pridėtas skaitmuo neatitiko techninės ar fizinės savybės, pagal kurią būtų galima vienareikšmiškai atskirti ir identifikuoti įtariamus rinkos segmentus. Iš rinkos segmentų aprašymų matyti, kad nebuvo vieno kintamojo ar kintamųjų rinkinio, pagal kurį būtų galima atskirti skirtingus segmentus, tačiau kiekvienas iš jų buvo apibrėžtas remiantis skirtingais veiksniais. Pavyzdžiui, vienas segmentas buvo apibrėžtas remiantis kokybės reikalavimais ir kainų neelastingumu, kitas – tam tikro elemento turiniu, o dar kitas – kitų elementų turiniu. Todėl, remiantis atrinktų eksportuojančių gamintojų klasifikacija, vienintelis realus skiriamasis veiksnys buvo naudojimo būdas. Atsekdami skirtingiems naudojimo būdams pritaikytų parduodamų produktų savybes, atrinkti eksportuojantys gamintojai dirbtinai nustatė kelis rinkos segmentus. Tačiau Komisijos siūlomoje PKN struktūroje jau yra keletas veiksnių, kuriais vadovaujantis tuos pačius produktus galima klasifikuoti ir palyginti kaip panašius produktus. Tokia PKN struktūra buvo visiškai tinkama. Taip buvo visų pirma dėl to, kad netrukus po to, kai buvo inicijuota byla, 2025 m. spalio 1 d. Komisija šiek tiek pakeitė PKN struktūrą, siekdama užtikrinti, kad automobilių pramonei skirtos produktų rūšys, atitinkančios patentuotus automobilių pramonės standartus, kurie yra lygiaverčiai Europos nomenklatūros (toliau – EN) standartui 10130 2006, ir kietųjų tirpalų plienas (standartas EN 10268) būtų teisingai klasifikuojami PKN struktūroje ([115]). Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

3.4.5.1. Normaliosios vertės koregavimas

(457) Kaip paaiškinta 436–442 konstatuojamosiose dalyse, normalioji vertė buvo nustatyta gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygiu, naudojant gamybos sąnaudas kartu su PBA išlaidų ir pelno sumomis, kurios laikytos pagrįstomis esant tokiam prekybos lygiui. Todėl normaliosios vertės nereikėjo koreguoti, kad ji labiau atitiktų gamintojo kainų EXW sąlygomis lygį.

(458) Konfidencialioje klausimyno atsakymų versijoje „CSC Group“ tvirtino, kad jeigu Komisija būtų atmetusi jos pasiūlymą pakeisti PKN struktūrą, kaip paaiškinta 455 konstatuojamojoje dalyje, ji būtų prašiusi pakoreguoti normaliąją vertę arba eksporto kainą atsižvelgiant į i) fizinių savybių skirtumus, ii) prekybos lygio skirtumus ir iii) kitus veiksnius. Per patikrinimą „CSC Group“ paprašė atlikti tokį koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą dėl kitų veiksnių ir pateikė to koregavimo apskaičiavimą. „CSC Group“ paaiškino, kad koregavimas buvo atliktas dėl to, kad i) pirkėjai vidaus rinkoje mokėjo skirtingas kainas dėl šių kitų veiksnių skirtingumo ir ii) šis skirtumas atsirado dėl fizinių savybių skirtumų, susijusių su konkrečių plieno rūšių ir prekybos lygio skirtumais, atsirandančiais dėl skirtingų pirkėjų. Kalbant apie skirtingus pirkėjus, „CSC Group“ tvirtino, kad skiriasi jų funkcijos ir pardavimo sąlygos. Konkrečiai kalbant, CSC sertifikavimas kaip kvalifikuoto pardavėjo klientui buvo būtina verslo santykių sąlyga, todėl kainos atspindėjo šią papildomą sąlygą. Taigi koreguojant buvo siekiama atsižvelgti į kainų skirtumą, atsirandantį dėl naudojimo būdo. Vidaus rinkoje, kaip tvirtinta, A segmento pirkėjai neprieštaravo dėl didesnės kainos, o Sąjungos eksporto rinkoje pardavimas daugiausia buvo sutelkiamas į, kaip tvirtinta, B segmentą, nors pardavimas taip pat buvo vykdomas ir A segmente. Atliekant patikrinimą CSC paaiškino, kad, atsižvelgiant į pirkėjų rūšį, A segmentas galėtų būti toliau skaidomas į vidaus rinkos A1 segmentą, kuriame kainos buvo didesnės, ir Sąjungos eksporto rinkos A2 segmentą, kuriame kainos buvo mažesnės, tačiau vis tiek didesnės nei B segmente.

(459) Iš pradžių Komisija pažymėjo, kad „CSC Group“ savo tvirtinimo dėl pardavimo sektorių kainų skirtumo nepagrindė jokiais sąnaudų įrodymais.

(460) Kalbant apie, kaip tvirtinta, skirtingas fizines savybes, Komisija paprašė „CSC Group“ pateikti įrodymų dėl bet kokių fizinių ar cheminių savybių, pagal kurias būtų galima aiškiai atskirti įtariamus segmentus, kaip jau minėta 456 konstatuojamojoje dalyje. „CSC Group“ nepateikė įrodymų, kad kai kurie pirkėjai už panašius kokiomis nors kitokiomis fizinėmis ar cheminėmis savybėmis pasižyminčius produktus mokėjo daugiau nei kiti. Kalbant apie kitus veiksnius, Komisija paprašė „CSC Group“ pateikti patvirtinamųjų įrodymų, pavyzdžiui, susijusių su papildomomis pardavimo išlaidomis ar papildomomis sąnaudomis. „CSC Group“ paaiškino, kad konkrečių papildomų pakavimo išlaidų nebuvo ir kad sertifikavimo proceso išlaidos ne nuvertėja, o įtraukiamos į apskaitą kaip pridėtinės išlaidos. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad „CSC Group“ tokių įrodymų nepateikė.

([115]) Pranešimas prie bylos Nr. t25.009414 ir pridedamas priedas.

(461) Dėl nurodytų skirtingų pirkėjų rūšių Komisija pažymėjo, kad „CSC Group“ nenustatė jokio ryšio tarp didelių kainų ir sertifikavimo proceso sąnaudų ar kitų veiksnių.

(462) Be to, Komisija iš pradžių pažymėjo, kad dideles kainas galima paaiškinti tuo, kad „CSC Group“ buvo vienintelis vidaus gamintojas, veikiantis, kaip tvirtinta, A segmente. Tačiau, atlikusi išsamesnę segmento ir konkurencijos lygio jame analizę, Komisija 481 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad toks scenarijus būtų įmanomas tik tuo atveju, jei „CSC Group“ ribotų konkurenciją tame segmente. Nesant jokių įrodymų ar teiginių šiuo klausimu, Komisija nesivadovavo tokiais argumentais. Vietoje to jos paneigimas buvo grindžiamas tuo, kad nebuvo jokio įrodyto priežastinio ryšio tarp tariamų veiksnių ir tariamos kainos priemokos. 481 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados buvo atskleistos „CSC Group“ papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumente ir „CSC Group“ jų neginčijo.

(463) Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(464) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „CSC Group“ pakartojo prašymą sąžiningai palyginti vidaus rinkos ir eksporto kainas, atsižvelgiant į skirtingus plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno naudojimo būdus automobilių ir ne automobilių sektoriuose, nes jų kainos labai skiriasi priklausomai nuo galutinio pirkėjo. „CSC Group“ pakartojo, kad prašomus koregavimus reikėjo atlikti siekiant ištaisyti normaliosios vertės, pagrįstos didesnėmis automobilių pramonės pardavimo kainomis, ir eksporto kainų, grindžiamų mažesnėmis ne automobilių pramonės pardavimo kainomis, palyginimą. Ji pakartojo, kad automobilių pramonės segmentas iš esmės skiriasi nuo ne automobilių pramonės segmento ir jam būdingi ilgalaikiai kainų skirtumai, kurie taip pat buvo išnagrinėti Komisijai atliekant patikrinimą. Pirma, parduodant produktus automobilių pirminės įrangos gamintojams (toliau – pirminės įrangos gamintojai) ir jų tiekimo grandinėms buvo taikomi griežti techniniai ir kokybės reikalavimai, ilgalaikės sutartys ir griežti sertifikavimo procesai. Atlikus patikrinimą šie reikalavimai, be kita ko, susiję su specifiniais automobilių pramonės kokybės sertifikatais ir gamintojų patvirtinimais, buvo patvirtinti ir nustatyta, kad „CSC Group“ buvo vienintelis kvalifikuotas tam tikrų produktų tiekėjas Taivane. Antra, automobilių sektoriaus klientams svarbiausi buvo patikimumo ir rizikos mažinimo aspektai, o ne mažiausia kaina. Trečia, kainos automobilių pramonės segmente buvo ne tokios lanksčios, nes tiekėjų keitimo procesas yra ypač brangus ir užima daug laiko. Todėl kvalifikuoti tiekėjai, tokie kaip CSC, parduodami produktus automobilių pramonės klientams susiduria su mažesne konkurencija nei parduodami produktus ne automobilių pramonės klientams. Galiausiai „CSC Group“ priminė, kad automobilių pramonei skirtam plienui taikomos atskirai nustatytos apsaugos priemonės ([116]).

(465) Kalbant apie teisinį pagrindą, „CSC Group“ savo pastabose dėl faktų atskleidimo paaiškino, kad koregavimas būtų pagrįstas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą dėl kitų veiksnių skirtumų, nes i) pirkėjai dėl tų veiksnių skirtumų vidaus rinkoje mokėjo skirtingas kainas ir ii) šis skirtumas buvo susijęs su keliais pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje išvardytais veiksniais, t. y. pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktu dėl fizinių savybių skirtumų, būdingų konkrečioms plieno rūšims, ir pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunkčio dėl skirtingo prekybos lygio, būdingo skirtingoms pirkėjų rūšims.

(466) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, „CSC Group“ tvirtino, kad 459–461 konstatuojamosiose dalyse Komisija tinkamai neatsižvelgė į jos pastabas. Visų pirma „CSC Group“ tvirtino, kad Komisija tinkamai atsižvelgė tik į nurodytus fizinių savybių skirtumus, tačiau iš esmės neatsižvelgė į prekybos lygio ir kitų veiksnių skirtumus. „CSC Group“ paaiškino, kad automobilių ir ne automobilių pramonės produktų atskyrimas buvo grindžiamas ne tik fizinių savybių skirtumais, bet ir tam tikrų veiksnių deriniu, kaip matyti iš skirtingų teisinių pagrindų. „CSC Group“ teigimu, atmetusi tvirtinimą tik dėl fizinių savybių, Komisija nesvarstė klausimo, ar automobilių ir ne automobilių pramonės sektoriams skirtų plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno kainas galima lyginti be koregavimo, atsižvelgiant į toms kainoms įtakos turinčius veiksnius, be kita ko, fizinių savybių skirtumus. Šiuo klausimu „CSC Group“ nurodė ankstesnį tyrimą dėl akrilnitrilbutadienstireninių dervų (toliau – ABS dervos) ([117]). Galiausiai „CSC Group“ tvirtino, kad ji pateikė įrodymų, iš kurių matyti, kad dėl skirtingų fizinių ar cheminių savybių, t. y. reikalavimų dėl konkrečių techninių specifikacijų ir sertifikavimo, susijusių su šiomis specifikacijomis, įskaitant konkrečius projektavimo ir medžiagų parinkimo standartus, kai kurie pirkėjai už panašius produktus mokėjo daugiau nei kiti. Be to, CSC automobilių pramonės pardavimo vidaus rinkoje galėjo taikyti didesnes kainas.

([116]) Igyvendinimo reglamento (ES) 2019/159, 156–157 konstatuojamosios dalys.
([117]) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2026/316 92, 101 ir 120 konstatuojamosios dalys.

(467) Komisija nesutiko su „CSC Group“ dėl to, kad ji tinkamai neišnagrinėjo jos tvirtinimo. 459–461 konstatuojamosiose dalyse Komisija išnagrinėjo atskirus „CSC Group“ nurodytus veiksnius ir teisinius pagrindus.

(468) 460 konstatuojamojoje dalyje Komisija išnagrinėjo nurodytus fizinių savybių skirtumus. Komisija nesiekė atsakyti į visą tvirtinimą vien šia konstatuojamąja dalimi, bet tuo metu išanalizavo vieną iš nurodytų poveikį kainoms darančių veiksnių. Kaip jau pažymėta 460 konstatuojamojoje dalyje, Komisija pakartojo, kad „CSC Group“ nenurodė jokių išmatuojamų tiriamojo produkto fizinių ir techninių savybių, kuriomis vadovaujantis būtų buvę galima pagrįsti jos tvirtinimą. Dėl sertifikavimo, specifikacijų ir standartų, kuriuos CSC nurodė kaip argumentus, neatskiria automobilių pramonei skirti plokšti šaltai valcuoti produktai iš plieno nei fiziškai, nei chemiškai neatskiriami nuo kitoms pramonės šakoms skirtų plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno. Todėl „CSC Group“ neįrodė, kad fizinės savybės buvo veiksnys, dėl kurio būtų reikėję atlikti koregavimą.

(469) „CSC Group“ taip pat padarė išimtį kalbėdama apie skirtingų sąnaudų svarbą atliekant koregavimą dėl fizinių savybių. „CSC Group“ tvirtino, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktą koregavimus dėl fizinių savybių reikia kiekybiškai įvertinti remiantis tik pagrįstu to skirtumo rinkos vertės įverčiu, ir pažymėjo, kad Komisija savo vidaus skaičiavimo suvestinėse šiuos koregavimus laikė kainų koregavimais.

(470) Komisija pažymėjo, kad „CSC Group“ neatsižvelgė į 2 straipsnio 10 dalies įvadiniame sakinyje nustatytą aiškią išankstinę sąlygą, kad koregavimą galima atlikti tik „jeigu matyti, kad [veiksniai] turi įtakos kainų palyginamumui“. Frazė „pagrįsta rinkos vertė“, kuria vadovavosi „CSC Group“, yra susijusi su nuolaidos, taikytinos tik po to, kai ieškovas nustato kainos poveikio slenksčio reikalavimą, dydžio nustatymo metodu. Šioje byloje „CSC Group“ neįrodė, kad dėl specializuotų automobilių sektoriaus fizinių savybių reikalavimų vidaus rinkoje buvo sistemingai nustatomos skirtingos tokių pačių rūšių produktų kainos, kurios dar nėra visapusiškai ir tinkamai atspindėtos PKN atitikties matricoje. Komisija pabrėžė, kad jos pasirinkimas taikant vidaus modeliavimo metodą koreguoti kainas neatleidžia eksportuojančio gamintojo nuo jo pirminės teisinės pareigos pateikti patikrinamų įrodymų, kad dėl fizinių skirtumų iškraipomas sąžiningas palyginimas. Bet kuriuo atveju Komisija išnagrinėjo gamybos sąnaudas, siekdama išanalizuoti, ar jos atspindėjo, kaip tvirtinta, griežtesnius reikalavimus dėl techninių specifikacijų ir kokybės (o tai būtų logiška), ir negalėjo padaryti išvados, kad jos turėjo įtakos gamybos sąnaudoms, kaip paaiškinta 460 konstatuojamojoje dalyje. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(471) Be to, „CSC Group“ tvirtino, kad Komisija neteisingai atmetė „CSC Group“ prašymą atlikti koregavimus dėl prekybos lygio ir kitų veiksnių, remdamasi tuo, kad panašių automobilių ir ne automobilių pramonės sektoriams parduodamų produktų sąnaudos nesiskiria. „CSC Group“ teigimu, Komisija, vadovaudamasi sąnaudomis, taikė neteisingą teisinį standartą. „CSC Group“ tvirtino, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunktyje ir k punkte nereikalaujama pateikti gamybos sąnaudų skirtumų įrodymų, kad būtų galima pagrįstai atlikti koregavimą. „CSC Group“ teigimu, svarbūs elementai yra skirtumas tarp rinkos vertės ir klientų mokamų kainų.

(472) Iš pradžių Komisija atmetė „CSC Group“ pateiktą pagrindinio reglamento aiškinimą. Komisija nemanė, kad sąnaudų analizė yra pagrindinis ar vienintelis standartas vertinant tvirtinimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunktį ir k punktą. Tačiau Komisija pažymėjo, kad ji turi visas teises prašyti pateikti informaciją apie sąnaudų struktūrą ir ją vertinti kaip objektyvų įrodymą, siekdama patikrinti, ar įtariamas vidaus rinkos kainų skirtumas yra struktūrinis, nuoseklus ir iš tikrųjų daro poveikį kainų palyginamumui. Komisija primena, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį pagrindinis tyrimo tikslas yra užtikrinti teisingą eksporto kainos ir normaliosios vertės palyginimą. Kai suinteresuotoji šalis paprašo atlikti koregavimą pagal 2 straipsnio 10 dalį, jai tenka pareiga įrodyti, kad jos prašymas atitinka tiek materialines, tiek įrodinėjimo sąlygas, išdėstytas toje nuostatoje. Šioje byloje Komisija laikėsi nuomonės, kad rinkos vertės ir klientų mokamų kainų skirtumą reikia įrodyti atitinkamai atsižvelgiant į prekybos lygio ir kitų veiksnių skirtumus.

(473) Kalbant apie prekybos lygį, Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad prašant pakoreguoti prekybos lygį reikia įrodyti nuoseklias ir atskiras komercines funkcijas, susijusias su pardavėjo funkcijomis ir kainomis įvairiuose vidaus rinkos prekybos lygiuose (pvz., didmeninės ir mažmeninės prekybos), ir kad šie įrodymai nebuvo pateikti. Kaip matyti iš pardavimo kanalų diferencijavimo sudarant pardavimo vidaus rinkoje ir Sąjungoje sandorių sąrašą, CSC pardavinėjo produktus tiek prekiautojams, tiek galutiniams naudotojams tiek vidaus, tiek Sąjungos rinkoje. Kalbant apie, kaip tvirtinta, automobilių pramonės sektorių, CSC vidaus rinkoje pardavinėjo tiek automobilių gamintojams, tiek prekiautojams, o Sąjungos rinkoje – tik prekiautojams. Prekiautojai automobilių pramonės produktais vidaus ir Sąjungos rinkose veikė tame pačiame prekybos lygyje. Be to, nė vienas įtariamas skirtumas tarp vidaus rinkos (prekiautojų automobilių pramonės produktais ir automobilių gamintojų) ir eksporto rinkos (tik prekiautojų automobilių produktais) prekybos lygių nebuvo įrodytas remiantis „CSC Group“ funkcijų ir kainų skirtumais, susijusiais su skirtingais vidaus rinkos prekybos lygiais (t. y. prekiautojų ar automobilių gamintojų). Nepriklausomai nuo to, ar tai buvo vidaus rinkos galutiniai naudotojai (automobilių arba kitų sektorių), ar vidaus prekiautojai (automobilių arba kitų sektorių), visi „CSC Group“ vidaus rinkos pirkėjai pirko tiesiogiai iš „CSC Group“, o jų funkcijos ir kainos nesiskyrė. Automobilių gamintojai ir ne automobilių sektorių pirkėjai veikė tame pačiame funkciniame lygmenyje: kaip galutiniai pramoniniai statybos, įrankių arba automobilių sektoriaus naudotojai, perkantys tiesiogiai iš „CSC Group“. Automobilių pramonės ypatybės, kuriomis CSC grindė savo tvirtinimą, buvo būdingi įprastai verslas verslui veiklai, o ne atskiram platinimo kanalo etapui. Kadangi „CSC Group“ neįrodė skirtingais platinimo kanalais pagrįstos skirtingos kainodaros struktūros, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto kriterijai nebuvo įvykdyti. Todėl Komisija atmetė prašymą atlikti prekybos lygio koregavimą.

(474) Tada Komisija analizavo, ar būtų pagrįsta atlikti kokį nors koregavimą pagal 2 straipsnio 10 dalies k punktą.

(475) Iš pradžių Komisija pažymėjo, kad CSC tvirtino, jog kiti veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti pagal 2 straipsnio 10 dalies k punktą, yra „pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje išvardytų veiksnių derinys, t. y. 2 straipsnio 10 dalies a punktas dėl fizinių savybių skirtumų ir 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunktis dėl prekybos lygio skirtumų“.

(476) 2 straipsnio 10 dalies k punktas susijęs tik su koregavimais dėl a–j punktuose nenumatytų veiksnių. Todėl CSC nenustatė jokio veiksnio, į kurį būtų galima atsižvelgti pagal šią nuostatą. Komisija priminė, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punkto negalima aiškinti kaip mechanizmo, kuriuo siekiama išvengti griežtų įrodymų lyginamųjų dydžių, nustatytų pirmesnėse pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pastraipose.

(477) Bet kuriuo atveju, kadangi 2 straipsnio 10 dalies k punkte taip pat nurodyta, kad turi egzistuoti priežastinis ryšys tarp nurodyto veiksnio ir įtariamo poveikio kainoms, Komisija išnagrinėjo visus byloje surinktus įrodymus ir CSC pateiktus argumentus.

(478) Iš esmės CSC tvirtinimas buvo grindžiamas aplinkybe, kad pirkėjai vidaus rinkoje nuolat mokėjo skirtingas kainas. Tačiau nė viename argumente nebuvo aiškiai nurodytas joks veiksnys (kuris skyrėsi nuo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a–j punktuose nurodytų veiksnių), kuriuo vadovaujantis būtų buvę galima paaiškinti didesnes kainas. Remdamasi turimais įrodymais, Komisija laikėsi nuomonės, kad minėti griežti techniniai ir kokybės reikalavimai, ilgalaikės sutartys ir griežti sertifikavimo procesai patys savaime kainų nepateisina. Kaip paaiškino pati CSC, kainos taip pat buvo susijusios su sąmoningu jos klientų pasirinkimu (žr. 464 konstatuojamąją dalį). Tai buvo įprastos komercinės sąlygos, o ne veiksnys, darantis poveikį kainų palyginamumui.

(479) Nuoroda į apsaugos priemones buvo neveiksminga, nes šiomis aplinkybėmis Komisija pažymėjo, kad automobilių pramonei skirtas korozijai atsparus plienas nebuvo nurodytas pramonės prašyme nustatyti antidempingo priemones, o šiame tyrime dėl plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno jis buvo aiškiai priskirtas produkto apibrėžtajai sričiai. Priešingai, atliekant ABS dervų tyrimą nagrinėta subalansuotos masės ABS dervų kategorija nebuvo priskirta PKN, o šiame tyrime automobilių pramonės produktų paskirties vieta yra galutinis naudojimo būdas, kuris nėra aktualus klasifikuojant pagal PKN, kaip Komisija paaiškino 456 konstatuojamojoje dalyje. Taigi, nors skirtumas, į kurį nebuvo atsižvelgta priskiriant PKN, gali būti svarbus atliekant koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą, ABS dervų tyrimas šiuo atveju nėra naudingas galimo koregavimo pavyzdys.

(480) Galiausiai, kaip siekdama pateikti alternatyvą koregavimui dėl fizinių savybių, prekybos lygio ir kitų veiksnių skirtumų, „CSC Group“ tvirtino, kad jei Komisija manytų, jog didesnės CSC kainos vidaus rinkos automobilių sektoriuje buvo susijusios su aplinkybe, kad CSC yra vienintelis šiame segmente veikiantis vidaus rinkos gamintojas, pažymėtina, kad tos kainos yra nustatomos konkurencijos sąlygomis, kurių ES rinkoje nėra. CSC padėtis Sąjungos rinkoje iš tikrųjų nebuvo panaši. Todėl Komisija į palyginimą neturėtų įtraukti pardavimo vidaus rinkos automobilių sektoriui, nes ES eksporto kainoms nebuvo taikoma kainos priemoka, atitinkanti padėtį Taivano automobilių rinkoje.

(481) Komisija pažymėjo, kad kiekvienam kiekvienos geografinės rinkos segmentui būdingos specifinės konkurencijos sąlygos. Šios sąlygos priklauso nuo, be kita ko, rinkoje veikiančių tiekėjų ir klientų skaičiaus ir jų atitinkamos padėties rinkoje. Vien tai, kad tokiomis sąlygomis vienas klientas už tos pačios rūšies produktą yra pasirengęs mokėti daugiau, o kitas – mažiau, nepateisina kainos sumažinimo pastarajam arba padidinimo pirmajam arba galimo normaliosios vertės neįtraukimo. Tokie kainų skirtumai gali paprasčiausiai atspindėti įprastas rinkos jėgas ir todėl turėtų padėti nustatyti rinkos ekonomikos normaliąją vertę įprastomis konkurencijos sąlygomis. Aplinkybė, kad CSC yra vienintelis vidaus gamintojas, veikiantis atitinkamame segmente, savaime nereiškia, kad dėl šios priežasties jis gali taikyti didesnes kainas. CSC ir toliau patiria konkurencinių suvaržymų, nes šis segmentas yra atviras importui ir į jį gali patekti kiti vidaus gamintojai. Padėtis galėtų būti kitokia, jei CSC galėtų riboti konkurenciją vienašaliais veiksmais arba susitarimais su kitais rinkos dalyviais. Tačiau CSC netvirtino, kad taip yra.

(482) Dėl visų pirmiau paaiškintų priežasčių Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(483) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo, kalbant apie fizinius skirtumus ir 468 konstatuojamojoje dalyje Komisijos pateiktus paneigimus, „CSC Group“ tvirtino, kad automobilių pramonės produktams taikomos techninės specifikacijos ir standartai nebuvo komercinės etiketės, pritvirtintos prie kitais atžvilgiais tapačių produktų. Priešingai, „CSC Group“ gamino nagrinėjamus plokščius šaltai valcuotus plieno produktus pagal konkretaus automobilių gamintojo reikalaujamas technines specifikacijas. Techninių standartų tikslas – apibrėžti savybes, kuriomis turi pasižymėti plienas, kad atitiktų gamintojo reikalavimus.

(484) Komisija pažymėjo, kad „CSC Group“ apibūdino tik produktų pritaikymo kliento prašymu procesą. Toks pritaikymas, būtent dėl jo individualizavimo, neapibrėžia konkrečios fizinės savybės ar vienarūšių fizinių savybių, leidžiančių atskirti automobilių sektoriui skirtus plokščius šaltai valcuotus plieno produktus nuo kitų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų. Todėl Komisija atmetė šį teiginį.

(485) Be to, „CSC Group“ tvirtino, kad Komisija, 470 konstatuojamojoje dalyje nustačiusi, jog „CSC Group“ neįrodė, kad automobilių pramonės sektorių fiziniai reikalavimai lėmė skirtingą kainų nustatymą, pripažino, kad fizinės savybės skiriasi.

(486) Komisija pažymėjo, kad 470 konstatuojamojoje dalyje tik primenamas tvirtinimas, kad „CSC Group“ nepagrindė savo argumentų. Todėl ji šį tvirtinimą atmetė.

(487) Antra, dėl fizinių skirtumų „CSC Group“ tvirtino, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog automobilių sektorių fiziniai poreikiai nelėmė skirtingo kainų nustatymo. „CSC Group“ tvirtino, kad pateikė pakankamai įrodymų, patvirtinančių poveikį kainoms ir kainų palyginamumui. Šie įrodymai, be kita ko, buvo šie: i) griežtos techninės specifikacijos ir standartai; ii) griežtas kvalifikacijos vertinimo procesas, kurio reikalaujama iš automobilių gamintojų, kad jie įgytų kvalifikuoto pardavėjo statusą, ir iii) automobilių kokybės valdymo sistemos sertifikavimo pagal standartą ISO/TS16949 priežiūra. Dėl tokių kvalifikacijų ir sertifikatų keisti tiekėjus automobilių sektoriaus klientams tapo sudėtingiau ir jiems prireikė daugiau laiko, todėl sumažėjo konkurencija ir kainos elastingumas. Tuo paaiškinama, kad „CSC Group“ buvo vienintelis kvalifikuotas tam tikrų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų, parduodamų galutiniams automobilių naudotojams Taivane, pardavėjas. Galiausiai Komisija CSC tikrinimo ataskaitoje nurodė, kad automobilių pramonės segmentas buvo pelningesnis, palyginti su kitais ritinių segmentais, ir kad tai, jog automobilių pramonės gaminiams taikoma kainos priemoka, visiškai patvirtino „CSC Group“ vidaus pardavimo stebėjimas ir oficialus vidaus kainų katalogas.

(488) Iš pradžių Komisija pažymėjo, kad „CSC Group“ savo tvirtinime dėl fizinių savybių skirtumų aiškiai nurodė, kad ši informacija yra svarbi. Todėl Komisija ją įvertino šiuo aspektu, nors ji pasirodė esanti neaktuali šiam tvirtinimui. Komisija taip pat pažymėjo, kad „CSC Group“ nepagrindė savo tvirtinimo dėl tariamų fizinių savybių skirtumų, nes nepateikė jokios naujos informacijos savo tvirtinimui pagrįsti. Be to, Komisija nustatė, kad ne vien šios rūšies pardavimui vidaus rinkoje taikomos konkrečios normos. Pavyzdžiui, pardavimui į Sąjungą automobilių naudotojams taip pat buvo taikomi Europos nomenklatūros standartai. Be to, kvalifikuoto pardavėjo statusas ir įtvirtinti komerciniai santykiai neapibrėžia fizinių savybių, o yra įprastos komercinės sąlygos, atsirandančios dėl sąmoningo „CSC Group“ klientų pasirinkimo. Todėl Komisija pakartojo, kad „CSC Group“ pateikti įrodymai neparodė vienos ar daugiau konkrečių fizinių savybių, kuriomis automobilių sektoriui skirti plokšti šaltai valcuoti plieno produktai skirtųsi nuo kitų rūšių plokščių šaltai valcuotų plieno produktų. CSC automobilių pardavimą savo vidaus sistemoje CSC nustatė paprasčiausiai pagal galutinį naudojimą ir pirkėją, nes ji taip nustatė ir kitų rūšių plieną, pavyzdžiui, įrankinį arba būgninį plieną. Tai patvirtina faktas, kad CSC sistemoje nebuvo daromas skirtumas tarp CRF pardavimo automobilių gamintojui, kuriam CSC buvo kvalifikuotas pardavėjas, ir CRF pardavimo automobilių dalių prekiautojui, kuriam CSC nebuvo kvalifikuotas pardavėjas. Todėl, neturėdama jokių pagrįstų įrodymų, kuriais fizinių savybių poveikis būtų atskirtas nuo kitų įprastų komercinių veiksnių, Komisija atmetė „CSC Group“ tvirtinimą.

(489) „CSC Group“ tvirtino, kad Komisija reikalavo neįmanomos įrodinėjimo pareigos, kuri būtų didesnė už Teisingumo Teismo byloje *Sinopec* ([118]) taikytą standartą. „CSC Group“ tvirtino įrodžiusi, kad yra atitinkamų skirtumų ir kad jie sutampa su didele ir nuoseklia kainos priemoka.

(490) Komisija laikėsi nuomonės, kad „CSC Group“ neįrodė, jog faktinės aplinkybės buvo svarbios kainų palyginamumui ir kad jos neišvengiamai turėjo jam įtakos. Šiuo atžvilgiu „CSC Group“ pateikė mišrų tvirtinimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą, pagrįstą veiksnių, kuriems taikomas to reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktas ir 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunktis, deriniu. Tačiau paskutiniame 487 konstatuojamojoje dalyje nurodytame tvirtinime „CSC Group“ nenurodė, kuriais atskirais elementais pagrįstas konkretus koregavimas. Kitaip tariant, „CSC Group“ nustatė kainų skirtumą vidaus rinkoje priklausomai nuo pirkėjo, o tai, kaip paaiškinta 481 konstatuojamojoje dalyje, yra įprastas įvykis atvirojoje rinkoje, į kurį reikėtų atsižvelgti nustatant normaliąją vertę, o ne iš jos pašalinti. Tada „CSC Group“ nepaaiškino šio kainų skirtumo pagal konkrečias kainas, darančias poveikį veiksniams, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje. Nesant tokio ryšio, tikslinimas yra nepagrįstas. Vien kainų skirtumas nebūtinai rodo kainos priemoką; nesant įrodomo ryšio su konkrečiu veiksniu, tai yra įprastas rinkos įvykis, turintis įtakos konkrečios rūšies produkto normaliajai vertei. Todėl, kadangi nurodyti teisiniai pagrindai nebuvo aiškiai atskirti ir tinkamai pagrįsti, Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(491) „CSC Group“ taip pat pakartojo tvirtinimą dėl gamybos sąnaudų svarbos, kuris jau aptartas 470 konstatuojamojoje dalyje.

(492) Trečia, dėl tariamo prekybos lygio skirtumo „CSC Group“ tvirtino, kad jos pardavimui automobilių sektoriui būdingas kvalifikuoto pardavėjo statusas, griežtos produktų sertifikavimo procedūros, konkretiems gamintojams taikomi gamybos ir kokybės reikalavimai ir automobilių pramonei taikomas kokybės valdymo sertifikavimas. „CSC Group“ tvirtino, kad šie reikalavimai nebuvo vienodai taikomi parduodant kitiems pramonės klientams. Be to, „CSC Group“ tvirtino, kad, kadangi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunktyje aiškiai pripažinta, kad prekybos lygio skirtumai gali apimti bet kokius skirtumus, „įskaitant skirtumus OEM (tikrųjų įrangos gamintojų) pardavimuose“, prekybos lygio sąvoka apėmė ne tik pirkėjo padėtį platinimo grandinėje.

([118]) *Komisija / Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd ir kt.*, C-319/24 P, cit., 120 punktas.

(493) Komisija laikėsi nuomonės, kad kvalifikuoto pardavėjo statusas, griežtos produktų sertifikavimo procedūros, konkretiems gamintojams taikomi gamybos ir kokybės reikalavimai ir automobilių pramonei taikomas kokybės valdymo sertifikavimas nebuvo prekybos lygio skirtumai. Pavyzdžiui, tai, ar pardavėjas buvo kvalifikuotas, ar ne, nepakeitė jo, kaip parduodančio gamintojo, funkcijų. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunktyje pateikta nuoroda į „skirtumus OEM (tikrųjų įrangos gamintojų) pardavimuose“ yra susijusi su koregavimais, kai skiriasi nuosavo prekės ženklo produktų (nuosavo prekės ženklo gamintojų pardavimas arba pirminės įrangos gamintojo pardavimas, toliau – PĮG) ir PĮG pardavimo (pastarasis yra pardavimas pirkėjams, kurie paprastai perparduoda produktą naudodami savo prekės ženklą ir vykdo funkcijas bei padengia atitinkamas išlaidas, visų pirma išlaidas po pardavimo ir reklamos išlaidas) kainos. CSC atveju tokio pardavimo skirtumo nėra, nes visas jos pardavimas buvo nuosavo prekės ženklo. Taigi Komisija nusprendė, kad „CSC Group“ neįrodė, jog šiuo atveju PĮG pardavimas sudarė skirtingą prekybos lygį. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(494) Ketvirta, dėl kitų veiksnių skirtumų „CSC Group“ tvirtino, kad ji nustatė kelis automobilių pardavimui būdingus veiksnius, kurie nebuvo įtraukti arba bent jau nebūtinai buvo įtraukti į kitas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pastraipas. Šie veiksniai – tai, be kita ko: i) automobilių tiekėjams taikomos griežtos sertifikavimo procedūros, ii) ilgalaikės sutartys ir techniniai susitarimai, pagal kuriuos reikalaujama griežtai laikytis automobilių gamintojų kokybės valdymo sistemų ir procesų standartų. Pripažindama, kad tam tikri reikalavimai, pavyzdžiui, konkretiems gamintojams taikomos techninės specifikacijos, gali būti atspindėti produkto fizinėse savybėse ir todėl jiems gali būti taikomas 2 straipsnio 10 dalies a punktas, „CSC Group“ teigė, kad kiti veiksniai, pavyzdžiui, pats kvalifikavimo ir sertifikavimo procesas, nebūtinai reiškia fizinį skirtumą. Todėl, siekdama atsižvelgti į bendrą šių veiksnių, kurie ne visi patenka į konkrečias kategorijas, išvardytas ankstesnėse 2 straipsnio 10 dalies pastraipose, poveikį, ji papildomai rėmėsi 2 straipsnio 10 dalies k punktu. „CSC Group“ teigimu, tvirtinimas pagal 2 straipsnio 10 dalies k punktą buvo grindžiamas ne tik skirtingomis vidaus rinkos kainomis, bet ir konkrečia pagrindine aplinkybe, įrodančia, kad automobilių pirkėjai nuolat mokėjo gerokai didesnes kainas, kai tie veiksniai egzistavo.

(495) Iš pradžių Komisija pažymėjo, kad, kaip nurodyta 487 konstatuojamojoje dalyje, „CSC Group“ taip pat nurodė kvalifikavimo ir sertifikavimo procesą, taip pat automobilių gamintojų reikalavimų laikymąsi kaip vienus iš veiksnių, kuriais grindžiamas prašymas atlikti koregavimą dėl fizinių savybių skirtumų pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktą. Tačiau vėliau pateiktame argumente „CSC Group“ pripažino, kad kvalifikavimo ir sertifikavimo procesas nebūtinai reiškia fizinį skirtumą. Dėl kitų veiksnių, Komisija pakartojo savo nuomonę, kad griežtos sertifikavimo procedūros, ilgalaikės sutartys ir techniniai susitarimai, pagal kuriuos reikalaujama griežtai laikytis automobilių gamintojų reikalavimų, savaime nenustato kainų. Kainų lygį taip pat lėmė atitinkamų klientų komerciniai sprendimai. Be to, kaip paaiškinta 490 konstatuojamojoje dalyje, kainų skirtumas pats savaime neįrodo kainos priemokos. Jis taip pat galėtų įrodyti, kad kainos sumažinimas ne automobilių pramonės pardavimo atveju, taigi nesant jokio ryšio su konkrečiu veiksniu, yra įprastas rinkos įvykis, į kurį turėtų būti atsižvelgta nustatant konkrečios rūšies produkto normaliąją vertę lyginant su eksporto kaina, o ne neutralizuojamas. Todėl, kadangi šie elementai buvo įprastos komercinės sąlygos ir, nesant jokio konkretaus ryšio su kainos priemoka, jie negali būti laikomi veiksniu, darančiu poveikį kainų palyginamumui, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(496) Penkta, „CSC Group“ pakartojo 464 konstatuojamojoje dalyje nurodytų plienui taikomų apsaugos priemonių ir 466 konstatuojamojoje dalyje nurodyto ABS dervų tyrimo, dėl kurio Komisija laikėsi 479 konstatuojamojoje dalyje išdėstytos nuomonės, svarbą.

(497) Galiausiai „CSC Group“ tvirtino, kad bendrojo faktų atskleidimo dokumento 356 punkte pateiktas Komisijos teiginys (atspindėtas 462 konstatuojamojoje dalyje), kad „aukštas kainas galima paaiškinti tuo, kad „CSC Group“ buvo vienintelis vidaus gamintojas, vykdantis veiklą tariamame A segmente“, prieštarauja 481 konstatuojamojoje dalyje pateiktam teiginiui, kad tai, jog CSC buvo vienintelis vidaus gamintojas, vykdantis veiklą atitinkamame segmente, savaime nereiškia, kad dėl šios priežasties ji galėjo taikyti priemoką. „CSC Group“ tvirtino, kad liko neatsakytas klausimas, ar palyginus automobilių vidaus rinkos kainas, nustatytas esant konkrečiai „CSC Group“ konkurencinei padėčiai, ir „CSC Group“ eksporto kainas, nustatytas esant skirtingoms konkurencinėms sąlygoms, buvo gautas teisingas palyginimas.

(498) Komisija pažymėjo, kad akivaizdus bendrojo faktų atskleidimo dokumento 356 punkto (atspindėto 462 konstatuojamojoje dalyje) ir 481 konstatuojamosios dalies prieštaravimas atspindėjo jos atlikto atitinkamų rinkos sąlygų vertinimo raidą ir „CSC Group“ padėtį susijusiame segmente per visą tyrimą. 356 punktas buvo grindžiamas pradine hipoteze, kad „CSC Group“ galėjo pasinaudoti savo padėtimi rinkoje, kad nustatytų didesnes kainas. Tačiau atlikus išsamesnę analizę nustatyta, kad segmentas buvo atviras tiek vidaus tiekėjų, tiek eksportuotojų konkurencijai. Tokiomis aplinkybėmis Komisija padarė išvadą, kad „CSC Group“ galėtų išlaikyti tariamą kainos priemoką tik tuo atveju, jei konkurencija tame segmente būtų apribota vienašaliais veiksmais arba koordinuojant veiksmus su kitais rinkos dalyviais. Nesant jokių įrodymų ar net teiginių apie tokius apribojimus, pradinė hipotezė, kuria grindžiamas 356 punktas, negalėjo būti patvirtinta, kaip paaiškinta 462 konstatuojamojoje dalyje. Iš tiesų savo pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo „CSC Group“ neginčijo 481 konstatuojamojoje dalyje pateiktos Komisijos išvados, tačiau nurodė tariamą prieštaravimą. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

3.4.5.2. Eksporto kainos koregavimas

(499) Siekiant, kad eksporto kaina labiau atitiktų gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygį, buvo atlikti koregavimai atsižvelgiant į muitus, kitus importo mokesčius, frachtą, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas.

(500) Koreguojant atsižvelgta į toliau nurodytus veiksnius, turinčius įtakos kainoms ir kainų palyginamumui: banko mokesčius, komisinius ir (tik CSC atveju) kredito išlaidas.

3.4.6. *Dempingo skirtumai*

(501) Vertindama atrinktus eksportuojančius gamintojus Komisija kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę palygino su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.

(502) Per tikrinamąjį vizitą „CSC Group“ pateikė supaprastintą vieno iš jos nesusijusių prekiautojų trečiosiose šalyse, vykdančių pardavimą eksportui į Sąjungą, pelno ir nuostolio ataskaitų versiją, kad šias išlaidas būtų galima naudoti CIF kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą nustatyti ir kaip vardiklį siekiant išreikšti dempingo skirtumą kaip muitą.

(503) Tačiau šiose pelno ir nuostolio ataskaitose nebuvo nurodytos visų prekybininkų išlaidos ir pelnas, nors į jas buvo įtrauktos tų prekybininkų operacijos, susijusios su kita nei nagrinėjamasis produktas verslo sritimi ir kitais produktais. Be to, to nesusijusio prekiautojo PBA išlaidų rūšis nebuvo pakankamai konkreti, kad būtų galima išvengti, pavyzdžiui, transporto ar kitų išlaidų dvigubos apskaitos. Galiausiai nė viename iš šių dokumentų nebuvo pateikta jokios informacijos apie tai, ar galutinė prekių vertė CIF kaina Sąjungos pasienyje apėmė ir patirtas išlaidas, ir, kaip įtariama, tų tarpininkų gautą pelną.

(504) Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(505) Šiuo pagrindu procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai vidutiniai svertiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3

(506) Neatrinktam bendradarbiaujančiam eksportuojančiam gamintojui vidutinį svertinį dempingo skirtumą Komisija paprastai apskaičiuoja pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį. Tačiau šiuo atveju Komisija atrinko tik vieną Taivano eksportuojančių gamintojų grupę. Todėl tas skirtumas atitiko atrinktai eksportuojančių gamintojų grupei nustatytą skirtumą.

(507) Tuo remiantis neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas 33,3 % galutinis dempingo skirtumas.

(508) Visiems kitiems Taivano eksportuojantiems gamintojams Komisija dempingo skirtumą nustatė pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį remdamasi turimais faktais. Šiuo tikslu Komisija nustatė eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygį. Bendradarbiavimo lygis – bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksporto į Sąjungą apimtis, išreikšta viso importo iš Taivano į Sąjungą per TL dalimi, nustatyta remiantis Eurostato skelbiamais duomenimis.

(509) Šioje byloje bendradarbiavimo lygis yra žemas, nes per TL bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų importas sudarė apie [60–70 %] viso eksporto į Sąjungą. Tuo remdamasi Komisija nusprendė nustatyti dempingo skirtumą kitiems eksportuotojams, kuris buvo lygus didžiausiems skirtumams, nustatytiems produktams, kurie sudaro daugiau kaip 5 % „CSC Group“ į Sąjungą eksportuojamų produktų.

(510) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	33,3
Visas kitas Taivano kilmės importas	59,6

3.5. **Turkija**

3.5.1. *Ypatinga situacija rinkoje. Išstumiamasis poveikis*

3.5.1.1. Analizė

(511) Siekdama nustatyti, ar Turkijos rinkoje dėl Kinijos kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo išstumiamojo poveikio yra susidariusi ypatinga situacija, Komisija atliko šią analizę: pirma, Komisija analizavo Kinijos importo skverbties į Turkijos vidaus rinką lygį pagal apimtį; antra, Komisija išnagrinėjo šio importo poveikį kainoms Turkijos vidaus rinkoje.

(512) Komisija išnagrinėjo visos šalies ir bendrovių lygmens rodiklius remdamasi atitinkamai Turkijos vyriausybės ir atrinktų eksportuojančių gamintojų pateiktais duomenimis. Abu duomenų rinkiniai buvo patikrinti vietoje, kaip nurodyta 104 konstatuojamojoje dalyje.

3.5.1.2. Suvartojimas

(513) Komisija kiekvieno Turkijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojo uždarąjį suvartojimą nustatė remdamasi Turkijos vyriausybės nurodytu uždaruoju naudojimu. Apie pardavimą uždarojoje rinkoje nepranešta. Suvartojimas atvirojoje rinkoje buvo nustatytas kaip vidaus pardavimo laisvojoje rinkoje ir importo suma. Uždarojo suvartojimo ir suvartojimo atvirojoje rinkoje suma atitinka bendrą plokščių šaltai valcuotų plieno produktų suvartojimą Turkijoje.

(514) Plokščių šaltai valcuotų plieno produktų suvartojimo Turkijoje raida:

16 lentelė

Suvartojimas (tonomis) ([119])

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Uždarasis suvartojimas	[2 795 000–3 453 000]	[2 414 000–2 982 000]	[2 799 000–3 458 000]	[3 020 000–3 730 000]
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*86*	*100*	*108*
Suvartojimas laisvojoje rinkoje	[2 467 000–3 048 000]	[2 601 000–3 213 000]	[2 332 000–2 881 000]	[2 365 000–2 921 000]
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*105*	*95*	*96*
Suvartojimas – iš viso	6 191 841	5 900 957	6 037 586	6 335 628
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*95*	*98*	*102*

Šaltinis: apskaičiuota remiantis Turkijos vyriausybės klausimynu ir atsakymais į raštą dėl informacijos neišsamumo.

(515) Plokščius šaltai valcuotus plieno produktus galima toliau perdirbti į cinkuotą plieną arba organinėmis medžiagomis padengtą (iš anksto nudažytą) plieną. Nagrinėjamuoju laikotarpiu plokščių šaltai valcuotų plieno produktų suvartojimas galutinės grandies produktams gaminti sumažėjo 2022–2023 m. 2024 m. jis vėl pasiekė 2022 m. lygį ir tiriamuoju laikotarpiu toliau augo. Tiriamuoju laikotarpiu plokščių šaltai valcuotų plieno produktų uždarasis suvartojimas Turkijoje buvo 8 % didesnis nei 2022 m.

(516) Suvartojimas atvirojoje rinkoje 2023 m. padidėjo 5 %. Tačiau vėliau, 2024 m., jis sumažėjo ir tiriamuoju laikotarpiu išliko panašus. Nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio suvartojimas atvirojoje rinkoje iš viso sumažėjo 4 %.

(517) 2023 m. bendras suvartojimas laikinai sumažėjo (–5 %), o 2024 m. ir tiriamuoju laikotarpiu buvo beveik toks, kaip 2022 m.

3.5.1.3. Importo iš KLR ir kitų trečiųjų šalių apimties ir kainų raida

(518) Komisija importo apimtį nustatė remdamasi Turkijos vyriausybės pateiktais prekybos statistiniais duomenimis. Rinkos dalys buvo nustatytos palyginus importo apimtį ir suvartojimą Turkijos atvirojoje rinkoje.

(519) Plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo į Turkiją raida:

17 lentelė

Importo apimtis ir rinkos dalys ([120])

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Korėja				
Importo apimtis (tonomis)	161 306	375 954	271 828	329 904
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*233*	*169*	*205*

([119]) Dėl konfidencialumo duomenys nurodyti intervalais.
([120]) Dėl konfidencialumo rinkos dalis nurodyta intervalais.

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Rinkos dalis (%)	[5,3–6,5]	[11,7–14,5]	[9,4–11,7]	[11,3–13,9]
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*221*	*178*	*213*
Europos Sąjunga				
Importo apimtis (tonomis)	148 683	274 473	282 910	250 710
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*185*	*190*	*169*
Rinkos dalis (%)	[4,9–6,0]	[8,5–10,6]	[9,8–12,1]	[8,6–10,6]
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*175*	*201*	*176*
Rusija				
Importo apimtis (tonomis)	323 019	205 107	153 141	230 198
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*63*	*47*	*71*
Rinkos dalis (%)	[10,6–13,1]	[6,4–7,9]	[5,3–6,6]	[7,9–9,7]
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*60*	*50*	*74*
KLR				
Importo apimtis (tonomis)	247 884	272 577	166 683	210 997
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*110*	*67*	*85*
Rinkos dalis (%)	[8,1–10]	[8,5–10,5]	[5,8–7,1]	[7,2–8,9]
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*104*	*71*	*89*
Jungtinė Karalystė				
Importo apimtis (tonomis)	14 667	29 200	16 515	9 581
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*199*	*113*	*65*
Rinkos dalis (%)	[0,5–0,6]	[0,9–1,1]	[0,6–0,7]	[0,3–0,4]
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*189*	*119*	*68*
Kitos pasaulio šalys				
Importo apimtis (tonomis)	82 978	81 601	27 834	22 370
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*98*	*34*	*27*
Rinkos dalis (%)	[2,7–3,4]	[2,5–3,1]	[1–1,2]	[0,8–0,9]
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*93*	*35*	*28*
Visas importas				
Importo apimtis (tonomis)	978 538	1 238 912	918 911	1 053 760
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*127*	*94*	*108*
Rinkos dalis (%)	[32,1–39,7]	[38,6–47,6]	[31,9–39,4]	[36,1–44,6]
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*120*	*99*	*112*

Šaltinis: Turkijos vyriausybės klausimynas ir atsakymais į raštą dėl informacijos neišsamumo.

(520) Bendras importas nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo (+8 %), įskaitant didelį padidėjimą 2023 m. (+27 %). Jo rinkos dalis padidėjo 12 % arba [4–4,9] procentiniais punktais. Importuoti plokšti šaltai valcuoti plieno produktai daugiausia buvo Korėjos, Sąjungos, Rusijos ir KLR kilmės.

(521) Nagrinėjamuoju laikotarpiu importas iš KLR svyravo. 2023 m., palyginti su 2022 m., jis padidėjo 10 %. 2024 m. jis sumažėjo iki mažiau kaip 70 % 2022 m. apimties. Tiriamuoju laikotarpiu jis iš dalies atsigavo ir pasiekė 85 % 2022 m. apimties. Kinijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkos dalis Turkijoje svyravo atitinkamai. Per pirmuosius dvejus nagrinėjamojo laikotarpio metus ji šiek tiek padidėjo (4 %) arba [0,4–0,5] procentinio punkto, o 2024 m. sumažėjo [2,7–3,2] procentinio punkto. Tiriamuoju laikotarpiu ji siekė [7,2–8,9] %.

(522) Nagrinėjamuoju laikotarpiu importas iš Korėjos padvigubėjo. Šis padidėjimas buvo ypač pastebimas 2022–2023 m. laikotarpiu, kai importo apimtis padidėjo 133 %. 2024 m. importas išliko gerokai didesnis nei 2022 m. (+69 %), o tiriamuoju laikotarpiu toliau didėjo ir 2022 m. pasiekė 205 %.

(523) Atsižvelgiant į mažėjančią vidaus rinką, importo iš Korėjos rinkos dalis padidėjo dar daugiau nei jo apimtis. Nagrinėjamuoju laikotarpiu ji padidėjo nuo [5,3–6,5] % 2022 m. iki [11,3–13,9] % tiriamuoju laikotarpiu, t. y. padidėjo 113 %.

(524) 2022–2024 m. laikotarpiu importas iš Sąjungos padidėjo 90 %. Tiriamuoju laikotarpiu jis sumažėjo, tačiau išliko 69 % didesnis, palyginti su 2022 m. Importo iš Sąjungos rinkos dalis padidėjo 76 % – nuo [4,9–6,0] % 2022 m. iki [8,6–10,6] % tiriamuoju laikotarpiu.

(525) Nagrinėjamuoju laikotarpiu importas iš Rusijos sumažėjo beveik 30 %. Jo rinkos dalis sumažėjo nuo [10,6–13,1] % 2022 m. iki [7,9–9,7] % tiriamuoju laikotarpiu.

(526) Nors Jungtinė Karalystė buvo penktas pagal svarbą plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo į Turkiją šaltinis, ji gerokai atsiliko nuo keturių pagrindinių kilmės šalių: sumažėjo jos importo apimtis (–35 %) ir jos rinkos dalis buvo nedidelė (0,3–1,1 % nagrinėjamuoju laikotarpiu, o mažiausia rinkos dalis buvo nustatyta tiriamuoju laikotarpiu).

3.5.1.4. Pardavimo vidaus rinkoje apimtis, rinkos dalis, vidaus rinkos kainos ir importo kainos

(527) Komisija pardavimo vidaus rinkoje apimtį nustatė remdamasi Turkijos vyriausybės iš Turkijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojų surinktais duomenimis. Pardavimo vidaus rinkoje rinkos dalis nustatyta palyginus pardavimo vidaus rinkoje apimtį su suvartojimu Turkijos atvirojoje rinkoje.

(528) Pardavimo vidaus rinkoje apimties, rinkos dalies ir pardavimo vidaus rinkoje kainų raida:

18 lentelė

Pardavimo vidaus rinkoje apimtis ir rinkos dalis

	2022	2023	2024	TL
Pardavimo vidaus rinkoje apimtis (tonomis)	1 924 449	1 821 160	1 825 216	1 728 873
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*95*	*95*	*90*
Rinkos dalis (%)	66,3	59,5	66,5	62,1
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*90*	*100*	*94*
Pardavimo vidaus rinkoje kaina (TRY/t)	16 708	20 199	25 968	26 718
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*121*	*155*	*160*
Pardavimo vidaus rinkoje ankstesnį 2022 m. laikotarpį kainos (TRY/t)	16 708	15 674	15 119	14 502
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*94*	*90*	*87*

Šaltinis: Turkijos vyriausybės atsakymai į klausimyno klausimus ir atsakymai į raštą dėl informacijos neišsamumo.

(529) Nagrinėjamuoju laikotarpiu pardavimas vidaus rinkoje nuolat mažėjo. Tiriamuoju laikotarpiu Turkijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojų pardavimo jų vidaus rinkoje apimtis, palyginti su 2022 m., sumažėjo 10 %.

(530) Pardavimo vidaus rinkoje rinkos dalis atitinkamai sumažėjo. Nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio Turkijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojai prarado 6 % savo vidaus rinkos. 2023 m. importo apimtis labai padidėjo, todėl smarkiai sumažėjo Turkijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkos pardavimo vidaus rinkoje dalis (–10 %).

(531) Nominalioji pardavimo vidaus rinkoje kaina labai padidėjo (+60 %). Pakoregavus atsižvelgiant į infliacijos poveikį, nagrinėjamuoju laikotarpiu ji nuolat mažėjo. Tiriamuoju laikotarpiu ji buvo 13 % mažesnė nei 2022 m.

(532) Komisija taip pat palygino vidaus rinkos kainas su importo kainomis nagrinėjamuoju laikotarpiu. Atlikdama šį palyginimą Komisija naudojo nominaliąsias kainas TRY, mokėtinas už plokščių šaltai valcuotų plieno produktų toną.

19 lentelė

Pardavimo vidaus rinkoje kaina ir importo kainos (TRY/t)

	2022	2023	2024	TL
Pardavimo vidaus rinkoje kaina	16 708	20 199	25 968	26 718
Importo kainos	17 428	19 752	27 373	26 978
Importo ir vidaus rinkos kainų santykis	*1,04*	*0,98*	*1,05*	*1,01*
Korėja	17 188	18 085	25 063	25 559
Importo ir vidaus rinkos kainų santykis	*1,03*	*0,90*	*0,97*	*0,96*
Europos Sąjunga	19 407	26 286	32 957	34 121
Importo ir vidaus rinkos kainų santykis	*1,16*	*1,30*	*1,27*	*1,28*
Rusijos Federacija	16 215	17 789	22 994	22 450
Importo ir vidaus rinkos kainų santykis	*0,97*	*0,88*	*0,89*	*0,84*
KLR	18 927	18 053	26 127	25 646
Importo ir vidaus rinkos kainų santykis	*1,13*	*0,89*	*1,01*	*0,96*
Jungtinė Karalystė	13 282	16 300	20 766	21 606
Importo ir vidaus rinkos kainų santykis	*0,79*	*0,81*	*0,80*	*0,81*

Šaltinis: Turkijos vyriausybės atsakymai į klausimyno klausimus ir atsakymai į raštą dėl informacijos neišsamumo.

(533) Vidutinės importo kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu, išskyrus 2023 m., tebebuvo didesnės už vidaus rinkos kainas. Tačiau vidurkiui labai didelį poveikį darė importas iš Sąjungos, kuris buvo iki 30 % didesnis už vidaus rinkos kainas (2023 m.). Tiriamuoju laikotarpiu iš Sąjungos importuojamų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų kainos 28 % viršijo vidaus rinkos kainas.

(534) 2022 m. vidutinė importo iš KLR kaina buvo 13 % didesnė už vidaus rinkos kainas, o 2023 m. ji sumažėjo iki 89 % vidaus rinkos kainos. Vėlesniu laikotarpiu (2024 m., tiriamuoju laikotarpiu) jos išliko maždaug tokios pačios kaip vidaus rinkos kainos.

3.5.1.5. Išvada

(535) Nors Turkijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojų pardavimas vidaus rinkoje mažėjo sparčiau nei suvartojimas atvirojoje rinkoje, jie išlaikė dominuojančią rinkos dalį Turkijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkoje. Bendras importo padidėjimas daugiausia buvo susijęs su importu iš Korėjos ir Sąjungos. Nagrinėjamuoju laikotarpiu importas iš KLR sumažėjo, kaip ir jo rinkos dalis. Be to, KLR pagal importuojamų plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno kilmę buvo tik ketvirtas šaltinis po Korėjos, Sąjungos ir Rusijos.

(536) Kalbant apie kainas, Kinijos importo kainos buvo panašios į vidaus rinkos kainas, o importo iš kitų tiekiančių šalių, t. y. Sąjungos, kainos buvo gerokai didesnės.

(537) Atsižvelgdama į Turkijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojų pardavimo vidaus rinkoje apimtį, kainas ir rinkos dalį, taip pat į importo iš Kinijos, Korėjos ir Sąjungos apimtį ir kainas, Komisija nustatė, kad Kinijos kilmės plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno skverbtis į rinką buvo gana nedidelė ir negalėjo turėti didelio poveikio kainoms Turkijos plokščių šaltai valcuotų produktų plieno iš rinkoje. Todėl Komisija padarė išvadą, kad dėl importo iš Kinijos ypatinga situacija Turkijos rinkoje nesusidarė.

3.5.2. *Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas*

3.5.2.1. „Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.“ (toliau – „Tatmetal“)

(538) Pranešime apie inicijavimą ir prie 2025 m. rugsėjo 18 d. „Tatmetal“ išsiųsto klausimyno pridėtame rašte Komisija pranešė, kad nustačius, jog kuri nors suinteresuotoji šalis pateikė melagingą ar klaidinančią informaciją, į tą informaciją gali būti neatsižvelgiama ir gali būti vadovaujamasi turimais faktais.

(539) 2026 m. balandžio 16 d. Komisija informavo „Tatmetal“ apie ketinimą dėl įvairių problemų, iškilusių per tikrinamąjį vizitą, taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį.

(540) Pirma, kalbant apie visiškai atkaitintą plieną, „Tatmetal“ sąmoningai nusprendė pakeisti produkto kontrolės numerio struktūrą ir apie tai Komisijai pranešė tik per patikrinimą vietoje. Šis pažeidimas padarė neigiamą poveikį tiek pardavimo vidaus rinkoje, tiek pardavimo eksportui sandoriams.

(541) Antra, Komisija nustatė, kad tiriamuoju laikotarpiu tiriamasis produktas Turkijos laisvosios prekybos zonose buvo parduodamas pirkėjams, kurie plokščius šaltai valcuotus plieno produktus perdirbo į skirtingomis savybėmis pasižyminčius ir skirtingai naudojamus galutinės grandies produktus, pvz., virtuvės reikmenis. Šis pardavimas buvo klasifikuotas kaip kitos rūšies pardavimas ir nebuvo nurodytas nei kaip pardavimas vidaus rinkoje, nei kaip ES pardavimas.

(542) Trečia, „Tatmetal“ pranešė apie du atskirus užsienio valiutos kursų rinkinius: pardavimo vidaus rinkoje užsienio valiutos kursai buvo gauti iš bendrovės apskaitos sistemos, o ES pardavimui taikomi valiutos kursai buvo nurodyti muitinės sąskaitoje faktūroje. Komisija nustatė kelis tos pačios dienos neatitinkančių valiutos kursų atvejus, apie kuriuos buvo pranešta bendrovės apskaitos sistemoje. Komisija taip pat pažymėjo, kad muitinės valiutos kursai, naudoti parduodant į Sąjungą nesusijusiems pirkėjams tomis pačiomis dienomis, buvo mažesni už bendrovės apskaitos sistemoje nurodytus valiutos kursus.

(543) Ketvirta, kalbant apie „Tatmetal“ nurodytą pardavimą ES, Komisija nustatė keletą sandorių, kai produktai iš tikrųjų buvo eksportuoti į Šiaurės Makedoniją, o ne į Sąjungą. Šie sandoriai buvo užregistruoti Salonikų uoste, tačiau galutinė paskirties vieta buvo Šiaurės Makedonijoje, kaip patvirtinta vadovaujantis bendrovės pirminiais duomenimis ir surinkta informacija apie atrinktus sandorius.

(544) Penkta, ES pardavimo lentelėje nurodytos vežimo išlaidos nebuvo išsamios. Kelių CIF ir CFR sandorių atveju nebuvo pateiktos atitinkamos jūrų frachto ar tvarkymo išlaidų sąskaitos faktūros.

(545) Savo pastabose dėl pirmojo punkto, susijusio su PKN sandara, „Tatmetal“ teigė, kad visiškai atkaitinti produktai neužtikrina paviršiaus kokybės ir nėra apibūdinti atitinkamame Europos standarte (EN 10130) taip, kaip atkaitinti šaltai valcuoti produktai, ir kad nustačius paviršiaus kokybės lygį, kaip apibrėžta PKN, būtų pateikiama klaidinanti informacija.

(546) Komisija laikėsi nuomonės, kad apsaugoto paviršiaus aspektas yra tinkamiausias visiškai atkaitintiems produktams, nes visiškai atkaitinti produktai nėra skirti naudoti iš karto ir nėra apdirbti, kaip apibrėžta standarte EN 10130. Komisija perklasifikavo susijusį pardavimo vidaus rinkoje sąrašą ir ES pardavimo sąrašo PKN.

(547) Kalbant apie antrą punktą, susijusį su pardavimu į Turkijos laisvosios prekybos zonas, „Tatmetal“ teigė, kad pardavimas laisvosios prekybos zonoje nebuvo pardavimas vidaus rinkoje pagal „Tatmetal“ apskaitos taisykles ir pagal Turkijos teisę negalėjo būti laikomas pardavimu eksportui į ES. „Tatmetal“ tvirtino, kad pagal Turkijos teisės aktus pardavimas laisvosios prekybos zonoje apibrėžiamas kaip pardavimas eksportui, o ne pardavimas vidaus rinkoje, nes pagal Turkijos eksporto ir PVM teisės aktus ([121]) siuntoms iš Turkijos į laisvąją zoną taikomas eksporto režimas. „Tatmetal“ taip pat citavo 1985 m. birželio 6 d. priimtą Įstatymą Nr. 3218 ([122]) dėl laisvųjų zonų, pagal kurį laisvosios zonos, nepaisant to, kad yra Turkijos muitų teritorijos dalis, importo muitų ir prekybos politikos priemonių taikymo tikslais laikomos esančiomis už šios teritorijos ribų, o į laisvąją zoną įvežtoms prekėms paprastai taikomos su eksportu susijusios lengvatos. Be to, „Tatmetal“ pateikė patvirtinamuosius dokumentus dėl frachto, susijusio su laisvosiose zonose parduotais sandoriais, jei Komisija nuspręstų pardavimą laikyti pardavimu vidaus rinkoje arba ES.

(548) Komisija atkreipė dėmesį į „Tatmetal“ paaiškinimą, kad nors laisvosios zonos yra Turkijos muitų teritorijos dalis, importo muitų ir prekybos politikos priemonių tikslais laikoma, kad jos įsikūrusios už šios teritorijos ribų. Šioje byloje Komisija pažymėjo, kad tiriamasis produktas pirkėjams buvo parduodamas laisvosiose zonose, kurios yra Turkijos muitų teritorijos dalis. „Tatmetal“ tvirtino, kad neturėjo informacijos apie tai, kas atsitinka su prekėmis po to, kai jos parduodamos. Komisija, peržiūrėjusi atitinkamų klientų interneto svetaines, pažymėjo, kad jų verslo veikla buvo susijusi su galutinės grandies pramonės sektoriais, pavyzdžiui, virtuvės reikmenų ir plieno lentynų sistemomis. Todėl prieš tolesnį eksportą laisvosiose zonose prie Turkijos muitų teritorijos reikėjo iš esmės pakeisti tiriamąjį produktą. Todėl Komisija šį pardavimą laikė pardavimu vidaus rinkai.

(549) Be to, Komisija pažymėjo, kad vienas iš papildomų patvirtinamųjų dokumentų, susijusių su transporto išlaidomis, patirtomis vykdant Turkijos laisvosiose zonose parduotus sandorius, buvo vidaus krovinių vežimo išlaidų duomenų lapas, kuriame nurodomos kiekvienos Turkijos zonos vieneto krovinių vežimo išlaidos. Komisija pažymėjo, kad „Tatmetal“ nepateikė jokių faktinių apskaitos duomenų, kuriais būtų buvę galima pagrįsti frachto išlaidų priskyrimą pardavimui laisvosios prekybos zonose. Šis argumentas buvo atmestas.

(550) Dėl trečio punkto, susijusio su valiutos kursais, „Tatmetal“ tvirtino, kad pardavimo eksportui atveju ji nurodė valiutos kursą (toliau – FX), kuriuo buvo grindžiama muitinės uždarymo data (toliau – INTAC), o pardavimo vidaus rinkoje atveju „Tatmetal“ taikė Turkijos centrinio banko (toliau – TCB) dienos valiutos kursą. „Tatmetal“ paaiškino, kad TCB pirkimo kursas buvo taikomas ES parduodamam produktui, o TCB pardavimo kursas – vidaus pardavimo produktui.

(551) Komisija pažymėjo, kad „Tatmetal“ sąmoningai pasirinko konvertuoti grynąją sąskaitos faktūros vertę TRY į FX, atsižvelgdama į muitinės formalumų užbaigimo datą (INTAC). Liko neaišku, kodėl labiau tiktų taikyti Tarptautinės prekybos komiteto (INTAC) dienos užsienio valiutos kursą, o ne sąskaitos faktūros dienos užsienio valiutos kursą, išskyrus bendrovės pareiškimą, kad šis metodas buvo suderintas su apskaitos įrašais. Komisija pažymėjo, kad daugeliu atvejų Tarptautinės prekybos komiteto (INTAC) valiutos kursas, nurodytas ES pardavimo sąraše, buvo didesnis nei užsienio valiutos pirkimo ar pardavimo kursas, taikytas tą pačią sąskaitos faktūros išrašymo dieną, nurodytą ES pardavimo sąraše. Dėl to sąskaitos faktūros vertė buhalterine valiuta padidėjo, palyginti su Turkijos centrinio banko užsienio valiutos keitimo kursu, taikomu pardavimui užsienio valiuta vidaus rinkoje. Bendrovė tik paaiškino Komisijai, kad atlikdama patikrinimą vietoje ji nenaudojo sąskaitoje faktūroje nurodytos dienos užsienio valiutos kurso parduodant į Sąjungą nesusijusiems pirkėjams. Dėl tokio pavėluoto informacijos atskleidimo Komisija negalėjo tinkamai išanalizuoti pateiktų duomenų, o tai labai trukdė tyrimui.

([121]) Eksporto reglamentas (*İhracat Yönetmeliği*), Oficialusis leidinys Nr. 26190, 2006 m. birželio 6 d..
([122]) 1985 m. birželio 15 d. Oficialusis leidinys Nr. 18785.

(552) Komisija taip pat pažymėjo, kad užsienio valiutos kursas, nurodytas pirkimo užsakymo dieną galiojusiame ES pardavimo sąraše, kai kuriais atvejais skyrėsi nuo valiutos kurso, nurodyto pirkimo užsakymo dieną galiojusiame pardavimų vidaus rinkoje sąraše. Šiuo atveju Komisija laikėsi nuomonės, kad siekiant ištaisyti neatitikimus ir neteisingai nurodytus užsienio valiutos kursus tikslinga nuosekliai taikyti vidutinius mėnesio užsienio valiutos kursus. Todėl Komisija, atsižvelgdama į nurodytus užsienio valiutos keitimo kursus, naudojo turimus faktus. Dėl šių priežasčių „Tatmetal“ argumentai buvo atmesti.

(553) Dėl ketvirtojo punkto, susijusio su pardavimu Šiaurės Makedonijai, „Tatmetal“ paaiškino, kad pardavimo sąrašas galėjo būti netikslus ar klaidinantis paskirties vietos paskirstymo tikslais, nes jis galėjo atspindėti informaciją apie klientų adresus, su sąskaitomis faktūromis susijusius duomenis, automatiškai priskirtus ERP adresus arba neteisingą preliminarią informaciją apie prekių išsiuntimą. Dėl šios priežasties „Tatmetal“ pateikė šalies informaciją remdamasi oficialiu muitinės sąrašu. „Tatmetal“ pateikė dokumentus, siekdama įrodyti, kad Komisijos nustatytų sandorių galutinė tiriamojo produkto paskirties vieta buvo Graikija, o ne Šiaurės Makedonija.

(554) Komisija pažymėjo, kad „Tatmetal“ nusprendė naudoti eksporto muitinės deklaracijoje pateiktą informaciją. Pateiktuose papildomuose dokumentuose „Tatmetal“ nurodė pristatymo terminą (CIF / CFR Salonikai) ir eksporto muitinės deklaracijoje nurodytą iškrovimo uostą (Salonikai, Graikija). Kalbant apie Komisijos atrinktus sandorius, visais keturiais atvejais galutinė paskirties vieta pardavimo užsakymo patvirtinime buvo Šiaurės Makedonija ir (arba) pirkėjų adresas buvo Šiaurės Makedonijoje, ir (arba) sąskaitoje faktūroje nurodytas pirkėjų adresas buvo Šiaurės Makedonijoje, o galutinė paskirties vieta ERP pardavimo užsakymų įrašuose visais keturiais atvejais buvo Šiaurės Makedonijoje. Be to, „Tatmetal“ savo tvirtinimo nepagrindė (pvz., nepateikė muitinės importo deklaracijos, važtaraščių arba išsamaus važtaraščio / pakuočių sąrašo su galutine paskirties vieta. Kadangi Komisija negalėjo patvirtinti, ar šie sandoriai buvo užbaigti Sąjungoje, ji neįtraukė jų į ES pardavimo sąrašą. Šis argumentas buvo atmestas. Atlikdama tolesnius patikrinimus Komisija nustatė dar vieną sandorį, kuris buvo parduotas Šveicarijai. Šis sandoris buvo išbrauktas iš ES pardavimo sąrašo.

(555) Dėl penkto punkto, susijusio su transporto išlaidomis ES pardavimo sąraše, „Tatmetal“ teigė, kad tam tikrų su eksportu susijusių išlaidų muitinės deklaracijos formose negalima iš karto identifikuoti. Priešingai, šios sąnaudos buvo nurodytos kartu su pardavimo, bendrosiomis ir administracinėmis pardavimo eksportui sąnaudomis, kategorijoje „Kiti“ arba „Būstinės mokesčiai“. Atsakydama į raštą pagal 18 straipsnį, „Tatmetal“ rankiniu būdu atliko susijusio pardavimo peržiūrą, siekdama pranešti apie trūkstamą jūrų frachtą, ir nurodė papildomas jūrų frachto ir tvarkymo išlaidas.

(556) Komisija peržiūrėjo pateiktus skaičiavimus ir darbines bylas dėl trūkstamų su eksportu susijusių tvarkymo išlaidų ir jūrų frachto ir pritarė skaičiavimams.

(557) 2026 m. liepos 15 d. Komisija informavo „Tatmetal“, kad nustatė papildomų klausimų, kuriais remdamasi ji ketina taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio nuostatas (toliau – antras raštas pagal 18 straipsnį).

(558) Komisija pažymėjo, kad bendrovė nepateikė jokių įrodymų, dėl kurių būtų buvę galima pagrįsti frachto išlaidų priskyrimą pardavimo vidaus rinkoje sandoriams. Per patikrinimą vietoje bendrovė tvirtino, kad nėra jokio ryšio tarp vidaus rinkoje ir po atskirų sandorių patirtų frachto išlaidų. Bendrovė paaiškino, kaip ji naudojo vidaus duomenis, siekdama pranešti apie vidaus pardavimo sandorių frachto sąnaudas. Šiuo atžvilgiu bendrovė nesuteikė galimybės susipažinti su duomenimis, naudotais nustatant kiekvieno sandorio praneštas frachto sąnaudas, ir paskutinę patikrinimo vietoje dieną pateikė tik parengiamąjį vidaus pardavimo sandorių duomenų lapą. kuriame buvo nurodyti atidėjiniai, įskaitant frachto išlaidas. Be to, per patikrinimą vietoje atitinkami darbuotojai negalėjo pateikti papildomų paaiškinimų. Galiausiai nebuvo pateikta jokių patvirtinamųjų dokumentų, pvz., iš transporto bendrovių gautų sąskaitų faktūrų, nors to buvo aiškiai paprašyta.

(559) Savo pastabose „Tatmetal“ pirmiausia teigė, kad patikrinimo ataskaitoje nebuvo nurodyta, jog „Tatmetal“ nepateikė būtinos informacijos arba kad pateiktos informacijos nebuvo galima patikrinti.

(560) Antra, bendrovė teigė, kad, priešingai, nei teigė Komisija, logistikos darbuotojai buvo pasiekiami telefonu ir, jei Komisija to būtų paprašiusi, būtų galėję atvykti asmeniškai.

(561) Trečia, bendrovė tvirtino, kad nebuvo daugiau konkrečių įrodymų, išskyrus vidaus duomenis, nurodytus pardavimo vidaus rinkoje sandorių, apie kuriuos pranešta, parengiamajame duomenų lape, kuriais vadovaujantis būtų buvę galima patvirtinti nurodytas pardavimo vidaus rinkoje sandorių frachto sąnaudas.

(562) Ketvirta, „Tatmetal“ teigė, kad Komisijos lūkesčiai, jog bendrovė turėjo pati ir savo iniciatyva pateikti papildomų patvirtinamųjų įrodymų, yra nepagrįsti ir prieštarauja Komisijos įsipareigojimams pagal PPO susitarimo dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (toliau – PPO antidempingo susitarimas) 6 straipsnio 1 dalį.

(563) Penkta, bendrovė tvirtino, kad pardavimo vidaus rinkoje sandorių pagrindinė byla Komisijai buvo pateikta pirmąją patikrinimo vietoje dieną, o ne paskutinę dieną, kaip tvirtino Komisija. Paskutinę patikrinimo vietoje dieną buvo pateiktas dar viena parengiamasis duomenų lapas, nes tuo metu Komisija jos paprašė.

(564) Galiausiai bendrovė teigė, kad į paskutinę patikrinimo dieną pateiktą parengiamąjį duomenų lapą įtraukti vienetinių krovinių vežimo išlaidų duomenys kartu su vežimo dokumentais turėtų būti laikomi pagrįstu būdu pateikti pakankamai įrodymų, pagrindžiančių nurodytus vidaus krovinių vežimo atidėjinius.

(565) Nepaisant to, kas išdėstyta pirmiau, „Tatmetal“ savo pastabose dėl rašto pagal 18 straipsnį pateikė vidaus įrašus apie krovinių vežimo išlaidas ir už suteiktas vežimo paslaugas išrašytas sąskaitas faktūras.

(566) Komisija priminė, kad tikrinimo ataskaitoje buvo aprašytas tikrinimo procesas. Joje nepateiktas joks sprendimas dėl patikrintos bendrovės bendradarbiavimo lygio. Patikrinimo ataskaitoje teisingai užfiksuoti bendrovės pateikti paaiškinimai dėl frachto sąnaudų, susijusių su pardavimo vidaus rinkoje sandoriais, tačiau nepadaryta jokių išvadų dėl pateiktų įrodymų tinkamumo. Todėl tai, kad patikrinimo ataskaitoje nebuvo nustatyta pateiktų patvirtinamųjų įrodymų trūkumų, negali būti suprantama kaip Komisijos sutikimas su duomenimis. Todėl Komisija atmetė 559 konstatuojamojoje dalyje išdėstytą tvirtinimą.

(567) Kalbant apie duomenų, naudotų rengiant klausimyno atsakymus dėl pardavimo vidaus rinkoje sandorių ir susijusių sąnaudų, pateikimą laiku ir atitinkamų darbuotojų prieinamumą, reikia pažymėti, kad dėl bendro bendrovės nesugebėjimo pateikti paaiškinimų ir pagrįsti kitose klausimyno atsakymų dalyse pateikta informacija patikrinimo procesas vėlavo. Todėl Komisijai buvo leista nagrinėti pardavimo vidaus rinkoje ir eksporto sandorius tik paskutinę patikrinimo vietoje dieną. Taigi Komisija buvo priversta pasirinkti prioritetus ir negalėjo patikrinti pateiktos informacijos taip išsamiai, kaip įprastai būtų reikėję. Todėl bet koks galimas logistikos darbuotojų asmeniškas dalyvavimas patikrinime nebuvo svarbus, nes Komisija apie metodą, kurį taikant pranešama apie šalies viduje vežamus krovinius, buvo informuota tik paskutinę patikrinimo vietoje dieną. Bendrovės tvirtinimas, kad pardavimo vidaus rinkoje sandorių pagrindinė byla buvo pateikta pirmąją patikrinimo dieną, yra neteisingas. Bendrovė iš tiesų pateikė kelias vadinamąsias pagrindines bylas. Kalbant apie pardavimą, ji pateikė pardavimo ataskaitą, kurioje nebuvo jokios informacijos apie frachto išlaidas, t. y. ji nebuvo susijusi su nagrinėjamu klausimu. Todėl 560 ir 563 konstatuojamosiose dalyse pateikti argumentai buvo atmesti.

(568) Kalbant apie bendrovės tvirtinimą, kad vežimo dokumentai (dokumentai, įrodantys, kad prekės buvo perduotos vežėjui transportuoti) ir nepagrįstos vieneto frachto sąnaudos yra tinkamas metodas nurodytoms vidaus sandorių frachto sąnaudoms patvirtinti, visų pirma dėl to, kad bendrovė esą neturėjo konkretesnių įrodymų, Komisija pažymėjo, kad pati bendrovė, atsakydama į antrąjį raštą pagal 18 straipsnį, pateikė vežimo sąskaitas faktūras. Tai aiškiai rodo, kad bendrovė turėjo įrodymų, kuriais buvo galima patvirtinti krovinių vežimo šalies viduje sąnaudas. Todėl 561 ir 564 konstatuojamosiose dalyse išdėstyti bendrovės tvirtinimai buvo atmesti.

(569) Kalbant apie dokumentus, pateiktus atsakant į antrąjį raštą pagal 18 straipsnį, Komisija juos atmetė, nes šiuo procedūros etapu nebuvo galima patikrinti jų teisingumo.

(570) Galiausiai Komisija nesutiko, kad ji pažeidė PPO Antidempingo susitarimo 6 straipsnio 1 dalį, nes tikėjosi, kad bendrovė savo iniciatyva pateiks įrodymus, patvirtinančius nurodytas krovinių vežimo išlaidas. Komisija paprašė pateikti atrinktų pardavimo vidaus rinkoje sandorių dokumentus, kuriais būtų galima pagrįsti pateiktus duomenis, tokius kaip produkto rūšis, pirkėjas, paskirties vieta, ryšys su pirkėju, pardavimo kiekis ir kaina, su pardavimo sandoriu susijusios sąnaudos. Komisija konkrečiai paprašė pateikti dokumentus, pagrindžiančius nurodytas krovinių vežimo išlaidas. Tačiau bendrovė tokių dokumentų nepateikė, nors akivaizdžiai turėjo transporto sąskaitas faktūras, kaip paaiškinta 565 ir 568 konstatuojamosiose dalyse. Todėl Komisija atmetė 562 konstatuojamojoje dalyje išdėstytą tvirtinimą.

3.5.2.2. „Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş., Bursa“ (toliau – „Borcelik“)

(571) Pranešimo apie inicijavimą 10 punkte Komisija priminė suinteresuotosioms šalims, kad jeigu jos atsisako leisti susipažinti su būtina informacija, jos nepateikia per nustatytą terminą arba akivaizdžiai trukdo atlikti tyrimą, išvados grindžiamos turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį. 2025 m. rugsėjo 18 d. atrinktiems eksportuojantiems gamintojams išsiųstame rašte Komisija taip pat pakartojo nebendradarbiavimo pasekmes jų, kaip atrinktų eksportuojančių gamintojų, statusui.

(572) 2026 m. birželio 17 d. Komisija pranešė „Borcelik“, kad atliekant tyrimą kilo tam tikrų klausimų, dėl kurių gali būti taikomas pagrindinio reglamento 18 straipsnis.

(573) Pirma, Komisija paprašė bendrovės pateikti bandomąjį balansą keturis kartus: klausimyne, pirmajame ir antrajame raštuose dėl informacijos neišsamumo ir pradėjus patikrinimą vietoje, kai paaiškėjo, kad bendrovės parengtoje versijoje trūko tam tikrų duomenų. Bendrovės po ketvirtojo prašymo pateiktas bandomasis balansas buvo tokios formos, kad jį reikėjo toliau tvarkyti. Dėl to, kad bendrovė nepateikė prašomo bandomojo balanso tinkama forma, tyrimas užtruko.

(574) Antra, bendrovė nepateikė visos G lentelėje „Pelnas ir nuostoliai“ prašytos informacijos. Visų pirma, per patikrinimą vietoje bendrovė nusprendė pateikti tik duomenis apie su užsienio valiutos keitimu susijusį faktinį ir konvertuotą pelną ir nuostolius. Atsižvelgdama į didelį sąskaitų, kuriose buvo užfiksuotas užsienio valiutos keitimo pelnas ir nuostoliai, skaičių, Komisija negalėjo tinkamai patikrinti pateiktos informacijos.

(575) Trečia, nepaisant konkretaus prašymo gerokai prieš patikrinimą vietoje pateikti bet kokius nedidelių klaidų, kurias bendrovė pastebėjo rengdamasi patikrinimui, pataisymus, bendrovė juos pateikė tik pirmąją patikrinimo dieną. Be to, kai kurių pardavimo vidaus rinkoje duomenų pataisymų nebuvo galima laikyti nereikšmingais. Dėl šių koregavimų frachto išlaidos, susijusios su atskirais pardavimo vidaus rinkoje sandoriais, padidėjo 250 %.

(576) Ketvirta, frachto išlaidos, susijusios su pardavimo vidaus rinkoje sandoriais, buvo pagrįstos bendrovės pateiktais įrodymais (iš bendrovės įrašų paimtomis siuntų ir vežimo išlaidų ataskaitomis), susijusiais tik su nedidele pardavimo vidaus rinkoje dalimi, t. y. mažiau kaip 3 % atitinkamų sandorių.

(577) Penkta, bendrovė tik per patikrinimą vietoje informavo Komisiją, kad nepranešė apie frachto išlaidas, patirtas gabenant tiriamąjį produktą iš gamyklos į išorinį sandėlį. 576 konstatuojamojoje dalyje nurodytuose patvirtinamuosiuose įrodymuose būtina informacija taip pat nebuvo pateikta.

(578) Bendrovė paprašė būti išklausyta Komisijos tarnybų ir pateikė pastabų dėl Komisijos ketinimo taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį dėl 573–577 konstatuojamosiose dalyse aprašytų problemų.

(579) Per klausymą ir savo pastabose „Borcelik“ nesutiko dėl Komisijos ketinimo naudoti turimus faktus pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį ir teigė, kad „Borcelik“ netrukdė atlikti tyrimą.

(580) Dėl pirmojo punkto, susijusio su bandomuoju balansu, „Borcelik“ tvirtino, kad bandomasis balansas, apimantis viso tiriamojo laikotarpio sąnaudų ir pajamų sąskaitas, jau buvo pateiktas pradiniuose klausimyno atsakymuose, todėl Komisija jau turėjo informaciją, reikalingą PBA išlaidoms nustatyti. „Borcelik“ pridūrė, kad turto ir įsipareigojimų sąskaitų bandomasis balansas buvo pateiktas atsakant į pirmąjį raštą dėl informacijos neišsamumo. Po antrojo rašto dėl informacijos neišsamumo buvo pateiktas visas bandomasis balansas, apimantis turtą, įsipareigojimus, išlaidas ir pajamas, visas bandomasis balansas buvo pateiktas ir atliekant patikrinimus vietoje.

(581) Komisija pažymėjo, kad savo pastabose dėl rašto pagal 18 straipsnį „Borcelik“ tik nurodė, kaip buvo pateiktas bandomasis balansas. Bendrovės ataskaitoje patvirtinta, kad bandomasis balansas buvo pateiktas iš dalies ir kad visą jo versiją Komisija gavo tik per patikrinimą vietoje. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad atsakymas į antrąjį raštą dėl informacijos neišsamumo turėjo būti pateiktas tikrinamojo vizito pradžioje. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad bendrovės pastabose dėl rašto pagal 18 straipsnį pateikta faktinė ataskaita patvirtino Komisijos pastabas. Be to, bendrovės pastabose nepateikta jokių argumentų, kurie prieštarautų Komisijos išvadoms, kad visas bandomasis balansas buvo pateiktas tik labai vėlyvame tyrimo etape, o tai apsunkino bendrovės pateiktų duomenų analizę. Todėl Komisija patvirtino savo išvadas, kad pavėluotas viso bandomojo balanso pateikimas trukdė atlikti tyrimą.

(582) Dėl antrojo punkto, susijusio su užsienio valiutos keitimo pelno ir nuostolių suskirstymu, „Borcelik“ tvirtino, kad, išskyrus atitinkamą lentelę, kurioje yra dvi atskiros eilutės, skirtos realizuotam ir konvertuotam pelnui ir nuostoliams, pačiame klausimyne aiškiai nereikalaujama šias išlaidas suskirstyti. Be to, bendrovė teigė, kad nei pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalyje, nei PPO antidempingo susitarimo 2 straipsnio 2 dalies 2 punkte, nei Sąjungos teismų praktikoje nenustatytas skirtumas tarp realizuoto ir konvertuoto užsienio valiutos keitimo pelno ir nuostolių. Todėl, „Borcelik“ nuomone, užsienio valiutos keitimo pelno ir nuostolių duomenų suskirstymas į realizuotus ir konvertuotus nėra būtina informacija. „Borcelik“ taip pat teigė, kad jei Komisija būtų maniusi, kad informaciją reikia suskirstyti, ji turėjo to paprašyti rašte dėl informacijos neišsamumo. Galiausiai bendrovė nesutiko su Komisijos išvadomis, kad pavėluotai atliktas suskirstymas ir pateikti jį pagrindžiantys įrodymai (apskaitos registrai) trukdė atlikti tyrimą, nes Komisija jau iš pradinių klausimyno atsakymų turėjo suprasti apie didelį skaičių sąskaitų, į kurias buvo įtraukti su užsienio valiutos keitimu susiję pelnas ir nuostoliai. „Borcelik“ teigė, kad šiuo klausimu remtis turimais faktais buvo nepagrįsta, nes užsienio valiutos keitimo pelno ir nuostolių apskaitos žurnalus buvo galima patikrinti tikrinamojo vizito metu ir jie buvo surinkti kaip patvirtinamieji dokumentai.

(583) Komisija pažymėjo, kad „Borcelik“ neginčijo fakto, kad atitinkamoje klausimyno lentelėje, kuri yra neatskiriama klausimyno dalis, prašoma informacija nebuvo pateikta. Dėl aplinkybės, kad Komisija bendrovei išsiųstame rašte dėl informacijos neišsamumo nenagrinėja konkretaus trūkumo, pirminis prašymas pateikti atitinkamą informaciją, susijusią su antidempingo klausimyno turiniu, vis tiek išlieka aktualus. Be to, kadangi bendrovė savo iniciatyva pateikė peržiūrėtą dokumentą, kuriame ji išskyrė dvi užsienio valiutos keitimo pelno ir nuostolių kategorijas prieš pat atitinkamų klausimyno atsakymų dalių patikrinimą, darytina išvada, kad ji žinojo, jog toks suskirstymas yra būtina informacija. Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad ji gali savo nuožiūra patikrinti realizuotą ir konvertuotą užsienio valiutos keitimo pelną ir nuostolius, siekdama užtikrinti, kad šios sumos būtų teisingai priskirtos PBA išlaidoms, remiantis faktiniais tiriamojo produkto gamybos ir pardavimo duomenimis. Galiausiai Komisija iš tiesų žinojo sąskaitų, kuriose buvo nurodyti užsienio valiutos keitimo pelnas ir nuostoliai, skaičių. Tačiau per patikrinimą vietoje bendrovės pateiktas suskirstymas buvo atsietas nuo atitinkamų sąskaitų pavadinimų. Tai reiškia, kad bet kokios prielaidos, padarytos remiantis klausimyno atsakymuose pateikta informacija, būtų buvusios beprasmės, jei Komisija savo analizėje būtų naudojusi tų sąskaitų pavadinimus. Todėl Komisija patvirtino savo išvadą, kad dėl to, jog „Borcelik“ užsienio valiutos keitimo pelną ir nuostolius suskirstė į realizuotus ir konvertuotus tik per patikrinimą vietoje, buvo vėluojama laikytis patikrinimo tvarkaraščio.

(584) Dėl trečio ir ketvirto punktų, susijusių su transporto išlaidomis, „Borcelik“ tvirtino, kad Komisijos nurodymai dėl terminų yra prieštaringi, nes prieš patikrinimą vietoje pateiktame rašte teigta, kad dėl tikrinimo pradžioje pateiktų pakeitimų pagrindinio reglamento 18 straipsnis automatiškai nebūtų taikomas. „Borcelik“ taip pat tvirtino, kad šių pataisymų poveikis nebuvo toks didelis ir kad Komisija neteisingai suprato informaciją, pateiktą per patikrinimą vietoje surinktuose duomenyse, kuriuose, bendrovės teigimu, pateikti tik vidaus pardavimo frachto išlaidų apskaičiavimo pavyzdžiai. Galiausiai bendrovė teigė, kad Komisija priėmė kitus klaidų ištaisymus, apie kuriuos buvo pranešta tuo pačiu metu.

(585) Komisija pažymėjo, kad „Borcelik“ neginčijo fakto, kad patikslinta vidaus frachto išlaidų versija buvo pateikta tik pradėjus patikrinimą. Terminai, apie kuriuos pranešta bendrovei, buvo aiškūs. Pirma, Komisija nustatė terminą, iki kurio turi būti ištaisytos nedidelės klaidos, aptiktos rengiantis atlikti patikrinimą vietoje. Šių pataisymų pateikimo terminas buvo prieš patikrinimo pradžią. Komisija taip pat nurodė, kad dėl bet kokių pataisymų, pateiktų pradėjus tikrinimą, gali būti taikomas pagrindinio reglamento 18 straipsnis. Antra, Komisija iš tiesų paprašė papildomos informacijos apie pardavimą vidaus rinkoje, kuri turėjo būti pateikta tikrinimo pradžioje. Tačiau Komisija laikėsi nuomonės, kad šis papildomas prašymas nebuvo nauja galimybė pateikti tolesnius pataisymus. Komisija toliau laikėsi savo pozicijos dėl atliktų pataisymų rimtumo. Jie buvo susiję su maždaug 60 % pardavimo vidaus rinkoje, o nurodytos pardavimo vidaus rinkoje išlaidos padidėjo 250 %. Kiti pataisymai iš tiesų buvo priimti, nes jie buvo nedideli ir dėl jų pateiktos informacijos vaizdas iš esmės nepasikeitė. Galiausiai Komisija laikėsi nuomonės, kad byloje nebuvo įrodymų, pagrindžiančių tvirtinimą, kad pateikti duomenys apie vidaus frachto išlaidas buvo tik pavyzdys. Pirma, bendrovė nepateikė jų kaip pavyzdžio per patikrinimą vietoje. Antra, surinktame išraše iš bendrovės įrašų buvo pateikta informacija apie visus tiriamojo laikotarpio mėnesius ir jame buvo minimos kelios transporto bendrovės. Todėl neaišku, kaip toks duomenų rinkinys galėtų būti tik visos informacijos apie krovinių vežimo šalies viduje išlaidas pavyzdys. Taigi bendrovės tvirtinimas, kad šiuo atveju nėra pagrindo naudoti turimus faktus, buvo atmestas.

(586) Bendrovė neužginčijo Komisijos išvadų dėl penkto punkto, susijusio su pardavimo kanalų, kuriems buvo naudojami išoriniai sandėliai, transporto išlaidų ataskaitų teikimu.

3.5.3. *Normalioji vertė*

(587) Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį pirmiausia nagrinėjo, ar bendra kiekvieno atrinkto bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo pardavimo vidaus rinkoje apimtis buvo tipiška. Pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei visa kiekvieno eksportuojančio gamintojo panašaus produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos jo nagrinėjamojo produkto pardavimo eksportui į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį apimties. Tuo remiantis nustatyta, kad kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo visas panašaus produkto pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas.

(588) Vėliau Komisija nustatė vidaus rinkoje parduodamų produkto rūšis, kurios buvo tokios pačios arba panašios į eksportuojančių gamintojų, kurių pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas, eksportui į Sąjungą parduotų produktų rūšis.

(589) Tada Komisija išnagrinėjo, ar, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi, kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo vidaus rinkoje parduoto kiekvienos rūšies, kuri buvo tokia pati arba panaši į eksportui į Sąjungą parduoto produkto rūšį, produkto kiekis buvo tipiškas. Tam tikros rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei tiriamuoju laikotarpiu visa tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos tos pačios ar panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties. Komisija nustatė, kad kelių rūšių produktų, kurie tiriamuoju laikotarpiu buvo eksportuojami į Sąjungą, pardavimas vidaus rinkoje iš viso nebuvo vykdomas arba tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje apimtis buvo mažesnė nei 5 %, todėl nebuvo tipiška.

(590) Vėliau Komisija nustatė kiekvienos rūšies produkto pelningo pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams tiriamuoju laikotarpiu dalį, kad galėtų nuspręsti, ar apskaičiuojant normaliąją vertę remtis faktiniu pardavimu vidaus rinkoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį.

(591) Normalioji vertė grindžiama faktine kiekvienos rūšies produkto vidaus rinkos kaina, neatsižvelgiant į tai, ar tas pardavimas buvo pelningas, jeigu:

a) tam tikros rūšies produkto, parduoto grynąja pardavimo kaina, lygia apskaičiuotoms gamybos sąnaudoms arba už jas didesne, pardavimo apimtis sudarė daugiau kaip 80 % bendros tos rūšies produkto pardavimo apimties ir

b) tos rūšies produkto pardavimo vidutinė svertinė kaina yra lygi vieneto gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė.

(592) Šiuo atveju normalioji vertė yra tos rūšies produkto viso pardavimo vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu vidutinė svertinė kaina.

(593) Normalioji vertė yra kiekvienos rūšies produkto, tik pelningai parduoto vidaus rinkoje per TL, faktinė vidaus rinkos kaina, jei:

a) tam tikros rūšies produkto pelningo pardavimo apimtis sudaro ne daugiau kaip 80 % bendros šios rūšies produkto pardavimo apimties arba

b) šios rūšies produkto vidutinė svertinė kaina yra mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas.

(594) Išanalizavus pardavimą vidaus rinkoje nustatyta, kad mažiau nei 30 % viso „Tatmetal“ pardavimo vidaus rinkoje ir mažiau nei 50 % viso „Borcelik“ pardavimo vidaus rinkoje buvo pelningas ir kad vidutinė svertinė pardavimo kaina buvo didesnė už gamybos sąnaudas. Todėl normalioji vertė buvo apskaičiuota kaip viso pardavimo vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu kainų svertinis vidurkis arba tik pelningo pardavimo svertinis vidurkis.

(595) Produkto rūšių, kurių pardavimas apskritai buvo pelningas, normalioji vertė buvo apskaičiuota kaip viso pardavimo vidaus rinkoje per tiriamąjį laikotarpį kainų svertinis vidurkis arba kaip pelningo pardavimo svertinis vidurkis, atsižvelgiant tik į pelningo pardavimo apimtį.

(596) Kai tam tikrų rūšių panašaus produkto įprastomis prekybos sąlygomis buvo parduota nepakankamai arba kai tam tikrų rūšių produktas vidaus rinkoje nebuvo parduodamas tipiškais kiekiais, Komisija normaliąją vertę apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis. Produktų, kurių kurie vidaus rinkoje nebuvo parduodami ir jeigu nebuvo konkrečios informacijos apie tų rūšių produktų, kurių atrinkti eksportuojantys gamintojai nepardavė vidaus rinkoje, normaliąją vertę Komisija apskaičiavo vadovaudamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalimis.

(597) Normalioji vertė apskaičiuota prie atrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų vidutinių panašaus produkto gamybos sąnaudų per tiriamąjį laikotarpį pridėjus:

a) vidutines svertines PBA išlaidas, kurias atrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai patyrė per TL įprastomis prekybos sąlygomis vidaus rinkoje parduodamas panašų produktą, ir

b) vidutinį svertinį pelną, kurį atrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai uždirbo per TL įprastomis prekybos sąlygomis parduodami panašų produktą vidaus rinkoje.

(598) Jei tipiškas tam tikrų rūšių produktų kiekis vidaus rinkoje nebuvo parduotas, pridėtos tų rūšių produktų vidutinės PBA išlaidos ir įprastomis prekybos sąlygomis uždirbtas vidaus rinkos sandorių pelnas. Kadangi kitų vidaus rinkoje visiškai neparduotų rūšių produktų pardavimo vidaus rinkoje kainų šaltinių nebuvo, normalioji vertė buvo apskaičiuota prie tų rūšių produktų gamybos sąnaudų pridėjus visų įprastomis prekybos sąlygomis vidaus rinkoje sudarytų sandorių vidutines svertines PBA išlaidas ir pelną.

(599) Atsižvelgdama į Komisijos išvadas dėl to, kad „Borcelik“ iš dalies nebendradarbiavo, Komisija naudojo turimus faktus, siekdama įvertintų šiuos PBA išlaidų elementus:

— bendrovės patirtas frachto išlaidas, susijusias su tiriamojo produkto vežimu iš gamyklos į išorinį sandėlį,

— bendrą frachto išlaidų, kurių nebuvo galima priskirti atskiriems pardavimo vidaus rinkoje sandoriams, nes trūko patvirtinamųjų įrodymų, vertę.

(600) Kalbant apie frachto išlaidas, Komisija nepritarė dėl frachto išlaidų priskyrimo kiekvienam sandoriui. Tačiau Komisija įtraukė visą nurodytą vertę į PBA išlaidas, naudotas pardavimo vidaus rinkoje pelningumui nustatyti.

(601) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ pateikė pastabų dėl to, kaip Komisija vertino frachto išlaidas. Kadangi šios pastabos taip pat susijusios su normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimu, jos buvo aptartos 3.5.5 skirsnyje.

(602) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ tvirtino, kad Komisija turėtų peržiūrėti palūkanų už į eksportą orientuotas paskolas išlaidų paskirstymą tiek pardavimui vidaus rinkoje, tiek pardavimui eksportui. „Borcelik“ teigimu, Komisijos atsisakymą atskirti į eksportą orientuotas ir kitas paskolas atsižvelgiant į paskolų naudojimo būdus ir mechanizmo, kuriuo jos būtų susietos su eksportu, nebuvimu, reikėtų atšaukti. „Borcelik“ teigė, kad, kadangi vien eksporto įsipareigojimo buvimo pakako, kad Komisija, atlikdama tyrimus dėl subsidijų, į eksportą orientuotas paskolas laikytų eksporto subsidijomis ([123]), Komisija šioje byloje turėtų taikyti tą patį principą, kad būtų galima nustatyti, ar dėl tokių paskolų patirtas palūkanų išlaidas reikėtų priskirti tik pardavimui eksportui, ar visam pardavimui. Bendrovė pakartojo savo tvirtinimą pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo, nepaisant to, kad šis klausimas nebuvo įtrauktas į papildomą galutinį faktų atskleidimą ir bendrovei buvo nurodyta pateikti pastabas tik dėl klausimų, susijusių su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

(603) Komisija išnagrinėjo šį tvirtinimą. Komisija pabrėžė, kad jos sprendimas priskirti palūkanų išlaidas, susijusias su į eksportą orientuotomis paskolomis, buvo pagrįstas byloje nustatytais faktais. Šiame tyrime Komisija vertino, ar išlaidas, patirtas dėl į eksportą orientuotų paskolų, reikėjo priskirti tik pardavimui eksportui. Atlikus patikrinimą vietoje nustatyta, kad, norėdama gauti į eksportą orientuotą paskolą, bendrovė turi prisiimti eksporto įsipareigojimą ir kad taikoma sistema, pagal kurią bankas stebi, kaip laikomasi šio įsipareigojimo. Tačiau byloje nebuvo įrodymų, kad lėšos, gaunamos kaip į eksportą orientuota paskola, turėjo būti naudojamos arba buvo naudojamos tik su pardavimu eksportui susijusioms sąnaudoms padengti, pvz., tiesiogiai susiejant paskolos naudojimą su žaliavų, kurios turėtų būti naudojamos tik eksportui skirtų gatavų prekių gamybai, pirkimu. Bendrovė tokių įrodymų nepateikė ir savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(604) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ tvirtino, kad Komisija du kartus įskaičiavo MTP išlaidas. Todėl bendrovė pakartojo MTP išlaidų apskaitos tvarką. Ji taip pat tvirtino, kad reikėtų atsižvelgti į pajamas, gautas iš subsidijų, susijusių su šiomis MTP išlaidomis.

(605) Komisija išnagrinėjo šį tvirtinimą ir visų pirma patikrino, ar paaiškinimai dėl MTP išlaidų apskaitos tvarkos atitiko bendrovės bandomąjį balansą. Komisija nustatė, kad MTP išlaidų amortizacija iš tiesų buvo įtraukta į pardavimo sąnaudas ir PBA išlaidas. Taigi, MTP išlaidų, patirtų atliekant tyrimą, įtraukimas nustatant PBA išlaidų procentinę dalį reikštų, kad MTP išlaidos buvo vertinamos du kartus. Komisija pakoregavo savo skaičiavimą ir apskaičiuodama dempingo skirtumą naudojo patikslintą PBA išlaidų procentinę dalį.

([123]) 2021 m. gegužės 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2021/823, kuriuo, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1037 18 straipsnį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, tam tikriems importuojamiems Turkijos kilmės vaivorykštiniams upėtakiams nustatomas galutinis kompensacinis muitas, 79 ir 85 konstatuojamosios dalys, (OL L 183, 2021 5 25, p. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/823/oj).

(606) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ nurodė, kad Komisija pašalino pajamas iš metalo laužo pardavimo ir pajamas iš pavėluotų mokėjimų, susijusių su PBA išlaidomis, ir priskyrė šias abi eilutes bendram pardavimui. Tačiau apskaičiuodama PBA išlaidų procentinę dalį Komisija naudojo tik tiriamojo produkto pardavimo apyvartą ir neįtraukė dviejų pirmiau minėtų pajamų eilučių apyvartos. „Borcelik“ paprašė Komisijos ištaisyti šią skaičiavimo klaidą. Bendrovė pakartojo savo tvirtinimą pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo ir dar kartą dėl antrojo papildomo galutinio faktų atskleidimo, nepaisant to, kad šis klausimas nebuvo įtrauktas nei į vieną iš papildomų galutinių faktų atskleidimų, o bendrovei buvo nurodyta pateikti pastabas tik dėl klausimų, susijusių su tais papildomais galutiniais faktų atskleidimais.

(607) Tokia Komisijos metodika buvo taikoma tikslingai, o ne dėl klaidos. Komisija klausimyne tiesiogiai paprašė eksportuojančių gamintojų nurodyti įvairių rūšių pajamas pagal apyvartos kategorijas, o ne pagal PBA išlaidų pakategores. Be to, iš instrukcijų buvo matyti, kad pajamų, išskyrus tiriamojo produkto (arba kitų galutinių produktų) pardavimo pajamas, nereikėjo priskirti prie bendro kiekvienos kategorijos produktų pardavimo. Todėl iš metalo laužo pardavimo ir pavėluotų mokėjimų gautos pajamos neturėjo būti naudojamos kaip vardiklis, kai nustatytos PBA išlaidos išreiškiamos procentais. Tačiau bendrovė nepaisė pirmiau minėtų nurodymų ir atitinkamas pajamų kategorijas nurodė kaip PBA išlaidas. Todėl Komisija išbraukė abi šias pajamų eilutes iš PBA išlaidų ir į jas neatsižvelgė nustatydama apyvartos vertę, naudotą PBA procentinei daliai nustatyti. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(608) Kalbant apie frachto tarp gamyklos ir sandėlio išlaidas, Komisija naudojo informaciją apie tų sandėlių vietą ir vidutines vieneto frachto išlaidas apskaičiavo remdamasi bendrovės nurodytomis kiekvieno sandorio frachto išlaidomis. Šios išlaidos buvo geriausia byloje turima informacija trūkstamoms frachto išlaidoms apskaičiuoti, nepaisant to, kad Komisija nepritarė dėl jų priskyrimo. Nors pagrindiniai duomenys buvo klaidingi ir apskritai ne visiškai patikimi, neįvertinus vežimo iš gamyklos į išorinius sandėlius išlaidų, PBA išlaidos būtų buvusios nepakankamai įvertintos.

(609) Kaip išsamiai aprašyta 574 ir 581 konstatuojamosiose dalyse, Komisija nustatė problemų, susijusių su bendrovės pateikta informacija apie užsienio valiutos keitimo pelną ir nuostolius. Nors duomenys buvo pateikti gerokai vėliau, Komisija padarė išvadą, kad jie buvo pakankamai išsamūs, kad būtų galima nustatyti patikimą realizuoto užsienio valiutos keitimo pelno ir nuostolių vertę, kurią būtų galima įtraukti į PBA išlaidas.

(610) „Borcelik“ karštai valcuotus ritinius, kurie yra pagrindinė plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybos žaliava, iš dalies pirko iš susijusio tiekėjo – AMFCE. Todėl Komisija nagrinėjo, ar šie pirkimai buvo vykdomi įprastomis rinkos sąlygomis. Komisija palygino AMFCE atitinkamų plieno rūšių pardavimo nesusijusiems pirkėjams kainas su pardavimo „Borcelik“ kainomis EXW sąlygomis. Komisija nustatė, kad AMFCE pardavinėjo atitinkamų plieno rūšių karštai valcuotus ritinius nesusijusiems pirkėjams didesnėmis kainomis nei „Borcelik“ taikomos panašių plieno rūšių kainos. Todėl Komisija pakoregavo „Borcelik“ nurodytas karštojo valcavimo ritinių sąnaudas iki ištiestosios rankos principą atitinkančio lygio. Dėl to gamybos sąnaudos padidėjo 1,8 %.

(611) Pakoreguotos gamybos sąnaudos buvo naudojamos pardavimo vidaus rinkoje pelningumo analizei, kaip aprašyta 590 konstatuojamojoje dalyje, atlikti ir normaliajai vertei, kaip aprašyta 597 ir 598 konstatuojamosiose dalyse, apskaičiuoti.

(612) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ tvirtino, kad ji negalėjo patikrinti skaičiavimo teisingumo, nes Komisija nepateikė jokios informacijos, kaip ji nustatė šį skaičių, išskyrus jį patį ir paaiškinimą, kodėl AMFCE esą atsisakė atskleisti šią informaciją. „Borcelik“ teigimu, dėl to ji nebūtų galėjusi pasinaudoti savo teisėmis į gynybą ir taip pat būtų pažeista pagrindinio reglamento 19 straipsnio 2 dalis.

(613) „Borcelik“ taip pat tvirtino, kad, nepaisant to, jog nebuvo galimybių patikrinti, jos manymu, kita turima informacija apie vidutines pirkimo iš „Arcelor Mitall Group“ kainas prieštaravo Komisijos išvadai dėl jos ištiestosios rankos principo taikymo analizės.

(614) Galiausiai „Borcelik“ tvirtino, kad vienų metų (arba ilgesnio) laikotarpio vidutiniai palyginimai gali būti netinkami siekiant nustatyti, ar sandoriai vykdomi ištiestosios rankos principu, atsižvelgiant į didelius žaliavų rinkų svyravimus, ir kad reikėtų atlikti tinkamą kainų palyginimą vertinant kainas toje pačioje, t. y. Turkijos, rinkoje. Šiuo atžvilgiu „Borcelik“ paprašė Komisijos paaiškinti, 1) ar kainų palyginimo dydis, naudotas atliekant analizę ištiestosios rankos principu, buvo viso tiriamojo laikotarpio vidurkis, ar ne; 2) kur buvo įsikūrę AMFCE klientai ir 3) kokia buvo šių pirkėjų pardavimo apimtis.

(615) Bendrovė pakartojo 612–614 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus tvirtinimus savo pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo, nepaisant to, kad šie klausimai nebuvo įtraukti į papildomą galutinį faktų atskleidimą ir bendrovei buvo nurodyta pateikti pastabas tik dėl klausimų, susijusių su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

(616) Konkrečiai bendrovei skirtame galutiniame faktų atskleidimo dokumente Komisija paaiškino metodiką, taikytą vertinant, ar „Borcelik“ pirko karštojo valcavimo ritinius iš AMFCE rinkos kaina. Atlikusi nuotolinį duomenų sutikrinimą Komisija surinko visą sąrašą sandorių, susijusių su AMFCE karštojo valcavimo ritinių pardavimu visiems pirkėjams. Tada Komisija nustatė plieno rūšis, kurios buvo dideliais kiekiais parduodamos tiek „Borcelik“, tiek nesusijusiems pirkėjams. Komisija palygino vidutinę svertinę tų plieno rūšių kainą parduodant nesusijusiems pirkėjams ir „Borcelik“. Iš tiesų Komisija nepateikė „Borcelik“ pagrindinių duomenų ir pagal juos atliktų skaičiavimų. Kaip jau paaiškinta, taip atsitiko dėl AMFCE pageidavimo išlaikyti konfidencialumą. Dėl riboto grupės bendradarbiavimo, kadangi „Borcelik“ buvo susijusi su AMFCE per bendrą akcininką, Komisija turėjo ribotas galimybes atskleisti visus pagrindinius duomenis ir atliktus skaičiavimus. Grupė negali nesuteikti galimybės vienam subjektui susipažinti su kito subjekto duomenimis ir tada, remdamasi tokiu savo elgesiu tvirtinti, kad Komisija apribojo jos teisę į gynybą.

(617) Dėl 613 konstatuojamojoje dalyje išdėstyto tvirtinimo Komisija pažymėjo, kad bendrovė savo analizei naudojo visiškai nereikšmingą duomenų rinkinį. Pirmiausia įsigytus karštojo valcavimo ritinius ji suskirstė į tris kategorijas. Tada „Borcelik“ palygino nesusijusiems tiekėjams ir AMFCE mokamas kainas. Pirma, Komisija pažymėjo, kad dėl bendrovės sukurto klasifikavimo nebuvo galima padaryti pagrįstų išvadų. Iš tiesų, bendrovė 50 % karštojo valcavimo ritinių, įsigytų iš AMFCE, priskyrė kategorijai „kita“, todėl nebuvo galima atlikti išsamios panašių produktų analizės. Antra, siekiant išnagrinėti, ar susijusiam tiekėjui sumokėtos kainos atitiko ištiestosios rankos principą, reikia išnagrinėti tiekėjo pardavimo kainas, t. y. šiuo tikslu atliktas pirkimo kainų, kurias „Borcelik“ mokėjo nesusijusiems tiekėjams ir AMFCE, palyginimas buvo neaktualus.

(618) Dėl 614 konstatuojamojoje dalyje išdėstytų „Borcelik“ tvirtinimų Komisija pažymėjo, kad bendrovė nepateikė jokių įrodymų dėl įtartų žaliavų kainų svyravimų. Be to, iš „Borcelik“ ir AMFCE surinktų duomenų matyti, kad atitinkami pirkimai / pardavimai nebuvo sutelkti į tam tikrus mėnesius ar ketvirčius, o buvo tolygiai paskirstyti per visą tiriamąjį laikotarpį. Iš tiesų Komisija atliko analizę remdamasi viso tiriamojo laikotarpio svertiniais vidurkiais, atsižvelgdama į nesusijusius AMFCE pirkėjus, nepaisant jų buvimo vietos. Nesusijusių pirkėjų grupę sudarė pirkėjai, kuriems AMFCE pardavinėjo mažesnius kiekius nei „Borcelik“, ir pirkėjai, kuriems ji pardavinėjo panašius arba didesnius kiekius. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad AMFCE atskiriems klientams parduoti kiekiai analizei neigiamo poveikio nepadarė.

(619) Todėl, remiantis 616–618 konstatuojamosiose dalyse išdėstytais argumentais, 612–614 konstatuojamosiose dalyse išsamiai išdėstyti „Borcelik“ tvirtinimai buvo atmesti.

(620) Atsižvelgdama į Komisijos išvadas dėl to, kad „Tatmetal“ iš dalies nebendradarbiavo, siekdama apskaičiuoti bendrą PBA išlaidų, kurių nebuvo galima priskirti atskiriems pardavimo vidaus rinkoje sandoriams dėl patvirtinamųjų įrodymų trūkumo, frachto išlaidų vertę, Komisija naudojo turimus faktus.

(621) Atsižvelgdama į 558 konstatuojamojoje dalyje išdėstytus faktus, Komisija nepritarė dėl frachto išlaidų priskyrimo kiekvienam pardavimo vidaus rinkoje sąraše nurodytam sandoriui. Tačiau Komisija įtraukė visą nurodytą vertę į PBA išlaidas, naudotas pardavimo vidaus rinkoje pelningumui nustatyti.

(622) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Tatmetal“ paprašė Komisijos prie viso tiriamojo produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams sumos pridėti pardavimą, skirtą Turkijos laisvosios prekybos zonoms, kad būtų galima nustatyti pardavimo vidaus rinkoje pelningumą, įskaitant pardavimą laisvosios prekybos zonose.

(623) Komisija išnagrinėjo šį tvirtinimą ir sutiko įtraukti atitinkamą pardavimo į laisvosios prekybos zonas kiekį, kad būtų galima nustatyti pelningumą vidaus rinkoje. Šis tvirtinimas buvo priimtas.

(624) Be to, pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Tatmetal“ pateikė keletą pastabų dėl pardavimo vidaus rinkoje pelningumo nustatymo. Dėl konfidencialaus pastabų, susijusių su atskirų sąskaitų lygio koregavimais, pobūdžio, Komisija atsakė į pastabas tai bendrovei skirtame atskirame faktų atskleidimo dokumente. Pastabos dėl valiutos keitimo pelno ir valiutos keitimo nuostolių buvo priimtos iš dalies. Pastabos dėl papildomų pajamų ir nuostolių ir patikslinto metalų laužo kompensavimo koregavimo buvo atmestos. Pastaba dėl koregavimo atsižvelgiant į infliaciją buvo atmesta, o Komisija peržiūrėjo pagrindinę vertę.

(625) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo „Tatmetal“ prieštaravo tam, kad Komisija kaip 2025 m. pirmojo pusmečio pakaitinį rodiklį naudotų 2024 m. pirmojo pusmečio duomenis, susijusius su koregavimu dėl infliacijos pagal bandomąjį balansą. „Tatmetal“ teigė, kad Turkijos bendrajame aplinkraštyje dėl mokesčių procedūros įstatymo Nr. 582 ([124]) buvo nustatyta, kad 2025 m. ataskaitinio laikotarpio pirmuoju, antruoju ir trečiuoju laikinais mokestiniais laikotarpiais koregavimas dėl infliacijos neatliekamas. „Tatmetal“ taip pat pateikė Įstatymą Nr. 7571 ([125]), kuriuo patvirtinamos minėto aplinkraščio nuostatos. „Tatmetal“ paprašė Komisijos neįtraukti 2024 m. pirmojo pusmečio koregavimo pagal infliaciją.

(626) Komisija nustatė, kad šis tvirtinimas pagrįstas, ir atitinkamai patikslino „Tatmetal“ dempingo skirtumą.

(627) Be to, „Tatmetal“ pakartojo savo tvirtinimą dėl kitų pajamų ir mėnesio pabaigos valiutos kurso vertinimų, nors iš esmės papildomo galutinio faktų atskleidimo reikalavimas nebuvo taikomas, buvo atskleistos tik skaičiavimo formulės. Bendrovė taip pat pateikė naują pastabą dėl G-PL lentelėje nurodytų finansinių pajamų, nors bendrovei buvo nurodyta pateikti pastabas tik dėl klausimų, susijusių su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

3.5.4. *Eksporto kaina*

(628) Atrinkti eksportuojantys gamintojai į Sąjungą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams arba per susijusias bendroves importuotojas.

(629) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksportuojančio gamintojo, kuris nagrinėjamąjį produktą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje, eksporto kaina buvo už eksportui į Sąjungą parduotą nagrinėjamąjį produktą faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina.

(630) Eksportuojančių gamintojų, kurie nagrinėjamąjį produktą į Sąjungą eksportavo per susijusias bendroves importuotojas, eksporto kaina pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį buvo nustatyta remiantis kaina, kuria importuotas produktas buvo pirmą kartą perparduotas nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje. Šioje byloje kaina buvo koreguojama atsižvelgiant į visas išlaidas, patirtas nuo importo iki perpardavimo, įskaitant PBA išlaidas, ir į gautą pelną. Komisija rėmėsi faktinėmis PBA išlaidomis, apie kurias pranešė susiję importuotojai. Kalbant apie pelną, atsižvelgdama į tai, kad atliekant šį tyrimą nebendradarbiavo nė vienas nesusijęs importuotojas, Komisija rėmėsi nesusijusio importuotojo pelnu, nustatytu atliekant antidempingo tyrimą dėl importuojamų KLR ir Rusijos Federacijos kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų, t. y. 2 % ([126]), kuris taip pat buvo naudojamas neseniai atliktame tyrime dėl plokščių karštojo valcavimo produktų ([127]).

([124]) 2025 m. vasario 15 d. Oficialusis leidinys Nr. 32814.

([125]) 2025 m. gruodžio 25 d. Oficialusis leidinys Nr. 33118.

([126]) 2016 m. liepos 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1328, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas, (OL L 210, 2016 8 4, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2016/1328/oj).

([127]) Įgyvendinimo reglamento (ES) 2025/1919 114 konstatuojamoji dalis.

(631) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Tatmetal“ teigė, kad kreditiniai dokumentai, įtraukti į pardavimo ES sąrašą, jau buvo konvertuoti į Turkijos liras (TRY) prieš Komisijai atliekant konvertavimo skaičiavimą, todėl kreditinių dokumentų vertės buvo konvertuotos du kartus.

(632) Komisija išnagrinėjo „Tatmetal“ pateiktus patvirtinamuosius įrodymus ir pažymėjo, kad, priešingai nei nurodyta pirmiau pateiktame tvirtinime, „Tatmetal“ pardavimo ES sąraše pakeitė tik vieną kreditinį dokumentą į Turkijos liras. Likusių kreditinių dokumentų valiuta iš tiesų buvo eurai, ir Komisija, apskaičiuodama grynąsias sąskaitų faktūrų vertes, taikė perskaičiavimo formulę. Be to, Komisija atkreipė dėmesį į pateiktuose papildomuose įrodymuose eurais nurodytų kreditinių dokumentų verčių neatitikimus ir atitinkamai pakoregavo kreditinių dokumentų vertę pardavimo ES sąraše. Šis argumentas buvo priimtas iš dalies.

(633) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo „Tatmetal“ nesutiko su tuo, kaip Komisija vertino kreditinius dokumentus ES pardavimo sąraše, ir nurodė klausimyno atsakymuose pateiktą sąskaitų koregavimo dokumentą. „Tatmetal“ paprašė, kad visi pateikti kreditiniai dokumentai būtų tvarkomi Turkijos liromis.

(634) Komisija palygino kreditinių dokumentų numerius, susijusius su sąskaitų koregavimu. Komisija palygino minėtame dokumente pateiktas susijusias pardavimo sąskaitas faktūras su visais pardavimo sąrašais, kurie buvo surinkti per tikrinamąjį vizitą, ir padarė išvadą, kad kreditinių dokumentų vertės buvo nurodytos eurais, o ne Turkijos liromis. Šis argumentas buvo atmestas.

(635) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Tatmetal“ teigė, kad Komisija padarė klaidą apskaičiuodama sandorių pagal FCA, FOB ir CFR „Incoterms“ CIF vertę. „Tatmetal“ paprašė Komisijos atnaujinti skaičiavimo formulę.

(636) Komisija išnagrinėjo šį tvirtinimą ir pridėjo atitinkamas sumas, kad pardavimo ES sąraše būtų galima nustatyti CIF vertę. Jūrų frachto ir tvarkymo bei krovos išlaidų vieneto sumos buvo nustatytos gavus atsakymą į raštą pagal 18 straipsnį. Šis tvirtinimas buvo priimtas.

(637) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo „Tatmetal“ atkreipė dėmesį į kelių FCA sandorių CIF verčių korektūros klaidą.

(638) Komisija pataisė paveiktų sandorių CIF vertes ir išlaidų vertes. Šis pokytis buvo nereikšmingas. Šis argumentas buvo priimtas.

3.5.5. *Palyginimas*

(639) Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje nustatyta, kad Komisija turi teisingai palyginti normaliąją vertę ir eksporto kainą tuo pačiu prekybos lygiu ir atsižvelgti į veiksnių, turinčių įtakos kainoms ir kainų palyginamumui, skirtumus. Šiuo atveju Komisija nusprendė atrinktų eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palyginti gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygiu. Kaip paaiškinta toliau, prireikus normalioji vertė ir eksporto kaina buvo koreguojamos siekiant, kad: i) jos labiau atitiktų gamintojo kainų EXW sąlygomis lygį ir ii) būtų atsižvelgta į įvairius veiksnių, kurie, kaip tvirtinta ir įrodyta, turėjo įtakos kainoms ir kainų palyginamumui, skirtumus.

3.5.5.1. Normaliosios vertės koregavimas

(640) Kaip paaiškinta 639 konstatuojamojoje dalyje, normalioji vertė buvo nustatyta gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygiu, naudojant gamybos sąnaudas kartu su PBA išlaidų ir pelno sumomis, kurios laikytos pagrįstomis esant tokiam prekybos lygiui. Pagal 2 straipsnio 10 dalį atlikti koregavimai atsižvelgiant į valiutos kursus, transporto, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas, pakavimo išlaidas, nuolaidas ir lengvatas, kredito išlaidas ir nepriklausomiems vidaus vartotojams suteiktas garantijas.

(641) Abu Turkijos eksportuojantys gamintojai paprašė atlikti koregavimą dėl sąlyginio apmokestinimo muitu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą, atsižvelgiant į plokštiems karštojo valcavimo plieno ritiniams taikomą importo muitą. „Borcelik“ ir „Tatmetal“ tvirtino, kad importo muitai turi būti mokami už importuotas medžiagas ir kad vidaus pardavimo gamybos sąnaudos yra didesnės nei pardavimo eksportui sąnaudos, nes parduodant eksportui šios papildomos importo muitų sąnaudos nepatiriamos.

(642) Turkijoje karštojo valcavimo ritiniams, kurie yra plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybos žaliavos, taikomas importo muitas. Tačiau pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą vidaus gamintojai atleidžiami nuo tokio muito, jei importuojami plokšti karštojo valcavimo produktai naudojami gataviems produktams, kurie galiausiai eksportuojami, gaminti. Du atrinkti eksportuotojai nepateikė importo muito sumokėjimo tiriamuoju laikotarpiu įrodymų, kuriais remiantis būtų buvę galima atlikti koregavimą siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą. Priešingai, iš pateiktos informacijos buvo matyti, kad jie įvykdė su kiekvienu laikinojo įvežimo perdirbti leidimu susijusį eksporto įsipareigojimą. Dėl šios priežasties tvirtinimas laikytas nepagrįstu ir todėl atmestas.

(643) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ nurodė, kad Komisija iš nurodytų nuolaidų, susijusių su pardavimu vidaus rinkoje susijusiems ir nesusijusiems pirkėjams, išbraukė komisinius, sumokėtus susijusiam prekiautojui vidaus rinkoje. Tačiau Komisija neišbraukė tų pačių komisinių, kurie buvo nurodyti kaip pajamos iš susijusio prekiautojo vykdyto perpardavimo nesusijusiems pirkėjams vidaus rinkoje.

(644) Komisija išnagrinėjo šį tvirtinimą ir nustatė, kad iš tiesų dėl korektūros klaidos susijusio prekiautojo gauti komisiniai nebuvo atimti iš nurodytų nuolaidų, susijusių su vidaus prekiautojo vykdytu perpardavimu nesusijusiems pirkėjams vidaus rinkoje. Komisija šią klaidą ištaisė.

(645) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ tvirtino, kad Komisija taikė nenuoseklų metodą, kai iš pardavimo vidaus rinkoje pašalino nurodytas kredito išlaidas, o vertindama pardavimą Sąjungoje neatsižvelgė į nurodytas kredito išlaidas, tačiau vis tiek įtraukė perskaičiuotą sumą, pagrįstą nurodytomis mokėjimo sąlygomis. „Borcelik“ teigimu, tą patį metodą treikėtų taikyti visiems pardavimams, nes mokėjimo būdai abiejose rinkose buvo vienodi.

(646) Komisija nesutiko. Bendrovė tvirtino, kad pardavimui tiek vidaus, tiek Sąjungos rinkose ji taikė tas pačias mokėjimo sąlygas. Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad parduodant į Sąjungą naudoti mokėjimo būdai iš esmės nebuvo tokie, kad juos taikant būtų buvę galima surinkti mokėjimus taip pat, kaip vidaus rinkoje. Tačiau Komisija nustatė, kad pardavimo eksportui per konkretų vidaus prekiautoją atveju mokėjimo būdai buvo panašūs į vidaus rinkoje naudotus mokėjimo būdus. Todėl vertindama atitinkamus sandorius Komisija kredito išlaidų nuolaidą atėmė ir iš pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje. Konfidencialūs pirmiau pateiktos analizės duomenys bendrovei buvo atskleisti konkrečiai bendrovei skirtame faktų atskleidimo dokumente.

(647) Pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ pakartojo, kad Komisija taikė nenuoseklų metodą, kai atmetė pardavimo vidaus rinkoje kredito sąnaudas ir sutiko jas taikyti pardavimui į Sąjungą, išskyrus pardavimą per nesusijusį vidaus prekiautoją. Nors bendrovė sutiko, kad sutartinės mokėjimo sąlygos turi įtakos kainų nustatymui, ji nesutiko su tuo, kaip Komisija vertino nurodytas kredito išlaidas, remdamasi mokėjimo sąlygomis ir tuo, kaip sąskaitos faktūros galiausiai apmokamos.

(648) Komisija paaiškino, kad iš tiesų tam tikros mokėjimo sąlygos, visų pirma, jei jos taikomos nuosekliai ir yra žinomos, kai dėl mokėjimo termino susitariama sutartimi, gali panaikinti suteikto komercinio kredito poveikį pardavimo kainos lygiui. Pavyzdžiui, Komisija laikėsi nuomonės, kad tais atvejais, kai nuolatiniai klientai turi atvirą sąskaitą pas tiekėją ir padengia savo nesumokėtas skolas retkarčiais mokėdami vienkartines sumas, o ne apmokėdami visą kiekvieną sąskaitą faktūrą iki jos atskiro mokėjimo termino, sutartyje nustatytas mokėjimo terminas neduoda informacijos tiekėjo kainų nustatymui. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(649) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ nesutiko dėl to, kaip Komisija vertino su transportu susijusias išlaidas, apimančias tiesiogines vežimo išlaidas ir vežimo tarp „Borçelik“ gamyklos ir (nesusijusių) sandėlių išlaidas. Konkrečiai, „Borcelik“ tvirtino, kad tiesiogines vežimo išlaidas kaip nuolaidą reikėtų atimti iš pardavimo vidaus rinkoje kainos ir iš PBA išlaidų, naudotų atliekant įprastų prekybos sąlygų tyrimą.

(650) „Borcelik“ taip pat tvirtino, kad tai, jog Komisija į pardavimą vidaus rinkoje įtraukė vežimo iš gamyklos į išorės sandėlius išlaidas, neatitiko jos ankstesnės praktikos, pagal kurią bent jau pardavimo vidaus rinkoje atveju vežimo į sandėlį išlaidų (neatsižvelgiant į tai, ar jis priklauso susijusiai, ar nesusijusiai šaliai) nebuvo galima atskaityti kaip nuolaidos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punktą ([128]). „Borcelik“ teigimu, tai taip pat reikštų, kad Komisija negalėjo remtis turimais faktais dėl šių išlaidų, nes visų pirma pažymėtina, kad apie jas pranešti nereikėjo.

(651) „Borcelik“ taip pat tvirtino, kad vežimo į nuomojamus sandėlius išlaidų nereikėtų pridėti prie PBA išlaidų kaip su transportu susijusių išlaidų.

(652) Bendrovė pakartojo 649–651 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus tvirtinimus savo pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo, nepaisant to, kad šie klausimai nebuvo įtraukti į papildomą galutinį faktų atskleidimą ir bendrovei buvo nurodyta pateikti pastabas tik dėl klausimų, susijusių su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

(653) Dėl vežimo tarp gamyklos ir nuomojamų sandėlių išlaidų apskaitos Komisija pirmiausia pažymėjo, kad bendrovė nei pateiktame sąskaitų plane, nei bandomajame balanse nenurodė sąskaitos kodo, pagal kurį esą buvo registruojamos išlaidos. Kaip aptarta 573, 580 ir 581 konstatuojamosiose dalyse, bendrovė nepateikė išsamaus bandomojo balanso net ir gavusi kelis prašymus. Iš bendrovės pastabų dėl galutinio faktų atskleidimo matyti, kad į versiją, kuri galiausiai buvo gauta per patikrinimą vietoje, kai kurios sąskaitos vis tiek nebuvo įtrauktos. Be to, Komisija išnagrinėjo bendrovės sąnaudų apskaitos ataskaitą ir nustatė, kad net jei bendrovė vežimo išlaidų nelaikė PBA išlaidomis, jos taip pat nebuvo įtrauktos į gamybos sąnaudas. Todėl Komisija patvirtino, kad siekiant atsižvelgti į visas sąnaudas, kurios prisidėjo prie visų su tiriamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusių sąnaudų, vežimo išlaidų priskyrimas PBA išlaidoms buvo tinkamas metodas įprastų prekybos sąlygų tyrimo sąnaudoms atspindėti. Nors vidaus vežimo (tarp įvairių gamintojo sandėlių) išlaidų negalima nustatyti atskaitant eksporto kainą arba normaliąją vertę iki gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygio (nes jos priklauso tam prekybos lygiui), jei jos yra susijusios su pardavimu vidaus rinkoje, jos vis tiek laikomos sąnaudomis, susijusiomis su tiriamojo eksportuotojo ar gamintojo panašaus produkto gamybą ir pardavimus įprastomis prekybos sąlygomis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalyje. Todėl 649–651 konstatuojamosiose dalyse aprašyti tvirtinimai buvo atmesti.

(654) Galiausiai „Borcelik“ ir „Tatmetal“ tvirtino, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje nustatytą pareigą atlikti sąžiningą palyginimą tuo pačiu prekybos lygmeniu, nes pridėjus vežimo išlaidas prie PBA išlaidų, taigi ir prie normaliosios vertės, normalioji vertė buvo nustatyta ne gamintojo kainų EXW sąlygomis lygmeniu, o į eksporto kainą šios išlaidos nebuvo įtrauktos, todėl šiuo atveju ji buvo nustatyta gamintojo kainų EXW sąlygomis lygmeniu. „Tatmetal“ pasiūlė, kad Komisija vėl įtrauktų vidaus vežimo sąnaudas į pardavimo vidaus rinkoje išlaidų sąrašą ir išlaikytų PBA išlaidas gamintojo kainų EXW sąlygomis lygmenyje.

(655) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Tatmetal“ taip pat tvirtino, kad jei Komisija laikėsi nuomonės, kad „Tatmetal“ apskaičiuotos vidaus vežimo vertės buvo netinkamos naudoti, ji neturėjo priskirti šių verčių sumos vidaus vežimo sąnaudoms PBA išlaidų struktūroje. „Tatmetal“ paprašė Komisijos visiškai neatsižvelgti į „Tatmetal“ vidaus vežimo skaičiavimus ir G lentelėje „Pelnas ir nuostoliai“ bendrą vidaus vežimo rodiklį, nustatytą remiantis „Tatmetal“ bandomuoju balansu, priskirti apyvartai.

(656) Komisija išnagrinėjo 654 konstatuojamojoje dalyje išdėstytą „Borcelik“ tvirtinimą. Iš tiesų, kelių sandorių atveju vežimo išlaidos buvo pakankamai pagrįstos įrodymais. Taip pat buvo tinkamai patikrintos atskiriems sandoriams taikytos pristatymo sąlygos. Todėl Komisija, remdamasi patikrinta informacija, nustatė mažiausias faktines vienetines krovinių vežimo išlaidas ir pridėjo šias krovinių vežimo išlaidas prie visų sandorių, pagal kuriuos prekės buvo pristatytos klientui. Komisija laikėsi nuomonės, kad šis koregavimas buvo atliktas pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį, todėl naudojant mažiausias vieneto frachto sąnaudas buvo užtikrinta, kad bendrovės vykdytas dempingas būtų pakankamai įvertintas nepaisant to, kad ji nebendradarbiavo šiuo klausimu. Išsami informacija apie šią peržiūrą bendrovei buvo atskleista konkrečiai bendrovei skirtame faktų atskleidimo dokumente.

([128]) 2021 m. lapkričio 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2021/2012, kuriuo importuojamiems Indijos ir Indonezijos kilmės plokštiems šaltai valcuotiems nerūdijančiojo plieno produktams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas, 83 konstatuojamoji dalis, (OL L 410, 2021 11 18, p. 153, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/2012/oj). Kolegijos ataskaita „Europos Sąjunga. Kompensaciniai ir antidempingo muitai Indonezijos kilmės plokštiems šaltai valcuotiems nerūdijančiojo plieno produktams“, WT/DS616/R, 7.584 punktas.

(657) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ nurodė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalies nuostatas ir teigė, kad, kadangi Komisija jau naudojo klausimyno atsakymų priede ir patikrinimo įrodymuose pateiktą informaciją, ji turėjo ją naudoti taip, kad būtų nustatytos tikslesnės vieneto krovinių vežimo išlaidos. Šiuo atžvilgiu „Borcelik“ teigė, kad Komisijos naudotos krovinių vežimo vieneto sąnaudos buvo per mažos. Bendrovė nurodė, kad klausimyno atsakymų priede arba patikrinimo įrodymuose nurodytos paprastosios vidutinės vieneto krovinių vežimo išlaidos buvo daug didesnės. Bendrovė taip pat nurodė frachto vieneto sąnaudų intervalą, pateiktą klausimyno atsakymų priede.

(658) Be to, bendrovė nurodė, kad paskirstant tik dalį patirtų transporto išlaidų ir įtraukiant likutinę vertę į PBA išlaidas, naudojamas atliekant įprastų prekybos sąlygų tyrimą, gauta normalioji vertė neatitinka gamintojo kainų EXW sąlygomis.

(659) Komisija pažymėjo, kad bendrovė nepaaiškino, kodėl paprastas vidurkis, nustatytas remiantis patikrinimo įrodymų, kurie jau buvo nustatyti kaip turintys didelių trūkumų, informacija, t. y. kad ji teikė vežimo išlaidas nedidelei visų pardavimo vidaus rinkoje sandorių daliai, turėtų būti tinkamesnis nei Komisijos taikyta metodika. Pirma, kaip paaiškinta 656 konstatuojamojoje dalyje, Komisija pasirinko mažiausias vieneto frachto sąnaudas, siekdama užtikrinti, kad bendrovės dempingas būtų pakankamai įvertintas jai nebendradarbiaujant šiuo klausimu. Antra, atsižvelgiant į tai, kiek patikrinimo įrodymuose pateikta vežimo ataskaita buvo neišsami (apimanti tik mažiau nei 3 % atitinkamų pardavimo vidaus rinkoje sandorių, taip pat žr. 576 konstatuojamąją dalį), paprastos vidutinės vieneto sąnaudos negalėjo būti laikomos tinkamesnėmis arba tipiškesnėmis už faktines krovinių vežimo išlaidas nei Komisijos naudota metodika. Klausimyno atsakymų priede buvo pateiktas transporto paslaugų kainoraštis ir jis iš tiesų buvo naudojamas krovinių vežimo tarp gamyklos ir sandėlio sąnaudoms apskaičiuoti (išsamiau žr. 577, 599, 608 ir 649–653 konstatuojamąsias dalis) kaip geriausias turimas pakaitinis rodiklis. Tačiau šis priedas nebuvo tiesiogiai patikrintas, nes atliekant patikrinimą vietoje bendrovė paaiškino, kad kaip pirmiau minėtą patikrinimo įrodymą ji naudojo gautą vežimo ataskaitą. Kainoraštyje nurodytos krovinių vežimo vieneto kainos buvo didesnės už mažiausias krovinių vežimo vieneto sąnaudas, kurias Komisija nustatė vežimo ataskaitoje. Tai rodo, kad pats priedas galėjo būti neišsamus arba neatspindėti faktiškai sumokėtų transporto paslaugų kainų. Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(660) Dėl tvirtinimo, kad normalioji vertė neatitiko gamintojo kainų EXW sąlygomis, Komisija nustatė, kad jis yra pagrįstas, ir atitinkamai peržiūrėjo dempingo skirtumą.

(661) Kalbant apie „Tatmetal“, Komisija pakartojo, kad nebuvo pateikta jokių įrodymų, kuriais vadovaujantis būtų buvę galima patvirtinti kiekvieno atskiro sandorio vidaus vežimo išlaidas. Komisija taip pat pažymėjo, kad pristatymo / paėmimo adresas nebuvo užregistruotas apskaitos sistemoje, todėl nebuvo galima atsekti vidaus rinkoje parduotų produktų, apie kuriuos pranešta kaip apie pristatytus klientui, paskirties vietą. Vis dėlto Komisija laikėsi nuomonės, kad, kadangi šis koregavimas buvo atliktas pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį, siekiant nustatyti normaliąją vertę gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygiu, buvo naudojamos mažiausios pagrįstos vieneto vežimo sąnaudos, šiuo atveju – Kodžaelio vietovė, ir tinkamas vežimo išlaidų pakaitinis rodiklis. Šis argumentas buvo priimtas iš dalies.

(662) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo „Tatmetal“ teigė, kad priskiriant tik dalį patirtų transporto išlaidų ir įtraukiant likutinę vertę į PBA išlaidas, naudojamas atliekant įprastų prekybos sąlygų tyrimą, gauta normalioji vertė neatitinka gamintojo kainų EXW sąlygomis.

(663) Komisija nustatė, kad šis tvirtinimas pagrįstas, ir atitinkamai patikslino dempingo skirtumą.

(664) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo „Tatmetal“ teigė, kad buvo padaryta klaida paskirstant frachto sąnaudas, susijusias su pirkėjams pristatytais parduotais produktais vidaus rinkoje. „Tatmetal“ paprašė Komisijos ištaisyti klaidą.

(665) Išnagrinėjusi „Tatmetal“ tvirtinimą, Komisija peržiūrėjo su pardavimu vidaus rinkoje susijusius duomenis ir atitinkamai atnaujino G-PL lentelę.

3.5.5.2. Eksporto kainos koregavimas

(666) Siekiant, kad eksporto kaina labiau atitiktų gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygį, buvo atlikti koregavimai atsižvelgiant į frachto, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas.

(667) Koreguojant atsižvelgta į toliau nurodytus veiksnius, turinčius įtakos kainoms ir kainų palyginamumui: pakavimo išlaidas, kredito išlaidas ir banko mokesčius.

(668) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ teigė, kad Komisija neteisingai peržiūrėjo palūkanų normą, naudotą nustatant „Bamesa Otel“ tiriamojo produkto perpardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje kredito išlaidas.

(669) Komisija išnagrinėjo šį tvirtinimą. Iš tiesų, peržiūrėdama palūkanų normą, dėl kurios buvo susitarta su bendrove, Komisija padarė korektūros klaidą. Komisija ištaisė šią klaidą ir patikslino kredito sąnaudų lygį dempingo skirtumo skaičiavimuose.

(670) Kalbant apie „Tatmetal“, dėl didelių užsienio valiutos kurso neatitikimų, nurodytų pardavimo vidaus rinkoje sąraše ir ES pardavimo sąraše, kaip aprašyta 551–553 konstatuojamosiose dalyse, Komisija naudojo turimus faktus. Komisija vietoje nurodytų dienos užsienio valiutos kursų naudojo mėnesio valiutos kursus, numatytus eksportuojantiems gamintojams skirtame antidempingo klausimyne.

(671) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Tatmetal“ teigė, kad koreguodama pardavimo ES sąrašą Komisija klaidingai priskyrė jūrų frachtą tam tikriems FOB ir FCA sandoriams.

(672) Komisija išanalizavo jūrų frachto priskyrimą kiekvienam sandoriui atskirai ir ištaisė klaidą, susijusią su jūrų frachto priskyrimu tam tikriems FOB ir FCA sandoriams. Šis argumentas buvo priimtas.

3.5.5.3. Valiutos konvertavimas

(673) Pardavimas vidaus rinkoje buvo vykdomas įvairiomis valiutomis, be kita ko, TRY, EUR, USD. Eksportas į Sąjungą buvo vykdomas EUR arba USD. Todėl, norint normaliąją vertę palyginti su eksporto kaina, reikėjo konvertuoti valiutą. Komisija perskaičiavo pardavimo kainas į atrinktų eksportuojančių gamintojų buhalterinę valiutą – TRY.

(674) Siekdama nustatyti, kuri data turėtų būti laikoma pardavimo data pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą, Komisija nagrinėjo, ar esminės pardavimo sąlygos buvo nustatytos remiantis sąskaita faktūra arba pirkimo užsakymu / pardavimo sutartimi. Komisija nustatė, kad didžioji dalis pardavimo buvo grindžiama atskirais pirkimo užsakymais, o ne ilgalaikėmis pardavimo sutartimis. Pirkimo užsakyme nustatytos esminės pardavimo sąlygos, tokios kaip produkto specifikacijos, kiekis, pristatymo laikas, vieneto kaina (paprastai išreikšta užsienio valiuta, daugiausia USD), mokėjimo terminas. Pirkimo užsakyme buvo leidžiama tam tikra pristatyto kiekio tolerancija, tačiau pirkimo užsakyme buvo nustatoma galutinė kaina. Įvertinus iš atrinktų eksportuojančių gamintojų surinktus įrodymus buvo patvirtinta, kad sąskaitoje faktūroje nurodytos kainos nebuvo pakoreguotos siekiant atsižvelgti į plokščių šaltai valcuotų plieno produktų kainų svyravimus arba atrinktų eksportuojančių gamintojų pirkimo užsakymų valiutos ir apskaitos valiutos kurso svyravimus. Taigi Komisija nustatė, kad pirkimo užsakyme buvo tinkamiau nustatytos esminės pardavimo sąlygos, todėl konvertuojant valiutą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą turėtų būti naudojama jo data.

(675) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo tiek „Borcelik“, tiek „Tatmetal“ tvirtino, kad esminės pardavimo sąlygos nebuvo nustatomos pirkimo užsakymo metu. Jų teigimu, tokių užsakymų elementai nebuvo galutiniai tuo metu, kai buvo nustatomi užsakymai, ir buvo galutinai nustatomi tik išrašant sąskaitas faktūras. Abi bendrovės pritarė dėl su turimais įrodymais susijusio tvirtinimo, kad įvertinus Komisijos patikrintą pardavimą buvo patvirtinta, kad pirkimo užsakymas ir sąskaitos faktūros skiriasi, o skirtumai kai kuriais atvejais viršijo nuokrypius, dėl kurių buvo susitarta pirkimo užsakyme.

(676) Remdamasi Bendrojo Teismo Sprendimu *Özkan Demir* ([129]), Komisija pažymėjo, kad pati nustato, ar pirkimo užsakymo data yra tinkamesnis esminių pardavimo sąlygų nustatymo kriterijus. Komisija pažymėjo, kad iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punkto kartu su 2 straipsnio 10 dalies įžangine dalimi, kurioje kalbama apie teisingą eksporto kainos ir normaliosios vertės palyginimą tuo pačiu prekybos lygiu, matyti, kad terminas „esminės“ reiškia pardavimo prekybos sąlygas, o ne teisines sąlygas. Tokios prekybos sąlygos visų pirma yra kaina, kiekis, mokėjimo ir pristatymo būdai arba kitos sandorio komercinės ypatybės, būdingos konkrečiai ekonominei veiklai arba gamybos metodui.

(677) Komisija pažymėjo, kad tiriamuoju laikotarpiu Turkijos lira apskritai nuvertėjo maždaug 33 %, palyginti su euru, ir kad laikotarpis nuo pirkimo užsakymo dienos iki „Borcelik“ ir „Tatmetal“ sąskaitos faktūros išrašymo dienos buvo labai įvairus ir galėjo būti labai ilgas: 0–130 dienų pardavimo vidaus rinkoje atveju ir 0–182 dienos pardavimo eksportui atveju, kai abi bendrovės pardavimą vidaus rinkoje ir eksportą vykdė užsienio valiutomis, taip numatydamos didelius Turkijos liros vertinimo skirtumus, palyginti su užsienio valiutomis.

(678) Kalbant apie „Borcelik“ pateiktus įrodymus, t. y. papildomų sandorių su skirtingomis kainomis pirkimo užsakymo metu ir sąskaitos faktūros išrašymo metu patvirtinamuosius dokumentus, Komisija nustatė, kad jie iš tikrųjų nepagrindė bendrovės tvirtinimų. Komisija surinko patvirtinamuosius dokumentus dėl 47 sąskaitų faktūrų, susijusių su plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno pardavimu nesusijusiems pirkėjams vidaus rinkoje ir tiek susijusiems, tiek nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje. Šios sąskaitos faktūros paprastai buvo susijusios su keliais atskirais sandoriais (šiame tyrime paprastai laikyta, kad kiekvienas ritinys atitiko atskirą sandorį). Šiuose dokumentuose bendrovė nustatė tik vieną atvejį, kai pristatytas kiekis neatitiko sutarto leistino nuokrypio. Komisija laikėsi nuomonės, kad dėl to negalėjo pasikeisti pastebėtas esminių pardavimo sąlygų nustatymo pirkimo užsakyme modelis, visų pirma dėl to, kad galėjo būti kitų kiekio pokyčio priežasčių, pavyzdžiui, tiekimas dalimis arba atidėti užsakymai. Bendrovė taip pat tvirtino, kad keturių sąskaitų faktūrų, susijusių su pardavimu į Sąjungą, kaina nuo pirkimo užsakymo iki sąskaitos faktūros išrašymo dienos pasikeitė, todėl pasikeitė ir esminės pardavimo sąlygos. Komisija pažymėjo, kad visais keturiais atvejais prekės buvo parduodamos Sąjungai per nesusijusį vidaus prekiautoją. Kaip įrodymą bendrovė pateikė kainų pasiūlymus, bet ne faktinius pirkimo užsakymus. Tai patvirtinta išnagrinėjus kainų pasiūlymų datas ir pirkimo užsakymų datas, užfiksuotas bendrovės apskaitos įrašuose. Visais keturiais atvejais pasiūlyta kaina buvo gamintojo kaina EXW sąlygomis, tačiau pardavimo sandoris buvo vykdomas FOB pristatymo sąlygomis. Todėl tikėtina, kad kainų skirtumas, kuris visada buvo vienodas visose keturiose sąskaitose faktūrose, atspindėjo papildomas „Borcelik“ patirtas frachto, tvarkymo ir krovos išlaidas.

(679) Todėl, remiantis 676–678 konstatuojamosiose dalyse išdėstytais argumentais, 675 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas „Borcelik“ tvirtinimas buvo atmestas.

(680) Kalbant apie „Tatmetal“ pateiktus įrodymus, tai buvo du sandoriai, kuriuos Komisija atrinko patikrinimo metu ir dėl kurių, bendrovės teigimu, Komisijos argumentai netektų galios. Taip būtų todėl, kad laikotarpiu nuo pirkimo užsakymo / pardavimo sutarties ir sąskaitos faktūros datos buvo pastebėti kiekio, pardavimo kainų ir vienu atveju mokėjimo terminų pasikeitimai.

(681) Atlikdama patikrinimą Komisija atrinko 10 pardavimo vidaus rinkoje sandorių ir 14 ES pardavimo eksportui sandorių. Komisija pažymėjo, kad „Tatmetal“ nurodytas dviejų atrinktų sandorių kiekio skirtumas neviršijo pirkimo užsakyme nustatytų kiekio ir svorio nuokrypių. Komisija taip pat pažymėjo, kad viename iš dviejų nurodytų sandorių kainų skirtumas buvo minimalus (mažiau nei 0,1 %), o tai negali būti laikoma pirkimo užsakyme nurodytų pardavimo sąlygų pažeidimu. Tai, kad buvo nukrypta nuo pirkimo užsakyme nurodytų sąlygų, buvo nustatyta tik viename iš 24 pirkimo užsakymų, kuriuos išnagrinėjo Komisija. Komisija laikėsi nuomonės, kad nukrypimo nuo pirkimo užsakymuose nustatytų pardavimo sąlygų mastas buvo minimalus ir kad šis vienas reikalavimų nesilaikymo atvejis buvo išimtis, dėl kurios Komisijos pateiktų argumentų, kad esminės pardavimo sąlygos buvo nustatytos pirkimo užsakymo metu, nebuvo galima paneigti. Šis argumentas buvo atmestas.

([129]) 2026 m. rugsėjo 2 d. Sprendimas *Özkan Demir Çelik Sanayi AŞ / Europos Komisija*, T-175/24, 41–43 punktai.

(682) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Tatmetal“ tvirtino, kad jei Komisija, konvertuodama sąskaitos faktūros vertę, taikė pirkimo užsakymo metu galiojusį valiutos kursą, perskaičiuojant tiesiogines pardavimo išlaidas, pvz., frachto, prastovų mokesčių, komisinių, tvarkymo ir krovos išlaidas pardavimo ES sąraše, turėjo būti taikomas tas pats valiutos kursas. „Tatmetal“ tvirtino, kad tiesioginio pardavimo kitomis valiutomis išlaidų kaina buvo nustatyta iš anksto, todėl Komisija turėtų taikyti vidutinį laikotarpį nuo pirkimo užsakymo / pardavimo sutarties sudarymo iki „Tatmetal“ apskaičiuotos sąskaitos faktūros išrašymo datos. „Tatmetal“ pateikė šį tvirtinimą pagrindžiančių įrodymų.

(683) Komisija paaiškino, kad atlikdama skaičiavimus ji taikė toms išlaidoms sąskaitos faktūros išrašymo dieną taikytą užsienio valiutos kursą. Komisija priminė, kad tiesioginės pardavimo išlaidos, pavyzdžiui, frachto šalies viduje arba eksportui išlaidos, buvo įtrauktos į bendrovės apskaitą tuo metu, kai buvo išrašyta sąskaita faktūra, ir buvo nurodytos pardavimo vidaus rinkoje lentelėje ir ES pardavimo lentelėje pagal sąskaitos faktūros valiutos kursą. Todėl Komisija sutiko su „Tatmetal“ nurodytomis vertėmis, perskaičiuotomis į TRY. Komisija pažymėjo, kad užsakymo datos naudojimas buvo susijęs su koregavimu dėl valiutos konvertavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą, o koregavimai, susiję su vežimo, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomomis išlaidomis, reglamentuojami pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punkte, pagal kurį naudojamos patirtos išlaidos, kaip Komisija ir padarė.

(684) Nepaisant to, kas išdėstyta pirmiau, Komisija išnagrinėjo įrodymus, kuriais remdamasi „Tatmetal“ nustatė vidutinį vėlavimą tarp valiutos kurso pirkimo užsakymo dieną ir valiutos kurso sąskaitos faktūros išrašymo dieną, ir pažymėjo, kad iš trijų pateiktų įrodymų bylų dėl pardavimo ES sąraše nurodytų nuolaidų valiutos kurso koregavimo viena įrodymų byla buvo susijusi su „Tatmetal“ ir transporto paslaugų teikėjo susirašinėjimu e. paštu, įvykusiu tam tikrą konkrečią dieną. „Tatmetal“ susiejo šį apsikeitimą e. laiškais su pardavimo eksportui sandoriu, tačiau per keitimąsi e. laiškais aptartų produktų nebuvo įmanoma susieti su jokiais pardavimo eksportui sandoriais. Be to, tame susirašinėjime e. paštu pateikti kainų pasiūlymai, tačiau neatskleisti pirkimo užsakymo ar pirkimo-pardavimo sutarties sąlygų ypatumai. Pavyzdžiui, nebuvo aiškiai nurodyta, ar produktas buvo plokšti šaltai valcuoti produktai iš plieno, nepaminėtos pardavimo sąlygos, suderėti kiekiai ir kt. Antrame įrodymų rinkinyje buvo pateiktas susirašinėjimas e. paštu su kitu transporto paslaugų teikėju dėl kainų pasiūlymų ir susijusi sąskaita faktūra už transporto paslaugas. Tačiau Komisija pažymėjo, kad sąskaita faktūra buvo išrašyta už cinkuoto plieno ritinius ir neatrodo, kad ji būtų susijusi su plokščiais šaltai valcuotais produktais iš plieno. Trečiasis įrodymas buvo susirašinėjimas e. paštu dėl jūrų frachto ir, nors e. laiške ir buvo išvardytos kai kurios pardavimo sąlygos, nebuvo jokios informacijos, kuria vadovaujantis tą e. laišką būtų buvę galima susieti su sandoriais, įtrauktais į pardavimo ES sąrašą. Šis tvirtinimas buvo atmestas.

(685) „Borcelik“ ir „Tatmetal“ taip pat tvirtino, kad tuo atveju, jei Komisija vis tiek manytų, kad esminės pardavimo sąlygos buvo nustatomos pirkimo užsakymo metu, tas pats principas turėtų būti taikomas ir žaliavų pirkimui. Todėl Komisija turėtų atlikti tų pirkimų valiutos konvertavimą remdamasi pirkimo užsakymo data, o ne sąskaitos faktūros data. Šiuo klausimu „Borcelik“ nurodė, kad Bendrasis Teismas Sprendime *Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TAŞ / Europos Komisija* patvirtino, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punkte nustatytos pareigos / sąlygos, susijusios su valiutos konvertavimu, lygiai taip pat taikomos ir pardavimui eksportui, pardavimui vidaus rinkoje bei gamybos sąnaudoms ([130]).

(686) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktas taikomas tais atvejais, kai atliekant palyginimą reikia konvertuoti valiutas. „Borcelik“ ir „Tatmetal“ išlaidos buvo užfiksuotos jų sąskaitose, pateiktos Komisijai ir patikrintos apskaičiuojant TRY. Kadangi dviejų eksportuojančių gamintojų dempingas buvo apskaičiuotas TRY, lyginant normaliąją vertę ir eksporto kainą nereikėjo konvertuoti šių sąnaudų valiutos, todėl 2 straipsnio 10 dalies j punkto taikyti nereikėjo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(687) Be to, „Borcelik“ nurodė per patikrinimą vietoje pateiktus žaliavų pirkimo patvirtinamuosius dokumentus. Remdamasi šiais dokumentais bendrovė apskaičiavo vidutinį užsakymo įvykdymo laikotarpį nuo pirkimo užsakymo iki sąskaitos faktūros išrašymo dienos ir paprašė šį laikotarpį naudoti kitų žaliavų pirkimo užsakymo datai nustatyti.

([130]) 2024 m. gegužės 8 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TAŞ ir kt. / Europos Komisija*, T-629/21. ECLI:EU:T:2024:303.

(688) Kaip paaiškinta 686 konstatuojamojoje dalyje, šioje byloje atliekant palyginimą konvertuoti valiutos dėl žaliavų kainos nereikėjo. Vis dėlto, siekdama išsamumo, Komisija išnagrinėjo patvirtinamuosius dokumentus ir pažymėjo, kad surinkti dokumentai buvo susiję tik su mažiau nei 0,1 % įsigytų žaliavų. Be to, skaičiuojant naudotos pirkimo užsakymų datos ir sąskaitų faktūrų datos neatitiko pateiktų dokumentų. Bendrovė kaip pirkimo užsakymo datą naudojo paskutinio pakeitimo datą, įrašytą jos apskaitos sistemoje, tačiau pirkimo užsakymuose, pateiktuose kartu su patvirtinamaisiais dokumentais, buvo nurodytos kitos datos. Be to, nustatydama užsakymo įvykdymo laikotarpį, bendrovė nenaudojo komercinės sąskaitos faktūros datos. Atrodo, kad ji naudojo muitinio įforminimo datą. Apibendrinant, net jei dėl gamybos sąnaudų reikėjo konvertuoti valiutą, *quod non*, bendrovė nepateikė nuoseklios ir patikimos informacijos, kuria vadovaujantis būtų buvę galima atlikti tokį konvertavimą. Todėl bendrovės prašymas peržiūrėti žaliavų vertę taikant pirkimo užsakymo dieną galiojusį užsienio valiutos kursą remiantis bendrovės pateikta informacija buvo atmestas.

(689) Panašiai, reaguodama į atskleistus galutinius faktus, „Tatmetal“ pateikė informaciją, kurią reikėjo naudoti atliekant prašytą žaliavų kainų konvertavimą taikant pirkimo užsakymo dieną galiojusį valiutos kursą. Šiuo atžvilgiu bendrovė pateikė karštojo valcavimo ritinių pirkimo sąrašą su rankiniu būdu įrašytomis pirkimo užsakymų datomis.

(690) Kaip paaiškinta pirmiau (žr. 686 konstatuojamąją dalį), Komisija nustatė, kad šioje byloje atliekant palyginimą nereikėjo konvertuoti valiutos, susijusios su žaliavų sąnaudomis. Bet kuriuo atveju „Tatmetal“ nepateikė jokių įrodymų, kad pirkimo užsakymo datos, o ne žaliavų pirkimo užsakymuose / pirkimo-pardavimo sutartyse nustatytos sąlygos, buvo teisingos. Komisija taip pat pažymėjo, kad „Tatmetal“ nenurodė jokio teisinio pagrindo, kuriuo remiantis tokį koregavimą būtų buvę galima pagrįsti. Šis argumentas buvo atmestas.

(691) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ tvirtino, kad Komisija neįvykdė jai tenkančios pareigos įrodyti valiutos konvertavimo koregavimą, kurį ji atliko pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą, nes nepaaiškino, kaip valiutos konvertavimas paveikė kainas ir kainų palyginamumą.

(692) Komisija laikėsi nuomonės, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punkto tikslas apima valiutos konvertavimo praktinės būtinybės elementus, kai sandoriai išreiškiami įvairiomis valiutomis, ir palyginimo teisingumą, pavyzdžiui, kai nurodoma, kurį valiutos kursą reikia naudoti tais atvejais, kai yra su pardavimu eksportui tiesiogiai susijusių išankstinių valiutos sandorių. Kalbant apie praktinį valiutos konvertavimo būtinumą, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punkte pateikiamos gairės dėl datos, kurią reikėtų naudoti nustatant valiutos kursą: tai pardavimo data, kuri paprastai yra sąskaitos faktūros data, išskyrus atvejus, kai esminės pardavimo sąlygos nustatomos kitą dieną. Šioje byloje Komisija nustatė, kad esminės pardavimo sąlygos buvo nustatytos pirkimo užsakyme, kaip paaiškinta 674 konstatuojamojoje dalyje. Todėl ji nusprendė, kad užsienio valiuta išreikštai sąskaitos faktūros vertei konvertuoti į TRY tikslingiau naudoti pirkimo užsakymo dieną galiojusį valiutos kursą.

(693) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ tvirtino, kad Komisija laikėsi diskriminacinio požiūrio, taikydama valiutos konvertavimą pagal užsakymo datą tik Turkijai, nepaaiškindama, kodėl Turkijos eksportuojančių gamintojų padėtis skiriasi nuo kitų šalių eksportuojančių gamintojų padėties. Dėl produktų specifikacijų, kiekių, pristatymo sąlygų, vieneto kainų ir mokėjimo sąlygų visos susijusios šalys jau gali būti iš esmės susitarusios pateikiant užsakymą. „Borcelik“ taip pat tvirtino, kad tai buvo pačios Komisijos pozicija dėl pardavimo plieno pramonės sektoriuje ([131]).

(694) Turkijoje užsitęsė nuolatinės didelės infliacijos (kai kuriais metais net hiperinfliacijos), laikotarpis, todėl Turkijos lira nuvertėjo, kaip minėta konstatuojamojoje dalyje 677. Tokios padėties nebuvo pastebėta nė vienoje iš kitų šiame tyrime nagrinėtų šalių. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą dėl Turkijos ir kitų nagrinėjamųjų šalių tarpusavio diskriminacijos.

([131]) 2024 m. sausio 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2024/209, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Turkijos kilmės plieniniams išgaubtiems profiliams, galutinis surinkimas (OL L, 2024/209, 2024 1 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/209/oj), 64 konstatuojamoji dalis.

(695) Savo pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo „Borcelik“ pakartojo savo tvirtinimus dėl valiutos konvertavimo, nepaisant to, kad šis klausimas nebuvo įtrauktas į papildomą galutinį faktų atskleidimą ir bendrovei buvo nurodyta pateikti pastabas tik dėl klausimų, susijusių su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

3.5.6. *Dempingo skirtumai*

(696) Vertindama atrinktus bendradarbiaujančius eksportuojančius gamintojus Komisija palygino kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.

(697) Šiuo pagrindu procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai vidutiniai svertiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
„Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.“	7,8
„Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.“	3,0

(698) Neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams vidutinį svertinį dempingo skirtumą Komisija apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį. Taigi, tas skirtumas buvo nustatytas remiantis atrinktiems eksportuojantiems gamintojams nustatytais skirtumais, neatsižvelgiant į eksportuojantiems gamintojams, kuriems nustatyti nuliniai arba *de minimis* dempingo skirtumai, skirtumus ir pagrindinio reglamento 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis nustatytus skirtumus.

(699) Atsižvelgdama į faktines bylos aplinkybes, visų pirma į tai, kad nebendradarbiavimas buvo nustatytas tik vėlyvame procedūros etape ir Komisija tik iš dalies naudojo turimus faktus, siekdama nustatyti abu skirtumus, Komisija laikėsi nuomonės, kad 9 straipsnio 6 dalis tebebuvo aktuali, nepaisant to, kad abiejų atrinktų eksportuojančių gamintojų skirtumai buvo nustatyti pagrindinio reglamento 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis. Todėl Komisija nusprendė, kad nustatant dempingo skirtumą neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams buvo tikslinga naudoti tuos skirtumus. Tuo remiantis neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas 4,9 % galutinis dempingo skirtumas.

(700) Visiems kitiems Turkijos eksportuojantiems gamintojams Komisija dempingo skirtumą nustatė pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį remdamasi turimais faktais. Šiuo tikslu Komisija nustatė eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygį. Bendradarbiavimo lygis – bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksporto į Sąjungą apimtis, išreikšta viso importo iš nagrinėjamosios šalies į Sąjungą per TL dalimi, nustatyta remiantis Eurostato skelbiamais statistiniais duomenimis.

(701) Šiuo atveju bendradarbiavimo lygis yra aukštas, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksportas sudarė 100 % viso importo per tiriamąjį laikotarpį. Tuo remdamasi Komisija nusprendė, kad dempingo skirtumą nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams būtų tikslinga nustatyti pagal atrinktai bendrovei nustatytą didžiausią dempingo skirtumą.

(702) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
„Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.“	7,8
„Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.“	3,0
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	4,9
Visas kitas nagrinėjamosios šalies kilmės importas	7,8

3.6. **Vietnamas**

3.6.1. *Ypatinga situacija rinkoje. Išstumiamasis poveikis*

3.6.1.1. Analizė

(703) Siekdama nustatyti, ar Vietnamo rinkoje dėl Kinijos kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo išstumiamojo poveikio yra susidariusi ypatinga situacija, Komisija atliko šią analizę: pirma, Komisija analizavo Kinijos importo skverbties į Vietnamo vidaus rinką lygį pagal apimtį; antra, Komisija išnagrinėjo šio importo poveikį kainoms Vietnamo vidaus rinkoje.

(704) Atlikdama analizę Komisija rėmėsi Vietnamo valdžios institucijų pateiktais visos šalies lygmens rodikliais ir atrinktos eksportuojančių gamintojų grupės POSVIET pateiktais bendrovių lygmens rodikliais. Abu rodiklių rinkiniai buvo patikrinti vietoje, kaip nurodyta 106 konstatuojamojoje dalyje.

3.6.1.1.1. Šalies rinka. Poveikis apimčiai

(705) Iš pradžių Komisija analizavo plokščių šaltai valcuotų plieno produktų suvartojimą Vietname, apie kurį pranešė Vietnamo valdžios institucijos, remdamasi pardavimu vidaus rinkoje ir importu.

(706) Suvartojimo Vietname raida:

20 lentelė

Suvartojimas Vietname (tonomis)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Suvartojimas Vietname	[2 250 000–2 350 000] (1)	[2 150 000–2 250 000]	[2 800 000–2 900 000]	[3 100 000–3 200 000]
Indeksas	*100*	*94*	*124*	*138*

(1) Dėl konfidencialumo duomenys nurodyti intervalais.
Šaltinis: TRAV.

(707) 2022–2024 m., t. y. paskutiniu laikotarpiu, apie kurį turima duomenų, suvartojimas Vietname padidėjo 23 procentiniais punktais. Tiriamojo produkto suvartojimas padidėjimas buvo susijęs su keliais Vietnamo vyriausybės priimtais įstatymais, rezoliucijomis ir politikos priemonėmis, kuriais 2024–2025 m. laikotarpiu siekta skatinti viešąsias investicijas, visų pirma infrastruktūros ir statybos srityse ([132]).

(708) Tiriamojo produkto importo į Vietnamą raida:

21 lentelė

Importo į Vietnamą kiekis (tonomis)

Šalis		2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Visas importas, iš jo:	Importo kiekis	266 580	203 390	286 455	314 187
	Indeksas	*100*	*76*	*107*	*154*

([132]) Pavyzdžiui, Rezoliucija Nr. 103/2023/QH15, Rezoliucija Nr. 192/2025/QH15, Rezoliucija Nr. 1321/NQ-UBTVQH15, Rezoliucija Nr. 162/2024/QH15 arba Rezoliucija Nr. 189/2025/QH15.

Šalis		2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
KLR	Importo kiekis	136 484	108 229	156 655	144 106
	Indeksas	*100*	*79*	*115*	*106*
Japonija	Importo kiekis	67 681	53 610	86 382	124 213
	Indeksas	*100*	*79*	*128*	*184*
Taivanas	Importo kiekis	28 305	21 043	19 197	17 753
	Indeksas	*100*	*74*	*68*	*63*
Korėja	Importo kiekis	18 691	10 758	13 080	15 208
	Indeksas	*100*	*58*	*70*	*81*
Australija	Importo kiekis	3 858	4 387	7 764	9 664
	Indeksas	*100*	*114*	*201*	*250*

Šaltinis: Vietnamo muitinė.

(709) Iš importo duomenų matyti, kad tiriamojo produkto importas į Vietnamą nuo 2022 m. iki TL padidėjo 54 %. Šis importo padidėjimas atspindėjo vidaus suvartojimo padidėjimą, kurį paskatino Vietnamo vyriausybės planai 2024 ir 2025 m. padidinti investicijas į infrastruktūrą.

(710) Iš šio importo plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo iš KLR apimtis nuo 2022 m. iki TL padidėjo 6 %. Bendros importo apimties dalis, kurią sudarė importas iš KLR, sumažėjo nuo 51 % 2022 m. iki 46 % per TL. Nepaisant to, KLR buvo pirmas plokščių šaltai valcuotų plieno produktų importo į Vietnamą šaltinis per visą nagrinėjamąjį laikotarpį.

(711) Tuo pat metu tiriamojo produkto pardavimo Vietnamo vidaus rinkoje raida buvo tokia:

22 lentelė

Pardavimo vidaus rinkoje kiekis (tonomis)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Visas Vietnamo rinkoje parduotas kiekis, iš kurio:	[2 000 000–2 100 000]	[1 900 000–2 000 000]	[2 500 000–2 600 000]	[2 700 000–2 800 000]
Indeksas	*100*	*97*	*126*	*140*

Šaltinis: TRAV (2022–2024 m.); kalbant apie TL, kadangi Vietnamo valdžios institucijos nepateikė pardavimo vidaus rinkoje duomenų, Komisija juos apskaičiavo remdamasi patikrintais atrinkto eksportuojančio gamintojo POSVIET klausimyno atsakymais.

(712) Pardavimas vidaus rinkoje apėmė pardavimą atvirojoje rinkoje ir uždarojoje rinkoje. 2022–2024 m. pardavimo apimtis padidėjo 26 %, o tai atitiko 707 konstatuojamojoje dalyje aprašytą padidėjusį vidaus suvartojimą.

(713) Remiantis pirmiau pateiktais suvartojimo, importo ir pardavimo vidaus rinkoje duomenimis, Vietnamo rinkos dalių raida buvo tokia:

23 lentelė

Rinkos dalis (%) ([133])

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Vidaus pramonė	[85–90]	[87–92]	[86–91	[85–90]
Importas, iš jo:	[10–12]	[9–11]	[10–12]	[10–12]
1. KLR	[5–7]	[4–6]	[4–6]	[4–6]
2. Japonija	[2–4]	[2–4]	[2–4	[3–5]
3. Taivanas	[0–2]	[0–2]	[0–2]	[0–2]
4. Korėja	[0–2]	[0–2]	[0–2]	[0–2]
5. Australija	[0–2]	[0–2]	[0–2]	[0–2]

Šaltinis: Vietnamo prekybos teisių gynimo priemonių institucija.

(714) Kalbant apie rinkos dalį, vidaus pramonės rinkos dalis visais metais nuo 2022 m. iki TL išliko didesnė nei 85 %. Nuo 2022 m. iki TL importo rinkos dalis taip pat išliko stabili ir sudarė [10–12 %]. Importo iš Kinijos rinkos dalis šiek tiek sumažėjo: nuo [5–7 %] 2022 m. iki [4–6 %] 2024 m.

(715) Tiek bendros importo apimties padidėjimas, kaip aprašyta 708 konstatuojamojoje dalyje, tiek pardavimo vidaus rinkoje padidėjimas, kaip aprašyta 711 konstatuojamojoje dalyje, atitiko vidaus suvartojimo padidėjimą, kaip aprašyta 706 konstatuojamojoje dalyje, todėl abiejų šalių rinkos dalys išliko maždaug tokios pačios. Atsižvelgiant į apimtį, galima daryti išvadą, kad išaugęs suvartojimas daugiausia buvo naudingas Vietnamo pramonei.

(716) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad nuo 2022 m. iki TL Vietnamo vidaus pramonė užėmė dominuojančią padėtį Vietnamo rinkoje, o jokios kitos šalies rinkos dalis neviršijo 6 %.

3.6.1.1.2. Šalies rinka. Poveikis kainoms

(717) Vėliau Komisija analizavo Kinijos kilmės importo poveikį kainoms Vietnamo vidaus rinkoje. Šiuo tikslu ir atsižvelgdama į tai, kad kitų šalių, išskyrus Kiniją, rinkos dalis buvo nedidelė, Komisija analizavo Kinijos kilmės importo ir pardavimo vidaus rinkoje vieneto kainas.

([133]) Intervalai nurodyti dėl konfidencialumo.

(718) Importo ir pardavimo vidaus rinkoje vieneto kainos raida:

24 lentelė

Pardavimo kainos Vietname (EUR ([134])/t) ([135])

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Vidutinė vieneto importo iš KLR į Vietnamą kaina (CIF)	[900–1 000]	[700–800]	[650–750]	[650–750]
Indeksas	*100*	*78*	*73*	*72*
Vidutinė vieneto pardavimo vidaus rinkoje kaina Vietname	[650–750]	[500–600]	[450–550]	[500–600] ([1])
Indeksas	*100*	*77*	*74*	*84*

([1]) Tiriamuoju laikotarpiu pardavimo vidaus rinkoje kaina grindžiama POSVIET duomenimis.
Importo kainų duomenų šaltinis: Vietnamo muitinė.
Pardavimo vidaus rinkoje kainų duomenų šaltinis: TRAV.

(719) Iš kainų analizės matyti, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu vidutinė importo iš Kinijos kaina buvo nuolat gerokai didesnė už vidutinę Vietnamo vidaus rinkos kainą, o abiejų kainų mažėjimo tendencija buvo panaši.

3.6.1.2. Išvada dėl išstumiamojo poveikio

(720) Remiantis tuo, kas išdėstyta, dėl ribotos Kinijos kilmės importo skverbties į Vietnamą nagrinėjamuoju laikotarpiu vidaus rinkos kainos nesumažėjo. Iš tiesų, Vietnamo pramonei nuo 2022 m. iki TL teko didžioji Vietnamo rinkos dalis, o importo iš Kinijos rinkos dalis, palyginti su ja, buvo nedidelė. Importo iš Kinijos kainos nuolat buvo didesnės už Vietnamo vidaus rinkos kainas. Todėl Komisija padarė išvadą, kad dėl importo iš Kinijos ypatinga situacija Vietnamo rinkoje nesusidarė.

3.6.2. *Ypatinga situacija rinkoje. Kiti tvirtinimai*

(721) Komisija taip pat nagrinėjo, ar dėl skunde nurodytų priemonių, kurios esą iškraipė plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybos sąnaudas Vietname, susidarė ypatinga situacija rinkoje, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje. Šios priemonės buvo:

a) geležies rūdai, plieno laužui ir anglims taikomi eksporto apribojimai,

b) vertikaliai integruotų gamintojų buvimas rinkoje,

c) didelės apimties plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamyba iš KLR kilmės karštai valcuotų produktų ir

d) kitos reglamentavimo iniciatyvos.

(722) Kalbant apie a punktą dėl geležies rūdai, plieno laužui ir anglims taikomų eksporto apribojimų, b punktą dėl vertikalios gamintojų integracijos ir c punktą dėl didelės apimties plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybos iš KLR kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų, atlikus tyrimą nustatyta, kad POSVIET tiriamąjį produktą gamino tik iš karštai valcuotų ritinių ir kad dauguma tų ritinių ([136]) buvo gaunami iš Korėjos. Todėl POSVIET nebuvo integruota ir nenaudojo nei Vietnamo kilmės geležies rūdos, plieno laužo ar anglių, nei KLR kilmės karštojo valcavimo produktų.

([134]) Muitinė kainas registruoja JAV doleriais (USD) ir Vietnamo dongais (VND). Pardavimo vidaus rinkoje kainos registruojamos VND. Konvertuodama kainas į EUR Komisija taikė oficialų valiutos kursą.
([135]) Intervalai nurodyti dėl konfidencialumo.
([136]) Iš susijusių tiekėjų pirkta karštai valcuoto šaltojo plieno dalis sudarė [80–100 %] viso tiriamuoju laikotarpiu pirkto kiekio. Dėl konfidencialumo buvo nurodytas intervalas.

(723) Kalbant apie d punktą dėl kitų reguliavimo iniciatyvų, Komisija pažymėjo, kad Vietnamo vyriausybė atsisakė Plieno pramonės plėtros strategijos iki 2030 m. kartu su vizija iki 2050 m. ir kad 2010 m. balandžio 20 d. Direktyva 494/CT-TTg, nurodyta skunde dėl šalyje gaminamų išteklių ir prekių naudojimo, iš tikrųjų buvo privaloma viešiesiems subjektams, pavyzdžiui, ministerijoms, ministerijų lygmens agentūroms ir su vyriausybe susijusioms agentūroms. Ši direktyva nebuvo taikoma privatiems subjektams ir bet kuriuo atveju tos reguliavimo iniciatyvos negalėjo turėti įtakos POSVIET, kaip paaiškinta 722 konstatuojamojoje dalyje.

(724) Todėl nė viena iš šių priemonių neturėjo poveikio POSVIET ir, kadangi ji vykdė [80–100 %] tiriamojo produkto eksporto į Sąjungą, Komisija padarė išvadą, kad 2 straipsnio 3 dalies nuostatų dėl ypatingos situacijos rinkoje negalima taikyti nei POSVIET, nei Vietnamui.

3.6.3. *Normalioji vertė*

(725) Remdamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi Komisija pirmiausia išnagrinėjo, ar visa atrinkto bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo pardavimo vidaus rinkoje apimtis buvo tipiška. Pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei visa kiekvieno eksportuojančio gamintojo panašaus produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos jo nagrinėjamojo produkto pardavimo eksportui į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį apimties. Tuo remiantis nustatyta, kad visas atrinkto eksportuojančio gamintojo panašaus produkto pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas.

(726) Tada Komisija nustatė vidaus rinkoje parduodamo produkto rūšis, kurios buvo tokios pačios arba panašios į eksportui į Sąjungą parduoto produkto rūšis.

(727) Tada Komisija nagrinėjo, ar, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi, atrinkto eksportuojančio gamintojo vidaus rinkoje parduotas kiekvienos rūšies, kuri buvo tokia pati arba panaši į eksportui į Sąjungą parduoto produkto rūšį, produkto kiekis buvo tipiškas. Tam tikros rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei tiriamuoju laikotarpiu visa tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos tos pačios ar panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties. Komisija nustatė, kad kalbant apie kelių rūšių produktus, kurių pardavimo eksportui į Sąjungą apimtis sudarė mažiau kaip 0,5 % visos pardavimo apimties, vidaus rinkoje tokios pačios ar panašios rūšies produktai nebuvo parduodami.

(728) Kadangi tam tikrų rūšių panašus produktas vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis nebuvo parduodamas, Komisija normaliąją vertę apskaičiavo vadovaudamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalimis.

(729) Vėliau Komisija nustatė kiekvienos rūšies produkto pelningo pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams tiriamuoju laikotarpiu dalį, kad galėtų nuspręsti, ar apskaičiuojant normaliąją vertę remtis faktiniu pardavimu vidaus rinkoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį.

(730) Normalioji vertė grindžiama faktine kiekvienos rūšies produkto vidaus rinkos kaina, neatsižvelgiant į tai, ar tas pardavimas buvo pelningas, jeigu:

a) tam tikros rūšies produkto, parduoto grynąja pardavimo kaina, lygia apskaičiuotoms gamybos sąnaudoms arba už jas didesne, pardavimo apimtis sudarė daugiau kaip 80 % bendros tos rūšies produkto pardavimo apimties ir

b) tos rūšies produkto pardavimo vidutinė svertinė kaina yra lygi vieneto gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė.

(731) Jei tenkinamos abi sąlygos, normalioji vertė yra tos rūšies produkto viso pardavimo vidaus rinkoje per TL vidutinė svertinė kaina.

(732) Normalioji vertė yra kiekvienos rūšies produkto, tik pelningai parduoto vidaus rinkoje per TL, faktinė vidaus rinkos kaina, jei:

a) tam tikros rūšies produkto pelningo pardavimo apimtis sudaro ne daugiau kaip 80 % bendros šios rūšies produkto pardavimo apimties arba

b) šios rūšies produkto vidutinė svertinė kaina yra mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas.

(733) Išanalizavus pardavimą vidaus rinkoje nustatyta, kad maždaug 27 % viso pardavimo vidaus rinkoje buvo pelningas ir kad vidutinė svertinė pardavimo kaina buvo didesnė už gamybos sąnaudas. Iš jo tų rūšių produktai, kurių pelningas pardavimas viršijo 80 %, sudarė apie 7 % viso pardavimo vidaus rinkoje. Todėl normalioji vertė buvo apskaičiuota kaip viso tų rūšių produkto pardavimo vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu kainų svertinis vidurkis. Be to, tų rūšių produktai, kurių pelningas pardavimas sudarė ne daugiau kaip 80 % viso tų rūšių produktų pardavimo vidaus rinkoje, sudarė 20 % viso pardavimo vidaus rinkoje. Todėl normalioji vertė buvo apskaičiuota kaip pelningo tų rūšių produkto pardavimo kainų svertinis vidurkis tik tiriamuoju laikotarpiu.

(734) Normalioji vertė apskaičiuota prie atrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų vidutinių panašaus produkto gamybos sąnaudų per tiriamąjį laikotarpį pridėjus:

a) vidutines svertines PBA išlaidas, kurias atrinktas bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas patyrė per TL įprastomis prekybos sąlygomis vidaus rinkoje parduodamas panašų produktą, ir

b) vidutinį svertinį pelną, kurį atrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai uždirbo per TL įprastomis prekybos sąlygomis parduodami panašų produktą vidaus rinkoje.

(735) Kai tam tikrų rūšių panašaus produkto vidaus rinkoje parduota nebuvo, Komisija ieškojo kitų šaltinių kainoms įprastomis prekybos sąlygomis gauti. Kadangi nagrinėjamojoje šalyje nebuvo kitų atrinktų bendradarbiaujančių ar prieinamų panašaus produkto vidaus gamintojų, tokių kainų nebuvo. Komisija atitinkamų rūšių produkto normaliąją vertę apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis.

(736) Didelę dalį karštai valcuotų ritinių, kurie yra pagrindinė plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno gamybos žaliava, POSVIET pirko iš kelių susijusių tiekėjų. Todėl Komisija nagrinėjo, ar šie pirkimai buvo vykdomi įprastomis rinkos sąlygomis. Komisija palygino „POSCO Co. Ltd.“ (toliau – POSCO HQ) atitinkamų plieno rūšių pardavimo nesusijusiems pirkėjams kainas su pardavimo POSVIET kainomis EXW sąlygomis. Komisija laikėsi nuomonės, kad POSCO HQ pardavimas buvo tinkamas pakaitinis rodiklis siekiant išnagrinėti karštojo valcavimo ritinių pirkimo iš bet kurio susijusio tiekėjo kainas. Komisija nustatė, kad POSCO HQ pardavinėjo atitinkamų plieno rūšių karštai valcuotus ritinius nesusijusiems pirkėjams didesnėmis kainomis nei POSVIET taikytos tų pačių plieno rūšių kainos. Todėl Komisija pakoregavo POSVIET nurodytas karštojo valcavimo ritinių sąnaudas iki ištiestosios rankos principą atitinkančio lygio. Dėl to gamybos sąnaudos padidėjo 3,7 %.

(737) Pakoreguotos gamybos sąnaudos buvo naudojamos pardavimo vidaus rinkoje pelningumo analizei, kaip aprašyta 733 konstatuojamojoje dalyje, atlikti ir normaliajai vertei, kaip aprašyta 734 ir 735 konstatuojamosiose dalyse, apskaičiuoti.

(738) Po galutinio faktų atskleidimo POSVIET tvirtino, kad koregavimas įprastomis rinkos sąlygomis buvo atliktas neteisingai. Visų pirma ji nurodė, kad prašomą informaciją ir patvirtinamuosius įrodymus buvo pateikęs kitas susijęs tiekėjas. Ši informacija apėmė duomenis apie pirkimo ir pardavimo kainas (nustatytas POSVIET ir keliems nesusijusiems pirkėjams). POSVIET teigė, kad karštai valcuotų ritinių pirkimo iš šio susijusio tiekėjo atveju koregavimas neturėjo būti atliekamas, nes dėl pardavimo POSVIET susidarė marža,, ir teigė, kad šios kainos atitiko ištiestosios rankos principą. Bendrovė pakartojo savo tvirtinimą pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo, nepaisant to, kad šis klausimas nebuvo įtrauktas į papildomą galutinį faktų atskleidimą ir bendrovei buvo nurodyta pateikti pastabas tik dėl klausimų, susijusių su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

(739) Komisija išnagrinėjo surinktus duomenis. Pirma, Komisija nustatė, kad iš susijusio tiekėjo pateiktos informacijos nebuvo galima nustatyti, ar į nurodytą pirkimo kainą buvo įtrauktos visos įsigijimo išlaidos, ar tik tiekiančiosios bendrovės nustatyta kaina. Antra, pelno dydis (skirtumas tarp nurodytos pirkimo ir pardavimo kainos) buvo toks mažas, kad vargu ar jį buvo galima laikyti pagrįstu pelnu, visų pirma dėl to, kad šio susijusio tiekėjo pardavimo nesusijusiems pirkėjams pelnas buvo gerokai didesnis, o tai reiškia, kad pardavimas POSVIET nebuvo vykdomas įprastomis rinkos sąlygomis nustatyta kaina. Ši analizė yra ribota dėl to, kad susijusio tiekėjo pateiktame pardavimo sąraše nebuvo informacijos apie karštojo valcavimo ritinių rūšį, pvz., pagal plieno rūšis ar kitus požymius. Išsami analizė POSVIET buvo pateikta atskirai, nes joje buvo konfidencialių su bendrove susijusių duomenų. Todėl 738 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas tvirtinimas buvo atmestas.

3.6.4. *Eksporto kaina*

(740) Atrinktas eksportuojantis gamintojas į Sąjungą eksportavo a) tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams, b) per trečioje šalyje įsikūrusią susijusią bendrovę, veikiančią kaip prekiautojas, („POSCO International Corporation“ (toliau – „PIC Korea“), tiesiogiai eksportuojantis į Sąjungą, arba c) per „PIC Korea“, eksportuojančią per susijusias bendroves, veikiančias kaip importuotojai Sąjungoje, („POSCO INTERNATIONAL Deutschland GmbH“, Ešbornas, Vokietija (toliau – „PI Germany“) ir „POSCO INTERNATIONAL Italia S.r.l“ (toliau – „PI Italy“).

(741) Nagrinėjamojo produkto pardavimo eksportui tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje atveju, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kaina buvo už eksportui į Sąjungą parduotą nagrinėjamąjį produktą faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina.

(742) Nagrinėjamojo produkto pardavimo eksportui į Sąjungą per susijusias bendroves importuotojas eksporto kaina pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį buvo nustatyta remiantis kaina, kuria importuotas produktas buvo pirmą kartą perparduotas nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje. Šioje byloje kaina buvo koreguojama atsižvelgiant į visas išlaidas, patirtas nuo importo iki perpardavimo, įskaitant PBA išlaidas, ir į gautą pelną. Kaip paaiškinta 630 konstatuojamojoje dalyje, koreguojant naudotas 2 % pelno dydis.

(743) Atlikti koregavimai, atspindintys visas išlaidas, patirtas nuo importo iki perpardavimo, susijusias su tvarkymu, pakrovimu ir vežimu Sąjungoje, ir patirtas kredito išlaidas.

3.6.5. *Palyginimas*

(744) Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje nustatyta, kad Komisija turi teisingai palyginti normaliąją vertę ir eksporto kainą tuo pačiu prekybos lygiu ir atsižvelgti į veiksnių, turinčių įtakos kainoms ir kainų palyginamumui, skirtumus. Šiuo atveju Komisija nusprendė atrinktų eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palyginti gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygiu. Kaip paaiškinta toliau, prireikus normalioji vertė ir eksporto kaina buvo koreguojamos siekiant, kad: i) jos labiau atitiktų gamintojo kainų EXW sąlygomis lygį ir ii) būtų atsižvelgta į įvairius veiksnių, kurie, kaip tvirtinta ir įrodyta, turėjo įtakos kainoms ir kainų palyginamumui, skirtumus.

3.6.5.1. Normaliosios vertės koregavimas

(745) Kaip paaiškinta 3.6.3 skirsnyje, normalioji vertė buvo nustatyta remiantis pardavimo vidaus rinkoje kaina arba apskaičiuota naudojant gamybos sąnaudas kartu su PBA išlaidų ir pelno sumomis, kurios laikytos pagrįstomis esant tokiam prekybos lygiui.

(746) Komisija atliko koregavimą dėl vežimo, tvarkymo ir krovos išlaidų, patirtų parduodant vidaus rinkoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punktą, siekdama, kad pardavimo vidaus rinkoje kaina labiau atitiktų gamintojo kainą EXW sąlygomis, dėl nepriklausomiems pirkėjams vidaus rinkoje suteikto kredito pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies g punktą, dėl pakavimo išlaidų, patirtų parduodant panašų produktą vidaus rinkoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies f punktą, ir dėl nepriklausomiems vidaus pirkėjams suteiktų garantijų pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies h punktą.

(747) Po galutinio faktų atskleidimo POSVIET pakartojo savo tvirtinimą, kad Komisija turėjo pakoreguoti normaliąją vertę, vertindama automobilių pramonės sektoriui skirtų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pardavimą.

(748) Bendrovės teigimu, pati Komisija šio reglamento 3.4.5 skirsnyje patvirtino, kad produkto rūšių klasifikavimas naudojant produkto kontrolės numerį (PKN) ir kainų palyginamumas nėra ta pati problema, nes ji nagrinėjo Taivano eksportuojančių gamintojų prašymus atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį atskirai dėl fizinių skirtumų, dėl prekybos lygio ir dėl kitų veiksnių. Bendrovė teigė, kad Taivano bendrovių padėtis iš esmės skiriasi nuo POSVIET padėties. POSVIET teigė, kad, priešingai nei Taivano bendrovės, ji pateikė įrodymų, susijusių tiek su didesnėmis sąnaudomis, tiek su techninėmis ir komercinėmis kainų skirtumų priežastimis.

(749) Šiuo klausimu POSVIET teigė, kad produkto panašumas nereiškia kainų palyginamumo. Bendrovės teigimu, konkrečiai bendrovei skirtame galutiniame faktų atskleidimo dokumente Komisija savo argumentais atsakė į klausimą, ar automobilių pramonės ir ne automobilių pramonės produktai yra pakankamai panašūs, kad jiems būtų galima taikyti tą patį PKN, tačiau neatsakė į klausimą, ar, neatlikus koregavimo, jie gali būti panašūs kainos požiūriu. Bendrovė nurodė kainų koregavimą, kurį Komisija atliko antidempingo tyrime dėl importuojamų Korėjos Respublikos ir Taivano kilmės akrilnitrilbutadienstireninių dervų (toliau – ABS dervos) ([137]).

(750) Be to, POSVIET teigė, kad iš pradžių ji netvirtino, kad kaina buvo didesnė dėl didesnių sąnaudų. Bendrovė teigė, kad ji pateikė įrodymų, jog automobilių pramonės sektoriuje naudojamos rūšys buvo brangesnės. Tačiau didesnės kainos priklauso ne tik nuo didesnių sąnaudų. Bendrovė tvirtino, kad pardavimui automobilių pramonės sektoriuje būdingi papildomi unikalūs ekonominiai bruožai, tokie kaip:

a) griežtos specifikacijos ir sertifikavimas;

b) vertė, kurią automobilių pramonės klientai sieja su tiekimo patikimumu ir saugumu;

c) mažesnis jautrumas kainoms, nes dėl kvalifikacijos ir pakartotinio sertifikavimo galimybės pakeisti tiekėją tampa ribotos.

(751) Šiuo atžvilgiu bendrovė priminė Komisijos išvadas, padarytas atliekant tyrimą dėl plieno apsaugos priemonių ([138]), kuriame Komisija atskyrė automobilių pramonei skirtus plokščius šaltai valcuotus produktus iš plieno nuo kitų rūšių plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno. Konkrečiai bendrovei skirtame galutiniame faktų atskleidimo dokumente Komisija laikėsi nuomonės, kad plieno apsaugos priemonių pavyzdys šioje byloje netaikytinas, nes atliekant apsaugos priemonių tyrimą produktai buvo nustatyti tik remiantis tarifiniu klasifikavimu, o atliekant šį tyrimą nustačius PKN galima palyginti panašių rūšių produktus. Tačiau bendrovė nesutiko ir teigė, kad Komisija jau buvo pripažinusi, kad automobilių pramonei skirtas plienas turi komercinį skiriamąjį požymį, nes jis gaminamas pagal tikslias specifikacijas, jam reikalingas tiekėjo sertifikatas, jis tiekiamas pagal ilgalaikius susitarimus ir nagrinėtomis aplinkybėmis turėtų būti vertinamas atskirai nuo standartinių produktų ([139]).

(752) „POSVIET“ priminė, kaip tvirtinta, įrodymus, pateiktus minėtiems įtarimams pagrįsti. Ji pabrėžė, kad nustatytos didelės automobilių sektoriuje naudojamo plieno rūšių kainos nebuvo vienintelė prašomo koregavimo priežastis. Bendrovė tvirtino, kad nustatytos didesnės kainos buvo susijusios su pirmiau minėto pardavimo automobilių sektoriuje pardavimo ypatybėmis.

(753) POSVIET taip pat tvirtino, kad Komisijos atlikta automobilių ir ne automobilių pramonės sektoriams parduodamų rūšių, kurioms taikomas tas pats PKN, gamybos sąnaudų analizė buvo klaidinga. Komisija nustatė kiekvieno PKN, pagal kurį buvo parduodamos automobilių sektoriui skirtos rūšys, vieneto gamybos sąnaudų intervalus ir nustatė, kad pardavimo automobilių sektoriui vieneto gamybos sąnaudos tikrai atitiko tuos intervalus. Bendrovė teigė, kad vietoj to reikėjo nustatyti svertinius vidurkius. Iš svertinių vidurkių matyti, kad vidutinės automobilių sektoriui skirtų rūšių vieneto gamybos sąnaudos apskritai ir pagal kiekvieną PKN buvo didesnės už vidutines ne automobilių sektoriui skirtų rūšių vieneto gamybos sąnaudas. Bendrovė taip pat pažymėjo, kad dėl to atsiranda asimetrija, nes ji nepardavinėjo plokščių šaltai valcuotų plieno produktų automobilių sektoriaus pirkėjams Sąjungoje. Šiuo klausimu bendrovė dar kartą nurodė 749 konstatuojamojoje dalyje paminėtą ABS tyrimą.

(754) Galiausiai POSVIET pasiskundė, kad Komisija atskirai neišnagrinėjo jos prašymų atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punktą (prekybos lygis) ir 2 straipsnio 10 dalies k punktą (kiti veiksniai). Bendrovė taip pat teigė, kad buvo pateikusi pakankamai įrodymų, pagrindžiančių jos prašymą atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktą (fiziniai skirtumai). Šiomis aplinkybėmis bendrovė taip pat pakartojo savo argumentą, kad plokščių šaltai valcuotų plieno produktų suskirstymas į dvi pakategores (automobilių pramonės sektorius ir ne automobilių pramonės sektorius) pagal plieno apsaugos priemonę patvirtina jos tvirtinimą, kad egzistuoja tam tikri fiziniai skirtumai.

([137]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2026/316.
([138]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/159.
([139]) Ten pat, 156 ir 157 konstatuojamosios dalys.

(755) Komisija išnagrinėjo atskirus bendrovės tvirtinimo elementus, susijusius su normaliosios vertės koregavimu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktą, 2 straipsnio 10 dalies d punktą, arba 2 straipsnio 10 dalies k punktą. Prireikus Komisija išsamiau paaiškino savo priežastis konkrečiai bendrovei skirtame faktų atskleidimo dokumente, nes tam tikra pateikta informacija ir įrodymai buvo konfidencialūs.

(756) Pirma, Komisija sutiko, kad, nepaisant nustatyto PKN klasifikavimo, gali būti priežasčių atlikti koregavimą, jei koregavimo prašanti šalis įrodo poveikį kainų palyginamumui. Tačiau ji nesutiko, kad kuri nors šio reglamento dalis patvirtina, kad šiame tyrime taip ir buvo. Atlikus Taivano eksportuojančių gamintojų prašymo atlikti koregavimą analizę buvo tik nustatyta, kad Komisija išnagrinėjo ir siekė išspręsti visus atitinkamų šalių gautus tvirtinimus.

(757) Būtinybė atlikti koregavimą turi būti nagrinėjama kiekvienu konkrečiu atveju ir remiantis bylos faktinėmis aplinkybėmis. Todėl bendrovės paminėtos ABS tyrimo išvados šiuo atveju netaikytinos. ABS tyrime atlikus išsamią subalansuotos masės produkto rūšių analizę nustatyta, kad paprastas subalansuotos masės produkto rūšių ir įprastinių produkto rūšių diferencijavimas neatspindi atsirandančių sąnaudų ir kainų skirtumų, kurie priklauso nuo subalansuotos masės žaliavų rūšies ([140]). Be to, toje byloje Komisija nustatė, kad produktų rūšys, dėl kurių buvo atliktas koregavimas, buvo specialiai sukurtos vienam pirkėjui, o eksportuojantis gamintojas pagal sutartį buvo įpareigotas nepardavinėti tų rūšių produktų kitiems pirkėjams.

(758) Kalbant apie plieno sektoriaus apsaugos priemonių tyrimo išvadas, Komisija toliau laikėsi savo pozicijos. Apsaugos priemonės motyvais negalima pagrįsti sprendimo, kuris turėjo būti priimtas atliekant šį tyrimą. Komisija nenusprendė sukurti atskiros pakategorės automobilių pramonės gaminiams, nes jų sąnaudų ir kainų nebuvo galima palyginti. Komisija šį sprendimą priėmė atsižvelgdama į naudotojų interesus. Šiuo atžvilgiu buvo įrodyta, kad automobilių pramonės produktai paprastai buvo tiekiami tik laiku, todėl padidėjo rizika, kad kai kurių konkrečių rūšių produktai bus išstumti iš neapmuitinamos kvotos standartiniais (ne automobilių pramonės) produktais, kurie gali būti masiškai tiekiami ir kaupiami laikotarpio, kuriam buvo nustatyta tarifinė kvota, pradžioje.

(759) Dėl POSVIET prašymo atlikti koregavimą Komisija patvirtino, kad galutiniame faktų atskleidimo dokumente ji daugiausia dėmesio skyrė gamybos sąnaudų analizei. Komisija laikėsi nuomonės, kad specifinis automobilių pardavimo pobūdis, visų pirma, kaip tvirtinta, griežtesni reikalavimai dėl techninių specifikacijų ir kokybės, atsispindės gamybos sąnaudose. Šiuo atžvilgiu Komisija nesutiko, kad ji turėjo naudoti svertinį vidurkį, siekdama palyginti, ar automobilių sektoriui skirtų rūšių gamybos sąnaudos buvo suderintos su ne automobilių sektoriui skirtų rūšių gamyba. Šioje byloje apskaičiuojant vidutines svertines vieneto sąnaudas būtų remiamasi atskirų rūšių produktų, kuriems taikomas tas pats PKN, gamybos kiekiais. Mažiausiu ir didžiausiu dydžiu pagrįstas intervalas padėjo susidaryti tinkamesnį ne automobilių pramonei skirtų produktų rūšių, kurioms taikomas tas pats PKN, gamybos sąnaudų vaizdą. Komisija nustatė, kad tam tikrų rūšių automobilių pramonės produktų, kuriems taikomas tas pats PKN, vieneto gamybos sąnaudos gerokai atitiko ne automobilių pramonės produktų rūšims nustatytą intervalą.

(760) Siekdama tinkamai atsakyti į bendrovės tvirtinimus pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a, d arba k punktą, Komisija perskaičiavo pateiktus tvirtinimus ir tuos tvirtinimus pagrindžiančius argumentus bei įrodymus. Šioje analizėje taip pat nagrinėtas tvirtinimas, kad POSVIET padėtis iš esmės skyrėsi nuo Taivano eksportuojančių gamintojų padėties (žr. 748 konstatuojamąją dalį).

(761) Pirminiame klausimyno atsakyme POSVIET paprašė peržiūrėti PKN struktūrą remiantis plieno apsaugos priemonių precedentu ir trimis 750 konstatuojamojoje dalyje išvardytais elementais ir pažymėjo, kad jei Komisija nuspręstų nepatikslinti PKN, ji pateiktų prašymą pakoreguoti atsižvelgiant į fizinius skirtumus, prekybos lygį ir (arba) kitus veiksnius.

([140]) Įgyvendinimo reglamento (ES) 2026/316 88–103 konstatuojamosios dalys.

(762) Bendrovė šį prašymą išreiškė tik per patikrinimą vietoje. POSVIET pateikė pastabų, kuriose išsamiau išdėstė pardavimo automobilių pramonės sektoriui ypatumus, palyginti su pardavimu ne automobilių pramonės sektoriaus klientams, savo automobilių tiekėjo raštą dėl pirkimo politikos, automobilių pramonės kliento pateiktas ataskaitas, kuriomis patvirtintos atrinktos POSVIET gaminamos plieno rūšys, tiriamojo laikotarpio kainų pasiūlymus ir skaičiavimus koregavimo lygiui nustatyti.

(763) Komisija išnagrinėjo šią informaciją ir įrodymus, siekdama nustatyti, ar būtų tikslinga atlikti koregavimą dėl fizinių skirtumų pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktą. Komisija nustatė, kad bendrovė savo automobilių sektoriaus pirkėjui pardavinėjo dviejų rūšių produktus: i) produktus, gaminamus pagal pramoninį standartą, taikomą plienui, *inter alia*, automobilių pramonės sektoriuje, ir ii) produktus, gaminamus pagal apskritai šaltai valcuotiems produktams taikomą pramoninį standartą. Didžiąją dalis pardavimo automobilių pramonės sektoriaus užsakovui (75–85 %) buvo galima priskirti antrajai kategorijai. Tuo pat metu šių rūšių ne automobilių pramonės sektoriui skirti produktai, parduodami automobilių pramonės sektoriaus klientui, buvo parduodami kitiems ne automobilių pramonės sektoriaus klientams. Šiuo atžvilgiu Komisija nustatė, kad bendrovė pateikė patvirtinimo ataskaitas tik dėl tų rūšių produktų, kurie buvo pagaminti laikantis automobilių pramonės sektoriaus standarto, ir paprašė atlikti koregavimą dėl viso jos pardavimo automobilių pramonės sektoriaus pirkėjui. Be to, iš pateiktų įrodymų matyti, kad iš tiesų pagal automobilių pramonės standartą gaminamų tam tikrų rūšių produktų atveju automobilių pramonės pirkėjas analizavo, ar jie atitinka prašomas technines specifikacijas. Specifikacijos ir tyrimo metodai buvo pagrįsti automobilių pramonės standartu. Komisija taip pat nustatė, kad bendrovė pardavinėjo automobilių pramonės sektoriaus pirkėjo pagal automobilių pramonės standartą patvirtintų rūšių produktus kitiems pirkėjams (tačiau tik nedideliais kiekiais). Komisija padarė išvadą, kad daugumos rūšių produktų, parduodamų automobilių pramonės pirkėjui, fizinės savybės nesiskiria, nes tų pačių rūšių plienas vidaus rinkoje buvo parduodamas ne automobilių pramonės pirkėjams. Mažesnė automobilių pramonės pirkėjui parduodamų produktų rūšių dalis (15–25 %) iš tiesų buvo gaminama pagal konkretų pramoninį standartą, taikomą, *inter alia*, automobilių pramonei (ir plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams, naudojamiems elektros įrangos arba statybos sektoriuose). Komisija laikėsi nuomonės, kad fiziniai šių rūšių produktų ir ne automobilių pramonės pirkėjams parduodamų rūšių produktų skirtumai nebuvo įrodyti. Poveikis normaliajai vertei (jei jis apskritai būtų) būtų nereikšmingas, nes visas pardavimas automobilių pramonės pirkėjui sudarė mažiau kaip 2 % viso POSVIET pardavimo vidaus rinkoje. Todėl Komisija atmetė prašymą pakoreguoti normaliąją vertę atsižvelgiant į fizinius skirtumus. Išsamesnė informacija bendrovei buvo pateikta konkrečiai bendrovei skirtame faktų atskleidimo dokumente.

(764) Komisija toliau nagrinėjo 762 konstatuojamojoje dalyje nurodytą informaciją ir įrodymus, siekdama nustatyti, ar būtų tikslinga atlikti koregavimą atsižvelgiant į prekybos lygį pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punktą. Komisija priminė, kad siekiant atlikti pagrįstą koregavimą, bendrovė turi įrodyti, kad platinimo grandinėje eksporto kaina priskiriama kitam prekybos lygiui nei normalioji vertė ir kad šis skirtumas turi įtakos kainų palyginamumui, kaip matyti iš pastovių ir didelių skirtumų tarp pardavėjo funkcijų ir kainų įvairiuose eksportuojančios šalies vidaus rinkos prekybos lygiuose. Komisija nustatė, kad bendrovė tik nurodė, jog vidaus rinkoje vienam klientui, t. y. automobilių pramonės pirkėjui, taikė didesnes kainas. Tačiau ji nepaaiškino ir neįrodė funkcijų skirtumų, kuriais būtų buvę galima pagrįsti didesnes kainas. Be to, POSVIET turėjo tik vieną automobilių pramonės klientą. Todėl vargu ar bet kokią kainodaros politiką vieno kliento atžvilgiu būtų galima laikyti nuoseklių ir aiškių pardavimo automobilių ir ne automobilių pramonės sektoriuose skirtumų įrodymu. Atsižvelgdama į visa tai, kas išdėstyta, Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(765) Kalbant apie prašymą atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą, Komisija pateikė išsamią analizę konkrečiai bendrovei skirtame faktų atskleidimo dokumente. Apskritai Komisija nustatė, kad bendrovė neįrodė ryšio tarp veiksnių, kuriuos bendrovė nurodė kaip pardavimo automobilių pramonės sektoriuje ypatumus, ir automobilių pramonės pirkėjui taikomų kainų. Visų pirma Komisija nustatė, kad automobilių pardavimas pagal kai kuriuos PKN, apimančius pardavimą tiek automobilių, tiek ne automobilių pramonės sektoriuose, buvo nuostolingas, t. y. dėl šių esą specifinių pardavimo automobilių pramonės sektoriuje ypatybių nebuvo galima taikyti kainos, kuri padengtų gamybos sąnaudas. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(766) Galiausiai, remdamasi 755–765 konstatuojamosiose dalyse išdėstytais argumentais, Komisija atmetė 747–754 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus POSVIET tvirtinimus.

(767) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo POSVIET pakartojo, kad automobilių ir ne automobilių sektoriui skirtų rūšių palyginimui naudoti svertinį vidurkį, atsižvelgiant į jų gamybos sąnaudas, buvo tikslingiau nei naudoti intervalus. Bendrovė teigė, kad svertinis vidurkis atspindi faktinę komercinę stebėjimų svarbą, o intervalas suteikia lemiamą reikšmę abiem kraštutiniams rodmenims, neatsižvelgiant į tai, ar jie yra reprezentatyvūs.

(768) Dėl Komisijos išnagrinėto bendrovės prašymo atlikti koregavimą dėl fizinių skirtumų pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktą POSVIET pateikė du argumentus.

(769) Pirma, bendrovė teigė, kad Komisijos analizė, pagrįsta pramonės standartais, pagal kuriuos buvo gaminami automobilių pramonės pirkėjui parduoti tam tikrų rūšių produktai, nebuvo svarbi siekiant padaryti išvadas, ar koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktą yra pagrįstas. Bendrovė teigė, kad produktui gali būti taikomas tas pats PKN arba plataus pobūdžio pramonės standartas ir jam vis tiek gali būti taikomi papildomi konkretiems pirkėjams skirti reikalavimai.

(770) Antra, POSVIET teigė, kad konkretūs jos automobilių pramonės pirkėjo poreikiai turėjo įrodytą rinkos vertę. Šiuo atžvilgiu bendrovė nurodė, kad produktai bandomi pagal konkrečius automobilių pramonės pirkėjo techninius reikalavimus, vidutinės svertinės vieneto gamybos sąnaudos yra didesnės už ne automobilių sektoriui skirtų rūšių produktų, kuriems taikomas tas pats PKN, sąnaudas, o automobilių sektoriui skirtų rūšių produktų vidutinės svertinės gamintojo pardavimo kainos EXW sąlygomis taip pat yra didesnės už ne automobilių sektoriui skirtų produktų, kuriems taikomas tas pats PKN, pardavimo kainas.

(771) Kalbant apie Komisijos įvertintą bendrovės prašymą atlikti koregavimą dėl prekybos lygio skirtumų (PĮG pardavimo) pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punktą, bendrovė pateikė toliau nurodytų kategorijų automobilių pramonės ir ne automobilių pramonės klientams atliekamų funkcijų skirtumų apžvalgą: a) kvalifikavimas ir testavimas, b) prognozavimas ir planavimas, c) atsargos ir logistika, d) kainodaros institucija, e) skundų nagrinėjimas ir techninė parama. Bendrovė taip pat teigė, kad šių funkcijų skirtumų poveikis buvo įrodytas didesnėmis automobilių pramonės klientui taikytomis kainomis, o tų skirtumų nuoseklumas buvo įrodytas pagal sandorius, produktus ir laikotarpius. Galiausiai bendrovė pridūrė, kad net jei Komisija manytų, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunkčio sąlygos nebuvo visiškai įvykdytos, ji turėtų atlikti specialų koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto ii papunktį.

(772) Dėl Komisijos įvertinto bendrovės prašymo atlikti koregavimą dėl kitų veiksnių pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą bendrovė tvirtino, kad:

a) ji pateikė prašymą per patikrinimą vietoje, ne tik po galutinio faktų atskleidimo;

b) ribotas tvarumas buvo pagrįstas sertifikavimo proceso įrodymais;

c) nors kainos pagal šalis yra diferencijuotos, dėl regioninės kainodaros deramasi centralizuotai;

d) gamybos sąnaudų ir pardavimo kainų svertiniai vidurkiai yra tiesioginis nuoseklaus poveikio kainoms įrodymas;

e) nuostolingi PKN nepaneigia poveikio kainoms;

f) kadangi automobilių pardavimas į Sąjungą nevykdomas, reikia atlikti koregavimą, nes esą nustatytas kitų veiksnių poveikis kainoms.

(773) Komisija laikėsi nuomonės, kad svertinio vidurkio naudojimas gamybos sąnaudoms palyginti nebuvo tinkamas siekiant nustatyti, ar automobilių sektoriui skirtų rūšių produktų gamybos sąnaudos buvo nuolat didesnės už ne automobilių sektoriui skirtų rūšių produktų gamybos sąnaudas. Iš tiesų, kai kelios skirtingos vertės suskirstomos į dvi grupes ir apskaičiuojamas kiekvienos grupės vidurkis, vienas vidurkis beveik visada bus didesnis už kitą. Vis dėlto vien šis skirtumas neleidžia nustatyti, ar atskiros vienos grupės vertės yra nuolat didesnės už kitos grupės vertes. Be to, jau pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo bendrovė teigė, kad Komisija tinkamai neišnagrinėjo jos prašymų atlikti koregavimus pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a, d ir k punktus. Ši analizė buvo atlikta ir Komisija atmetė bendrovės prašymus remdamasi kitu pagrindu nei vidutinių gamybos sąnaudų analizė.

(774) Dėl tvirtinimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktą Komisija pažymėjo, kad savo išvados negrindė vien tuo, kad automobilių pramonės klientui parduodamų rūšių produktai buvo produktai, kuriems taikomas tam tikras pramonės standartas. Komisija neginčija, kad pagal įvairius pramonės standartus pagamintiems produktams gali būti taikomas tas pats PKN. Pagrindinis Komisijos argumentas buvo tas, kad nebuvo įrodymų, jog yra fizinių skirtumų tarp atskirų rūšių, pagamintų pagal plataus vartojimo prekių pramonės standartą, kuris sudarė didžiąją dalį bendrovės pardavimo automobilių pramonės klientui, o tos pačios konkrečios rūšys taip pat buvo parduodamos ne automobilių pramonės klientams. Bendrovės pateiktos patvirtinimo ataskaitos buvo susijusios tik su tų rūšių produktais, kurie buvo pagaminti laikantis automobilių pramonės standarto, o tai sudarė nedidelę bendrovės pardavimo automobilių pramonės klientui dalį. Bet kuriuo atveju bendrovė nepaaiškino fizinių skirtumų tarp produkto rūšių, parduodamų automobilių pramonės klientui ir ne automobilių pramonės klientams. Vien kainų skirtumo buvimo negalima laikyti fizinių skirtumų įrodymu.

(775) Dėl tvirtinimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punktą Komisija išnagrinėjo POSVIET nurodytas funkcijas, susijusias su pardavimu automobilių ir ne automobilių pramonės klientams. Dėl kai kurių tariamų funkcijų, t. y. kvalifikavimo ir bandymų, prognozavimo ir planavimo, atsargų ir logistikos, techninės paramos, byloje nebuvo jokių patvirtinamųjų įrodymų arba įrodymai buvo tik daliniai (yra patvirtinimo ir (arba) bandymų ataskaitos, susijusios su ribotu produktų rūšių skaičiumi). Kalbant apie tvirtinimų nagrinėjimą, panašu, kad teikiamos funkcijos ir paslaugos dubliuojasi. Nors atrodo, kad skundų teikimo procedūra yra aiškiai nustatyta automobilių pramonės klientui, panaši procedūra gali būti taikoma ne automobilių pramonės klientams, priklausomai nuo skundo pobūdžio. Kalbant apie kainodaros instituciją, neaišku, kaip tai, kad dėl kainų deramasi centralizuotai, atspindi funkciją, susijusią su prekybos lygiu ir (arba) PĮG pardavimu.

(776) Dėl tvirtinimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą Komisija pažymėjo, kad:

a) nors bendrovė pateikė tvirtinimą per patikrinimą vietoje, pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo ji tik aiškiai nurodė veiksnius, į kuriuos reikėtų atsižvelgti pagal šias nuostatas;

b) bendrovė nepateikė jokių įrodymų dėl išsamios sertifikavimo procedūros, o tik patvirtinimo ir (arba) bandymų ataskaitas dėl kelių rūšių produktų, parduodamų automobilių pramonės klientui. Komisija nustatė, kad reguliarūs tiekiamų produktų atitikties automobilių pramonės kliento techninėms specifikacijoms bandymai negalėjo lemti riboto tiekėjų tvarumo;

c) dėl centralizuotų derybų dėl kainų Komisija pažymėjo, kad bendrovė anksčiau teigė, jog automobilių pramonės klientui taikytos kainos nebuvo tipiškos Vietnamo rinkoje, nes jos buvo nustatytos ne konkrečiai Vietnamui, o regioniniu lygmeniu. Tai paneigė Komisijos pastabos dėl bendrovės pateiktų kainų pasiūlymų;

d) vidutinių svertinių gamybos sąnaudų (ir kainų) svarbos klausimas jau buvo nagrinėtas keletą kartų;

e) nebuvo aišku, kaip tai, kad pardavimas automobilių pramonei pagal du iš aštuonių atitinkamų PKN buvo nuostolingas, nepaneigia bendrovės teiginio, kad koregavimas buvo pagrįstas. Visų pirma, atsižvelgiant į tai, kad bendrovė pasiūlė du metodus koregavimui atlikti ir abu jie buvo grindžiami kainų koregavimu iki tokio lygio, kad parduodant automobilių sektoriui skirtų rūšių produktus pagal kiekvieną atitinkamą PKN būtų gautas toks pat pelningumas, kaip parduodant ne automobilių sektoriui skirtų rūšių produktus pagal tą PKN.

(777) Bet kuriuo atveju POSVIET savo prašymus atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a, d arba k punktą nuolat grindė tik tuo, kad jos automobilių pramonės klientui taikomos didesnės kainos. Tuomet bendrovė teigė, kad skiriasi fizinės savybės, funkcijos, susijusios su prekybos lygiu ir (arba) PĮG pardavimu, arba kiti veiksniai. Užuot pateikusi šiuos skirtumus pagrindžiančius įrodymus, bendrovė teigė, kad vien tai, jog kainos yra didesnės, yra šių skirtumų įrodymas. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad nustatytas kainų skirtumas priklausomai nuo pirkėjo vidaus rinkoje, yra įprastas įvykis atvirojoje rinkoje, į kurį reikėtų

atsižvelgti nustatant normaliąją vertę, o ne iš jos pašalinti. Vis dėlto POSVIET nepaaiškino šio kainų skirtumo pagal konkrečius poveikį kainoms darančius veiksnius, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje. Nesant tokio ryšio, tikslinimas yra nepagrįstas. Vien kainų skirtumas nebūtinai rodo kainos priemoką; jis taip pat galėtų rodyti kainų atskaitymą ne automobilių pramonės klientams ir, nesant jokio įrodomo ryšio su konkrečiu veiksniu, yra įprastas rinkos įvykis, lemiantis konkrečios rūšies produkto normaliąją vertę.

(778) Remdamasi 773–777 konstatuojamosiose dalyse išdėstytais argumentais, Komisija atmetė 767–772 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus tvirtinimus.

3.6.5.2. Eksporto kainos koregavimas

(779) Siekiant, kad eksporto kaina labiau atitiktų gamintojo kainų EXW sąlygomis prekybos lygį, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punktą buvo atlikti koregavimai atsižvelgiant į frachto, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas.

(780) Koreguojant atsižvelgta į toliau nurodytus veiksnius, turinčius įtakos kainoms ir kainų palyginamumui: kreditą, suteiktą nepriklausomiems pirkėjams vidaus rinkoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies g punktą, pakavimo išlaidas, patirtas nagrinėjamąjį produktą parduodant eksportui į Sąjungą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies f punktą, banko mokesčius pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą ir komisinius pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. „PIC Korea“ mokėjo komisinius susijusiai Vietnamo bendrovei už dokumentų tvarkymo, komunikacijos ir kitas paslaugas, susijusias su POSVIET gaminamo nagrinėjamojo produkto eksportu į Sąjungą.

(781) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą buvo atliktas koregavimas dėl viso pardavimo eksportui per prekiautoją „PIC Korea“. Komisija laikėsi nuomonės, kad prekiautojo patirtos PBA išlaidos ir 2 % nesusijusio importuotojo pelnas, kaip paaiškinta 630 konstatuojamojoje dalyje, patikimai atspindėjo komisinius, kuriuos nesusijęs agentas taikytų už savo paslaugas.

(782) Po galutinio faktų atskleidimo POSVIET pakartojo savo tvirtinimą, kad trys prekybos bendrovės – „PIC Korea“, „PI Germany“ ir „PI Italy“ (toliau kartu – „PI Group“) – yra vienas ūkio subjektas. Bendrovė pripažino, kad atliekant antidempingo tyrimus vieno ūkio subjekto sąvoka buvo taikoma su eksportuojančiu gamintoju susijusiam prekiautojui, nes iš jų ryšių ekonominės tikrovės buvo matyti, kad prekiautojas veikė kaip gamintojo vidaus eksporto padalinys. Bendrovė pakartojo savo tvirtinimą pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo, nepaisant to, kad šis klausimas nebuvo įtrauktas į papildomą galutinį faktų atskleidimą ir bendrovei buvo nurodyta pateikti pastabas tik dėl klausimų, susijusių su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

(783) Tačiau bendrovė tvirtino, kad tai, jog POSVIET nebuvo vadinamojo vieno ūkio subjekto dalis, šioje byloje nebuvo svarbu, ir nurodė Sąjungos konkurencijos teisę, kurioje pripažįstama, kad įmonė yra ekonominis vienetas, kuris gali būti sudarytas iš kelių atskirų fizinių arba juridinių asmenų. Šioje byloje kriterijus yra ekonominis bendrumas ir kontrolė, o ne tai, ar vienas iš subjektų yra gamintojas. Šiuo klausimu POSVIET teigė, kad „PI Group“ yra vienas ūkio subjektas, nes

a) grupės finansinės ataskaitos buvo konsoliduotos;

b) trijų bendrovių pardavimo funkcijos buvo koordinuojamos centralizuotai;

c) abu susiję Sąjungos importuotojai nenustatinėjo kainų savarankiškai;

d) abu susiję Sąjungos importuotojai buvo įsteigti funkcijoms, kurių negalėjo vykdyti „PIC Korea“, vykdyti.

(784) POSVIET teigė neprieštaraujanti dėl PBA išlaidų atskaitymo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį ir 2 straipsnio 10 dalies i punktą, tačiau paprieštaravo dėl dvigubo pelno atskaitymo.

(785) Ji taip pat teigė, kad būtų tikslinga atlikti vieną konsoliduotų PBA išlaidų atskaitymą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį.

(786) Galiausiai bendrovė priminė, kad pagal Sprendimą *PT Musim Mas / Komisija* ([141]), kai gamintojas ir susijęs prekiautojas pripažįsta, kad jie yra vienas ekonominis vienetas, prekiautojas negali būti laikomas komisinių pagrindu dirbančiu agentu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

(787) Komisija išnagrinėjo šį tvirtinimą. Iš tiesų antidempingo tyrimuose vieno ūkio subjekto sąvoka vartojama apibūdinti situacijoms, kai prekybininkas yra susijęs su eksportuojančiu gamintoju, o iš jų ryšių ekonominės tikrovės buvo matyti, kad prekiautojas veikė kaip gamintojo vidaus eksporto padalinys. Iš esmės ši aplinkybė neprieštarauja tam, kaip įmonė suprantama pagal Sąjungos konkurencijos teisę, nors reikia pažymėti, kad Sąjungos konkurencijos teisė prekybos apsaugos tyrimuose netaikoma.

(788) Komisija pažymėjo, kad POSVIET tvirtinimu dėl „PIC Korea“, „PI Germany“ ir „PI Italy“, kaip vieno ekonominio vieneto egzistavimo, buvo siekiama pakeisti eksporto kainos koregavimo metodą. Iš esmės bendrovė nepritarė dėl, kaip tvirtinta, dvigubo sąlyginio pelno atskaitymo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį ir 2 straipsnio 10 dalies i punktą arba pasiūlė atskaityti konsoliduotas „PI Group“ PBA išlaidas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį.

(789) Šiuo atžvilgiu Komisija priminė, kad PBA išlaidų ir sąlyginio pelno atskaitymas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį ir 2 straipsnio 10 dalies i punktą, abiem atvejais remiantis tos pačios rūšies informacija, t. y. susijusių bendrovių faktiškai patirtomis PBA išlaidomis ir nesusijusio importuotojo pelnu, yra du skirtingi veiksmai.

(790) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį Komisija eksporto kainą apskaičiavo remdamasi kaina, už kurią plokšti šaltai valcuoti plieno produktai buvo perparduodami pirmam nepriklausomam pirkėjui, nes importuotojai „PI Germany“ ir „PI Italy“ buvo susiję su eksportuojančiu gamintoju. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį buvo pakoreguotos visos išlaidos, patirtos nuo importavimo iki perpardavimo, ir gaunamas pelnas. Šioje byloje buvo įtrauktos išlaidos, patirtos nuo importo iki perpardavimo, apie kurias importuotojai pranešė sandorių pagrindu, ir PBA išlaidos, kurios negalėjo būti tiesiogiai susijusios su atskirais sandoriais.

(791) Nustačiusi ir eksporto kainą, ir normaliąją vertę, Komisija pakoregavo eksporto kainą, kad būtų galima atlikti teisingą palyginimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Komisija nustatė, kad „PIC Korea“ veikė panašiai kaip komisinių pagrindu dirbantis agentas ir už tokias funkcijas jai buvo atlyginama mokant antkainį. Kadangi antkainis buvo mokamas tarp susijusių subjektų, šis ryšys jam turėjo poveikį. Todėl Komisija naudojo „PIC Korea“ patirtas PBA išlaidas ir sąlyginį pelną kaip komisinių, kurie būtų buvę sumokėti „PIC Korea“ funkcijas vykdančiam nepriklausomam agentui, pakaitinį kintamąjį.

(792) Šiuo atžvilgiu POSVIET neįrodė, kad Komisijos taikytas metodas neatitiko pagrindinio reglamento nuostatų. Siekdama apskaičiuoti eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, Komisija teisiškai privalėjo atskaityti PBA išlaidas ir pelną. Kalbant apie koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, bendrovė neginčijo Komisijos išvadų, kad „PIC Korea“ vykdė funkcijas, kurios buvo panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas. Bendrovė taip pat netvirtino ir nepateikė įrodymų, kad „PIC Korea“ veikė kaip POSVIET vidaus eksporto departamentas, todėl koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą iš tiesų būtų buvęs netinkamas.

([141]) 2016 m. spalio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimas *PT Musim Mas / Komisija*, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, 41–42 punktai ir nurodyta teismo praktika.

(793) Po galutinio faktų atskleidimo POSVIET teigė, kad PIC KR pelno, atskaityto pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, kai produktas parduodamas tiesiogiai nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje, dydį reikėtų peržiūrėti, siekiant atsižvelgti į ribotas šios bendrovės funkcijas. Šiuo klausimu bendrovė nurodė Sprendimą *PT Musim Mas / Komisija* ([142]), kuriame Teismas paaiškino, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto taikymas grindžiamas ne prekiautojo ir eksportuojančio gamintojo tarpusavio ryšiais, o prekiautojo vykdomomis funkcijomis. Bendrovė teigė, kad pelno dydį reikia pritaikyti prie prekiautojo, o ne importuotojo atliekamų funkcijų.

(794) Be to, POSVIET nurodė EBPO sandorių kainodaros gaires ([143]), pagal kurias perpardavimo kainų skirtumui įtakos turi perpardavėjo vykdomos veiklos lygis. Šis veiklos lygis gali būti labai įvairus – nuo veiklos, kai perpardavėjas, kaip ekspeditorius, teikia tik būtiniausias paslaugas, iki veiklos, kai perpardavėjas prisiima visą nuosavybės riziką kartu su visa atsakomybe ir rizika, susijusia su prekių reklama, rinkodara, platinimu ir garantijų suteikimu, atsargų finansavimu ir kitomis susijusiomis paslaugomis. Jei kontroliuojamojo sandorio perpardavėjas nevykdo didelio masto komercinės veiklos, o tik perduoda prekes trečiajai šaliai, perpardavimo kainos marža, atsižvelgiant į atliekamas funkcijas, turėtų būti mažesnė.

(795) Šiuo atžvilgiu bendrovė nurodė, kad bendrovė „PIC Korea“ neteikia sandėliavimo ar muitinio įforminimo paslaugų, taip pat nevykdo kasdienių ryšių su klientais palaikymo funkcijų pardavimo kanale, kuriame ji pardavinėja produktus tiesiogiai nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje.

(796) Bendrovė pakartojo 793–795 konstatuojamosiose dalyse išdėstytą tvirtinimą savo pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo, nepaisant to, kad šis klausimas nebuvo įtrauktas į papildomą galutinį faktų atskleidimą ir bendrovei buvo nurodyta pateikti pastabas tik dėl klausimų, susijusių su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

(797) Iš pradžių Komisija pažymėjo, kad, priešingai, nei tvirtino POSVIET, Sprendime PT *Musim Mas / Komisija* ([144]) pelno, naudoto koregavimui pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą kiekybiškai įvertinti, negalima susieti su prekiautojo, veikiančio kaip agentas, vykdomomis funkcijomis. Veikiau pats koregavimas yra susijęs su šiomis funkcijomis. Šiuo atžvilgiu Komisija priminė, kad koregavimas dėl komisinių pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą apima du atskirus elementus: i) faktines susijusio prekiautojo PBA išlaidas ir ii) tame pačiame sektoriuje veikiančio nesusijusio prekiautojo sąlyginį pelną. Pelno elementas yra pelno, kurį panašus nepriklausomas prekiautojas uždirbtų laisvojoje rinkoje, dydžio pakaitinis rodiklis, o PBA išlaidų elementas atspindi faktines išlaidas, patiriamas dėl susijusių prekiautojų vykdomų funkcijų. Būtent pastarasis elementas, t. y. faktinės PBA išlaidos, užtikrina, kad koregavimas tiksliai atspindėtų su vykdomomis funkcijomis susijusias išlaidas.

(798) Komisija patvirtino, kad koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, taikytas eksportui į Sąjungą per „PIC Korea“, buvo grindžiamas ne POSVIET ir „PIC Korea“ tarpusavio ryšiais, o prekiautojo dalyvavimu keliuose pardavimo kanaluose, kuriuose prekiautojas veikė panašiai kaip komisinių pagrindu dirbantis agentas. Tačiau nustatant koregavimo dydį buvo atsižvelgta į tai, kad šis tarpusavio ryšys egzistavo. Nors atliekant koregavimą buvo priimtos faktinės „PIC Korea“ PBA išlaidos, nebuvo galima atsižvelgti į pardavimo pelną, nes POSVIET ir „PIC Korea“ tarpusavio ryšys turėjo įtakos pirkimo kainai. Todėl kaip tinkamas pakaitinis rodiklis naudotas nesusijusio Sąjungos importuotojo pelnas.

([142]) 2016 m. spalio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimas *PT Musim Mas / Komisija*, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, 88 punktas.

([143]) EBPO (2022), *EBPO sandorių kainodaros gairės tarptautinėms įmonėms ir mokesčių institucijoms*, 2022 m., 2.37 punktas, paskelbta adresu oecd.org/en/publications/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2022_0e655865-en.html (paskutinį kartą žiūrėta 2026 m. rugsėjo 7 d.).

([144]) 2016 m. spalio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimas *PT Musim Mas / Komisija*, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, 88 punktas.

(799) Be to, bendrovė tvirtino, kad pelno lygį reikėjo sumažinti, nes ji vykdė ribotas funkcijas, palyginti su susijusiais importuotojais Sąjungoje, ir šiuo atžvilgiu vadovavosi EBPO sandorių kainodaros gairėmis.

(800) Kalbant apie EBPO sandorių kainodaros gaires, Komisija priminė, kad jos grindžiamos tarptautiniu sandorių kainodaros standartu, kurį EBPO valstybės narės susitarė mokesčių tikslais taikyti [tarptautinių įmonių] grupėms ir mokesčių administratoriams ([145]). EBPO sandorių kainodaros gairėmis nesiekiama numatyti, kokį pelną, gaunamą perparduodant tam tikras prekes, galima laikyti pasiekiamu arba pagrįstu tam tikroje rinkoje, atsižvelgiant į prekiautojo atliekamas funkcijas. Pelno paskirstymas remiantis susijusių subjektų vykdomomis funkcijomis šiomis aplinkybėmis iš esmės yra apsaugos nuo pelno priskyrimo įmonėms, kurios atlieka nedaug funkcijų, tačiau yra įsisteigusios mažus mokesčius taikančiose šalyse, priemonė.

(801) Bet kuriuo atveju Komisija nesutiko, kad bendrovės „PIC Korea“ vykdomos funkcijos buvo ribotos, palyginti su abiejų susijusių Sąjungos importuotojų funkcijomis. Dėl konfidencialumo priežasčių išsami analizė bendrovei buvo atskleista individualiai. Šiomis aplinkybėmis EBPO sandorių kainodaros gairėse, kuriomis bendrovė vadovavosi savo argumentuose, pateikiami situacijų, kai prekiautojo funkcijos laikomos ribotomis (būtiniausios ekspeditoriaus paslaugos) ir kai galima tikėtis didelės, t. y. didesnės, maržos (pvz., visiškos atsakomybės už rizikos valdymą, visiškos atsakomybės ir rizikos, susijusios su prekių reklama, rinkodara, platinimu ir užtikrinimu), pavyzdžiai. Akivaizdu, kad „PIC Korea“ prisiėmė atsakomybę už prekių gabenimą jūra ir atsakė už platinimo tinklo organizavimą. Todėl negalima laikyti, kad jos funkcijos buvo ribotos. Todėl 797 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas tvirtinimas buvo atmestas.

3.6.6. *Dempingo skirtumai*

(802) Vertindama atrinktą bendradarbiaujantį eksportuojantį gamintoją Komisija palygino kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.

(803) Tuo remiantis procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai vidutiniai svertiniai dempingo skirtumai yra 16,0 %.

(804) Neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams vidutinį svertinį dempingo skirtumą Komisija apskaičiuoja pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį. Šioje byloje neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas toks pat galutinis dempingo skirtumas kaip ir atrinktam bendradarbiaujančiam eksportuojančiam gamintojui, t. y. 16,0 %.

(805) Visiems kitiems Vietnamo eksportuojantiems gamintojams Komisija dempingo skirtumą nustatė pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį remdamasi turimais faktais. Šiuo tikslu Komisija nustatė eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygį. Bendradarbiavimo lygis – bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksporto į Sąjungą apimtis, išreikšta viso importo iš nagrinėjamosios šalies į Sąjungą per TL dalimi, nustatyta remiantis Eurostato skelbiamais statistiniais duomenimis.

(806) Šiuo atveju bendradarbiavimo lygis yra aukštas, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksportas sudarė daugiau kaip 80 % viso importo per tiriamąjį laikotarpį. Tuo remdamasi Komisija nusprendė nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatyti dempingo skirtumą, kuris būtų lygus individualiai nagrinėtos bendradarbiaujančios atrinktos bendrovės dempingo skirtumui.

([145]) EBPO (2022), *EBPO sandorių kainodaros gairės tarptautinėms įmonėms ir mokesčių institucijoms*, 2022 m., 1.1 punktas, paskelbta adresu oecd.org/en/publications/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2022_0e655865-en.html (paskutinį kartą žiūrėta 2026 m. rugsėjo 7 d.).

(807) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	16,0
Visas kitas Vietnamo kilmės importas	16,0

4. ŽALA

4.1. Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba

(808) Panašų produktą tiriamuoju laikotarpiu Sąjungoje gamino 22 gamintojai. Jie sudaro Sąjungos pramonę, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje.

(809) Nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu bendra Sąjungos gamybos apimtis buvo maždaug 31,5 mln. tonų, įskaitant gamybą uždarajai rinkai. Komisija šį skaičių nustatė remdamasi visa turima informacija apie Sąjungos pramonę, tiksliau patikrintais EUROFER klausimyno atsakymais, kurie, jei įmanoma, buvo sutikrinti su patikrintais atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymais.

(810) Kaip pažymėta 94 konstatuojamojoje dalyje, buvo atrinkti trys Sąjungos gamintojai. Galutinai atrinktiems gamintojams teko daugiau kaip 24 % visos apskaičiuotos Sąjungos gamybos apimties ir 17 % apskaičiuoto panašaus produkto pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimties ir jos užtikrino gerą geografinį pasiskirstymą.

(811) Apskritai Sąjungos pramonei būdinga didelio masto vertikali integracija. Didelė gamybos dalis naudojama uždarajam naudojimui toliau perdirbant galutinės grandies rinkoje, o likusi dalis parduodama laisvojoje rinkoje tiesiogiai konkuruojant su importu.

4.2. Atitinkamos Sąjungos rinkos nustatymas

(812) Siekdama nustatyti, ar Sąjungos pramonei buvo padaryta žala, taip pat suvartojimo ir įvairius ekonominius rodiklius, susijusius su Sąjungos pramonės padėtimi, Komisija nagrinėjo, kokiu mastu atliekant tą analizę reikėtų atsižvelgti į tai, kaip Sąjungos pramonė pati naudoja savo produkciją, visų pirma tolesniam perdirbimui.

(813) Kaip nurodyta pirmiau, Sąjungos pramonė iš esmės yra vertikaliai integruota, o tiriamasis produktas yra pirminė žaliava, naudojama įvairiems didesnės vertės galutinės grandies produktams, pavyzdžiui, cinkuotiems ir organinėmis medžiagomis dengtiems produktams, gaminti. Todėl Komisija nustatė, kad didelė atrinktų Sąjungos gamintojų produkcijos dalis buvo skirta uždarajam naudojimui. Atsižvelgiant į tai, uždarasis suvartojimas ir suvartojimas atvirojoje rinkoje buvo nagrinėjami atskirai.

(814) Atliekant žalos analizę skirstymas į uždarąją ir atvirąją rinkas yra svarbus, nes uždarajam naudojimui skirti produktai tiesiogiai nekonkuruoja su importuotais, o sandorių kainos nustatomos grupėse pagal įvairią kainų politiką. Priešingai, atvirojoje rinkoje parduoti skirta produkcija tiesiogiai konkuruoja su importuojamu tiriamuoju produktu, o kainos yra atvirosios rinkos kainos.

(815) Siekdama susidaryti kuo išsamesnį Sąjungos pramonės vaizdą Komisija surinko duomenis apie visą su plokščiais šaltai valcuotais plieno produktais susijusią veiklą ir nustatė, ar produkcija yra skirta uždarajam naudojimui, ar atvirajai rinkai.

(816) Komisija išnagrinėjo tam tikrus su Sąjungos pramone susijusius ekonominius rodiklius remdamasi atvirosios rinkos duomenimis. Šie rodikliai: pardavimo apimtis ir pardavimo kainos Sąjungos rinkoje, rinkos dalis, augimas, eksporto apimtis ir kainos, pelningumas, investicijų grąža ir pinigų srautas. Kai buvo įmanoma ir pagrįsta, nagrinėjimo rezultatai buvo palyginti su uždarosios rinkos duomenimis, siekiant susidaryti aiškų Sąjungos pramonės padėties vaizdą.

(817) Tačiau kitus ekonominius rodiklius būtų galima prasmingai nagrinėti tik įvertinus visą veiklą, įskaitant Sąjungos pramonės uždarąjį naudojimą. Šie rodikliai: gamyba, pajėgumai ir pajėgumų naudojimas, investicijos, atsargos, užimtumas, našumas, darbo užmokestis ir pajėgumas padidinti kapitalą. Šie rodikliai priklauso nuo visos veiklos, nepriklausomai nuo to, ar produkcija skirta uždarajam naudojimui, ar parduodama atvirojoje rinkoje.

4.3. **Sąjungos suvartojimas**

4.3.1. *Uždarasis suvartojimas Sąjungos rinkoje (tonomis)*

(818) Komisija Sąjungos uždarąjį suvartojimą nustatė remdamasi visų žinomų Sąjungos gamintojų uždaruoju naudojimu ir uždaruoju pardavimu Sąjungos rinkoje. Tuo remiantis Sąjungos uždarojo suvartojimo raida buvo tokia:

25 lentelė

Uždarasis suvartojimas Sąjungos rinkoje (tonomis)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Uždarasis suvartojimas	24 019 465	24 266 863	24 913 310	24 037 814
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*101*	*104*	*100*

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai.

(819) Nustatyta, kad maždaug 76 % Sąjungoje pagaminamų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų yra skirti uždarajai rinkai, o likę 24 % parduodami laisvosios rinkos sąlygomis.

(820) 2022–2024 m. ES uždarasis suvartojimas padidėjo maždaug 4 %, o tai rodo, kad laipsniškai didėjo paklausa uždarojoje rinkoje. Tačiau ši tendencija nebuvo tvari, nes suvartojimas tiriamuoju laikotarpiu, palyginti su 2024 m., sumažėjo maždaug 3,5 % ir iš esmės vėl pasiekė 2022 m. lygį. Apskritai uždarasis suvartojimas nagrinėjamuoju laikotarpiu kito nedaug, o tai rodo, kad vykdant vertikaliai integruotą veiklą paklausa vartotojų grandies rinkoje buvo palyginti stabili.

4.3.2. *Suvartojimas Sąjungos atvirojoje rinkoje (tonomis)*

(821) Suvartojimą Sąjungos atvirojoje rinkoje Komisija nustatė remdamasi a) EUROFER duomenimis apie visų žinomų Sąjungos gamintojų pardavimą Sąjungos rinkoje, sutikrintais su atrinktų Sąjungos gamintojų pateikta informacija, ir b) Eurostato duomenimis apie importą į Sąjungą iš visų trečiųjų šalių. Tuo remiantis suvartojimo Sąjungos atvirojoje rinkoje raida buvo tokia:

26 lentelė

Sąjungos suvartojimas atvirojoje rinkoje (tonomis)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Suvartojimas atvirojoje rinkoje	8 089 250	7 372 012	7 543 690	7 274 722
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*91*	*93*	*90*

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai, atrinkti Sąjungos gamintojai, Eurostatas.

(822) Suvartojimas atvirojoje rinkoje nagrinėjamuoju laikotarpiu labai sumažėjo. Pirmaisiais metais jis sumažėjo 9 %. Kitais metais jis šiek tiek padidėjo (+2 %). Tačiau šis atsigavimas buvo laikinas, nes per TL suvartojimas vėl sumažėjo 3 procentiniais punktais.

(823) Apskritai nagrinėjamuoju laikotarpiu suvartojimas atvirojoje rinkoje iš viso sumažėjo 10 %. Šis sumažėjimas daugiausia buvo susijęs su sumažėjusiu suvartojimu galutinėje grandyje, visų pirma statybos sektoriuje ir tam tikrose pramonės srityse, kurios yra pagrindinės plieno produktų galutinio naudojimo rinkos.

(824) Be to, makroekonominis netikrumas ir lėtesnis ekonomikos augimas keliose valstybėse narėse prisidėjo prie atsargesnės pirkėjų pirkimo elgsenos, nes jie atidėjo užsakymus arba sumažino jų skaičių ir pirmenybę teikė atsargų mažinimui. Dėl to sumažėjo neatidėliotinų sandorių rinkos aktyvumas ir sandorių apimtis laisvosios rinkos segmente.

4.3.3. *Bendras suvartojimas*

(825) Bendro suvartojimo , t. y. suvartojimo uždarojoje ir atvirojoje rinkose, raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

27 lentelė

Bendras Sąjungos suvartojimas (atvirojoje ir uždarojoje rinkose, tonomis)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Bendras Sąjungos suvartojimas	32 108 714	31 638 874	32 456 525	31 312 536
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*99*	*101*	*98*

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai, atrinkti Sąjungos gamintojai, Eurostatas.

(826) Bendras Sąjungos suvartojimas nagrinėjamuoju laikotarpiu iš esmės nesikeitė, o jo svyravimai buvo nedideli. Pirmaisiais metais jis šiek tiek sumažėjo (–1 %). Kitais metais jis šiek tiek padidėjo 3 procentiniais punktais. Tačiau šis padidėjimas nebuvo tvarus, nes tiriamuoju laikotarpiu suvartojimas sumažėjo 4 procentiniais punktais.

(827) Nagrinėjamuoju laikotarpiu bendras suvartojimas iš esmės išliko stabilus, o nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio jis šiek tiek sumažėjo (maždaug 2 %). Šis santykinis stabilumas daugiausia buvo susijęs su aplinkybe, kad uždarasis suvartojimas išliko iš esmės stabilus, todėl iš dalies sušvelnino stebėtą suvartojimo atvirojoje rinkoje mažėjimo tendenciją ir taip sulėtino bendrą paklausos mažėjimą.

4.4. **Importas iš nagrinėjamųjų šalių**

4.4.1. *Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimas, importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir kainos*

(828) Komisija nagrinėjo, ar nagrinėjamųjų šalių kilmės produkto importą reikėtų vertinti bendrai pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį.

(829) Nustatytas importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo skirtumas viršijo *de minimis* ribą, nustatytą pagrindinio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje. Importo iš kiekvienos nagrinėjamosios šalies apimtis nebuvo nežymi, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 7 dalyje. Tiriamuoju laikotarpiu rinkos dalys sudarė nuo 3 % iki 7 %.

(830) Importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir panašaus produkto konkurencijos sąlygos buvo panašios. Kaip pažymėta 125 konstatuojamojoje dalyje, atlikus tyrimą nustatyta, kad eksportuojančių gamintojų ir Sąjungos pramonės parduodamų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pagrindinės fizinės, cheminės ir techninės savybės bei pagrindinis naudojimo būdas yra tokie patys. Be to, importuojami produktai konkuravo tarpusavyje ir su Sąjungos pramone, taip pat su Sąjungoje gaminamais plokščiais šaltai valcuotais plieno produktais, nes jie buvo parduodami tais pačiais pardavimo kanalais ir panašių kategorijų pirkėjams.

(831) Taigi, buvo tenkinami visi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatyti kriterijai ir siekiant nustatyti žalą importas iš nagrinėjamųjų šalių nagrinėtas bendrai.

4.4.2. *Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis*

(832) Komisija importo apimtį nustatė remdamasi Eurostato skelbiamais duomenimis. Rinkos dalys buvo nustatytos lyginant importo apimtį ir suvartojimą Sąjungos atvirojoje rinkoje, nurodytą 26 lentelėje.

(833) Importo į Sąjungą iš nagrinėjamųjų šalių raida:

28 lentelė

Importo kiekis ir rinkos dalis

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
INDIJA				
Importo iš Indijos apimtis (tonomis)	405 319	387 521	435 297	414 530
Indeksas	*100*	*96*	*107*	*102*
Indijai tenkanti rinkos dalis (%)	5	5	6	6
JAPONIJA				
Importo iš Japonijos apimtis (tonomis)	126 021	223 217	246 354	250 001
Indeksas	*100*	*177*	*195*	*198*
Japonijai tenkanti rinkos dalis (%)	2	3	3	3
TAIVANAS				
Importo iš Taivano apimtis (tonomis)	293 280	440 907	574 505	499 836
Indeksas	*100*	*150*	*196*	*170*
Taivanui tenkanti rinkos dalis (%)	4	6	8	7
TURKIJA				
Importo iš Turkijos apimtis (tonomis)	448 012	228 046	417 253	334 885
Indeksas	*100*	*51*	*93*	*75*
Turkijai tenkanti rinkos dalis (%)	6	3	6	5

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
VIETNAMAS				
Importo iš Vietnamo apimtis (tonomis)	48 282	115 405	157 386	187 767
Indeksas	*100*	*239*	*326*	*389*
Vietnamui tenkanti rinkos dalis (%)	1	2	2	3
NAGRINĖJAMOSIOS ŠALYS				
Importo iš nagrinėjamųjų šalių kiekis (tonomis)	1 320 914	1 395 097	1 830 796	1 687 020
Indeksas	*100*	*106*	*139*	*128*
Rinkos dalis (%)	16	19	24	23

Šaltinis: Eurostatas Rinkos dalys buvo nustatytos lyginant importo apimtį ir suvartojimą Sąjungos atvirojoje rinkoje, nurodytą 24 lentelėje.

(834) Nagrinėjamuoju laikotarpiu importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis apskritai padidėjo 28 %, o rinkos dalis per TL pasiekė 23 %. Nors pokyčiai nagrinėjamosiose šalyse labai skyrėsi, iš bendros tendencijos matyti, kad šis importas į Sąjungos rinką didėja.

(835) 2023 m. importo apimties pokyčiai buvo nevienodi. Importas iš Indijos šiek tiek sumažėjo (–4 %), o importas iš Turkijos sumažėjo smarkiai (–49 %). Ir priešingai, labai padidėjo importas iš Japonijos (+77 %), Taivano (+50 %) ir Vietnamo (+139 %). Todėl bendra importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis padidėjo, o rinkos dalis paaugo nuo 16 % iki 19 % (+3 procentiniais punktais).

(836) 2024 m. didėjimo tendencija tapo labiau pastebima. Toliau augo importas iš Indijos (+12 %), Japonijos (+10 %) ir Taivano (+30 %), o importas iš Turkijos labai atsigavo (+83 %), palyginti su 2023 m. užfiksuotu žemu rezultatu. Importas iš Vietnamo taip pat toliau didėjo (+36 %). Dėl to labai padidėjo bendra importo apimtis ir rinkos dalis – iki 24 % (+5 procentiniais punktais).

(837) Tiriamuoju laikotarpiu importo apimtis, palyginti su 2024 m., sumažėjo, tačiau išliko gerokai didesnė nei 2022 m. Importas iš Indijos šiek tiek sumažėjo (–5 %), o importas iš Taivano ir Turkijos taip pat sumažėjo (atitinkamai –13 % ir –20 %). Tačiau importas iš Japonijos ir Vietnamo toliau didėjo (atitinkamai +1 % ir +19 %). Apskritai importas iš nagrinėjamųjų šalių tebebuvo didelis, o jo rinkos dalis tik šiek tiek sumažėjo iki 23 % (–1 procentiniu punktu).

(838) Nagrinėjamuoju laikotarpiu labai padidėjo importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis. 2023 m. importo apimtis padidėjo 6 %, o 2024 m. ji dar padidėjo net 31 %. Nors tiriamuoju laikotarpiu, palyginti su 2024 m., importo apimtis sumažėjo 8 %, ji tebebuvo 28 % didesnė, palyginti su 2022 m. Tuo pat metu šio importo rinkos dalis nuolat didėjo: nuo 16 % 2022 m. iki 19 % 2023 m., 2024 m. pasiekė 24 %, o tiriamuoju laikotarpiu šiek tiek sumažėjo iki 23 %. Apskritai, nepaisant nedidelio sumažėjimo tiriamuoju laikotarpiu, importas iš nagrinėjamųjų šalių labai didėjo, o jo padėtis Sąjungos rinkoje ir gerokai sustiprėjo.

4.4.3. *Importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos ir priverstinis kainų mažinimas bei kainų smukdymas*

(839) Komisija importo kainas nustatė remdamasi Eurostato duomenimis.

(840) Importo į Sąjungą iš nagrinėjamųjų šalių vidutinės svertinės kainos raida:

29 lentelė

Importo kainos (EUR už matavimo vienetą)

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
INDIJA				
Dempingo kaina importuojamų produktų vidutinė kaina	1 051	772	725	680
Indeksas	*100*	*73*	*69*	*65*
JAPONIJA				
Dempingo kaina importuojamų produktų vidutinė kaina	1 021	802	777	718
Indeksas	*100*	*79*	*76*	*70*
TAIVANAS				
Dempingo kaina importuojamų produktų vidutinė kaina	1 042	752	703	690
Indeksas	*100*	*72*	*67*	*66*
TURKIJA				
Dempingo kaina importuojamų produktų vidutinė kaina	1 041	834	744	716
Indeksas	*100*	*80*	*71*	*69*
VIETNAMAS				
Dempingo kaina importuojamų produktų vidutinė kaina	1 166	757	708	667
Indeksas	*100*	*65*	*61*	*57*
NAGRINĖJAMOSIOS ŠALYS				
Dempingo kaina importuojamų produktų vidutinė kaina	1 047	779	728	695
Indeksas	*100*	*74*	*70*	*66*

Šaltinis: Eurostatas.

(841) Apskritai vidutinė importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 34 %. Ši mažėjimo tendencija pastebėta kiekvienoje atskiroje nagrinėjamojoje šalyje: kainos sumažėjo nuo 30 % iki 43 %, o didžiausias sumažėjimas užfiksuotas Vietname (–43 %).

(842) Priverstinį kainų mažinimą per tiriamąjį laikotarpį Komisija nustatė lygindama:

1) atrinktų Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto vidutines svertines pardavimo kainas, taikytas nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje, pakoreguotas atsižvelgiant į gamintojo kainas EXW sąlygomis, ir

2) iš atrinktų [šalies pavadinimas] bendradarbiaujančių gamintojų importuoto kiekvienos rūšies produkto atitinkamas vidutines svertines kainas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, nustatytas remiantis CIF (kaina, draudimas ir frachtas) pagrindu ir tinkamai pakoreguotas atsižvelgiant į muitus ir išlaidas po importo.

(843) Lygintos to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainos, kurios prireikus buvo tinkamai pakoreguotos ir apskaičiuotos atėmus lengvatas ir nuolaidas. Palyginus gautas rezultatas išreikštas atrinktų Sąjungos gamintojų teorinės apyvartos tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi.

(844) Atsižvelgdama į pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo, dėl kurių buvo pakeistos Japonijos ir Turkijos kilmės eksporto kainos, kaip paaiškinta atitinkamai 270 ir 278 bei 632 ir 636 konstatuojamosiose dalyse, Komisija peržiūrėjo priverstinio kainų mažinimo skirtumus.

(845) Kalbant konkrečiai apie „Nippon Steel“, priėmus tvirtinimą, kad jos kainos bendrovėms MISI ir NST atitiko ištiestosios rankos principą, Komisija nenustatė jos eksporto kainos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį. Tačiau siekdama nustatyti importo kainą, naudotą priverstinio kainų mažinimo ir žalos skirtumams apskaičiuoti, Komisija analogiškai taikė 2 straipsnio 9 dalį, nes muitinei deklaruota kaina buvo nepatikima dėl tarpusavio ryšių grupės viduje ([146]).

(846) Šioje byloje, siekiant, kad rinkos kaina nesusijusiam pirkėjui vėl būtų lyginamojo prekybos lygio (t. y. kaip importo kaina iš karto po to, kai tas produktas buvo įformintas ES pasienyje), kaina buvo pakoreguota atsižvelgiant į visas išlaidas, patirtas nuo importo iki perpardavimo, įskaitant PBA išlaidas, ir į gautą pelną.

(847) Komisija rėmėsi faktinėmis PBA išlaidomis, apie kurias pranešė susiję importuotojai. Kaip paaiškinta 630 konstatuojamojoje dalyje, koreguojant naudotas 2 % pelno dydis. Tuo remdamasi Komisija atliko koregavimą, atsižvelgdama į pelną, kurį kiekvienas susijęs Sąjungos subjektas gavo perpardavęs produktą pirmam nepriklausomam Sąjungos pirkėjui. Visų pirma iš byloje surinktų įrodymų matyti, kad bendrovė B, pirkdama iš MISEA pristatytą į vietą iškraunant (DPU) tiriamąjį produktą, iškrovimo Sąjungos uoste išlaidas padengė pristačius tiriamąjį produktą. Tuo remdamasi, kadangi bendrovė B nebendradarbiavo, Komisija laikėsi nuomonės, kad importo procese dalyvavo ne tik MISEA, bet ir bendrovė B. Dėl šios priežasties Komisija tiek MISEA, tiek bendrovei B analogiškai taikė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį.

(848) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Japonijos vyriausybė tvirtino, kad Komisija nepateikė pagrindimo, kodėl apskaičiuodama eksporto kainą iš kiekvieno pardavimo grandinėje dalyvaujančio subjekto atėmė pernelyg didelį 2 % pelno dydį. Nors šis tvirtinimas buvo pateiktas dėl dempingui apskaičiuoti naudotos eksporto kainos, kai Komisija nepakoregavo eksporto kainos pagal 2 straipsnio 10 dalies i punktą po to, kai 270 konstatuojamojoje dalyje priėmė „Nippon Steel“ tvirtinimą dėl ištiestosios rankos principo, jis išliko svarbus apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą ir žalos skirtumą.

(849) Komisija pažymėjo, kad ji atliko koregavimą analogiškai taikydama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, kaip paaiškinta 845 konstatuojamojoje dalyje. Komisija negalėjo naudoti susijusių importuotojų gauto pelno, nes jis buvo gautas remiantis susijusiu pardavimu ir kainomis. Atliekant šį tyrimą nesusijusio importuotojo pelno nebuvo galima nustatyti kaip pakaitinio rodiklio, nes nė vienas nesusijęs importuotojas nebendradarbiavo. Taigi, kaip paaiškinta 847 konstatuojamojoje dalyje, Komisija naudojo per ankstesnį tyrimą dėl to paties produkto nesusijusiam importuotojui nustatytą pelną. Šis 2 % pelnas buvo Sąjungos importuotojo pelno pakaitinis rodiklis, kai nebuvo alternatyvų. Beje, 2 % pelnas atitinka tiriamuoju laikotarpiu paliktą galioti prekiautojams nustatytą antkainį, todėl negalima laikyti, kad sąlyginis 2 % pelnas buvo per didelis. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

([146]) Sąjungos teismai nuosekliai laikėsi šio požiūrio. Žr., pvz., 2022 m. rugsėjo 14 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Methanol Holdings (Trinidad) Ltd / Europos Komisija*, T-744/19, ECLI:EU:T:2022:558, 63 punktą. 2023 m. birželio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *PAO Severstal ir Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) / Europos Komisija*, C-747/21 P ir C-748/21 P, ECLI:EU:C:2023:459, 92 punktas.

30 lentelė

Priverstinio kainų mažinimo skirtumai

Šalis	Bendrovė	Priverstinio kainų mažinimo skirtumai (%)
Indija	JSW Steel Limited	11
Japonija	Nippon Steel Corporation	12,5
Taivanas	CSC Group	9,2
Turkija	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	13,4
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	5,3
Vietnamas	POSCO VIETNAM CO., LTD	10,7

(850) Nagrinėjamasis produktas daugiausia priklauso nuo kainų, o konkurencija rinkoje visų pirma vyksta dėl kainodaros. Be to, rinkos kainos yra skaidrios, o informacija apie jas lengvai prieinama. Atlikus tyrimą nustatyta, kad tik nedidelė pardavimo dalis vykdoma pagal ilgalaikes sutartis, o pirkėjai pasilieka galimybę keisti tiekėjus labai dinamiškoje rinkoje.

(851) Atsižvelgiant į tai, nustatyta, kad priverstinio kainų mažinimo skirtumai, nustatyti nagrinėjamajam importui, buvo dideli: 11 % – Indijai, 12,5 % – Japonijai, 9,2 % – Taivanui, 5,3 % ir 13,4 % – Turkijai ir 10,7 % – Vietnamui.

(852) Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad Sąjungos pramonės kainos buvo smukdomos dėl nagrinėjamųjų šalių kilmės importo mažomis kainomis, kurio tendencijos ir prekybos modeliai buvo panašūs.

(853) „NSC Group“ taip pat teigė, kad apskaičiuodama priverstinio kainų mažinimo ir žalos skirtumą Komisija turėtų atsižvelgti į ilgesnį importuojamų Japonijos kilmės produktų pristatymo laiką. Ji teigė, kad Japonijos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pristatymas į Sąjungą užtrunka gerokai ilgiau nei Sąjungoje pagamintų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų, ir pasiūlė atlikti eksporto kainos koregavimą pagal pinigų laiko vertę, kuri buvo panaši į papildomas išlaidas, susijusias su mokėjimo sąlygomis.

(854) Žalos skirtumas nustatomas palyginamais prekybos lygiais lyginant eksporto kainą su Sąjungos pramonės nežalinga kaina. Kaip Teisingumo Teismas pažymėjo Sprendime *Hansol*, „iš kartu aiškinamų pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalies ir 3 straipsnio 2 dalies matyti, kad žala turi būti vertinama produkto „išleidimo į laisvą apyvartą Sąjungoje“ dempingo kaina metu. Todėl priverstinis kainų mažinimas iš esmės turi būti apskaičiuojamas importo dempingo kaina lygiu“ ([147]). Kitaip tariant, panašių produktų Sąjungos gamintojų taikoma gamintojo kaina EXW sąlygomis turėtų būti lyginama su „importo kaina iš karto po to produkto muitinio įforminimo ES pasienyje“ ([148]). Skirtingas pristatymo laikas neturi įtakos prekybos lygiui ar lyginamų produktų savybėms, todėl eksporto kainos koreguoti nereikia.

(855) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad bendrovės NSC nustatyta analogija su kredito išlaidomis, susijusiomis su sąskaitos faktūros mokėjimo sąlygomis, buvo netinkama. Kredito išlaidos atspindi šalių bendrai nustatytą sutartinę mokėjimo sąlygą ir yra tiesiogiai susijusios su sandorio sąlygomis. Tačiau laikas, kurio reikia, kad importuojamas produktas pasiektų Sąjungą, yra susijęs su transporto ir logistikos susitarimais ir nėra mokėjimo sąlyga. Taigi ilgesnis pristatymo laikotarpis nėra finansavimo sąlyga, panaši į sąskaitoje faktūroje nurodytą kredito laikotarpį.

(856) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(857) „NSC Group“ taip pat tvirtino, kad dalis jos eksportuojamo produkto DC01 buvo naudojama statybos sektoriuje, o didžioji dalis Sąjungos gamintojų parduodamo produkto DC01 buvo skirta automobilių pramonės pirkėjams. Tuo remdamasi NSC tvirtino, kad priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis reikėtų vertinti tik pagal ne automobilių pramonei skirtų produktų pardavimą Sąjungoje.

([147]) Sprendimas *Europos Komisija / Hansol Paper Co. Ltd*, C-260/20 P, cit. 102 punktas.
([148]) Ibid., 103 punktas, paryškinta.

(858) Komisija pažymėjo, kad priverstinis kainų mažinimas ir priverstinis pardavimas mažesnėmis kainomis nustatomi lyginant importą dempingo kaina su Sąjungos pramonės panašiu produktu, apibrėžtu pagal objektyvias charakteristikas, o ne pagal sektorių, kuriame veikia pirkėjas. Šis palyginimas atliekamas pagal kiekvieną PKN. Pati NSC pripažino, kad specifinis produktas tiekiamas tiek statybos, tiek automobilių pramonės klientams; todėl tai yra vienas panašus produktas, kurį galima priskirti tam pačiam PKN. PKN nustatomi inicijavimo metu, remiantis patikrinamomis fizinėmis ir techninėmis savybėmis, darančiomis poveikį kainoms. Naudojimo būdas nėra tokia savybė. NSC negalėjo nustatyti jokių išmatuojamų techninių kriterijų, pagal kuriuos automobilių pramonės gaminius būtų galima atskirti nuo kitų. NSC taip pat nenustatė jokių išmatuojamų savybių, dėl kurių jos eksportas galėjo skirtis nuo atitinkamo pardavimo Sąjungoje. Įtariami atsekamumo, sertifikavimo ar kvalifikacijos reikalavimų skirtumai yra susiję su komercinėmis sąlygomis, o ne su produkto savybėmis. Automobilių ir ne automobilių pramonės klientai yra galutiniai pramoniniai naudotojai, veikiantys tame pačiame prekybos lygmenyje.

(859) Be to, Komisija pažymėjo, kad net jei NSC rinkos aprašymas būtų buvęs tikslus, o ne pagrįstas prielaidomis, žala vis tiek būtų daroma. Žala Sąjungos pramonei daroma pardavimo srityje, nes ji turi konkuruoti su importu mažomis kainomis. Taikant aukštesnes kainas, kurias gavo kitas pirkėjas, žala nepašalinama. Kai NSC priverstinai sumažina kainą, Sąjungos gamintojai praranda pardavimą arba sumažina jo kainą ir tas praradimas arba kainų smukdymas laikomi žala. Be to, priverstinis pardavimas mažesnėmis kainomis apskaičiuojamas remiantis sąnaudomis pagal PKN, o ne pagal pirkėjo rūšį. Todėl pirkėjo sektorius neturi įtakos priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis analizei.

(860) Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

4.5. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.5.1. *Bendrosios pastabos*

(861) Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonei buvo įvertinti visi ekonominiai rodikliai, nagrinėjamuoju laikotarpiu turėję įtakos Sąjungos pramonės padėčiai.

(862) Kaip minėta 92 konstatuojamojoje dalyje, nustatant galimą žalą Sąjungos pramonei buvo atlikta atranka.

(863) Siekdama nustatyti žalą Komisija atskirai nagrinėjo makroekonominius ir mikroekonominius žalos rodiklius. Makroekonominiai rodikliai buvo vertinami visos Sąjungos pramonės lygmeniu. Vertinimas grįstas skundo pateikėjo pateikta informacija, kuri buvo sutikrinta su Sąjungos gamintojų pateiktais duomenimis ir turimais oficialiais statistiniais (Eurostato) duomenimis. Mikroekonominių rodiklių analizė atlikta atrinktų Sąjungos gamintojų lygmeniu. Vertinimas grįstas jų pateikta ir tinkamai patikrinta informacija. Nustatyta, kad abu duomenų rinkiniai atspindi Sąjungos pramonės ekonominę padėtį.

a) Makroekonominiai rodikliai: gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis, rinkos dalis, augimas, užimtumas, našumas, dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo.

b) Mikroekonominiai rodikliai: vidutinės vieneto kainos, vieneto sąnaudos, darbo sąnaudos, atsargos, pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą.

(864) Siekdama susidaryti kuo išsamesnį Sąjungos pramonės vaizdą, Komisija surinko duomenis apie visą panašaus tiriamojo produkto gamybą ir nustatė, ar produkcija buvo skirta uždarajam naudojimui, ar atvirajai rinkai. Kai kurių su Sąjungos pramone susijusių žalos rodiklių atveju Komisija atskirai išanalizavo su atvirąja ir uždarąja rinkomis susijusius duomenis ir atliko palyginamąją analizę.

(865) Rodikliai, kurie buvo vertinami konkrečiai atsižvelgiant į laisvosios rinkos segmentą, yra šie: pardavimas, rinkos dalis, vieneto kainos, vieneto sąnaudos, pelningumas ir pinigų srautas. Tačiau kitus ekonominius rodiklius buvo galima prasmingai nagrinėti tik įvertinus visą veiklą, įskaitant Sąjungos pramonės naudojimą uždarojoje rinkoje.

(866) Šie išsamesni rodikliai yra: gamyba, pajėgumai, pajėgumų naudojimas, investicijos, investicijų grąža, užimtumas, našumas, atsargos ir darbo sąnaudos. Prasmingai įvertinti šiuos veiksnius Komisija gali tik įvertinusi visą Sąjungos pramonės veiklą. Ši analizė atitinka Sąjungos teismų ir PPO praktiką ([149]).

4.5.2. *Makroekonominiai rodikliai*

4.5.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(867) Visos Sąjungos gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

31 lentelė

Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Gamybos apimtis (tonomis)	31 694 255	31 701 294	32 392 557	31 508 803
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*100*	*102*	*99*
Gamybos pajėgumai (tonomis)	46 387 539	45 690 871	45 465 152	43 790 478
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*98*	*98*	*94*
Pajėgumų naudojimas (%)	68	69	71	72
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*102*	*104*	*105*

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai.

(868) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos gamybos apimtis išliko palyginti stabili. 2022–2024 m. ji šiek tiek padidėjo (+2 %), o tiriamuoju laikotarpiu sumažėjo, todėl nagrinėjamuoju laikotarpiu iš viso nežymiai sumažėjo 1 %.

(869) Nagrinėjamuoju laikotarpiu gamybos pajėgumai nuolat mažėjo ir iš viso sumažėjo 6 %. 2022–2023 m. laikotarpiu pajėgumai sumažėjo 2 %, 2024 m. išliko stabilūs, o tiriamuoju laikotarpiu sumažėjo dar 4 %. Gamybos pajėgumų sumažėjimą 6 % nagrinėjamuoju laikotarpiu galima paaiškinti mažesniais paklausos lūkesčiais, atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos suvartojimas sumažėjo 10 %, todėl sumažėjo ir pati rinka. Reaguodami į tai, Sąjungos gamintojai pakoregavo savo gamybos bazę, kad ji atitiktų sumažėjusią paklausą, be kita ko, panaikino mažiau efektyvius ar neesminius pajėgumus, siekdami išvengti perteklinių pajėgumų ir užtikrinti veiksmingesnį išteklių naudojimą.

(870) Dėl nedidelio gamybos pajėgumų sumažėjimo ir palyginti stabilios gamybos apimties pajėgumų naudojimas nagrinėjamuoju laikotarpiu nuolat didėjo – nuo 68 % 2022 m. iki 72 % tiriamuoju laikotarpiu, t. y. padidėjo 5 %.

([149]) 1991 m. lapkričio 27 d. Sprendimas *Gimelec / Komisija*, C-315/90, EU:C:1991:447, 16–29 punktai; PPO Nuolatinio apeliacinio komiteto ataskaita, 2001 7 24, WT/DS184/AB/R, p. 181–215.

4.5.2.2. Parduotas kiekis ir rinkos dalis

(871) Sąjungos pramonės parduoto kiekio ir rinkos dalies raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

32 lentelė

Pardavimo kiekis ir rinkos dalis

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Pardavimo apimtis Sąjungos atvirojoje rinkoje (tonomis)	5 633 739	5 007 333	4 855 388	4 767 237
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*89*	*86*	*85*
Rinkos dalis (%)	70	68	64	66
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*98*	*92*	*94*

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai ir Eurostatas.

(872) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje apimtis nuolat mažėjo (15 %), 2022–2023 m. laikotarpiu ji sumažėjo net 11 %, o vėlesniais laikotarpiais sumažėjo dar 3 procentiniais punktais ir 1 procentiniu punktu.

(873) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės rinkos dalis iš viso sumažėjo 4 procentiniais punktais. 2022–2023 m. laikotarpiu ji sumažėjo 2 procentiniais punktais, 2023–2024 m. – dar 4 procentiniais punktais, o tiriamuoju laikotarpiu padidėjo 2 procentiniais punktais.

(874) Apskritai pardavimo apimties sumažėjimas (–15 %) viršijo Sąjungos suvartojimo sumažėjimą (–10 %), o tai rodo, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamintojai prarado Sąjungos atvirojo suvartojimo rinkos dalį.

4.5.2.3. Užimtumas ir našumas

(875) Užimtumo ir našumo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

33 lentelė

Užimtumas ir našumas

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Darbuotojų skaičius (etato ekvivalentais)	9 298	9 006	9 013	8 598
Indeksas	*100*	*97*	*97*	*92*
Našumas (MT etato ekvivalentui)	3 409	3 520	3 594	3 665
Indeksas	*100*	*103*	*105*	*108*

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai.

(876) Nagrinėjamuoju laikotarpiu užimtumas Sąjungos pramonėje sumažėjo 8 %. 2022–2023 m. laikotarpiu užimtumas sumažėjo 3 %, 2024 m. išliko stabilus, o per TL sumažėjo dar 5 procentiniais punktais. Šis sumažėjimas atspindėjo koregavimą dėl mažėjančios pardavimo apimties ir prastesnių rinkos sąlygų. Pramonė palaipsniui racionalizavo savo darbo jėgą taikydama efektyvumo priemones, be kita ko, nebekeisdama iš darbo išėjusių darbuotojų ir restruktūrizuodama gamybos veiklą, kad sąnaudos atitiktų sumažėjusią paklausą.

(877) Nagrinėjamuoju laikotarpiu našumas padidėjo 8 %. Šis pokytis visų pirma buvo susijęs su sumažėjusiu užimtumu ir iš esmės stabilia gamyba, dėl kurių pagerėjo našumas vienam darbuotojui. Todėl našumo padidėjimas atspindi didesnį veiksmingumą, pasiektą restruktūrizavus ir racionalizavus darbo jėgą.

4.5.2.4. Dempingo skirtumo dydis

(878) Visi dempingo skirtumai gerokai viršijo *de minimis* lygį. Atsižvelgiant į importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtį ir kainas, faktinių dempingo skirtumų dydžio poveikis Sąjungos pramonei buvo reikšmingas.

4.5.2.5. Augimas

(879) Nagrinėjamuoju laikotarpiu suvartojimas Sąjungos atvirojoje rinkoje sumažėjo 10 %. Šis sumažėjimas buvo susijęs su rinkos branda ir veiklos pagrindiniuose galutinės grandies sektoriuose sumažėjimu, kurie turėjo įtakos bendrai paklausai. Visų pirma, kadangi statybos ir tam tikro pramoninio naudojimo sektoriai neaugo, sumažėjo ir nagrinėjamojo produkto suvartojimas.

(880) Tačiau iš Sąjungos pramonės veiklos rodiklių matyti, kad jai buvo sunku išsaugoti savo padėtį rinkoje. Nors gamyba iš esmės nepasikeitė (–1 %), pardavimas Sąjungos rinkoje sumažėjo net 15 %, todėl rinkos dalis sumažėjo 6 % (4 procentiniais punktais). Tai rodo, kad Sąjungos pramonė ne tik atkartojo, bet ir viršijo suvartojimo sumažėjimą, susijusį su pardavimo sumažėjimu, todėl jos veiklos rezultatai buvo prastesni, palyginti su bendrais rinkos pokyčiais.

(881) Iš pardavimo ir rinkos dalies sumažėjimo mažėjant suvartojimui matyti, kad Sąjungos pramonei nepavyko užtikrinti augimo nei vertinant absoliučiaisiais skaičiais, nei santykiniais skaičiais. Priešingai, jos rinkos dalis sumažėjo ir šis sumažėjimas buvo didesnis už bendrą paklausos sumažėjimą.

(882) Šis nepakankamas augimas taip pat matomas iš 8 % sumažėjusio užimtumo, o tai rodo, kad veiklos pajėgumai sumažėjo dėl blogėjančių rinkos sąlygų. Nors našumas padidėjo 8 %, o pajėgumų naudojimas – 5 % (4 procentiniais punktais), šis padidėjimas atspindi našumo padidėjimą, pasiektą mažinant darbo jėgą, mažinant pajėgumus ir vykdant restruktūrizavimą, o ne plėtrą ar tvarų augimą.

(883) Tuo remiantis daroma išvada, kad Sąjungos pramonė nagrinėjamuoju laikotarpiu neaugo. Nepaisant to, kad Sąjungos pramonė veikė mažėjančioje atvirojoje rinkoje, kurioje suvartojimas sumažėjo 10 %, iš jos pardavimo apimties ir rinkos dalies sumažėjimo matyti, kad ji prarado konkurencinį pajėgumą ir nesugebėjo didesnio našumo paversti rinkos augimu.

4.5.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

4.5.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

(884) Atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje vidutinių svertinių vieneto kainų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

34 lentelė

Pardavimo kainos Sąjungoje

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Vidutinė vieneto pardavimo kaina Sąjungos atvirojoje rinkoje (EUR už matavimo vienetą)	[1 020–1 095]	[815–875]	[745–800]	[700–755]
Indeksas	*100*	*80*	*73*	*69*

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR už matavimo vienetą)	[900–975]	[820–890]	[720–780]	[690–750]
Indeksas	*100*	*91*	*80*	*77*

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai

(885) Iš lentelės duomenų matyti, kaip keitėsi vieneto pardavimo kaina Sąjungos atvirojoje rinkoje, palyginti su atitinkamomis vieneto gamybos sąnaudomis.

(886) Nagrinėjamuoju laikotarpiu suvartojimas Sąjungos atvirojoje rinkoje apskritai mažėjo, atspindėdamas blogėjančias rinkos sąlygas laikotarpiu po COVID-19 pandemijos, kai dėl mažos paklausos buvo daromas nuolatinis spaudimas mažinti kainas, kuris nuo 2023 m. didėjo kartu su mažėjančia plieno paklausa. Šiomis aplinkybėmis vidutinė Sąjungos pramonės vieneto pardavimo kaina labai sumažėjo: 2022–2023 m. laikotarpiu ji sumažėjo 20 %, 2023–2024 m. – dar 8 %, o tiriamuoju laikotarpiu, palyginti su 2024 m., – dar 6 %. Apskritai nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio ji iš viso sumažėjo 31 %.

(887) Tais pačiais metais vieneto gamybos sąnaudos taip pat mažėjo, nors jų tendencijos ir buvo kitokios. 2022–2023 m. laikotarpiu sąnaudos sumažėjo 9 %, o 2023–2024 m. – dar labiau (12 %). Per TL, palyginti su 2024 m., sąnaudos sumažėjo dar 4 %. Iš viso nuo 2022 m. iki TL jos sumažėjo 23 %.

(888) Iš palyginimų su ankstesniais metais matyti, kad pirmuoju laikotarpiu (2022–2023 m.) pardavimo kainų sumažėjimas (–20 %) buvo gerokai didesnis nei sąnaudų sumažėjimas (–9 %), todėl skirtumai labai sumažėjo. Kitais metais (2023–2024 m.) sąnaudos sumažėjo labiau nei kainos, tačiau to nepakako, kad būtų galima kompensuoti anksčiau įvykusį skirtumų sumažėjimą. Galutiniu laikotarpiu (nuo 2024 m. iki TL) tiek kainos, tiek sąnaudos toliau mažėjo panašiu tempu (atitinkamai –6 % ir –4 %), o tai rodo, kad Sąjungos pramonei toliau buvo daromas nuolatinis spaudimas ir ji negalėjo atkurti savo skirtumų. Atsižvelgiant į tai, kad plokšti šaltai valcuoti plieno produktai yra plataus vartojimo produktas, Sąjungos gamintojai turėjo ribotas galimybes diferencijuoti savo pasiūlą ir, siekdami apriboti tolesnį rinkos dalies praradimą, jie turėjo stebėti kainų mažėjimo raidą ir atitinkamai mažinti savo pardavimo kainas.

(889) Apskritai, nepaisant sąnaudų sumažėjimo, dėl didesnio bendro pardavimo kainų sumažėjimo, palyginti su sąnaudomis, nagrinėjamuoju laikotarpiu pelningumo struktūra pablogėjo, nes kainos priartėjo prie sąnaudų lygio ir tebebuvo nepakankamos tvariam pelnui užtikrinti.

4.5.3.2. Darbo sąnaudos

(890) Atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

35 lentelė

Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos (EUR)	[35 500–36 500]	[38 000–39 100]	[35 500–36 500]	[38 000–39 100]
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*107*	*100*	*107*

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(891) Nagrinėjamuoju laikotarpiu vieno darbuotojo vidutinių darbo sąnaudų raida svyravo: 2022–2023 m. jos padidėjo 7 %, 2024 m. vėl pasiekė lygį, panašų į 2022 m., o tiriamuoju laikotarpiu vėl padidėjo 7 %.

4.5.3.3. Atsargos

(892) Atrinktų Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

36 lentelė

Atsargos

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Laikotarpio pabaigos atsargos (tonomis)	[390 000–400 000]	[410 000–420 000]	[385 000–395 000]	[370 000–380 000]
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*105*	*99*	*95*
Laikotarpio pabaigos atsargos gamybos procentine dalimi (%)	[1–2]	[1–2]	[1–2]	[1–2]

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(893) 2023 m. atsargos padidėjo, o 2024 m. ir tiriamuoju laikotarpiu toliau mažėjo, todėl nagrinėjamuoju laikotarpiu jos iš viso sumažėjo 5 %. Šį pokytį reikėtų vertinti atsižvelgiant į palyginti stabilų gamybos lygį ir reikšmingą pardavimo sumažėjimą.

(894) 2023 m. laikinai padidėjusios atsargos atspindėjo aplinkybę, kad pardavimas sumažėjo, o gamyba išliko stabili. Kadangi rinkos paklausa toliau mažėjo, Sąjungos pramonė atsargas vėliau sumažino koreguodama gamybos planus ir atsargų valdymą.

4.5.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(895) Atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumo, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

37 lentelė

Pelningumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje pelningumas (pardavimo apyvartos %)	[10 %–15 %]	[0 %–3 %]	[2 %–8 %]	[0 %–5 %]
Indeksas	*100*	*3*	*37*	*18*
Pinigų srautas (EUR)	[400–450 mln.]	[50–100 mln.]	[100–150 mln.]	[150–200 mln.]
Indeksas	*100*	*19*	*32*	*39*

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Investicijos (EUR)	[300–350 mln.]	[400–450 mln.]	[400–450 mln.]	[400–450 mln.]
Indeksas	*100*	*141*	*136*	*133*
Investicijų grąža (%)	[70–90]	[0–5]	[10–20]	[5–10]
Indeksas	*100*	*1*	*19*	*9*

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai

(896) Komisija atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumą nustatė panašaus produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje grynąjį pelną neatskaičius mokesčių išreiškusi šio pardavimo apyvartos procentine dalimi.

(897) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pelningumas labai sumažėjo. 2022 m. Sąjungos pramonė pasiekė tvirtą [10–15 %] pelną. Tačiau 2023 m. pelningumas smarkiai sumažėjo beveik iki nenuostolingumo lygio, o tai rodo didelį sumažėjimą atsižvelgiant į mažėjančias pardavimo kainas ir vis dar palyginti dideles gamybos sąnaudas.

(898) 2024 m. pelningumas iš dalies atsigavo iki vienaženklio skaičiaus lygio, daugiausia dėl sumažėjusių vieneto sąnaudų, kurios sumažėjo greičiau nei pardavimo kainos. Nepaisant šio pagerėjimo, pelnas išliko gerokai mažesnis nei nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje.

(899) Tiriamuoju laikotarpiu pelningumas vėl sumažėjo iki [0–5 %]. Nors pardavimo kainos ir sąnaudos toliau mažėjo, kainų smukdymas pranoko sąnaudų mažėjimą, o tai padarė neigiamą poveikį skirtumams.

(900) Apskritai nagrinėjamuoju laikotarpiu pelningumo tendencija buvo labai neigiama – jis sumažėjo daugiau kaip 10 procentinių punktų (nuo [10–15 %] 2022 m. iki [0–5 %] tiriamuoju laikotarpiu). Iš šios raidos matyti, kad Sąjungos pramonė nesugebėjo išlaikyti tvaraus pelno lygio ir kad jos finansinė padėtis tebebuvo nestabili, nepaisant tam tikro laikino pagerėjimo.

(901) Grynasis pinigų srautas yra Sąjungos gamintojų pajėgumas patiems finansuoti savo veiklą. Atrinktų Sąjungos gamintojų grynasis pinigų srautas nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo labai nepastovus, tačiau apskritai mažėjo. 2022–2023 m. laikotarpiu jis labai sumažėjo (–81 %). Vėliau 2024 m. jis iš dalies atsigavo (+71 %) ir per TL toliau didėjo (+20 %), o tai rodo, kad po pradinio nuosmukio įvyko tam tikras pagerėjimas. Tačiau apskritai, nepaisant šio atsigavimo, pinigų srautas išliko 61 % mažesnis, palyginti su 2022 m. Šis pablogėjimas yra glaudžiai susijęs su labai sumažėjusiu pelningumu, dėl kurio sumažėjo gebėjimas užtikrinti vidaus likvidumą.

(902) Kalbant apie investicijas, Sąjungos pramonės kapitalo išlaidos 2023 m., palyginti su 2022 m., padidėjo maždaug 41 %. Vėliau 2024 m. investicijos sumažėjo maždaug 4 %, o per TL – dar 2 %. Investicijų lygis per TL išliko maždaug 33 % didesnis nei apskritai 2022 m., o tai rodo, kad investicinė veikla iš pradžių didėjo, o vėliau laipsniškai mažėjo. Šios investicijos visų pirma buvo susijusios su priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo ir žalinimo projektais.

(903) Šiuo atžvilgiu pažymima, kad investicijos gali išlikti palyginti didelės, nepaisant mažo pelningumo dėl jų ilgalaikio pobūdžio ir poreikio išlaikyti arba pagerinti gamybos išteklius. Tačiau investicijų augimo sulėtėjimas antroje nagrinėjamojo laikotarpio pusėje rodo didėjantį atsargumą ir sumažėjusį pasitikėjimą rinkos sąlygomis ateityje.

(904) Kalbant apie investicijų grąžą, atliekant tyrimą nagrinėtas Sąjungos pramonės pelningumas, susiejant grynąjį pelną su investicijų grynąja buhalterine verte nagrinėjamuoju laikotarpiu. Šis rodiklis yra svarbus vertinant pramonės gebėjimą gauti tinkamą kapitalo, naudojamo panašiam produktui gaminti, grąžą. Todėl investicijų grąžos raida suteikia įžvalgų apie investicijų į Sąjungos pramonę finansinį patrauklumą ir tvarumą.

(905) Atlikus analizę nustatyta, kad investicijų grąža nagrinėjamuoju laikotarpiu labai svyravo ir 2023 m. sumažėjo net 99 %, 2024 m. šiek tiek atsigavo, o per TL vėl sumažėjo. Apskritai, nepaisant labai nedidelio atsigavimo laikotarpio viduryje, investicijų grąža išliko nepastovi ir buvo gerokai mažesnė nei nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje. Ši raida rodo, kad pablogėjo investicijų grąžos stabilumas, o tai reiškia, kad Sąjungos pramonės finansiniams rezultatams buvo daromas nuolatinis spaudimas.

(906) Nagrinėjamuoju laikotarpiu labai sumažėjo atrinktų Sąjungos gamintojų pajėgumas padidinti kapitalą. Šis sumažėjimas pirmiausia buvo susijęs su pagrindinių finansinių veiklos rezultatų rodiklių pablogėjimu, visų pirma dideliu pelningumo sumažėjimu ir dideliu grynųjų pinigų srautų generavimo pajėgumų sumažėjimu.

(907) Sumažėjus pelningumui sumažėjo investuotojų pasitikėjimas ir buvo išeikvotos vidaus atsargos, būtinos išorės finansavimui pritraukti. Be to, dėl pinigų srautų nepastovumo ir bendro pablogėjimo buvo apribotos pramonės galimybės savarankiškai finansuoti investicijas ir taip buvo apribotas jos finansinis lankstumas. Todėl bendri Sąjungos pramonės finansiniai rezultatai nagrinėjamuoju laikotarpiu neigiamai paveikė jos kreditingumą ir trukdė jai padidinti kapitalą palankiomis sąlygomis.

4.6. **Išvada dėl žalos**

(908) Atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonės padėtis nagrinėjamuoju laikotarpiu labai pablogėjo. Per tą laikotarpį suvartojimas atvirojoje rinkoje sumažėjo 10 %, o Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje apimtis sumažėjo 15 %, t. y. daugiau nei sumažėjo paklausa. Todėl Sąjungos pramonės rinkos dalis atvirojoje rinkoje sumažėjo nuo 70 % 2022 m. iki 66 % tiriamuoju laikotarpiu.

(909) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė negalėjo išlaikyti savo kainų. Nors Sąjungos pramonė savo vieneto gamybos sąnaudas sumažino 23 %, jos vidutinės pardavimo kainos sumažėjo dar labiau – 31 %. Todėl pelningumas sumažėjo nuo [10–15 %] 2022 m. iki [0–5 %] tiriamuoju laikotarpiu.

(910) Žalą taip pat atspindėjo tam tikrų finansinių rodiklių pablogėjimas. Nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio pinigų srautas sumažėjo 61 %, o investicijų grąža – 91 %. Nepaisant šių neigiamų pokyčių, grynosios investicijos nagrinėjamuoju laikotarpiu išliko didelės ir tiriamuoju laikotarpiu buvo 33 % didesnės, palyginti su 2022 m. Vis dėlto staigus pelningumo, investicijų grąžos ir pinigų srauto pablogėjimas neigiamai paveikė pramonės finansinę padėtį ir jos gebėjimą generuoti vidaus lėšas būsimoms investicijoms.

(911) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonei buvo daroma materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje. Šiai žalai buvo būdinga tai, kad labai sumažėjo pardavimas ir rinkos dalis atvirojoje rinkoje, smuko kainos ir labai pablogėjo pramonės finansinė padėtis, visų pirma susijusi su pelningumu, pinigų srautu ir investicijų grąža.

(912) Atskleidus faktus Japonijos gamintojai tvirtino, kad Sąjungos pramonės rinkos dalies sumažėjimas nuo 70 % iki 66 % savaime buvo per mažas išvadai dėl materialinės žalos pagrįsti, visų pirma dėl to, kad Sąjungos pramonė išlaikė didelę rinkos dalį. Jie teigė, kad Komisija rinkos dalies raidą turėjo vertinti kartu su kitomis svarbiomis aplinkybėmis, be kita ko, padidėjusia Sąjungos pramonės pardavimo eksportui apimtimi.

(913) Komisija laikėsi nuomonės, kad šie argumentai nepaneigia išvados dėl materialinės žalos. Komisija taip pat pažymėjo, kad nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonei reikia įvertinti visus svarbius ekonominius veiksnius, darančius poveikį jos padėčiai, ir kad nė vienas veiksnys pats savaime nėra lemiamas. Todėl tinkamas kriterijus yra ne tai, ar kuris nors vienas atskirai vertinamas rodiklis rodo žalą, o tai, ar bendra rodiklių raida rodo Sąjungos pramonės padėties pablogėjimą. Sąjungos pramonės rinkos dalis buvo vertinama kartu su kitais susijusiais žalos rodikliais ir nebuvo vertinama atskirai. Komisija rėmėsi ne vien rinkos dalies sumažėjimu, bet vertino jį kartu su kitų svarbių rodiklių (tokių kaip pardavimo apimtis, gamyba, pajėgumų naudojimas, kainos, vieneto sąnaudos, pelningumas, grynųjų pinigų srautas, investicijų grąža, užimtumas ir našumas) raida ir Japonijos gamintojų nurodytomis aplinkybėmis, įskaitant pardavimo eksportui raidą. Aplinkybė, kad Sąjungos pramonė išlaikė didelę rinkos dalį, savaime nepaneigia išvados dėl materialinės žalos, visų pirma atsižvelgiant į jos padėties rinkoje ir kitų jos ekonominės padėties rodiklių pablogėjimą. Vertinant žalą svarbūs kriterijai yra ne absoliutus išlaikytos rinkos dalies lygis, o jos sumažėjimo per nagrinėjamąjį laikotarpį mastas, ypač didėjant importo skverbčiai. Be to, sumažėjimas nuo 70 % iki 66 %, atsižvelgiant į Sąjungos rinkos dydį, yra didelė pardavimo apimtis, prarasta dėl importo dempingo kaina, ir jo negalima atmesti kaip nereikšmingo.

(914) Kalbant apie pardavimo eksportui padidėjimą, Komisija nurodė Sąjungos gamintojų pardavimo eksportui rezultatų vertinimą, pateiktą priežastinio ryšio analizės 5.3.1 skirsnyje. Pardavimo eksportui padidėjimas nekompensavo Sąjungos pramonės veiklos Sąjungos rinkoje pablogėjimo, todėl išvada dėl materialinės žalos nepasikeitė.

(915) Todėl Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonės rinkos dalies dydis, jos sumažėjimas nagrinėjamuoju laikotarpiu ir pardavimo eksportui raida atskirai arba kartu nekeičia bendros išvados dėl materialinės žalos.

(916) Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

(917) Remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalimi Komisija nagrinėjo, ar dėl importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala.

(918) Remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalimi Komisija taip pat nagrinėjo, ar tuo pat metu žala Sąjungos pramonei galėjo būti daroma ir dėl kitų žinomų veiksnių. Komisija užtikrino, kad žala, kuri galėjo būti padaryta dėl tų kitų veiksnių, nebūtų priskirta importui iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina. Šie veiksniai yra:

— kitų trečiųjų šalių importas;

— Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui;

— uždarasis naudojimas;

— makroekonominiai nuosmukiai ir sektorių paklausos sumažėjimas;

— energijos kainų pokyčiai;

— ES reglamentavimo sistema;

— žaliavų kainų svyravimai;

— viso pasaulio pertekliniai pajėgumai plieno sektoriuje;

— COVID-19 pandemijos padariniai ir geopolitinis nestabilumas.

5.1. **Importo dempingo kaina poveikis**

(919) Sąjungos pramonės ekonominės padėties pablogėjimas sutapo su ženkliu ir didėjančiu importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina skverbimusi, dėl ko Sąjungos pramonės kainos buvo nuolat priverstinai mažinamos ir galiausiai smukdomos. Dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių apimties ir kainų pokyčių, kaip nurodyta 27 ir 28 lentelėse, buvo smukdomas Sąjungos pramonės kainų lygis, taip sukuriant jų priežastinį ryšį.

(920) Importas iš nagrinėjamosios šalies nagrinėjamuoju laikotarpiu labai padidėjo (+28 %) – nuo maždaug 1,3 mln. tonų 2022 m. iki daugiau kaip 1,6 mln. tonų tiriamuoju laikotarpiu. Tuo pat metu jo rinkos dalis padidėjo nuo 16 % iki 23 %, t. y. 7 procentiniais punktais. Šis importo dempingo kaina apimties padidėjimas sutapo su Sąjungos pramonės rinkos dalies sumažėjimu nuo 70 % iki 66 %, todėl matyti, kad dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių augimo Sąjungos pramonės pardavimas sumažėjo.

(921) Sąjungos pramonės pelningumo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu atitinka importo dempingo kaina poveikį. 2023 m. pelningumas labai sumažėjo, nes pardavimo kainos sumažėjo daugiau nei gamybos sąnaudos. Nors 2024 m. pelningumas padidėjo, nes gamybos sąnaudos mažėjo sparčiau nei pardavimo kainos, šis pagerėjimas buvo tik laikinas, o pelningumas išliko gerokai mažesnis, palyginti su 2022 m. Tiriamuoju laikotarpiu pelningumas vėl sumažėjo, nes pardavimo kainos toliau mažėjo greičiau nei gamybos sąnaudos.

(922) Be to, šis importas iš nagrinėjamųjų šalių darė nuolatinį spaudimą mažinti kainas Sąjungos rinkoje. Vidutinės importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos sumažėjo maždaug 34 % – nuo 1 047 EUR už toną 2022 m. iki 694 EUR už toną tiriamuoju laikotarpiu. Nagrinėjamuoju laikotarpiu šios kainos buvo nuolat mažesnės už Sąjungos pramonės, kurios vidutinės pardavimo kainos sumažėjo maždaug 31 %, t. y. nuo [1 020–1 095] EUR už toną iki [700–755] EUR už toną, kainas. Iš nuolatinio importuojamų produktų ir Sąjungos pramonės kainų skirtumo matyti, kad buvo vykdomas nuolatinis priverstinis kainų mažinimas ir kainų smukdymas. Dėl šio spaudimo mažinti kainas buvo apribotos Sąjungos pramonės galimybės išlaikyti sąnaudas atitinkantį kainų lygį, taip prisidedant prie pastebėto pelningumo sumažėjimo.

(923) Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad importas dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių dėl labai padidėjusios jo apimties, didėjančios rinkos dalies ir nuolat mažų kainų, kurios buvo gerokai mažesnės už Sąjungos pramonės kainas, reikšmingai prisidėjo prie Sąjungos pramonei padarytos žalos. Atsižvelgiant į šį padidėjusios importo skverbties ir nuolatinio priverstinio kainų mažinimo derinį galima nustatyti, kad esama aiškaus priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės padėties pablogėjimo.

5.2. **Importas iš kitų trečiųjų šalių**

(924) Importo iš kitų trečiųjų šalių kiekio raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

38 lentelė

Importas iš kitų trečiųjų šalių

Šalis		2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Korėja	Kiekis (tonomis)	382 473	388 999	381 372	408 920
	Indeksas	*100*	*102*	*100*	*107*
	Rinkos dalis (%)	5	5	5	6
	Vidutinė kaina (EUR)	1 026	817	765	734
	Indeksas	*100*	*80*	*75*	*72*

Šalis		2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Jungtinė Karalystė	Kiekis (tonomis)	273 165	261 541	220 848	138 745
	Indeksas	*100*	*96*	*81*	*51*
	Rinkos dalis (%)	3	4	3	2
	Vidutinė kaina (EUR)	1 118	852	801	751
	Indeksas	*100*	*76*	*72*	*67*
Ukraina	Kiekis (tonomis)	99 827	149 989	154 603	171 095
	Indeksas	*100*	*150*	*155*	*171*
	Rinkos dalis (%)	1	2	2	2
	Vidutinė kaina (EUR)	942	722	678	637
	Indeksas	*100*	*77*	*72*	*68*
Kitos pasaulio šalys	Kiekis (tonomis)	379 132	169 053	100 207	101 705
	Indeksas	*100*	*45*	*26*	*27*
	Rinkos dalis (%)	5	2	1	1
	Vidutinė kaina (EUR)	1 118	986	914	884
	Indeksas	*100*	*88*	*82*	*79*
Iš viso iš visų trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąsias šalis	Kiekis (tonomis)	1 134 596	969 582	857 031	820 465
	Indeksas	*100*	*85*	*76*	*72*
	Rinkos dalis (%)	14	13	11	11
	Vidutinė kaina (EUR)	1 071	841	776	735
	Indeksas	*100*	*79*	*72*	*69*

Šaltinis: COMEXT.

(925) Nagrinėjamuoju laikotarpiu importo iš Pietų Korėjos rinkos dalis padidėjo nuo 5 % iki 6 %, o importo iš Ukrainos – nuo 1 % iki 2 %. Ir priešingai, importo iš Jungtinės Karalystės rinkos dalis sumažėjo nuo 3 % iki 2 %, o importo iš kitų pasaulio šalių rinkos dalis – nuo 5 % iki 1 %. Importas iš kitų trečiųjų šalių, kurioms taikomos antidempingo priemonės, pavyzdžiui, Kinijos, taip pat labai sumažėjo, o jo rinkos dalis sumažėjo nuo 2 % iki nulio. Apskritai importo iš visų trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąsias šalis, rinkos dalis nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo nuo 14 % iki 11 %.

(926) Komisija toliau vertino bendrą importo iš trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąsias šalis, raidą. Atlikus šią analizę nustatyta, kad toks importas nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo tiek vertinant absoliučiaisiais skaičiais, tiek pagal rinkos dalį. Jų bendra rinkos dalis sumažėjo nuo 14 % 2022 m. iki 11 % tiriamuoju laikotarpiu. Vidutinės importo kainos taip pat sumažėjo nuo 1 071 EUR už toną 2022 m. iki 735 EUR už toną tiriamuoju laikotarpiu, t. y. maždaug 31 %. Nepaisant šio sumažėjimo, vidutinė šio importo iš trečiųjų šalių kaina tiriamuoju laikotarpiu tebebuvo didesnė už vidutinę importo iš nagrinėjamųjų šalių kainą. Todėl pastebėtas kainų sumažėjimas atspindėjo bendrą kainų mažėjimo Sąjungos rinkoje tendenciją, o ne konkretų poveikį kainoms, priskirtiną importui iš trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąsias šalis.

(927) Mažėjanti šio importo dalis Sąjungos rinkoje taip pat patvirtina, kad jis neturėjo didelės įtakos stebėtam poveikiui kainoms arba Sąjungos pramonės rinkos dalies praradimui. Atsižvelgiant į lygiagrečią importo iš kitų trečiųjų šalių ir Sąjungos pramonės kainų mažėjimo tendenciją, taip pat į tai, kad trečiųjų šalių kainos tiriamuoju laikotarpiu tebebuvo didesnės už nagrinėjamųjų šalių kainas, ir į mažėjančią importo rinkos dalį, panašu, kad importas iš kitų trečiųjų šalių neturėjo konkretaus ar papildomo kainų mažinimo poveikio Sąjungos rinkai, kuris būtų neatitikęs bendros rinkos tendencijos. Taigi dėl šio veiksnio priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos nesusilpnėjo.

(928) Atskleidus faktus Japonijos vyriausybė teigė, kad importas iš nagrinėjamųjų šalių galėjo padidėti dėl tiekimo iš kitų trečiųjų šalių pokyčių, o ne dėl padidėjusio bendro importo spaudimo Sąjungos rinkoje. Todėl ji paprašė, kad Komisija, vertindama importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikį ir priežastinį ryšį su Sąjungos pramonei padaryta žala, atsižvelgtų į importo iš visų trečiųjų šalių raidą.

(929) Komisija laikėsi nuomonės, kad importo iš kitų trečiųjų šalių raida nepagrindžia tvirtinimo, kad importo iš nagrinėjamųjų šalių padidėjimas buvo susijęs tik su importo iš kitų šaltinių pakeitimu. Kaip paaiškinta pirmiau, importo iš trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąsias šalis, rinkos dalis nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo nuo 14 % iki 11 %. Tuo pačiu metu importo iš nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis padidėjo nuo 16 % iki 23 %, o Sąjungos pramonės rinkos dalis sumažėjo nuo 70 % iki 66 %.

(930) Todėl tai, kad tuo pačiu metu padidėjo importo iš nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis ir sumažėjo tiek Sąjungos pramonės, tiek importo iš kitų trečiųjų šalių rinkos dalis, nereiškia, kad pasikeitė tik importo šaltinis. Iš šių pokyčių veikiau matyti, kad importo iš nagrinėjamųjų šalių dalis Sąjungos rinkoje padidėjo, o kitų tiekimo šaltinių rinkos dalis sumažėjo.

5.3. **Kitų veiksnių poveikis**

5.3.1. *Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui*

(931) Sąjungos gamintojų eksporto apimties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

39 lentelė

Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Visas pardavimas eksportui (MT)	1 046 797	1 153 564	1 313 619	1 169 942
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*110*	*125*	*112*

	2022	2023	2024	Tiriamasis laikotarpis
Vidutinė vieneto kaina (EUR/t)	[1 108–1 148]	[941–972]	[821–846]	[761–788]
Indeksas (2022 = 100)	*100*	*84*	*74*	*69*

Šaltinis: Makroekonominių duomenų klausimynas ir atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(932) Nagrinėjamuoju laikotarpiu bendra Sąjungos gamintojų pardavimo eksportui apimtis 2022–2023 m. laikotarpiu padidėjo 10 %, o 2023–2024 m. – dar 14 %. Tiriamuoju laikotarpiu eksporto apimtis, palyginti su 2024 m., sumažėjo 11 %. Apskritai pardavimo eksportui apimtis tiriamuoju laikotarpiu buvo 12 % didesnė, palyginti su 2022 m.

(933) Atlikus tyrimą nustatyta, kad eksporto apimtis padidėjo daugiausia dėl didesnio eksporto į Meksiką, Turkiją ir Jungtines Valstijas. Šį padidėjimas buvo susijęs su konkrečiomis aplinkybėmis, be kita ko, pardavimo atsigavimu išsprendus technines problemas Sąjungos gamintojo patalpose ir palankias rinkos sąlygas tam tikrose eksporto paskirties vietose. Eksportas į Jungtines Valstijas nebedidėjo. Todėl šie pokyčiai neatspindėjo bendro eksporto rinkos sąlygų pagerėjimo.

(934) Be to, vidutinės eksporto kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu nuolat mažėjo ir nuo 2022 m. iki tiriamojo laikotarpio sumažėjo maždaug 31 %. Tai rodo, kad Sąjungos gamintojai sugebėjo padidinti eksporto apimtį tik sutikdami dėl gerokai mažesnių kainų, o tai rodo, kad eksporto rinkose buvo vykdomas didelis konkurencinis spaudimas.

(935) Todėl Komisija padarė išvadą, kad eksporto apimties padidėjimas įvyko dėl konkrečių su rinka ir bendrove susijusių veiksnių ir neatspindėjo bendro eksporto rinkos sąlygų pagerėjimo. Pardavimo eksportui padidėjimas taip pat atitiko Sąjungos pramonės pastangas išnaudoti didelius nepanaudotus gamybos pajėgumus ieškant papildomų galimybių pardavinėti savo produktus už Sąjungos rinkos ribų. Tačiau pardavimas eksportui nebuvo pakankamas pelningumo šaltinis, kad būtų galima kompensuoti Sąjungos pramonei Sąjungos rinkoje padarytą žalą, todėl priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos nesusilpnėjo.

5.3.2. *Uždarasis suvartojimas*

(936) Nagrinėjamuoju laikotarpiu ES uždarasis suvartojimas 2022–2024 m. padidėjo maždaug 4 %, o tiriamuoju laikotarpiu vėl sumažėjo iki 2022 m. lygio. Apskritai uždarasis suvartojimas nagrinėjamuoju laikotarpiu iš esmės nesikeitė, o jo svyravimai buvo nedideli.

(937) Iš šios palyginti stabilios uždarojo suvartojimo raidos matyti, kad vertikaliai integruotų gamintojų galutinės grandies vidaus paklausa nagrinėjamuoju laikotarpiu iš esmės nesumažėjo. Atsižvelgiant į tai, kad uždarasis suvartojimas sudaro didžiąją Sąjungos gamybos dalį (apie 76 %), jo stabilumas patvirtina, kad negalima laikyti, jog atvirosios rinkos segmente nustatyta žala yra susijusi su dideliu paklausos uždarojoje rinkoje sumažėjimu. Taigi dėl uždarojo suvartojimo pokyčių nustatytas priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos nesusilpnėjo.

5.3.3. *Makroekonominiai nuosmukiai ir sektorių paklausos sumažėjimas*

(938) Komisija taip pat nagrinėjo, ar makroekonominiai pokyčiai ir paklausos sumažėjimas pagrindiniuose galutinės grandies pramonės sektoriuose prisidėjo prie Sąjungos pramonei padarytos žalos. Nagrinėjamojo produkto paklausa yra glaudžiai susijusi su bendromis ekonominėmis sąlygomis ir veikla tokiuose sektoriuose kaip statyba, automobilių pramonė, mechanikos inžinerija ir buitinių prietaisų gamyba, kurie kartu sudaro didelę suvartojimo dalį.

(939) Nagrinėjamuoju laikotarpiu ekonominėms sąlygoms Sąjungoje buvo būdingas pramonės veiklos sulėtėjimas ir mažesnė paklausa keliuose iš šių galutinės grandies sektorių. Visų pirma statybos sektoriui neigiamą poveikį darė sumažėjusios investicijos ir didesnės finansavimo išlaidos, o automobilių ir mašinų sektoriuose pastebėta su struktūriniais pokyčiais ir mažesniais gamybiniais pajėgumais susijusio lėtėjimo požymių. Tikėtina, kad dėl šių pokyčių buvo daromas spaudimas mažinti vartojimą ir jie prisidėjo prie konkurencingesnės ir kainoms jautresnės rinkos aplinkos.

(940) Bendras ekonomikos sulėtėjimas paprastai turėtų įtakos visiems rinkos dalyviams. Tačiau, nors paklausos sąlygos suprastėjo, importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir skverbtis į rinką labai padidėjo, o Sąjungos pramonė prarado rinkos dalį. Šis skirtumas rodo, kad nustatytos žalos negalima paaiškinti makroekonominiais ir su paklausa sektoriuose susijusiais veiksniais.

(941) Todėl Komisija padarė išvadą, kad, nors makroekonominiai pokyčiai ir paklausos sumažėjimas galutinės grandies sektoriuose galėjo turėti įtakos bendrai rinkos aplinkai, dėl jų nustatytas priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos nesusilpnėjo.

5.3.4. *Energijos kainų pokyčiai*

(942) Komisija taip pat nagrinėjo, ar energijos kainų pokyčiai, visų pirma nuolatinės didelės elektros energijos ir dujų kainos, galėjo prisidėti prie Sąjungos pramonei padarytos žalos. Energijos sąnaudos sudaro didelę nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų dalį, o elektros energijos ir dujų kainų svyravimai gali turėti esminės įtakos daug energijos suvartojančių pramonės sektorių sąnaudų struktūrai.

(943) Nagrinėjamuoju laikotarpiu energijos rinkoms ir toliau nuolat buvo būdingos didelės ir nepastovios kainos, palyginti su ankstesnių laikotarpių kainomis.

(944) Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad 2022 m., kai energijos kainos buvo gerokai didesnės nei likusiu nagrinėjamuoju laikotarpiu, Sąjungos gamintojai sugebėjo pasiekti tvarų pelningumo lygį. Tai buvo įmanoma, nes Sąjungos gamintojai galėjo perkelti didesnes energijos sąnaudas naudotojams, išlaikydami pardavimo kainas, kurios atitiko jų sąnaudų struktūrą.

(945) Kita vertus, 2023 m. ir per visą tiriamąjį laikotarpį energijos kainos buvo gerokai žemesnės nei 2022 m. Vis dėlto dėl importo dempingo kaina daromo spaudimo mažinti kainas Sąjungos pramonė negalėjo išlaikyti tokių pardavimo kainų, kurių būtų pakakę jos sąnaudoms padengti, todėl labai sumažėjo pelningumas. Gamybos sąnaudos sumažėjo 23 %, o vidutinės pardavimo kainos sumažėjo 31 %, t. y. daugiau, nei būtų galima pagrįsti vien su energija susijusiomis sąnaudomis. Iš šio ryšio nebuvimo matyti, kad pelningumas sumažėjo ne dėl energijos rinkų aplinkybių. Šis skirtumas rodo, kad, nors energijos kainos ir daro įtaką gamybos sąnaudoms, lemiamas pelningumo sumažėjimo veiksnys buvo Sąjungos pramonės nesugebėjimas išlaikyti kainas, kurios būtų atitikusios sąnaudas. Šis kainų smukdymas sutapo su dideliu importo iš nagrinėjamųjų šalių rinkos dalies padidėjimu, dėl kurio buvo nuolat priverstinai mažinamos Sąjungos kainos. Dėl šio importo mažomis kainomis Sąjungos pramonė negalėjo perkelti gamybos sąnaudų pirkėjams ir taip tiesiogiai prisidėjo prie pelningumo, kuris sumažėjo iki netvaraus lygio, sumažėjimo.

(946) Todėl Komisija padarė išvadą, kad, nors energijos sąnaudų pokyčiai ir pastangos didinti efektyvumą turėjo įtakos Sąjungos pramonės sąnaudų struktūrai, dėl jų nustatytas priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos nesusilpnėjo.

(947) Atskleidus faktus Japonijos gamintojai teigė, kad energijos, visų pirma dujų ir elektros energijos, kainų padidėjimas ir nepastovumas labai prisidėjo prie Sąjungos pramonės padėties pablogėjimo. Jie nurodė didesnes energijos sąnaudas, kurias patiria Sąjungos gamintojai, palyginti su gamintojais kituose regionuose, ir tvirtino, kad Komisija nepakankamai įvertino jų poveikį Sąjungos pramonės konkurencingumui. Jų nuomone, didelė pastebėto pablogėjimo dalis gali būti susijusi su energijos sąnaudų padidėjimu, o ne su importu iš Japonijos.

(948) Komisija laikėsi nuomonės, kad dėl šių argumentų pirmiau aprašytas vertinimas nepasikeitė. Komisija atsižvelgė į energijos kainų raidą ir jų poveikį Sąjungos pramonės sąnaudų struktūrai. Tačiau, kaip paaiškinta 942–945 konstatuojamosiose dalyse, 2022 m. energijos kainos buvo gerokai didesnės, tačiau Sąjungos pramonė tuomet sugebėjo išlaikyti tvarų pelningumo lygį, o energijos kainos vėliau sumažėjo, bet Sąjungos pramonės pelningumas labai sumažėjo Be to, gamybos sąnaudos sumažėjo gerokai daugiau, nei būtų buvę galima paaiškinti vertinant energijos sąnaudų raidą, o pardavimo kainos toliau mažėjo.

(949) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad Japonijos gamintojų nurodytais energijos kainų pokyčiais nebuvo galima paaiškinti nagrinėjamuoju laikotarpiu pastebėto Sąjungos pramonės padėties pablogėjimo, o priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos dėl jų nesusilpnėjo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

5.3.5. *ES reglamentavimo sistema*

(950) Kai kurios šalys tvirtino, kad žalos priežastis buvo ES reglamentavimo sistema.

(951) Sąjungos pramonė veikia struktūrinėje aplinkoje, kuri apima svarbius atitikties teisės aktams užtikrinimo įsipareigojimus ir didelius investicijų reikalavimus, susijusius su vykstančia pertvarka mažinant priklausomybę nuo iškastinio kuro. Šie veiksniai yra Sąjungos ilgalaikės veiklos aplinkos dalis ir skiriasi nuo sąlygų, su kuriomis susiduria gamintojai trečiosiose šalyse, kuriose reglamentavimo sistemos yra ne tokios griežtos ir reikalavimų laikymosi našta yra mažesnė. Tačiau šios struktūrinės sąlygos yra nuolatinės ir egzistavo visą nagrinėjamąjį laikotarpį. Todėl jomis negalima paaiškinti nagrinėjamuoju laikotarpiu pastebėto Sąjungos pramonės ekonominės padėties pablogėjimo.

(952) Atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonės veiklos rezultatų pablogėjimas sutapo su importo mažomis dempingo kainomis padidėjimu, dėl kurio buvo daromas nuolatinis spaudimas mažinti Sąjungos pardavimo kainas ir priverstinai derinti kainas, siekiant sušvelninti tolesnį rinkos dalies praradimą. Dėl šio kainų smukdymo pablogėjo daugelis žalos rodiklių, be kita ko, pelningumas, pardavimo apimtis, rinkos dalis, užimtumas, gamybos pajėgumai ir pinigų srautas.

(953) Nors struktūrinių sąnaudų sistema yra bendrų Sąjungos pramonės patiriamų sąnaudų dalis, dėl jos priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir nustatytos materialinės žalos nebuvo nutrauktas. Žalos laikas ir dydis veikiau atitinka importo dempingo kaina apimties raidą ir kainodaros politiką, o ne stabilias ir ilgalaikes sąnaudų sąlygas.

(954) Tuo remiantis daroma išvada, kad materialinė žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir kad dėl struktūrinių sąnaudų sistemos, vertinamos atskirai arba kartu su kitais veiksniais, nustatytas priežastinis ryšys nesusilpnėjo.

5.3.6. *Žaliavų kainų svyravimai*

(955) Komisija taip pat nagrinėjo, ar žaliavų, įskaitant geležies rūdą, koksines anglis, metalų laužą ir legiruojamuosius elementus, kainų svyravimai galėjo prisidėti prie Sąjungos pramonei padarytos žalos. Šie gamybos ištekliai sudaro didelę plieno gamybos sąnaudų struktūros dalį, o jų kainos priklauso nuo nepastovumo, kurį lemia pasaulinės pasiūlos ir paklausos sąlygos, energijos sąnaudos ir geopolitiniai pokyčiai.

(956) Nagrinėjamuoju laikotarpiu žaliavų rinkoms buvo būdingos ne vienodos tendencijos, o dideli kainų svyravimai. Geležies rūdos ir koksinių anglių kainos tam tikrais laikotarpiais buvo nepastovios, o metalų laužo ir lydinių kainoms taip pat turėjo įtakos cikliniai svyravimai, susiję su plieno paklausa visame pasaulyje ir regioniniais pasiūlos suvaržymais. Dėl tokio nepastovumo trumpuoju laikotarpiu gali padidėti gamybos sąnaudos, o gamintojams gali būti sudėtinga planuoti sąnaudas.

(957) Šie pokyčiai galėjo prisidėti prie Sąjungos pramonės vieneto gamybos sąnaudų svyravimų ir paveikti sąnaudų nuspėjamumą. Tačiau tokie sąnaudų pokyčiai paprastai daro poveikį visiems plieno gamintojams visame pasaulyje ir savaime nepaaiškina būtent Sąjungos pramonės padėties rinkoje pablogėjimo.

(958) Visų pirma, nepaisant žaliavų gamybos sąnaudų nepastovumo, Sąjungos pramonė nagrinėjamuoju laikotarpiu sugebėjo sumažinti bendras vieneto gamybos sąnaudas 23 %, o tai rodo, kad ji stengėsi sumažinti gamybos sąnaudų spaudimą didindama veiksmingumą ir koreguodama veiklą.

(959) Tačiau dėl šios sąnaudų dinamikos finansiniai rezultatai nepagerėjo, nes dėl nuolatinio importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių daromo spaudimo mažinti kainas vidutinės pardavimo kainos sumažėjo maždaug 31 %. Iš šio skirtumo matyti, kad žaliavų kainų svyravimas neturėjo įtakos Sąjungos rinkos kainodarai.

(960) Todėl Komisija padarė išvadą, kad nors žaliavų kainų svyravimai galėjo turėti įtakos gamybos sąnaudų stabilumui, dėl jų nustatytas priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos nesusilpnėjo.

5.3.7. *Viso pasaulio pertekliniai pajėgumai plieno sektoriuje*

(961) Komisija taip pat nagrinėjo, ar viso pasaulio pertekliniai pajėgumai plieno sektoriuje galėjo prisidėti prie Sąjungos pramonei padarytos žalos. Plieno pramonei būdingi nuolatiniai struktūriniai pertekliniai pajėgumai visame pasaulyje, dėl kurių, stiprėjant tarptautinei konkurencijai ir didėjant eksporto apimčiai, paprastai daromas spaudimas mažinti kainas.

(962) Visų pirma, prie padidėjusio konkurencinio spaudimo viso pasaulio plieno rinkose prisidėjo dideli pertekliniai pajėgumai Kinijoje. Ši padėtis turėjo neigiamą poveikį tarptautinės prekybos srautams ir rinkos sąlygoms, be kita ko, Sąjungoje.

(963) Tokiomis aplinkybėmis viso pasaulio pertekliniai pajėgumai gali turėti įtakos rinkos dinamikai, nes didėja eksporto mažomis kainomis prieinamumas, todėl gali sustiprėti kainų konkurencija ir daromas poveikis importo rinkose vyraujančiam kainų lygiui. Todėl šios struktūrinės sąlygos yra svarbios kaip pagrindinis veiksnys siekiant suprasti viso pasaulio prekybos plieno gaminiais srautus.

(964) Tačiau viso pasaulio perteklinių pajėgumų faktas nekeičia išvadų dėl priežastinio ryšio. Nagrinėjamuoju laikotarpiu gerokai padidėjo importo iš nagrinėjamųjų šalių dalis Sąjungos rinkoje, jo bendra rinkos dalis padidėjo nuo 16 % iki 23 %, o kainos nuolat buvo žemos. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad viso pasaulio pertekliniai pajėgumai yra bendros rinkos aplinkos dalis, tačiau dėl jų priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos nenutrūko.

(965) Importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos buvo sistemingai mažesnės už Sąjungos pramonės kainas ir dėl to buvo daromas nuolatinis spaudimas mažinti Sąjungos kainas, o vidutinės importo kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo maždaug 34 %. Tai rodo, kad bet koks poveikis, atsiradęs dėl viso pasaulio perteklinių pajėgumų, įskaitant Kinijos eksporto išstumiamąjį poveikį, buvo perduodamas ir stiprinamas per importą dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių.

(966) Be to, iš skirtingų kitų trečiųjų šalių tiekėjų, kurių rinkos dalis sumažėjo nuo 14 % iki 11 %, veiklos rezultatų matyti, kad žalos negalima paaiškinti vien pasaulinių pajėgumų sąlygomis – ji yra susijusi su konkrečia importo dempingo kaina apimtimi ir kainodara.

(967) Todėl Komisija padarė išvadą, kad, nors viso pasaulio pertekliniai pajėgumai buvo svarbūs struktūriniai veiksniai, dėl jų nustatytas priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos nesusilpnėjo.

(968) Atskleidus faktus Japonijos gamintojai taip pat teigė, kad Sąjungos pramonės patirtus sunkumus reikėtų vertinti atsižvelgiant į viso pasaulio perteklinius plieno pajėgumus ir subsidijuojamą gamybą trečiosiose šalyse. Jis teigė, kad šių veiksnių negalima priskirti Japonijai, kuri sumažino savo plieno gamybos pajėgumus ir bendradarbiavo su Sąjunga sprendžiant pasaulinių perteklinių pajėgumų problemą. Todėl jis paprašė Komisijos persvarstyti priežastinio ryšio tarp importo iš Japonijos ir Sąjungos pramonei padarytos žalos vertinimą.

(969) Komisija laikėsi nuomonės, kad dėl šių argumentų pirmiau išdėstytos išvados nepasikeitė. Kaip paaiškinta 961–966 konstatuojamosiose dalyse, Komisija išnagrinėjo galimą viso pasaulio perteklinių pajėgumų poveikį Sąjungos pramonei ir padarė išvadą, kad, nors tai buvo svarbus struktūrinis pagrindinis veiksnys, dėl jo priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos nesusilpnėjo.

(970) Dėl aplinkybės, kad Japonija sumažino savo plieno gamybos pajėgumus arba bendradarbiavo su Sąjunga spręsdama viso pasaulio perteklinių pajėgumų problemą, šis vertinimas nepasikeitė, visų pirma atsižvelgiant į Komisijos išvadą, kad importas iš Japonijos buvo vykdomas dempingo kaina ir prisidėjo prie Sąjungos pramonei padarytos žalos. Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą.

5.3.8. *COVID-19 pandemijos padariniai ir geopolitinis nestabilumas*

(971) Komisija taip pat nagrinėjo, ar su pandemija susiję padariniai ir geopolitiniai sutrikimai, įskaitant COVID-19 pandemijos, ginkluotų konfliktų, sankcijų ir regioninio nestabilumo padarinius, galėjo prisidėti prie Sąjungos pramonei padarytos žalos.

(972) Nors tokie įvykiai galėjo paveikti pasaulines tiekimo grandines ir sukelti laikinus paklausos ir logistikos sutrikimus, šis poveikis buvo bendro pobūdžio ir paveikė visus rinkos dalyvius.

(973) Bet kuriuo atveju dėl jo negalima paaiškinti nagrinėjamuoju laikotarpiu pastebėtų skirtingų rinkos rezultatų, visų pirma importo iš nagrinėjamųjų šalių rinkos dalies padidėjimo ir importo iš kitų trečiųjų šalių sumažėjimo.

(974) Be to, importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos nuolat buvo mažesnės už Sąjungos pramonės kainas, todėl buvo daromas nuolatinis spaudimas mažinti Sąjungos kainas, neatsižvelgiant į jokius su COVID-19 pandemija susijusius ar geopolitinius pokyčius.

(975) Todėl Komisija padarė išvadą, kad dėl šių veiksnių nustatytas priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos nesusilpnėjo.

5.4. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(976) Nustatytas priežastinis ryšys tarp importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos. Akivaizdžiai sutapo laikas, kai padidėjo importo dempingo kaina mažėjančiomis ir smukdomomis pardavimo kainomis apimtis ir pablogėjo Sąjungos pramonės ekonominė padėtis, ir tai buvo ypač pastebima nagrinėjamuoju laikotarpiu.

(977) Dėl didelio importo dempingo kaina spaudimo Sąjungos pramonė buvo priversta mažinti kainas, siekdama sumažinti tolesnį rinkos dalies praradimą, o tai neigiamai paveikė jos finansinius rezultatus. Dėl šio kainų sumažinimo pablogėjo daugelis žalos rodiklių, be kita ko, pelningumas, pardavimo apimtis, rinkos dalis, užimtumas, gamybos pajėgumai ir pinigų srautas.

(978) Komisija nagrinėjo, ar kiti žinomi veiksniai galėjo prisidėti prie Sąjungos pramonei padarytos žalos. Tai, be kita ko, buvo Sąjungos gamintojų eksportas, paklausos pokyčiai, gamybos sąnaudų svyravimai ir importas iš trečiųjų šalių, kuriam priemonės netaikomos.

(979) Nors kai kurie iš šių veiksnių galėjo turėti nedidelį poveikį Sąjungos pramonės padėčiai, nustatyta, kad nė vienas iš jų nebuvo toks, kad dėl jo būtų nutrūkęs priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir materialinės žalos. Vertinant atskirai arba bendrai, dėl jų žalingas importo dempingo kaina poveikis nesumažėjo.

(980) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad materialinė žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina ir kad nebuvo jokių kitų veiksnių, dėl kurių būtų susilpnėjęs priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir materialinės žalos.

(981) Pastabose po informacijos atskleidimo Japonijos gamintojai taip pat teigė, kad Sąjungos pramonė turėtų spręsti struktūrinius konkurencingumo klausimus, įskaitant gamybos veiksmingumą ir perteklinius pajėgumus, o ne kliautis nuolatine tarifų apsauga.

(982) Komisija laikėsi nuomonės, kad Japonijos gamintojų pateikti argumentai nebuvo pagrįsti tyrimo išvadomis. Kaip nurodyta 869 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonės gamybos pajėgumai nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 6 %. Šis sumažėjimas atspindėjo gamybos bazės koregavimą atsižvelgiant į sumažėjusį Sąjungos suvartojimą, įskaitant mažiau efektyvių ar nebūtinų pajėgumų panaikinimą, siekiant išvengti perteklinių pajėgumų ir užtikrinti veiksmingesnį išteklių naudojimą.

(983) Komisija taip pat atsižvelgė į Sąjungos pramonės investicijas, padarytas siekiant išlaikyti ir modernizuoti jos gamybos įrenginius, be kita ko, investicijas, kuriomis siekiama pagerinti aplinkosauginį veiksmingumą ir remti perėjimą prie ekologiškesnės gamybos. Šios investicijos yra būtinos siekiant išlaikyti gamybos bazę ir pritaikyti ją prie kintančių Sąjungos plieno sektoriaus reguliavimo ir technologinių reikalavimų. Todėl jų negalima laikyti įrodymu, kad Sąjungos pramonė neišsprendė savo struktūrinio konkurencingumo problemos.

(984) Taigi, Komisija nenustatė, kad žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl to, kad nebuvo atsižvelgta į jos gamybos pajėgumus ar veiksmingumą. Todėl su struktūriniu konkurencingumu susiję argumentai nepaneigia Komisijos atlikto žalos ir priežastinio ryšio vertinimo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

6. **PRIEMONIŲ LYGIS**

(985) Siekdama nustatyti priemonių lygį Komisija išnagrinėjo, ar už dempingo skirtumą mažesnio muito pakaktų importo dempingo kaina Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti.

6.1. **Žalos skirtumas**

(986) Žala būtų pašalinta, jeigu Sąjungos pramonė galėtų gauti tikslinį pelną parduodama už tikslinę kainą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c ir 2d dalis.

(987) Pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį, siekdama nustatyti tikslinį pelną, Komisija atsižvelgė į šiuos veiksnius: pelningumą iki padidėjant importui iš nagrinėjamųjų šalių, pelningumą, kuris yra būtinas visoms sąnaudoms ir investicijoms, taip pat mokslinių tyrimų ir plėtros (MTP) ir inovacijų išlaidoms padengti, ir pelningumą, kurio galima tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis. Toks pelno dydis turėtų būti ne mažesnis kaip 6 %.

(988) Komisija laikėsi nuomonės, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pasiektas pelningumas nebuvo tipiškas dėl didelio spaudimo mažinti kainas, kurį darė importas mažomis kainomis iš nagrinėjamųjų šalių. Komisija taip pat pažymėjo, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu plieno pramonė veikė struktūriškai nepastovioje aplinkoje, kuriai buvo būdingi žaliavų ir energijos kainų svyravimai ir nuolatiniai viso pasaulio pertekliniai pajėgumai.

(989) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad nebuvo įmanoma nustatyti tipiško tikslinio pelno remiantis metais, ėjusiais prieš pat tiriamąjį laikotarpį, nes tiems metams poveikį padarė importas dempingo kaina iš kitų šalių, visų pirma Kinijos, arba išskirtinės rinkos aplinkybės. Pavyzdžiui, 2020 ir 2021 m. didelį poveikį padarė COVID-19 pandemija ir vėlesnis ekonomikos atsigavimas, dėl kurių susidarė išskirtinės rinkos sąlygos, kurių negalima laikyti tipiškomis įprastos konkurencijos sąlygomis. Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad metai, kuriais pramonė veikė nuostolingai, negalėjo būti tinkamas lyginamasis dydis pagrįstam tiksliniam pelnui nustatyti.

(990) Komisija taip pat nagrinėjo 2018 m. Sąjungos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pramonės pasiektą pelningumą, kaip nustatyta Įgyvendinimo reglamente (ES) 2022/2068. Tačiau Komisija laikėsi nuomonės, kad 2018 m. aplinkybės buvo išskirtinės, įskaitant apsaugos priemonių nustatymą ir JAV 232 skirsnio priemonių poveikį, dėl kurių atsirado didelių rinkos iškraipymų ir prasidėjo prekybos srautų nukreipimas. Todėl 2018 m. pasiektas pelningumas šiame tyrime negalėjo būti laikomas pakankamai tipišku tiksliniam pelnui nustatyti.

(991) Todėl Komisija nagrinėjo ankstesnius tipiškus laikotarpius. Visų pirma, atlikusi pradinį plokščių šaltai valcuotų plieno produktų tyrimą Komisija padarė išvadą, kad 2008 m. buvo paskutiniai metai, atspindėję įprastas konkurencijos sąlygas, ir nustatė 9,9 % tikslinį pelną, remdamasi Sąjungos pramonės tais metais pasiektu vidutiniu svertiniu pelningumu.

(992) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija laikėsi nuomonės, kad 9,9 % pelno dydis yra pagrįstas ir pakankamai tipiškas pelningumas, kurį Sąjungos pramonė galėtų pasiekti įprastomis konkurencijos sąlygomis, jei nebūtų importo dempingo kaina. Todėl buvo nustatytas 9,9 % bazinis pelnas.

(993) Sąjungos pramonė teigė, kad jos investicijų, mokslinių tyrimų ir plėtros (MTP) bei inovacijų lygis nagrinėjamuoju laikotarpiu įprastomis konkurencijos sąlygomis būtų buvęs šiek tiek didesnis. Komisija patikrino per tikrinamuosius vizitus pateiktą informaciją, be kita ko, vidaus investicijų planus, valdymo dokumentus ir finansinius įrašus. Atlikus tyrimą patvirtinta, kad tam tikras su IRI susijusias išlaidas paveikė žalinga Sąjungos pramonės padėtis. Todėl, remdamasi patikrinta informacija, Komisija atitinkamai pakoregavo tikslinį pelną. Gautas koregavimas sudarė iki 0,07 %, priklausomai nuo atrinkto gamintojo.

(994) Todėl šiame tyrime pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį nustatytas tikslinis pelnas siekė iki 9,97 %, priklausomai nuo kiekvieno atrinkto gamintojo padėties.

(995) Tuo remdamasi Komisija apskaičiavo Sąjungos pramonei nežalingą panašaus produkto kainą, prie atrinktų Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudų tiriamuoju laikotarpiu pridėjusi atitinkamus tikslinius pelno dydžius.

(996) Pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalį Komisija atliko galutinį veiksmą ir įvertino būsimas sąnaudas, kurias Sąjungos pramonė patirtų dėl daugiašalių aplinkos susitarimų ir jų protokolų, kurių šalis yra Sąjunga, priemonės taikymo laikotarpiu pagal 11 straipsnio 2 dalį. Remdamasi pateikta informacija, kuri buvo pagrįsta bendrovių ataskaitų teikimo priemonėmis ir prognozėmis, Komisija nustatė papildomas sąnaudas, kurios, priklausomai nuo kiekvieno atrinkto gamintojo padėties, sudarė iki 7,78 EUR už toną, palyginti su atitikties tokioms konvencijoms sąnaudomis tiriamuoju laikotarpiu. Šios papildomos sąnaudos buvo pridėtos prie nežalingos kainos.

(997) Tuomet, remdamasi atrinktų nagrinėjamųjų šalių bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų kiekvienos rūšies produkto vidutinės svertinės importo kainos (iškrauto produkto kainos) palyginimu su atrinktų Sąjungos gamintojų tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos atvirojoje rinkoje parduoto panašaus produkto nežalinga vidutine svertine kaina, nustatyta skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą, Komisija nustatė žalos skirtumą. Taip palyginus gautas skirtumas buvo išreikštas vidutinės svertinės CIF importo vertės procentine dalimi. Šio skaičiavimo rezultatai pateikiami lentelėje.

(998) Žalos pašalinimo lygis kitoms bendradarbiaujančioms bendrovėms ir visam kitam nagrinėjamosios šalies kilmės importui apibrėžiamas taip pat, kaip dempingo skirtumas šioms bendrovėms ir importui.

(999) Atsižvelgdama į 844–849 konstatuojamosiose dalyse aprašytas pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo, Komisija peržiūrėjo Japonijai ir Turkijai nustatytus žalos skirtumus.

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumai (%)
Indija	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	25,5
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	9,5	25,5
	Visas kitas Indijos kilmės importas	9,5	25,5
Japonija	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7	27,9
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	54,7	27,9
	Visas kitas Japonijos kilmės importas	54,7	27,9
Taivanas	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3	20,7
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	33,3	20,7
	Visas kitas Taivano kilmės importas	59,6	27,0
Turkija	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş..	7,8	12,9
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş..	3,0	17,8
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	4,9	16,4
	Visas kitas Turkijos kilmės importas	7,8	17,8
Vietnamas	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	25,8
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	16,0	25,8
	Visas kitas Vietnamo kilmės importas	16,0	25,8

6.2. **Pastabos dėl atskleistų faktų, susijusių su tiksliniu pelnu**

(1000) Po faktų atskleidimo „Nippon Steel Corporation“ (toliau – NSC) ir „China Steel Corporation“ (toliau – CSC) užginčijo 9,9 % tikslinį pelną, naudotą nežalingai kainai apskaičiuoti. Bendrovės tvirtino, kad nuoroda į 2008 m. neatspindi atliekant tyrimą vyravusių konkurencijos sąlygų, ir paprašė pasirinkti naujesnius metus, visų pirma 2017 m. Kita vertus, jos paprašė taikyti mažesnį tikslinį pelną. Siekdamos pagrįsti savo argumentus jos nurodė Sąjungos plieno rinkos pokyčius, įskaitant didesnes energijos sąnaudas ir mažesnę paklausą, taip pat naujesnę Komisijos praktiką atliekant kitus plieno tyrimus. CSC pakartojo šį tvirtinimą savo pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo, nepaisant to, kad šis klausimas nebuvo įtrauktas į papildomą galutinį faktų atskleidimą ir bendrovei buvo nurodyta pateikti pastabas tik dėl klausimų, susijusių su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

(1001) Komisija atidžiai išnagrinėjo pastabas dėl 9,9 % tikslinio pelno.

(1002) Komisija pirmiausia priminė, kad tikslinis pelnas turi atspindėti pelningumą, kurį nagrinėjamąjį produktą, t. y. plokščius šaltai valcuotus plieno produktus, gaminanti Sąjungos pramonė galėtų pagrįstai pasiekti įprastomis konkurencijos sąlygomis, jei nebūtų importo dempingo kaina. Todėl tikslinis pelnas turi būti pagrįstas įrodymais, susijusiais su plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamyba. Remiantis pelningumo lygiais, nustatytais kitiems plieno produktams arba atliekant kitus tyrimus, negalima nustatyti tinkamo tikslinio plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pelno.

(1003) Šiuo klausimu per pradinį plokščių šaltai valcuotų plieno produktų tyrimą buvo pateikta tiesiogiai susijusių įrodymų. Komisija patikrino 2005–2008 m. Sąjungos plokščių šaltai valcuotų plieno produktų pramonės pelningumo duomenis, iš kurių matyti, kad jos pelningumo lygis buvo 9–15 %. Remiantis šia informacija, 2008 m. buvo laikomi paskutiniais metais, atspindėjusiais įprastas konkurencijos sąlygas, o 9,9 % tikslinis pelnas buvo nustatytas remiantis Sąjungos pramonės tais metais pasiektu vidutiniu svertiniu pelningumu.

(1004) CSC pateiktoje informacijoje apie 2017 m. lygiaverčių įrodymų nepateikta. Visų pirma, jos 1 priede pateikti duomenys buvo susiję su atrinktais Sąjungos plieno gamintojais arba plieno segmentais ir jais vadovaujantis nebuvo nustatytas konkrečiai plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno pelningumas. Todėl informacijos nebuvo galima palyginti su konkrečių produktų ir patikrintais pelningumo duomenimis, kuriais buvo grindžiamas 9,9 % tikslinis pelnas.

(1005) Iš su plokščiais šaltai valcuotais produktais susijusių įrodymų matyti, kad nustačius pradines priemones pelningumas labai padidėjo ir 2017 m. siekė 12 % ([150]), 2018 m. – 16,1 %, 2019 m. sumažėjo iki – 2,8 %, o 2020 m. – iki – 14,7 % ([151]). Ši raida patvirtina, kad Sąjungos plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno pramonė įprastomis rinkos sąlygomis galėjo pasiekti didesnį nei 9,9 % pelningumą ir kad plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno pelningumas labai svyravo priklausomai nuo rinkos sąlygų.

(1006) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad tiksliniai pelno lygiai, kuriuos šalys nurodė kituose plieno tyrimuose, negali pakeisti šios išvados. Šie tyrimai buvo susiję su skirtingais produktais ir skirtingomis faktinėmis aplinkybėmis. Konkretaus produkto patikrinto pelningumo duomenys yra tinkamesnis pagrindas nei kitų tyrimų duomenys, net jei pastarieji yra naujesni. Visų pirma plokščių karštojo valcavimo produktų tikslinis pelnas negali būti laikomas plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno lyginamuoju dydžiu vien dėl to, kad plokšti karštojo valcavimo produktai ir plokšti šaltai valcuoti produktai iš plieno gali būti gaminami integruotose gamyklose. Šiam vertinimui svarbūs įrodymai tebėra įrodymai, susiję su plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno pelningumu.

(1007) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad po faktų atskleidimo pateikta informacija neįrodė, kad 9,9 % tikslinis pelnas buvo nepagrįstas arba nepakankamai pagrįstas. Todėl Komisija patvirtino 992 konstatuojamojoje dalyje nustatytą tikslinį pelną.

(1008) NSC taip pat nesutiko, kad prognozuojamos su ATLPS susijusios aplinkos apsaugos sąnaudos būtų įtrauktos į nežalingą kainą. Ji teigė, kad įsigaliojus PADKM ir atsižvelgiant į kitus naujausius ES aplinkos sistemos pokyčius, be kita ko, tokias sąnaudas, gali būti atliekamas dvigubas skaičiavimas. Todėl NSC paprašė panaikinti šias sąnaudas arba peržiūrėti jų sumą, kad būtų galima atsižvelgti į naujausius ES ATLPS pokyčius.

(1009) Komisija laikėsi nuomonės, kad dėl PADKM taikymo būsimos išlaidos, atsirasiančios dėl galiojančių aplinkosaugos reikalavimų, savaime netampa nereikšmingos taikant pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalį. ES ATLPS ir PADKM mechanizmai taikomi skirtingiems ekonominės veiklos vykdytojams ir pasižymi viena kitą papildančiomis funkcijomis: ES ATLPS taikoma Sąjungos įrenginių išmetamam ŠESD kiekiui, o PADKM taikomas atitinkamų importuojamų produktų būdingam išmetamam ŠESD kiekiui. PADKM atitinkamai nesumažina ir nepakeičia reikalavimų laikymosi išlaidų, kurias, taikant ES ATLPS, tiesiogiai patiria Sąjungos gamintojai; tas išlaidas ir toliau patiria Sąjungos pramonė, nepriklausomai nuo išlaidų dėl išmetamo anglies dioksido, nustatomų importui pagal PADKM. Todėl PADKM taikymas savaime neįrodo, kad nebereikėtų atsižvelgti į būsimas išlaidas, kurias Sąjungos pramonė patirs pagal galiojančią aplinkos apsaugos sistemą.

(1010) Pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalį Komisija įvertino būsimas sąnaudas, kurias Sąjungos pramonė turėtų patirti priemonių taikymo laikotarpiu. Kaip paaiškinta pirmiau, Komisijos nustatytos papildomos išlaidos buvo pagrįstos atrinktų Sąjungos gamintojų pateikta informacija, grindžiama jų ataskaitų teikimo priemonėmis ir prognozėmis. NSC neįrodė, kad šiuo pagrindu nustatytos konkrečios išlaidos jau buvo įtrauktos į apskaitą taikant PADKM arba kad jas įtraukus būtų prasidėjęs dvigubas skaičiavimas.

([150]) Informacija gauta iš prašymo atlikti priemonių galiojimo termino peržiūrą dėl priemonių, taikomų tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokštiems šaltai valcuotiems produktams iš plieno.

([151]) Žr. Įgyvendinimo reglamento (ES) 2022/2068 208 konstatuojamąją dalį.

(1011) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad nei PADKM įvedimas, nei kiti NSC nurodyti pokyčiai nebuvo pagrindas numatomoms aplinkos apsaugos sąnaudoms pašalinti arba peržiūrėti. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(1012) Be to, NSC teigė, kad investicijoms, moksliniams tyrimams ir plėtrai bei IRI skirta suma turėtų apimti tik investicijas, tiesiogiai susijusias su plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno gamyba. Ji laikėsi nuomonės, kad pradinės grandies investicijų nereikėtų įtraukti, kad būtų galima išvengti dvigubo skaičiavimo atliekant atskirą tyrimą dėl karštojo valcavimo produktų.

(1013) Kaip paaiškinta pirmiau, Komisija atidžiai išnagrinėjo ir patikrino Sąjungos pramonės pateiktą informaciją, be kita ko, vidaus investicijų planus, valdymo dokumentus ir finansinius įrašus. Nustatydama koregavimą Komisija stengėsi įtraukti investicijas ir su IRI susijusias išlaidas, priskiriamas nagrinėjamojo produkto gamybai.

(1014) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad koregavimas buvo pagrįstas patikrinta informacija ir tinkamai atspindėjo investicijas ir su IRI susijusias išlaidas, susijusias su plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno gamyba.

6.3. Skirtumo, kuris būtų tinkamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, nagrinėjimas

(1015) Kaip paaiškinta pranešime apie inicijavimą, skundo pateikėjas pateikė Komisijai pakankamai įrodymų, kad Indijoje ir Vietname esama žaliavų rinkos iškraipymų, susijusių su tiriamuoju produktu. Todėl, atliekant tyrimą, pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį, buvo nagrinėjami įtariami iškraipymai siekiant nustatyti, ar (jei aktualu) žalai pašalinti pakaktų už dempingo skirtumą mažesnio muito.

(1016) Tačiau, kadangi žalai pašalinti tinkami skirtumai yra didesni už dempingo skirtumus, šio aspekto nagrinėti nereikėjo.

(1017) Atlikusi pirmiau minėtą vertinimą Komisija padarė išvadą, kad galutinių muitų sumą tikslinga nustatyti pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį.

6.4. Išvada dėl priemonių lygio

(1018) Atlikus minėtą vertinimą, pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį reikėtų nustatyti toliau nurodytus galutinius antidempingo muitus:

Šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas (%)
Indija	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	9,5
	Visas kitas Indijos kilmės importas	9,5
Japonija	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	27,9
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	27,9
	Visas kitas Japonijos kilmės importas	27,9
Taivanas	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	20,7
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	20,7
	Visas kitas Taivano kilmės importas	27,0

Šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas (%)
Turkija	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	4,9
	Visas kitas Turkijos kilmės importas	7,8
Vietnamas	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	16,0
	Visas kitas Vietnamo kilmės importas	16,0

7. **SĄJUNGOS INTERESAI**

(1019) Nusprendusi taikyti pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį, Komisija nagrinėjo, ar, nepaisant išvados dėl žalingo dempingo, galima padaryti aiškią išvadą, kad šiuo atveju priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnį. Nustatant Sąjungos interesus įvertinti visi susiję interesai, įskaitant Sąjungos pramonės, importuotojų ir naudotojų interesus.

7.1. **Sąjungos pramonės interesai**

(1020) Sąjungos pramonė yra įsikūrusi keliose valstybėse narėse (Austrijoje, Belgijoje, Čekijoje, Ispanijoje, Italijoje, Liuksemburge, Nyderlanduose, Portugalijoje, Slovakijoje, Slovėnijoje, Švedijoje, Vengrijoje ir Vokietijoje) ir joje tiesiogiai dirba 8 598 etato ekvivalentai, susiję su tiriamuoju produktu.

(1021) Atliekant tyrimą bendradarbiavo vienuolika gamintojų. Nė vienas žinomas gamintojas neprieštaravo tyrimo inicijavimui. 4.5 skirsnyje padaryta išvada, kad visos Sąjungos pramonės padėtis pablogėjo dėl importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių. Materialinė žala buvo nustatyta tiek pagal mikroekonominius, tiek pagal makroekonominius rodiklius, ypač pagal Sąjungos pramonės pelningumą, pardavimo apimtį ir rinkos dalį.

(1022) Tikimasi, kad nustačius antidempingo muitus Sąjungos rinkoje bus atkurtos sąžiningos prekybos sąlygos, kainos nebebus daugiau smukdomos, o Sąjungos pramonė galės atsigauti. Dėl to Sąjungos pramonės pelningumas padidėtų iki tokio lygio, kuris laikomas būtinu šioje kapitalui imlioje pramonėje. Sąjungos pramonei dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina padaryta materialinė žala. Primenama, kad daugelio žalos rodiklių raida per nagrinėjamąjį laikotarpį buvo neigiama. Visų pirma buvo padarytas didelis poveikis rinkos daliai ir pardavimo apimčiai, taip pat su atrinktų Sąjungos gamintojų finansine veikla susijusiems rodikliams, kaip antai pelningumui ir investicijų grąžai. Todėl svarbu atkurti sąžiningas kainas, kad visi gamintojai Sąjungos rinkoje galėtų veikti vienodomis sąlygomis.

(1023) Panašu, kad nenustačius priemonių Sąjungos pramonės ekonominė padėtis veikiausiai toliau blogėtų. Blogi plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybos rezultatai turėtų įtakos Sąjungos gamintojų galutinės grandies veiklai, visų pirma jų uždarajai gamybai. Sąjungos gamintojai vadovaujasi suderintu pardavimo atvirojoje rinkoje ir uždarosios gamybos verslo modeliu. Atvirosios rinkos segmento pablogėjimas taip pat gali kelti pavojų uždarosios gamybos segmentui, kuriame gamybos apimtis ir užimtumas yra didesni nei pirmajame segmente.

(1024) Todėl daroma išvada, kad antidempingo muitų nustatymas atitinka Sąjungos pramonės interesus, nes taip ji galėtų atsigauti nuo nustatyto žalingo dempingo poveikio ir kartu būtų prisidedama prie ilgalaikio Sąjungos gamybos tvarumo užtikrinimo.

7.2. **Nesusijusių importuotojų interesai**

(1025) Kaip minėta 96 konstatuojamojoje dalyje, nė vienas nesusijęs importuotojas neužpildė klausimyno ar nepateikė Komisijai atskirų duomenų, iš kurių būtų buvę galima matyti, kokiu mastu juos neigiamai paveiktų priemonių nustatymas.

(1026) Kai yra nebendradarbiaujama ir nėra konkrečių duomenų, galimas priemonių nustatymo poveikis importuotojams turi būti vertinamas remiantis turimais faktais.

(1027) Galima pagrįstai manyti, kad nustačius antidempingo muitus importuotojų išlaidos gali šiek tiek padidėti. Tačiau, kaip išsamiau paaiškinta 7.4.1 skirsnyje, atlikus tyrimą patvirtinta, kad esama alternatyvių tiekimo šaltinių, be kita ko, iš Sąjungos gamintojų, ir kad būtų galima toliau importuoti produktus sąžiningomis kainomis. Šie veiksniai sušvelnina galimą priemonių poveikį; todėl tikimasi, kad bet koks neigiamas poveikis bus nedidelis.

(1028) Nors importuotojų pasiūlos galimybės gali sumažėti arba trumpuoju laikotarpiu gali padidėti išlaidos, tikėtina, kad šis poveikis bus nedidelis. Kita vertus, išlaikius *status quo* galiausiai kiltų grėsmė vidaus tiekimo gyvybingumui ir ateityje galėtų padidėti priklausomybė nuo importo dempingo kaina. Apskritai nauda Sąjungos pramonei nusveria ribotus ir nepagrįstus galimus neigiamus aspektus, su kuriais susidurtų importuotojai.

7.3. **Naudotojų, vartotojų ar tiekėjų interesai**

(1029) Atliekant tyrimą nebendradarbiavo nė vienas naudotojas, vartotojas ar tiekėjas, kurie būtų laiku pateikę išsamius reikiamos formos klausimyno atsakymus. Todėl nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad priemonių nustatymas turėtų didelį neigiamą poveikį naudotojams ar galutinės grandies pramonės sektoriams.

(1030) Inicijavus tyrimą, BSH pateikė pastabų (žr. 90 konstatuojamąją dalį), teigdama, kad dėl priemonių padidėtų galutinės grandies pramonės sektorių gamybos sąnaudos ir būtų daromas neigiamas poveikis konkurencingumui, užimtumui ir tiekimo grandinės stabilumui. Tačiau atliekant tyrimą BSH toliau nebendradarbiavo ir nepateikė klausimyno atsakymų, taip pat nepagrindė savo tvirtinimų patikrinamais duomenimis apie nagrinėjamojo produkto dalį bendrose gamybos sąnaudose, galimybę pirkti produktą iš alternatyvių tiekėjų arba galimybę perkelti padidėjusias sąnaudas pirkėjams. Kadangi tokio pagrindimo nebuvo, šio tvirtinimo nebuvo galima patikrinti, todėl jis buvo atmestas.

(1031) Kadangi naudotojai nebendradarbiavo, Komisija tikėtiną priemonių poveikį įvertino remdamasi turima informacija. Atlikus tyrimą nustatyta, kad plokšti šaltai valcuoti produktai iš plieno paprastai sudaro tik nedidelę bendrų gamybos sąnaudų, kurias patiria galutinės grandies naudotojai, įskaitant automobilių, statybos, buitinių prietaisų ir pramoninės gamybos sektorius, dalį. Todėl tikėtina, kad bet koks galimas kainų padidėjimas nustačius priemones turėtų tik nedidelį poveikį bendrai galutinės grandies naudotojų sąnaudų struktūrai.

(1032) Be to, nustatytos priemonės padėtų atkurti sąžiningą konkurenciją Sąjungos rinkoje ir išsaugoti gyvybingą Sąjungos pramonę, galinčią užtikrinti patikimą plokščių šaltai valcuotų plieno produktų tiekimą Sąjungos galutinės grandies pramonės sektoriams, taip sumažinant tiekimo sutrikimų ir pernelyg didelės priklausomybės nuo importo dempingo kaina riziką.

(1033) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad nėra įtikinamų priežasčių manyti, jog antidempingo priemonių nustatymas neatitiktų naudotojų interesų.

(1034) Atskleidus faktus Japonijos gamintojai ir Japonijos vyriausybė teigė, kad reikėtų labiau atsižvelgti į priemonių poveikį Sąjungos tolesniems naudotojams. Jie teigė, kad didelės energijos sąnaudos jau perkeliamos naudotojams ir kad papildomi antidempingo muitai kartu su esamais prekybos apribojimais galėtų dar labiau padidinti plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno kainas ir apriboti jų prieinamumą. Todėl jie paprašė, kad vertinant priemones būtų atsižvelgta į galutinės grandies naudotojų interesus.

(1035) Komisija laikėsi nuomonės, kad dėl pateiktų argumentų nepasikeitė pirmiau išdėstytos išvados, kuriose Komisija įvertino tikėtiną priemonių poveikį tolesniems naudotojams remdamasi turima informacija ir nenustatė jokių įrodymų, kad priemonių nustatymas turėtų didelį neigiamą poveikį naudotojams ar galutinės grandies pramonės sektoriams.

(1036) Visų pirma, kaip paaiškinta pirmiau, plokšti šaltai valcuoti produktai iš plieno paprastai sudaro tik nedidelę visų galutinės grandies naudotojų gamybos sąnaudų dalį. Todėl argumentais dėl galimo plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno kainų padidėjimo nebuvo įrodyta, kad priemonių nustatymas turėtų didelį poveikį bendrai galutinės grandies naudotojų sąnaudų struktūrai ar konkurencingumui. Šalys taip pat nepateikė įrodymų, kad dėl priemonių atsirastų didelių tiekimo sunkumų.

(1037) Be to, kaip paaiškinta pirmiau, nustačius priemones būtų padedama atkurti sąžiningą konkurenciją Sąjungos rinkoje ir išsaugoti gyvybingą Sąjungos pramonę, galinčią užtikrinti patikimą plokščių šaltai valcuotų produktų iš plieno tiekimą galutinės grandies pramonės sektoriams. Todėl galimą poveikį tolesniems naudotojams reikėjo vertinti atsižvelgiant tiek į galimas su priemonėmis susijusias sąnaudas, tiek į patikimo tiekimo Sąjungoje išsaugojimo naudą.

(1038) Todėl Komisija padarė išvadą, kad nėra įtikinamų priežasčių manyti, kad antidempingo priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

7.4. **Kiti veiksniai**

7.4.1. *Tiekimo prieinamumas*

(1039) Kai kurios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad dėl Sąjungos pramonės struktūrinių apribojimų ji negali Sąjungos rinkai tiekti reikiamo kiekio ir kokybės šaltai valcuoto plieno. Šių šalių teigimu, nustačius papildomas prekybos priemones būtų dar labiau sugriežtintos tiekimo sąlygos, padidėtų esamas stygius ir išaugtų kainos Sąjungoje.

(1040) Komisija pažymėjo, kad atlikus tyrimą patvirtinta, jog esama alternatyvių tiekimo šaltinių, įskaitant Sąjungos gamintojus, taip pat egzistuoja galimybė toliau importuoti produktus sąžiningomis kainomis. Konkrečiai, kaip aprašyta 31 lentelėje, Sąjungos pramonė veikia naudodama 72 % savo gamybos pajėgumų, todėl turimi pajėgumai sudaro apie 12 mln. tonų, kurias būtų galima sutelkti papildomai paklausai patenkinti. Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių kiekis yra gerokai mažesnis nei šie turimi pajėgumai. Be to, atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad galima vykdyti papildomą importą iš kitų kilmės šalių, o tai galėtų padėti užtikrinti pakankamą tiekimą Sąjungos rinkai. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

7.4.2. *Kitos su plienu susijusios priemonės*

(1041) Kai kurios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad tuo pačiu metu taikant antidempingo priemones ir naująją plieno priemonę, galiojančią nuo 2026 m. liepos 1 d., gali būti nepagrįstai apribotos patekimo į Sąjungos rinką galimybės. Jos teigė, kad dėl bendro šių priemonių poveikio gali atsirasti neproporcingų plieno tiekimo suvaržymų ir kad kyla susirūpinimas dėl jų suderinamumo su platesniais Sąjungos išorės prekybos politikos tikslais.

(1042) Komisija pažymėjo, kad antidempingo priemonėmis ir bet kokiomis būsimomis horizontaliosiomis prekybos politikos priemonėmis, susijusiomis su plienu, buvo siekiama skirtingų teisinių ir kitų sričių tikslų; viena iš jų susijusi su nesąžiningos prekybos praktika, darančia žalą vidaus pramonei, o kita – su neigiamu su prekyba susijusiu pasaulinių perteklinių pajėgumų poveikiu Sąjungos plieno rinkoje. Šios priemonės grindžiamos skirtingais teisiniais pagrindais ir joms reikia skirtingų įrodymų standartų. Todėl jų negalima pakeisti vienas kitu, o dėl vieno egzistavimo ar galimo priėmimo ateityje kitas neišnyktų.

(1043) Komisija pažymėjo, kad taikant kvotomis grindžiamą priemonę ar panašią apimties apribojimo priemonę nebūtų atsižvelgta į per tyrimą nustatytą žalos kainai elementą. Kaip nurodyta 4 ir 5 skirsniuose, atlikus tyrimą nustatytas priverstinis kainų mažinimas, priverstinis pardavimas mažesnėmis kainomis ir kainų smukdymas dėl importo dempingo kaina. Šis poveikis pasireiškė nepriklausomai nuo importo apimties. Ir priešingai, antidempingo muitai atsveria nesąžiningą Sąjungos pramonei padarytos žalos kainodaros komponentą.

(1044) Komisija taip pat pažymėjo, kad muitų nustatymas visiškai atitinka platesnius Sąjungos plieno ir prekybos politikos tikslus. Ir priešingai, neišsprendus vykdomo žalingo dempingo problemos būtų neigiamai paveiktas Sąjungos prekybos politikos pagrindas.

(1045) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad nėra įtikinamų priežasčių manyti, kad antidempingo priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų. Todėl šie suinteresuotųjų šalių argumentai buvo atmesti.

(1046) Po faktų atskleidimo Japonijos vyriausybė teigė, kad vertinant Japonijos importo raidą reikėtų atsižvelgti į 2025 m. balandžio mėn. sugriežtintas apsaugos priemones. Ji nurodė, kad po sugriežtinimo importas iš Japonijos sumažėjo, ir laikėsi nuomonės, kad šis pokytis neatitiko išvados, kad didėjantis importas iš Japonijos prisidėjo prie žalos.

(1047) Komisija laikėsi nuomonės, kad Japonijos vyriausybės argumentai nepakeitė 833–838 konstatuojamosiose dalyse išdėstytų išvadų. Šioje byloje išvados dėl žalos ir priežastinio ryšio buvo pagrįstos patikrintais nagrinėjamojo laikotarpio duomenimis. Iš tų duomenų matyti, kad importas iš Japonijos padidėjo nuo 126 021 tonos 2022 m. iki 250 001 tonos tiriamuoju laikotarpiu (t. y. +98 %). Jo rinkos dalis taip pat padidėjo nuo 2 % iki 3 %.

(1048) Importo iš Japonijos padidėjimas nagrinėjamuoju laikotarpiu ir padidėjusi jo rinkos dalis neatitinka tvirtinimo, kad importas iš Japonijos dalis Sąjungos rinkoje nepadidėjo. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad Japonijos importo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu patvirtino, o ne paneigė išvadą, kad šis importas prisidėjo prie Sąjungos pramonei padarytos žalos. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(1049) Be to, Japonijos gamintojai ir CSC tvirtino, kad naująja plieno priemone, taikoma nuo 2026 m. liepos 1 d., jau buvo užtikrinama didelė Sąjungos pramonės apsauga. Jos teigė, kad Komisija, vertindama antidempingo muitų būtinumą ir dydį, turėtų atsižvelgti į tos priemonės ir antidempingo priemonių sąveiką. CSC taip pat teigė, kad išlaikant 9,9 % tikslinį pelną kartu su apsauga, teikiama pagal naująją priemonę, apsauga gali būti per didelė. CSC pakartojo šį tvirtinimą savo pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo, nepaisant to, kad šis klausimas nebuvo įtrauktas į papildomą galutinį faktų atskleidimą ir bendrovei buvo nurodyta pateikti pastabas tik dėl klausimų, susijusių su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

(1050) Pateikti argumentai nepakeitė 1045 konstatuojamojoje dalyje išdėstytų išvadų. Nuo 2026 m. liepos 1 d. taikoma nauja plieno priemonė savaime nedaro poveikio importo dempingo kaina žalingo poveikio vertinimui arba antidempingo priemonių, reikalingų tokiai žalai pašalinti, lygiui. Šiomis dviem priemonėmis siekiama skirtingų teisinių tikslų ir skirtingų politikos tikslų. Antidempingo muitais sprendžiama nesąžiningos kainodaros praktikos. darančios žalą Sąjungos pramonei, problema, o plieno priemone reaguojama į neigiamą viso pasaulio perteklinių pajėgumų poveikį Sąjungos rinkai. Šios priemonės grindžiamos skirtingais teisiniais pagrindais ir skirtingais įrodymų standartais, todėl negali būti laikoma, kad jas galima pakeisti viena kita.

(1051) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad 9,9 % tikslinis pelnas buvo nustatytas remiantis pirmiau aprašytais su plokščiais šaltai valcuotais produktais susijusiais įrodymais ir atspindi pelningumo lygį, kurį Sąjungos pramonė galėtų pagrįstai pasiekti įprastomis konkurencijos sąlygomis. Taigi tai nėra apsaugos lygis, pasiektas dėl naujos plieno priemonės arba nustatytas jos pagrindu. Vien šių dviejų priemonių bendras egzistavimas nėra įrodymas, kad nustačius tikslinį pelną arba su juo susijusias antidempingo priemones būtų užtikrinama pernelyg didelė apsauga.

(1052) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad argumentai dėl naujos plieno priemonės ir antidempingo priemonių sąveikos nesuteikia pagrindo pakeisti tikslinį pelną arba antidempingo priemonių dydį. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(1053) Savo pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo Japonijos vyriausybė pakartojo, kad 2025 m. balandžio mėn. sugriežtintos apsaugos priemonės ir dėl to sumažėjęs importas iš Japonijos paneigė išvadą, kad importas iš Japonijos prisidėjo prie Sąjungos pramonei padarytos žalos. Ji taip pat teigė, kad importo iš nagrinėjamųjų šalių padidėjimas galėtų būti susijęs su tiekimo iš kitų trečiųjų šalių pasikeitimu, o ne su padidėjusiu importo spaudimu. Galiausiai Japonija teigė, kad Plieno perteklinių pajėgumų reglamentas, kuriuo sumažinama importo kvota ir nustatomas 50 % nekvotinis muitas, dar labiau sumažintų importą, todėl kilo abejonių dėl papildomų antidempingo priemonių poreikio.

(1054) Tokie klausimai nebuvo įtraukti į papildomą galutinį faktų atskleidimą. Bet kuriuo atveju Komisijos atliktas šių argumentų vertinimas jau pateiktas atitinkamai 1046–1048 ir 1050–1052 konstatuojamosiose dalyse. Šiose konstatuojamosiose dalyse Komisija paaiškino, kodėl pateikti argumentai nepaneigė nei jos atlikto žalos ir priežastinio ryšio vertinimo, nei jos išvadų dėl tikslinio pelno ir antidempingo priemonių poreikio. Todėl Komisija patvirtino savo išvadas ir atmetė šiuos tvirtinimus.

7.5. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(1055) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad nėra įtikinamų priežasčių manyti, jog priemonių nustatymas importuojamiems nagrinėjamųjų šalių kilmės plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams neatitiktų Sąjungos interesų.

8. **GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

(1056) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio, priemonių lygio ir Sąjungos interesų ir remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės nagrinėjamojo produkto importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.

(1057) Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, galutinės antidempingo muito normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, turėtų būti tokios:

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Žalos skirtumas (%)	Galutinis antidempingo muitas (%)
Indija	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	25,5	9,5
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	9,5	25,5	9,5
	Visas kitas Indijos kilmės importas	9,5	25,5	9,5
Japonija	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7	27,9	27,9
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	54,7	27,9	27,9
	Visas kitas Japonijos kilmės importas	54,7	27,9	27,9

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Žalos skirtumas (%)	Galutinis antidempingo muitas (%)
Taivanas	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3	20,7	20,7
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	33,3	20,7	20,7
	Visas kitas Taivano kilmės importas	59,6	27,0	27,0
Turkija	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8	12,9	7,8
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0	17,8	3,0
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	4,9	16,4	4,9
	Visas kitas Turkijos kilmės importas	7,8	17,8	7,8
Vietnamas	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	25,8	16,0
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	16,0	25,8	16,0
	Visas kitas Vietnamo kilmės importas	16,0	25,8	16,0

(1058) Šiame reglamente nurodytos individualios antidempingo muito normos bendrovėms nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl jos atitinka šių bendrovių padėtį, nustatytą atliekant šį tyrimą. Taigi šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamosios šalies kilmės tiriamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, šios normos negali būti taikomos, todėl tokiam produktui turėtų būti taikoma visam kitam nagrinėjamųjų šalių kilmės importui nustatyta muito norma.

(1059) Pasikeitus pavadinimui, bendrovė gali prašyti taikyti šias individualias antidempingo muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([152]). Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, kuria remiantis galima įrodyti, kad šis pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma. Jeigu bendrovės pavadinimo pakeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, pranešimas apie pavadinimo pakeitimą bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

([152]) E. paštas TRADE-TDI-REQUESTS@ec.europa.eu, European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË (BELGIJA). Prašyme nurodykite šio reglamento numerį ir bylos numerį (AD739).

(1060) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl muitų normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas tinkamas individualių antidempingo muitų taikymas. Individualūs antidempingo muitai taikomi tik jei valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra. Ši sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus. Kol tokia sąskaita faktūra nepateikiama, importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visam kitam nagrinėjamųjų šalių kilmės importui taikytinas antidempingo muitas.

(1061) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams pritaikytų individualias antidempingo muito normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gauna šią sąskaitą faktūrą, atitinkančią visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, jos vis tiek privalo atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, gali reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis mažesnės muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.

(1062) Jeigu nustačius susijusias priemones labai padidėtų vienos iš bendrovių, kuriai taikomos mažesnės individualios muito normos, eksporto apimtis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis galima inicijuoti vengimo tyrimą, jei tenkinamos inicijavimo sąlygos. Atliekant šį tyrimą galima, *inter alia*, išnagrinėti, ar būtina panaikinti individualią (-ias) muito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti muitą visos šalies mastu.

(1063) Siekiant užtikrinti, kad antidempingo muitai būtų tinkamai taikomi, visam kitam nagrinėjamųjų šalių kilmės importui nustatytas antidempingo muitas turėtų būti taikomas ne tik atliekant šį tyrimą nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir tiems gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.

(1064) Nagrinėjamųjų šalių, kurių neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms taikoma muito norma yra mažesnė už visam kitam tos šalies kilmės importui taikomą muito normą, eksportuojantys gamintojai, kurie tiriamuoju laikotarpiu nagrinėjamojo produkto į Sąjungą neeksportavo, turėtų turėti galimybę prašyti ([153]) Komisijos, kad jiems būtų taikoma neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms nustatyta antidempingo muito norma. Komisija turėtų patenkinti tokį prašymą, jei įvykdomos trys sąlygos. Naujas eksportuojantis gamintojas turėtų įrodyti, kad: i) tiriamuoju laikotarpiu jis neeksportavo nagrinėjamojo produkto į Sąjungą, ii) jis nėra susijęs su eksportuojančiu gamintoju, kuris tai darė, ir iii) jis vėliau eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba prisiėmė neatšaukiamą sutartinį įsipareigojimą jį eksportuoti dideliais kiekiais.

9. **MUITŲ SURINKIMAS ATGALINE DATA**

(1065) Kaip minėta 3 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė reikalavimą registruoti importuojamą tiriamąjį produktą.

(1066) EUROFER tvirtino, kad galutinius antidempingo muitus ir toliau reikėtų teisėtai taikyti atgaline data, jei tenkinamos pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalyje nustatytos sąlygos ir importas registruojamas pagal 14 straipsnio 5 dalį, net jei laikinosios priemonės netaikomos. Siekdama pagrįsti savo tvirtinimą EUROFER teigė, kad 10 straipsnio 4 dalyje aiškiai nereikalaujama iš anksto nustatyti laikinąsias priemones, ir nurodė teismų praktiką, susijusią su tikslu užkirsti kelią atsargų kaupimui ir išsaugoti galutinių priemonių veiksmingumą.

([153]) E. paštas TRADE-TDI-REQUESTS@ec.europa.eu, European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussels, BELGIQUE/BELGIË (BELGIJA). Prašyme nurodykite šio reglamento numerį ir bylos numerį (AD739).

(1067) Tačiau Komisija laikėsi nuomonės, kad pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalis negali būti aiškinama atskirai ir turi būti aiškinama kartu su visu 10 straipsniu, kuriuo reglamentuojamas ryšys tarp laikinųjų ir galutinių muitų. Šiuo atžvilgiu 10 straipsnio 4 dalyje numatytas taikymas atgaline data yra išimtinis laikinųjų priemonių sistemos išplėtimas, leidžiantis rinkti galutinius muitus už registruotą importą, įvykdytą prieš nustatant laikinuosius muitus. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad 10 straipsnio 4 dalyje nustatytas taikymo atgaline data mechanizmas yra glaudžiai susijęs su išankstiniu laikinųjų priemonių nustatymu. Todėl Komisija padarė išvadą, kad, kadangi šiame tyrime laikinosios priemonės nebuvo nustatytos, galutinių antidempingo muitų taikymo atgaline data sąlygos pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalį nebuvo įvykdytos.

(1068) Po faktų atskleidimo EUROFER nurodė nesutinkanti su Komisijos išvada, kad laikinųjų priemonių nustatymas yra būtina muitų surinkimo atgaline data pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalį sąlyga. EUROFER teigė, kad 10 straipsnio 4 dalyje numatytas atskiras muitų surinkimo atgaline data po registracijos mechanizmas ir kad šios nuostatos taikymas nepriklauso nuo išankstinio laikinųjų priemonių nustatymo. EUROFER taip pat teigė, kad registracija ir muitų surinkimas atgaline data yra atskiri mechanizmai ir neturėtų būti laikomi vieno mechanizmo, susijusio su laikinosiomis priemonėmis, dalimi. Todėl EUROFER paprašė Komisijos persvarstyti pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalies aiškinimą.

(1069) Komisija pažymėjo, kad registravimas ir muitų surinkimas atgaline data yra skirtingi etapai, tačiau padarė kitokią išvadą. Registruojant išsaugoma galimybė rinkti duomenis atgaline data, jei tenkinamos teisinės sąlygos. Vien šis procesas nesuteikia teisės rinkti muitus atgaline data; ši teisė ir toliau priklauso nuo 10 straipsnio 4 dalies reikalavimų, pagal kuriuos atgaline data surenkami muitai gali būti taikomi tik produktams, įvežtiems vartoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios dienos. Kadangi laikinosios priemonės yra aiškus atskaitos taškas apskaičiuojant tą laikotarpį, duomenų rinkimas atgaline data pagal 10 straipsnio 4 dalį negali būti taikomas, jei nebuvo nustatytos laikinosios priemonės. Be to, šis aiškinimas taip pat atitinka naujausią Komisijos praktiką ([154]).

(1070) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad galutinių antidempingo muitų taikymo atgaline data sąlygos pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalį nebuvo įvykdytos. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

10. **BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

(1071) Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2024/2509 ([155]) 109 straipsnį, jeigu suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, delspinigiai skaičiuojami taikant normą, kurią Europos Centrinis Bankas taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusią kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(1072) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

([154]) 2022 m. vasario 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2022/191, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės geležinėms arba plieninėms tvirtinimo detalėms nustatomas galutinis antidempingo muitas, (OL L 36, 2022 2 17, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/191/oj).

([155]) 2024 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2024/2509 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių (OL L, 2024/2509, 2024 9 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Indijos, Japonijos, Taivano, Turkijos ir Vietnamo kilmės visų pločių plokštiems valcavimo produktams iš geležies arba nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, išskyrus nerūdijantįjį plieną, visų pločių, šaltai valcuotiems, neplakiruotiems, nepadengtiems arba neapvilktiems, po šaltojo valcavimo toliau neapdoroti, bet neįskaitant:

— plokščių valcavimo produktų iš geležies arba nelegiruotojo plieno, visų pločių, šaltai valcuotų, neplakiruotų, nepadengtų arba neapvilktų, suvyniotų arba nesuvyniotų į ritinius, visokio storio, elektrotechninių,

— plokščių valcavimo produktų iš geležies arba nelegiruotojo plieno, visų pločių, šaltai valcuotų, neplakiruotų, nepadengtų arba neapvilktų, suvyniotų į ritinius, kurių storis mažesnis kaip 0,35 mm, atkaitintų (vadinamų juodąja skarda),

— plokščių valcavimo produktų iš kito legiruotojo plieno, visų pločių, iš silicinio elektrotechninio plieno ir

— plokščių valcavimo produktų iš legiruotojo plieno, po šaltojo valcavimo toliau neapdorotų, iš greitapjovio plieno,

kurių KN kodai šiuo metu yra ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 (TARIC kodai 7209 15 00 90, 7209 18 99 90, 7209 25 00 90, 7211 23 80 19, 7211 23 80 95, 7211 23 80 99, 7211 29 00 19, 7211 29 00 99), nustatomas galutinis antidempingo muitas.

2. Galutinio antidempingo muito normos, taikomos 1 dalyje nurodyto produkto, kurį pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas (%)	Papildomas TARIC kodas
Indija	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	88GB
	Kitos priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	9,5	Žr. priedą
	Visas kitas Indijos kilmės importas	9,5	8999
Japonija	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	27,9	88GD
	Kitos priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	27,9	Žr. priedą
	Visas kitas Japonijos kilmės importas	27,9	8999
Taivanas	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	20,7	88GG
	Kitos priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	20,7	Žr. priedą
	Visas kitas Taivano kilmės importas	27,0	8999

Šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas (%)	Papildomas TARIC kodas
Turkija	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8	88GI
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0	88GJ
	Kitos priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	4,9	Žr. priedą
	Visas kitas Turkijos kilmės importas	7,8	8999
Vietnamas	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	88GO
	Kitos priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	16,0	Žr. priedą
	Visas kitas Vietnamo kilmės importas	16,0	8999

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: *„Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekį tonomis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto plokščio šaltai valcuoto plieno, parduodamo eksportui į Europos Sąjungą, nagrinėjamojoje šalyje pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“* Kol tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visam kitam nagrinėjamosios šalies, t. y. Indijos, Japonijos, Taivano, Turkijos arba Vietnamo, kilmės importui nustatytas muitas.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitų reglamentavimo nuostatos.

2 straipsnis

1. 1 straipsnio 2 dalį galima iš dalies pakeisti įtraukiant naujus Taivano ir Turkijos eksportuojančius gamintojus ir nustatant jiems tinkamą vidutinę svertinę antidempingo muito normą, taikomą neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms. Naujas eksportuojantis gamintojas pateikia įrodymų, kad jis:

a) tiriamuoju laikotarpiu (nuo 2024 m. liepos 1 d. iki 2025 m. birželio 30 d.) neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų prekių;

b) nėra susijęs su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatomos priemonės ir kuris galėjo bendradarbiauti atliekant pradinį tyrimą, ir

c) pasibaigus tiriamajam laikotarpiui faktiškai eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba yra prisiėmęs neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį produkto kiekį.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2026 m. lapkričio 13 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

PRIEDAS

Kiti neatrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai

Šalis	Pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Indija	Tata Steel Limited	88GC
Japonija	JFE Steel Corporation	88GE
	Proterial, Ltd.	88GF
Taivanas	Synn Industrial Co., Ltd.	88GH
Turkija	Erdemir Group — Ereğli Demir ve Çelik Fab. T.A.Ş. — Erdemir Çelik Servis Merkezi San. ve Tic. A.Ş.	88GK
	Atakaş Çelik Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi	88GL
	Yıldız Entegre Ağaç Sanayi ve Ticaret A.Ş.	88GM
	Gazi Metal Mamülleri Sanayi ve Ticaret A.Ş	88GN
Vietnamas	Công Ty Cổ Phần China Steel & Nippon Steel Việt Nam	88GP
	Công ty Cổ phần Tập đoàn Hoa Sen	88GQ